

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

DJEMZ OV WIZDOM.

A T R I P E L

(TWELV GRÖS)

DJEMZ OV WIZDOM,

ON

MORAL AND SPIRITUAL SÏBDJEKTS.

SELEKTED FROM ÆE BEST QHORZ.

SECOND EDITION.

LÏNDON :

FRED. PITMAN, 20 PATERNOSTER RÖ, E.C.

W. HWEIT, 36 BLUMZBERI STRÆT, W.C.

BAR (BATH): EIZAK PITMAN, FÖNETIK INSTITIUT.

1860.

141. m. 69.

Bath {Bath}: Printed bei Eizak Pitman.

PHONETIC PRINTING.

On the basis of the Romanic Alphabet, which is—and, in its principal features, must remain—the common thought-conveying medium of the most highly civilized nations of the world, has been formed a Phonetic Alphabet, which is now extensively adopted for the representation of the English language *as spoken*. An alphabet which cannot represent, in a consistent manner, new words, whether home-made or imported, and a style of orthography which does not, and, in most instances, never did, indicate the pronunciation of words ; must, as a matter of course, gradually give place to a phonetic alphabet which supplies a sign for every sound, and to a style of spelling which paints speech to the life. The English Phonetic Alphabet is given on the next page, and the present volume is printed in accordance with it.

The evils of the present system of spelling may be seen in the painful fact revealed by the Registrar-General's latest Returns, namely, that eight million persons in England and Wales are unable to write their own names ! and five millions out of this number cannot even read ! They have never been able to learn the ever-varying powers of the letters of the English Alphabet. To this, as the principal cause, we attribute the educational destitution of our country ; for, with a phonetic alphabet, a knowledge of reading and spelling may be acquired in from twenty to fifty hours' instruction, extending over a period of two or three months. For a refutation of all objections that can be urged against a phonetic orthography, the reader is referred to various works in Pitman's Catalogue of Phonetic publications, which may be had of the publisher of this volume.

THE PHONETIC ALPHABET.

The phonetic letters in the first column are pronounced like the italic letters in the words that follow. The last column contains the names of the letters.

CONSONANTS.

Guttural.

K k .. leek..... kɛ
G g .. league... gɛ
H h .. hay..... ɛtɔ
Y y .. yet..... yɛ

Lingual.

T t .. fate ti
D d .. fade..... di
C ɟ .. vicious... ɪɟ
J j .. vision.... ji
S s .. hiss es
Z z .. his zi
H ɸ .. wreath... iɸ
ʤ ʤ .. wreathe.. ʤi

Labial.

P p .. rope..... pi
B b .. robe..... bi
F f .. safe ef
V v .. save..... vi
W w .. wet we

LIQUIDS.

ŋ ŋ .. sing iŋ
N n .. seen..... en
M m .. seem.... am
L l .. fall..... el
R r .. rare..... ar

VOWELS.

Guttural.

A a .. am..... at
ʌ s .. alms s
E e .. ell et
ɛ ɛ .. ale..... ɛ
I i .. ill it
ɪ i .. eel i

Labial.

O o .. on..... ot
ɔ ɔ .. all..... ɔ
ʊ ʊ .. up ʊt
ʊ ʊ .. ope ʊ
U u .. full..... ut
U u .. food..... u

DIPHTHONGS: si, ei, oi, ou.
as heard in ay, by, voice, now.

P R E F E S .

Ɖe matirialz Ɖat kompøz Ɖis litel volium, hav bin selekted prinsipali from a niuumerøss list ov øborz ov Ɖe heiest repiut, and from a siriz ov peperz, enteiteld “Matirialz for Moral Kølitiur,” in Ɖe *Intelektiuul Repozitori*, komensin in Ɖe yir 1843 : a fiu ov Ɖe *Djemz* hav bin obtend from kompilegonz sətç az Ɖe prezent. Ɖe editer haz bin geided in Ɖe selekçon bei a dezeit tu ekzibit Ɖe diuwtiz ov everi-Ɖe leif, and Ɖe doktrinz ov Kristianiti, in Ɖer truul karakter ; Ɖe former az Ɖe sørs ov Ɖe piurest dçøiz ov hwitç our prezent ekzistens iz səsseptibel, and Ɖe later az eminentli rizonabel, and konformabel tu our eidiaz ov hwotsøever iz høli, dçst, and truul.

Ɖe wørk iz konfidentli rekomended tu Ɖinçkerz ov everi klas, az konteniç Ɖe fri and servisabel Ɖøts ov meni huu çød Ɖemselvz weiz bei Ɖinçkin wið a viu tu gudnes, vertiu, and Ɖe yuusez ov our komøn leif. Truulç, prezented in Ɖe form ov Aforizmz, and tçøis pasedjez, ar mør izili remem-berd, Ɖan hwen drøn out intu a leçbend Ese or Disertçgon. It iz høpt, Ɖat in Ɖis kolekçon, Ɖe intelidjent and dizerniç rider wil feind

“meni a dçem ov piurest re serin,”
reflekçiç Ɖe leit ov heven ;—rez ov “Ɖe wizdom

dat iz from abɔv," hwitɔ iz "ferst piur, den pisabel, djentel, and izi tu bi entrited, ful ov mersi and gud fruits, widout parɔialiti, and widout hipokrisi." (Djemz 3. 17.)

Ƨe nɔmberiŋ ov Ƨe paragrafs bei dɔzenz and grɔsez iz a kontrɔbiuɔŋ tɔardz a yuniversal sistem ov kountiŋ, mɔni, wets, and mejurz, best on Ƨe nɔmber *twelv* and its mɔltipelz. Ƨe seinz "Ƨ, Ƨ" represent Ƨe nɔmberz *ten* and *eleven*, and "10" represents wɔn dɔzen; "16," wɔn dɔzen and siks; 453, fɔr grɔs, feiv dɔzen, and Ƨri; 7,819, seven tripelz, Ƨt grɔs, wɔn dɔzen and nein; and sɔ on. It ɔud bi konsiderd a stron argument for a *twelv* sistem ov nɔteɔŋ Ƨat Ƨɔ wi prɔfes tu rekon bei *tenz*, yet wi kount artikelz in trɔd, djen-erali, bei Ƨe *dɔzen* and Ƨe *grɔs*; mek Ƨe ɔiliŋ konsist ov twelv pens; mejur bei Ƨe fut konteniŋ twelv ingez; and diveid Ƨe dɔ intu tuu dɔzen ourz. It haz bin nɔtist ɔlsɔ Ƨat Ƨe nɔmber *twelv* okɔrz in Ƨe Skriptiurz mɔr frikwentli Ƨan Ƨe nɔmber *ten*. Ƨe propertiz ov Ƨe nɔmber *twelv*—its divizibiliti bei 2, 3, 4 and 6—ar Ƨe ground ov Ƨe preferens ɔŋ tu it az komperd wid Ƨe nɔmber *ten*. A sistem ov nɔteɔŋ on Ƨis basis, wud bi simplisiti itself, and a nɔledj ov arɔdmetik wud "kɔm bei nɔ-tiur," az duu ridiŋ and reitiŋ bei a fɔnetik alfabet.

DJEMZ OV WIZDOM.

1. Regard not hu it iz dat spiks, b̄t we  nli hwot iz sp ken.

2. Ei had rs̄der s̄fer for spikiŋ  e tru ,  an  at  e tru  gud s̄fer for  e wont ov mei spikiŋ.

3. Wizdom  at iz hid, and trejur  at iz h rded  p,   hwot profit iz in  em b  .

4.  e hav spiritual leit hu l v tu  nderstand hw der   t bi tru hwit  iz sed bei an der, b t  e hav  nli natu ral leit, hu mirli l v tu konferm hwot haz bin sed bei  derz.

5. Ol  e m ments ov leif hav a siriz ov konsekwensez intu eterniti.

6. Hwer  er iz n  gud,  er iz ivel.

7. It iz not  lw z ra onal tu mejur  e tru  ov an aser on bei  e standard ov our aprihen on.

8. Tru rizon, alas! iz az rer az tru peieti.

9. Praktikal obdjekts ar not truuli n n wi out a praktikal neledj ov  em.

 . N biŋ b t me bi beter, and everi beter meit bi best.

 . If wi hav respekt tu God in our dj i, wi kan never transgres.

10.  t  vertiu haz a partikiular deleit anekst tu it.

11. Eidelnes iz  e gret m  er and  e n rs ov diskontent.

12.  e ar yu uali list akwented wi  a hevenli leif, hu ar veiolent dispiunterz about  e serk stang lz ov relidjon.

13. F   d z not konsist in mirli biliviŋ, b t in wiliŋ, and dwiŋ hwot iz biliv .

14. ðer iz nɔ fɛð hwɛr ðɛr iz nɔ tɛariti.

15. Man ɔt tu ðɪŋk, in order ðat hi mɛ akt; bɛt not tu ðɪŋk hwot involvz nɔðɪŋ ov akɔn.

16. Ol ðɪŋz ar blesɪŋz, hwen man iz in ðe order ov heven.

17. Deð iz ɔnli a kontiniueɔn ov leif, it iz mirli a pas-
ɛdʒ from wɛn wɜrld tu ɔnðɛr.

18. Let nɔn tɜrn ɔvɛr buks, or rɛm ðe starz in kwɛst
ov God, hu siz him not in man.

19. ðe vizibel yunivɛrs iz nɔðɪŋ els bɛt a ðiater repre-
zentativ ov ðe Lord'z kɪŋdom.

1ɔ. Nɔðɪŋ mɛ bi infinitli dezeird bɛt ðæt gud hwitɔ in-
did iz infinit.

12. Ask not ɔnli, ɪ Am ei hetɛd, bɛt ɪ Bei huɪ;—
ɪ Am ei lɔvd, bɛt ɪ Hwei. Az ðe gud lɔv ði, ðe bad wil
het ði.

20. Hwen wi du enibɪŋ gud, wið lebor; ðe lebor pasez
awe, and ðe gud remɛnz: hwen wi du enibɪŋ ivɛl, wið
plejur; ðe plejur pasez awe, and ðe ivɛl remɛnz.

21. Bɛtɛr iz ðe hɜmbɛl pezant hu servz God, ðan ðe
proud filosofer hu, destitiut ov ðe nɛlɛdʒ ov himsɛlf, kan
deskreib ðe kɛrs ov ðe planets.

22. Relidʒon, az wel az ignorans, bleindz ðe ɔnder-
standɪŋ, hwen it titɔz a bleind fɛð.

23. Fɛð bi fɛr repentans, iz a fɛð in hwitɔ ðɛr iz nɔ leif.

24. Truð iz ðe esens ov fɛð; hwerfɛr ðe kwoliti ov fɛð
mɛst ɛvɛr bi akordɪŋ tu ðæt ov truð.

25. Fɛð iz ðe ɛf ov lɔv; for ðe Lord iz sin from lɔv bei
fɛð.

26. Everi Divein wɜrk haz respekt tu infiniti and
eterniti.

27. Mankeind iz ðe seminari ov heven.

28. Man iz sɛtɔ a kompound ðat heven and ɛrð, az it
wer, mit in him.

29. Men, if wi viuu ðɛm in ðɛr sprɪŋ, ar at ðe fɛrst

widout snderstanding or neledj at ol. Neverdeles from dis ster vakiwiti de grø bei degriz til de ksm at leŋð tu bi iven az de endjelz ar.

26. De natiural meind iz, in its form or imedj, a wørld ; de spiritual meind iz, in its form or imedj, a heven.

27. De Skriptiur titgez s dat der ar tu diferent prinsipelz in de Kristian, distingwiçt bei de nemz ov de outward man, and de inward man.

30. Men ar mer hwot de ar yuust tu, dan hwot de ar born tu ; for kstom iz a sekond netiur.

31. De wíl enli iz truuli man'z en. On it depend de igiuz ov gud and ivel, leif or deb. It iz bei de wíl wi ar gud or ivel, hapi or snhapi. In fakt de wíl iz a man'z self ; it iz hiz hart.

32. It iz leiknes hwitç iz de gret ground ov lsv.

33. Dezeir tendet snu yunion wið dat it dezeireð.

34. Hwotsæver eniwn lsvz in de ground ov hiz wíl, dat hi lsvz tu du, hi lsvz tu biçk, hi lsvz tu snderstand, and hi lsvz tu spik. From de lsv ov gud in de wíl prsids de lsv ov truub in de snderstanding ; from de lsv ov truub prsids de persepçon ov truub ; from de persepçon ov truub, de bot ov truub, hens ksmz de akneledjment ov truub, hwitç iz feb in its djeniuiin sens.

35. Our blesed Sevior biginz hiz sermon on de mount bei prenounsing, not serten akçonz, bst serten dispozigonz hapi : tu ç dat reit dispozigonz ar de enli sers hwens reit akçonz kan prsids.

36. Wsn man s folç hiz tred and wørldli biznes az tu divert, distrakt, or korçpt hiz meind, and droun ol holi bōts and lsv, and liv nē diu ples for holi dilidjens ; and anðer man s folç hiz kolin, az dat heven haz stil hiz hart and hep, and hiz lebor iz med bst part ov hiz ebi-diens tu God, and hiz wē tu leif eternal ; and ol iz sayktifeid bei holi prinsipelz, end, and maner.

37. A Kristian'z relidjon iz k-ekstensiv wið hiz leif.

38. Læv iz ðe leif ov relidjon, and ov ðe sæl, and ov ðe tǵsrtǵ.

39. ðe fersť meǵon ov relidjon iz tu ǵnderstand hwot iz tru ov God; and ðe sekond iz tu ekspres it in our leivz, and tu kopi it out in our wǵrks: ðe former iz our wizdom, and ðe later iz our gudnes.

36. ðer iz nǵ stronger simpabi ðan ðat bitwin truib and gud.

32.

Ol mei leif loǵ,

ei hav biheld wiť mǵst respekt ðe man
hu niú himself, and niú ðe wez biťer him,
and from amǵst ðem tǵǵz konsideretli,
wiť a klir fǵrseit, not a bleindfǵld kǵredj;
and haviǵ tǵǵzen, wiť a stedfast meind
pǵrsiud hiz pǵrpos.

40. ðe ðiǵz ov ðe bodi mǵst in a mejur dei, biťer man kan bi born aniu, or ridjenereted. ðe bodi itself mǵst dei biťer man kan bi admitted intu heven, and si ðe ðiǵz ov heven.

41. ðe hǵl Wǵrd iz nǵbiǵ els bǵť ðe doktrin ov leif.

42. A heven out ov ðe hiuman res iz ðe veri end ov ðe kriǵon ov ðe yunivers.

43. Leif iz rial! Leif iz earnest!

and ðe grev iz not its gǵl;

“ Dǵst ðou art, tu dǵst retǵrnest,”

woz not spǵken ov ðe sæl.

Not endjoiment, and not sorǵ

iz our destind end or we,

bǵť tu akt ðat itǵ tu-more

feind ǵs farder ðan tu-dǵ.

Let ǵs ðen bi ǵp and duiǵ,

wiť a hart for eni fet;

stil atǵiviǵ, stil pǵrsiuiǵ,

lern tu lebor and tu wet.

44. Hi ðat wud ðu gud tu meni, mæst lǽv meni beter ðan himself, and prefér ðe komæn gud mætç bifør hiz ƿn, and sik hiz ƿn in ðe komæn welfer. An onest ƿld Røman wud hav kòld hím an sƿwærdi bist ðat preférd hiz estet or leif bifør ðe komæn welfer.

45. Tu lǽv ðe Lord and our nebr̃ iz tu lǽv gudnes and truþ.

46.

¶ Hwot els

iz lǽv, b̃st ðe mæst nòbel, piur afekçon

ov hwot iz truili biuutiful and fer,

dezeir ov yunion wið ðe ðiç bilǽvd.

It iz ðe leiknes ov afekçonz,

iz beð ðe perent and ðe ñsrs ov lǽv.

Lǽv iz a spiritual k̃spliç ov tu s̃olz,

s̃o mætç m̃or eks'lent az it list relets

s̃ntu ðe bodi ; serkiular, eternal,

not fend, or med, b̃st born.

Ðe end ov lǽv iz tu hav tu med w̃n

in wíl and in afekçon, ðat ðe meindz

bi f̃erst inokiuleted, not ðe bodiz.

Ðe bodi'z lǽv iz f̃rel, s̃æbdjekt tu tçenj,

and olter stil wið it : ðe meind iz ferm,

w̃n and ðe sem, pr̃esideð f̃erst from weig,

and wel ekzaminij hwot iz fer and gud,

ðen hwot iz leik in rizon, fit in manerz ;

ðát bridz gud-wíl ; gud-wíl dezeir ov yunion :

and lǽv iz never tru ðat iz not lastij :

ño m̃or ðan eni kan bi piur and perfekt,

ðat entertenz m̃or ðan w̃n obdjekt.

47. Ðer iz ño man, nor ples, fri from spirits ; olðe ðe testifei ðer prezens bei vizibel efekts in b̃st fiu. Everi man iz a "h̃ost" tu enterten endjelz, ðe not in vizibel çeps, az Ebrahim. Ðe ivel w̃nz ðu ñsrij b̃st pr̃oṽek s̃s tu sin, and plot mistçifs agenst s̃s, bei s̃ædjestij sinful

mægonz tu our meindz, bei freitiŋ ʒs wið terorz in our-selvz : on ðe kontrari ðe gud endjelz ar ever remuoviŋ our hindransez from gud, and our okejonz ov ivel ; mitigetinŋ our tempteŋgonz, helpinŋ ʒs agenst our enemiz, deliverinŋ ʒs from dendjerz, kʒmfortinŋ ʒs in soroz, fʒrderinŋ our gud pʒrposez, and at last, kariŋ ʒp our sʒlz tu heven. Ei hav ever wið mi invizibel frendz and enemiz. ðe konsidereŋgon ov mei enemiz ɔal kʒp mi from sekiuriti, and mek mi firful ov duiniŋ ʒt tu advantedj ðem. ðe konsidereŋgon ov mei spiritual frendz ɔal kʒmfort mi agenst ðe terorz ov ðe ʒðer ; ɔal remedi mei solitarines, ɔal mek mi weri ov duiniŋ ʒt indisentli, griviŋ mi rʒðer ðat ei hav nʒ mʒr endjoid ðer sʒseieti, ðat ei hav bin nʒ mʒr afekted wið ðer prezens. † Hwot, ðʒ ei si ðem not ; ei biliv ðem. Ei wer nʒ Kristian, if mei feð wer not az ɔur az mei sens.

48. Az Siserʒ sez ov filosofi,—ðe sʒm or hʒl ov filosofi refʒrz tu livinŋ hapili ; sʒ ʒl Divein wizdom haz respekt tu gud praktis.

49. Tɔariti iz a labʒriʒs ekserseiz ov meni gud wʒrks, and hi ðat wil praktis it, mʒst in deiverz wez lebor hardli ; hi mʒst lebor in voidinŋ from hiz sʒl meni ðispozicʒnz dipli radiketed ðerin bei netiur, ʒpinion, and kʒstom ; envi, frʒwardnes, stʒbornnes, pervʒrs and ven selfiɔnes ; hwens rað, revenj, speit, and malis sprinŋ fʒrð. Hi mʒst lebor in ðe efektual performans ov ʒl gud ofisez, and in katɔinŋ ʒl okejonz ov duiniŋ gud ; hi mʒst ekzert ðat lebor ov lʒv hwʒrov Pol spiks ; hi mʒst (az ðat Aposel direkts, not ʒnli in prisept, bʒt bei hiz ʒn praktis,) wʒrk wið hiz ʒn handz, ðat hi mʒ sʒplei ðe wonts ov hiz nebrʒ.

46. Yiu kanot hav an apel or a tɔeri bʒt yiu mʒst ste its proper piriodz, and let it blossom, and nʒt, and grʒ, and reipen ; and “in diu sizon, wi ɔal rip, if wi fent not,” sez ðe Apʒsʒl : mʒtɔ les mʒ wi ekspekt ðat ðe fruits ov repentans, and ðe iɔiuz and degriz ov hʒlines ɔal bi gað-erd in a fiu dez or ourz.

42. ¶ Hwot iz wizdom az a prinsipel ov leif. Briffi, it iz tu gsn ivelz, bikōz ðe ar hærtful tu ðe sēl, hærtful tu ðe p̃blik wil, and hærtful tu ðe bodi; and it iz tu du gudz, bikōz ðe ar profitabel tu ðe sēl, tu ðe p̃blik wil, and tu ðe bodi.

50. It iz ðe internal yunion, or yunion ov sēlz, hwitg meks a rial maridj.

51. Maridj woz ordend bei God, institiuted in Paradeis, and woz ðe ferst blesig from ðe Lord. It iz ðe seminari ov ðe t̃g̃rtg, and deli briȝz f̃erb s̃enz and dōterz s̃ntu God. Maridj iz ðe ñrseri ov heven, and filz s̃p ðe ñmberz ov ðe elekt. It hað in it ðe lebor ov l̃sv, and ðe delikasiz ov frendgip, ðe blesigz ov s̃ẽseieti, and ðe yunion ov handz and harts. Maridj iz ðe m̃ðer ov ðe w̃rld, and prezervz kiȝdomz, and filz sitiz, and t̃g̃rtg̃ez, and heven itself. S̃e ðat maridj iz Divein in its institiuȝon, sekred in its yunion, h̃eli in its misterī, onorabel in its apelativ, relidj̃s in its emploiments; it iz advantedj tu ðe s̃ẽseietiz ov men, and it iz h̃elines tu ðe Lord.

52. L̃sv, konsiderd in itself, iz ñðig els b̃st a dezeit, and konsekwent tendensi tu kondj̃s̃k̃g̃on, and kondjudjial l̃sv tu kondj̃s̃k̃g̃on intu w̃sn. ðerf̃er ðe Lord sed ov ðez ðat ar ð̃s marid in spirit and in leif, and hum God hað dj̃oind tugeðer, “ðe twen ȝal bi w̃sn fleg.”

53. O, hapi lot! and hal̃ed iven az ðe dj̃oi ov endjelz, hwer ðe ȝelden t̃gen ov godlines iz entwēind wið ðe r̃ezez ov l̃sv.

ðe eidol ov ðei hart iz, az ðou, a pr̃ebegonari s̃edj̃srner on erb;

ðerf̃er bi t̃g̃eri ov her s̃ēl, for ðat iz ðe djuel in her kasket. Let her bi a t̃geild ov God, ðat ȝi briȝ wið her a blesig tu ðei hous,

a blesig ab̃sv rit̃gez, and lidig kontentment in its tren: let her bi an er ov heven; s̃e ȝal ȝi help ði on ðei w̃e: for ðez hu ar w̃sn in f̃eb, feit d̃sbel-handed agenst ivel.

54. Læv iz a yunion ov ol biȝz ekselent; it kontenz in it prøperȝon, and satisfakȝon, and rest, and konfidens. Sø ðat ol ðe komandments ov God endjoiniȝ a man tu læv hiz weif, ar næbiȝ bæt sø meni nesesitiz and kapasitiz ov dȝoi. Ei ðat iz lævd iz sef, and hi ðat lævz iz dȝoiful.

55. ðe gudnes ov a liviȝ kritiur mæst bi its øn leif, and if gudnes iz not our natiural berþ, from our natiural pærents, wi mæst ov nesesiti bi born agen from a prinsipel absv netiur, or nø gudnes kan bi liviȝ in æs.

56. Onorz and ritiȝz ar blesiȝz, and ðe ar olse kærsez. ðe ar blesiȝz wið ðeȝ hui duu not ples ðer harts in ðem, and ðe ar kærsez wið ðeȝ hui duu ples ðer harts in ðem. Tu ples ðe hart in ðem iz tu læv self in ðem, and not tu ples ðe hart in ðem, iz tu læv yusez and not self in ðem.

57. Everibiȝ hwiȝ perigeȝ and bikæmz næbiȝ, iz inwardli in itself næbiȝ; outwardli indid it iz sæmbiȝ, and iven apirz tu bi mætȝ, and tu sæm everibiȝ, sø loȝ az it lasts, bæt in itself it iz not. It iz leik a særfes hwiȝin hwiȝ ðer iz not enibiȝ; or leik a ðiatrikal performer hui apirz in a kiȝ'z aparel ønli til ðe ple iz ended. Bæt ðat hwiȝ remenz tu eterniti iz in itself sæmbiȝ perpetuali, ðerfær everibiȝ; and mærover it iz, bikøz it dæz not sis tu bi.

58. ðer iz nø æðer tru læv ov God bæt ðe læviȝ ðat hwiȝ God iz.

59. Our akȝonz wil never bi reit, habituali, til our dezeirz ar sø.

58. Ø man! konsider ðeiselȝ; hir ðou standest in ðe ernest perpetual streif ov gud and ivel: and ȝ wilt ðou bi aslip. For az ðe and neit diveid ðe hel ov our teim, sø heven and hel diveid ol our þots, wærdz and akȝonz. Ster hwiȝ we ðou wilt, duu or dezein hwot ðou wilt, ðou mæst bi an edȝent wið ðe wæn or wið ðe æðer. ðou kanst not stand stil; if ðou wærkest not wið ðe gud, ðe ivel kariz ði alog wið it. ðou hast ðe heit and depþ ov eterniti in ði, and ðerfær bi duviȝ hwot ðou wilt, eider in ðe klozet, ðe

gop, or ðe tǵsrtǵ, ðou art sǵiǵ ðát hwitǵ grǵz and mǵst bi ript in eterniti. Nǵðiǵ ov ðein kan vaniǵ awe, bǵt everi ðot, mǵgon, and dezeir ov ðei hart haz its efekt eider in ðe heit ov heven, or in ðe depǵ ov hel. And az teim iz ǵpon ðe wiǵ tu put an end tu ðe streif ov gud and ivel, and briǵ about ðe last gret separeǵon ov ol ðiǵz intu ðer eternal stet, wiǵ sǵtǵ spid art ðou mekiǵ hest eider tu bi hǵlli an endjel, or hǵlli a devel. O! ðerfer, awak, wotǵ and pre, and djoin wiǵ ol ðei fǵrs wiǵ ðát gudnes ov God hwitǵ haz krieted teim and ol ðiǵz in it tu hav a hapi end in eterniti.

59.

Leif never deiz ;

mater deiz of it, and it livz elshwer,
or elshou ǵept and serkǵmstanst ; it gǵz ;
at everi instant wi me se 'tiz gon,
bǵt never it haǵ sist ; ðe teip iz tǵenjd,
iz ever in transiǵon, for leif's lo
tu its eternal esens dǵð preskreib
eternal miutabiliti ; and ðǵs
tu se, Ei liv, sez, Ei partek ov ðát
hwitǵ never deiz.

60. Fǵls and erǵniǵs nǵgonz ov God kanot bǵt prǵdius korespondent erorz in praktis.

61. It iz not relidjon tu spik ǵnli, or tu prǵfes, or tu ðiǵk, bǵt tu duw, and tu bi relidjǵs.

62. ðe end ov fud iz tu sǵsten netiur. Mit woz ordend for ðe beli ; ðe beli for ðe bodi ; ðe bodi for ðe sǵl ; ðe sǵl for God ; wi mǵst stil luk ðruu ðe sǵbordinet endz tu ðe heiest.

63. If wit or wizdom bi ðe hed, if onesti bi ðe hart, indǵstri iz ðe reit hand ov everi vǵkeǵon ; widout hwitǵ ðe grudest inseit, and ðe best intenǵon, kan eksekiut nǵðiǵ.

64. ðe stet ov man in ðe leif tu kǵm, hǵldz a prǵperǵon tu hiz aferz in ðis leif ; and wi me izili djǵdj, bei hwot wi

nou ar, and bei hwot wi nou duu, hou it gal bi wið æs in ðe leif tu kœm.

65. Az inosens konsists in biig led bei ðe Lord, and not bei self, hens ol hu ar in heven ar in inosens, for ol hu ar ðer lœv tu bi led bei ðe Lord.

66. Gud men stœdi tu spiritiualeiz ðer bodiz ; bad men tu karnaleiz ðer sœlz.

67. Biwer hwot erb kœlz hapines ; biwer
ol djoiz, bœt djoiz ðat never kan ekspeir.
Hu bildz on les ðan an imortal bes,
fond az hi simz, kondemz hiz djoiz tu deð.

68. Korpœrial plejurz, hwen wi hav ðem not, enkindel a flem and a bœrnið dezeit in ðe hart, and mek a man veri mizerabel biðer hi tests ðem ; ðe apeteit tu ðem iz leik ðe berst ov a fiver ; and hwen ðe ar endjoid, ðe instantli brid sateieti and lœðig.

69. Our veri djoiz ar ankwœs and ekspeir
bitwin sateieti and firs dezeit.

66. ðe Divein Providens iz ðe gœvernment ov ðe Divein Lœv and ðe Divein Wizdom ov ðe Lord.—ðe Divein Providens haz for its end a heven out ov ðe hiuuman res.—ðe Divein Providens ov ðe Lord, in ol ðat it dœz, haz respekt tu hwot iz infinit and eternal.—ðe Divein Providens, ðerfœr, haz respekt tu ðiiz eternal, and not tu ðiiz temporal, eksept sœ far az ðe akord wið ðiiz eternal.

62. Djizœs wœks on ðe si tu kœmfort and sœkor hiz di-seipelz, tost wið ðe tempest, and hi iz stil sin bei ðe ef ov fœð wœkið on ðe si ov everi hiuuman trœbel, for ðe sœm blesed pœrpos.

70. A klir kongens iz ðe best lœ, and temperans ðe best fizik.

71. ðer ar sœm mortalz huuz bodiz ar bœt az ðe ornamental sepslkerz ov ðer ded harts.

72. ðe best teim iz nou, ðe best ples iz hir.

73. ¶ Hwot's fimel biunti, bæt an er Divein,
þruu hwitg ðe meind'z ol djenter gresez gein.
Ðe, leik ðe Sæn, irediet ol bitwin.
Ðe bodi tçarmz bikøz ðe sæl iz sin.
Hens, men ar ofen kaptivz ov a fes,
ðe nœ not hwei, ov nœ pekiuliar gres :
søm formz, ðe Breit, nœ þotful man kan ber ;
søm, næn rezist, ðe not eksiding fer.

74. Heven kanot bi sœ truuli defeind bei enibig widout
ss, az bei sœmbig ðat iz wiðin ss.

75. Wer ei tu defein Diviniti, ei gud rsœðer køl it a Di-
vein leif, ðan a Divein seiens.

76. Everi kritiur huu hað a posibiliti ov parteking ov ðe
kingdom ov heven, wil infalibli feind a ples in it.

77. Everibig in temporal netiur iz desended out ov ðat
hwite iz eternal, and standz az a palpabel, vizibel outberð
ov it.

78. Everi man me konferm himself in fevor ov a Divein
edjensi in ðe kriegon and prezervegon ov ðe wœrld, if hi
œnli atendz tu ðe histori ov katerpilerz and silk-wœrmz ;
hou, œnder ðe impœls ov plejur areizig from sœm innet
afekgon, ðe sik and aspeir after a tçenj ov ðer erbli stet,
for wœn analogœs tu a hevenli stet ; and hou for ðis pœr-
pos ðe krip intu siutabel plesez, hwer ðe infeld ðemselvz
in a kœverig, and sœ retœrn agen, az it wer, intu ðe wuum,
hwens ðe luk for a niuu berð, tu bikœm krisalisez, nimfs,
and at leŋð bœterfleiz ; and hwen ðe hav past þruu ðiz sev-
eral tçenjez, and 'put on ðer biutiful winz, akording tu ðer
spigiz, ðe flei abrød intu ðe œpen er az intu ðer proper
heven, hwer ðe indœldj in ol festiv spœrts, and le ðer egz
wid a viuu ov kontiniuiŋ ðer keind tu fiutiur djeneregonz ;
and ðen ðe fid œpon a swit and plezant fud, ekstraktet
from ðe flouerz ov ðe fild. Hwer ðe meind iz konfermd
in a bilif in God ðe krieter and prezerver, and in a Divein
Providens, bei ðe vizibel þingz ov netiur, hou plenli me it

dizern, in ðiz wønderz, an imædj ov ðe erbli and hevenli stets ov man! ov hiz erbli stet in ðe ðæl kripiŋ wørm, and ov hiz hevenli and ridjeneret stet, in ðe sportiv and ek-zelting bøterfle! !

79.

¶ Hwot if erð

bi bæt ðe gader ov heven, and biŋz ðerin
itç tu æðer leik, mæð ðan on erð iz ðot.

76. Heven iz not a ðiŋ wiðout æs, nor iz hapines eniðiŋ distiŋkt from a tru kondjyŋkçon ov ðe meind wið God in a sikret filiŋ ov hiz gudnes, and resiprokeçon ov afekçon tu him, hwerin ðe Divein gløri mæst ænføldz itself.

79. ¶ Hwei dout wi, ðen, ðe gløriæss truð tu siŋ,

ðe yet ænsæŋ, az dimd perhæps tú bæld.

Endjelz ar men ov a siupirior keind ;

endjelz ar men in leiter habit klad,

hei æ'r selestial mountenz wiŋd in fleit ;

and men ar endjelz loded for an our,

hwi wed ðis meiri vel, and kleim wið pen,

and eliperi step, ðe botom ov ðe stip.

80. ðe fiutiur leif wil bi ðe frut ov ðe prezent, bei a natiural sikwens ov kør and efekt.

81. And nou bihøld ðe fæð inhabitants,

deleitful seit ! from niuumeræss biznes tærn,

and round and round þru ol ðe ekstent ov blis

tøardz ðe tempel ov Djiheva bou,

and wærgip rev'rentli tøardz hiz fæð.

Pærsiuts ar veræss hir, siutiŋ ol tests,

ðe høli ol, and glørifæiŋ God.

Næn eidel hir. Luk hwer ðou wilt, ðe ol

ar aktiv, ol engedjd in mit pærsiuts ;

not hapi els.

82. ðe særeiet i in heven iz a prinsipal ingridient ov ðe hapines ðerov, hwer blesed spirits komiuniket wið, deleit

in, ekzilarret and raviq itq sder ; and derfer de mer der ar hui areiv at dat stet, de mer gleriss iz de aspirans, de fuler iz de harmoni, and de mer ridsebeld and mæltipleid ar de reflekqonz ov djoï and blesednes.

83. A man kan nœ mer biliv wid anſder man'z feb, dan hi kan satisfei hiz hœgger bei siij anſder man it.

84. "Feb," sez de Aposel, "iz de sœbstans ov ðinz høpt for, and de pruuf ov ðinz not sin." 9 Hwot iz dis bœt de aprihendiſ ov Divein ðinz az rialitiz.

85. Truøb and vertiu ar twin born sisterz, and, wid œnli a nem ov distiſkqon, partek ov wœn komœn netiur : truøb biij spekiuletiv vertiu, and vertiu œnli praktikal truøb.

86. Bœt in œl piuriti and temperans abeid in de Lord Djizss in bodi and in spirit. De feb and lœv hwitq ar in him ar de biginiſ and end ov leif. Feb iz de biginiſ, and de end iz lœv ; and ðiz tu in der yunion ar from God ; and œl sder kwolitiz hwitq kondiuss tu a fer and gud leif, folœ in der tren.

87. De dark neit ov tempteqon servz tu revil starz in our mental fermament, ov de ekzistens ov hwitq wi gud sderweiz hav had nœ nœledj.

88. Hi hui brandz himself az an abandond siner widout de direkt kongœssnes ov spesifik, definit sinz, iz a hipokrit œlmœst in an ikwal degri wid him hui pretendz tu vertiuz hwitq hi dœz not pozes.

89. It iz a veri gret mistek in personz tu imadjin dat it iz de strenb ov der paqonz dat lidz ðem astre. It iz der insensibiliti tu God dat dœz it : for de veriest slev tu de foulest paqonz, kan kip ðem down, hwen hi iz tqekt bei an œboriti dat hi respekts.

88. On œl okejonz de biginiſ gud luk tœard de end.

82.

Refren tu-de ;

and dat qal lend a keind ov izines

tu de nekst abstinens ; de nekst mer izi :

for yuss œlmœst kan tqenj de stamp ov netiur.

90. ðe mirakiulʒs kiurz ov Kreist wer intended not berli tu ɔðoreiz hiz miɔn, bʒt ðe, tú, wer instrɛktiv az hiz sermonz, titɔiɔ ʒs tu hav feð in hiz Divein pouer tu hil ðe maladz ov our sɛlz.

91. Tru prɛr ɔlwɛz impleiz our ɛn endevorz.

92. Hi hu adɔrz an impersonal God, haz nʒn; and, widout geid or rɛder, lɔnɔɛz on an imɛns abís ðat fɛrst absorbz hiz pouerz, and nekst himself.

93. ðe Divein gudnes haz bin embodid and personifed in Djizʒs Kreist. God himself haz dwelt amɔɔ ʒs ful ov gres and truð.

94. Skriptiur and iven rizon aɔurz mi ðer iz bʒt wʒn God, huɛz nem alɛn iz Djihɔva. Skriptiur leikweiz aɔurz mi ðat Kreist iz God, ðat Djizʒs iz Djihɔva. Nor am ei ebel tu form eni klir, satisfaktori, kɔmfortabel ðɔts ov God, siuted tu aweken mei lɔv, or engɛdj mei trɛst, bʒt az hi haz bin plizd tu revil himself in ðe person ov Djizʒs Kreist. Ei biliv wið ðe Apósel, ðat God woz wʒns manifested in ðe fleɔɔ spon ɛrð, and ðat hi iz nou manifested in ðe fleɔɔ in heven, and ðat ðe wʒɔɔip not ɛnli ov redimɛd sinerz, bʒt ov ðe hɔli endjelz iz adrest tu ðe Lam ðat woz slɛn. His truð iz ðe foundeɔon on hwitɔɔ mei hɔp iz bilt. And þru mersi, for ðe mɔst part, hwen ei am in mei reit meind, ei am az fuli perswɛdɛd ov it, az ei am ov mei ɛn ekzistens; bʒt from ðe ekserseizez ei hav had about it, ei hav lɛrnd tu sʒbskreib tu ðe Apósel's deklareɔon, ðat "nɔ man kan kɔl Djizʒs Lord bʒt bei ðe Hɔli Spirit." Ei am wel satisfed it wil not bi a bʒrden tu mi at ðe our ov ðeð, nor led tu mei tɔardj at ðe djɔdɔment, ðat ei hav ðɔt tú heili ov Djizʒs, ekspekted tú mɔtɔ from Him meiself; or leɔord tú mɔtɔ in komendiɔ, and setiɔ Him fɔrð tu sɔderz az ðe "Alfa and Óméga," "ðe tru God, and Eternal Leif."

95. In ðe Hibru tɔɔ truð and feð ar eksprest bei wʒn term,—Amiuna, or Amen.

96. Neider ar ðe endjelz ðemselvz sɔ far severd from ʒs in ðer keind and maner ov wɜrkiŋ, bʌt ðæt bitwin ðe lo ov ðer hevenli opereŋonz and ðe akŋonz ov men in ðis our stet ov mortaliti, sʌtɔ korespondens ðer iz az meks it ekspɪdient tu nɔ, in sʌm sort, ðe wɜn, for ðe ʒðer'z mɔr perfekt direkŋon.

97. A gud man wil never titɔ ðæt hwitɔ hi dʒz not biliv.

98. Diuti haz plejurz hwitɔ nɔ nɔ sateieti.

99. A djenerʒs meind eidentifeiz itself wid ol around ; bʌt a selfiɔ wɜn eidentifeiz ol biŋz wid self.

96. Hipokrisi iz ðe wɜrld'z tasit aknoledjment ov ðe siupɪrioriti ov vertiu.

92. Man'z noledj iz bʌt az ðe riviulet, hiz ignorans az ðe si.

70. It impleiz a wont ov filiŋ, amountiŋ olmɔst tu beʒnes, tu dereid eni wɜn on akount ov bodili defekts. Ev-eri djenerʒs man avɔidz iven ðe sleitest aluŋon tu sʌtɔ misfortiunz.

71. Az ðe deiamond iz found in ðe darknes ov ðe mein, az ðe leitniŋ guits wid mɔst vivid flagez from ðe glumiest kloud, sɔ dʒz merɔfulnes frikwentli prɔsid from a hart sʌseptibel ov ðe dipest melankoli.

72. ðe sɜn ov truθ mɛ bi obskiurd, bʌt iz never eklipst.

73. God haz ofen a gret ɔer in a litel hous, and bʌt a litel ɔer in a gret wɜn.

74. ðer iz nɔbiŋ sɔ ekzilaretiŋ tu ðe hiuman meind, and ðer iz nɔbiŋ sɔ bresiŋ and yuʒful tu ðe hiuman fak-ʌltiz az prɔgres.

75. ðer iz mɔr fatig in lezines ðan in a leif ov lebor.

76. Du hwot yu ɔt, and let hwot wil kɜm ov it.

77. Yuθ iz ðe golden period ov leif, and everi wel-spent mɔment wil bi laik gud sid planted in an ɔpiɔʒs sizon.

28. Ignorans, az far az lerniŋ iz konsernd, iz nɔ disgres tu ɔɔz hu hav never pozezt ɔe minz ov impruvmnt. It iz ɔderweiz, houeever, hwen oportuuniti haz bin neglected.

29. Ȝe yuusful and ɔe biutiful ar never far asɔnder.

30. Self-lɔv iz at wɔns ɔe mɔst deliket and ɔe mɔst vigorɔs ov our afekɔnz ; a nɔbiŋ wuundz it, bɔt nɔbiŋ kilz it.

31. A meizer sɔrounded wiɔ hiz gɔld sɔdjestz ɔe ɔɔt ov a ɔersti fiŋ.

32. Krosez ar laderz ɔat lid ɔp tu heven.

33. Ȝe lesonz ov leif ar lost, if ɔe du not impres ɔs wiɔ ɔe nesesity ov mekiŋ ampel alouans for ɔe imatiur konklujonz ov ɔderz.

34. Filiŋz ar olwez meɔ ɔe ekskius ov temper ; hwer-az temper mɔtɔ mɔr frikwentli influensez filiŋz.

35. Biwer ov hetin men for ɔer epinionz, or ov adoptin ɔer doktrinz bikɔz yu lɔv and veneret ɔer vertiuz.

36. Tu rid wiɔout reflektiŋ iz leik itin wiɔout didjestin.

37. Everi man, houeever lɔli, iz ebel tu prɔdius sɔmbinŋ for ɔe benefit ov sɔseieti. Ȝven an insekt, bei ɔnremitiŋ lebor, fɔrnigez matirialz hwerwiɔ tu form ɔe rigal rɔbz ov kinz.

38. Tu bi ɔnkeind or ruɔd tu ɔderz, and yet ekspekt tu bi trited bei ɔem wiɔ kɔrtesi and afekɔn, iz az selfiŋ az it iz absɔrd.

39. Wi ofen sengur ɔe kondɔkt ov ɔderz, hwen, ɔnder ɔe sem serkɔmstansez, wi meit not hav akted hɔf sɔ wel.

40. Wi sɔfer mɔr from anger and grif, ɔan from ɔe veri biŋz for hwitɔ wi anger and griv.

41. Ȝe hu wud rul sefli mɔst rul wiɔ lɔv, not wiɔ fɔrs.

42. Ȝe mɔst strikt, and sevir, and sɔspiɔs personz, ar preseiisli ɔɔz hu ar mɔst ofen desivɔ. Sɔspigon iz sɔ rerli direkted areit, ɔat kɔniŋ iz mɔr ɔan a matɔ for it ;

and opreġon ever bigets kəniŋ, hwitġ iz ðe dworft and de-
formd klevernes ov ðe slev.

22. Titġ self deneial, and mek its praktis plejurabel,
and yu kriet for ðe wərlð a destini mər səbleim ðan ever
iqind from ðe brən ov ðe weildest drimer.

100. Peġens iz veri gud, bət persevirans iz mətġ beter ;
hweil ðe former standz az a stərk ʔnder difikəltiz, ðe later
hwips ðem out ov ðe riġ.

101. A litel roġ dən tu anʔder iz a gret roġ dən tu
ourselvz.

102. Rizon rekweirz kəltiur tu ekspand it. It rezem-
belz ðe feir konsild in ðe flint, hwitġ ʔnli ġəz itself hwen
strəsk wið ðe stil.

103. Pipel seldom impruuv hwen ðe set ʔp nə ʔder
model ðan ðemselvz tu kopi after.

104. Biwer ov konfeidiŋ in distant prospekts ov hapi-
nes, lest ðe bi sədenli intersepted bei ðe məst trivial prez-
ent vekseġon. A lif in ðe fərground iz lardj ʔnʔf tu kon-
sil a forest on ðe far horeizon.

105. It iz hard tu personet and akt a part loġ ; for,
hwer truib iz not at ðe botom, netiur wil ʔlwez bi endev-
oriġ tu retərn, and wil pip out and bitre herself wən teim
or ʔðer.

106. Fim pipel luk on ʔni obdjekt az it riali iz, bət re-
gard it bruu səm fantastik prizm prezənted bei ðer ʔn
predjudisez, hwitġ invest it wið a fəls kəlor.

107. Anger in dispiunt iz leik an ʔnkweiet hors in a dəsti
we—it rezev sətġ a kloud in ðe ef ov ðe ʔnderstandiġ, ðat
it obskiurz its vijon, and impidz its opereġonz.

108. Feliurz ar wið herəik meindz ðe stepiġstənz tu
səkses.

109. Hapines iz a rədseid flouer, ġreiġ on ðe heiwez ov
yusfulnes.

106. If wi ekzamind our ʔn fəlts atentivli, wi ġud hav les
teim tu detekt, and mər inklineġon tu pardon, ðəz ov ʔðerz.

109. Bei biij r3bd loj and ofen agenst de gret l3dst3n ov s3seieti, wi obt3n, in a 3ouzand litel miniut points, an atrak33n in kom3n wi3 our fel3z. 33r peti sor3z and sm3l d33iz—33r obdjekts ov interest or emploiment, at s3m teim or 333r, hav bin ourz. Wi gader 3p a vast kolek33n ov moral and mental fardinz ov ekst33nj, and wi skersli feind eni intelekt s3 puur b3t 3at wi kan dil wi3 it in s3m w3.

110. N3biij kips a man from biij rit3 leik 3iijkiij hi haz en3f; n3biij from n3ledj and wizdom leik 3iijkiij hi haz b3b.

111. Komper yur grifs wi3 333r men'z, and 33 wil sim les.

112. 3at everi de haz its penz and sor3z iz yuuniversali eks3pienst, and 3lm3st yuuniversali konfest: if wi luk impar3ali about 33, wi 3al feind 3at everi de haz leikweiz its plejurz and its d33iz.

113. Preid prevents not 33 komi33n ov 3nws3rdi ak33nz, 33 it forbidz 33 avoual ov 33m.

114. Ernestnes and simplisiti kari 3l bi33r 33m.

115. 33 truest l3v iz 33 truest benevolens; it akweirz an infinit pegens out ov 33 veri eks3s ov its s33feriij, and iz kontent tu merdj its egotizm in 33 eidia ov 33 bil3ved obdjekt. Hi 3at d3z not n3 33is, d3z not n3 hwot l3v iz, hwotever hi me n3 ov p333n.

116. W3n ov 33 ivelz ov ignorans iz, 3at wi ofen sin and s33fer 33 p3ni3ment wi3out biij awer 3at wi ar sinij, and 3at it iz in our pouer tu eskep 33 s33feriij bei av3idiij 33 sin.

117. A wik meind sigks 3nder prosperiti az wel az 3nder adversiti. A stroij and dip meind haz tu heiest teidz,—hwen 33 mun iz at 33 ful, and hwen 33r iz n3 mun.

118. 33 3nli w3 tu bi permanentli s3f iz tu bi habituali onest.

119. H3f ov a fakt iz a h3l f3lshud.

118. A mounten iz mæd ʒp ov atomz, and frendgip ov litel materz, and if ðe atomz held not tugeðer, ðe mounten kræmbelz intu dæst.

119. It iz merit, and not teitel, hwitg givz importans. It iz yusfulnes, and not grandor, hwitg mæks ðe wærlð hapi.

120. A dip and præfound nøledj ov ourselvz wil never fel tu kærð ðe emøgonz wi me fil at ðe fœibelz ov ʒðerz. Wi gal hav lernd ðe difikælti ov korektiŋ our øn habits tû wel tu ʒʒpøz it izi in ðem ; and insted ov mekiŋ ðem ðe obdjekts ov our sarkæzm, ðe wil bikæm ðe obdjekts ov our piti and our prerz.

121. ðer iz wæn misfortiun ænhapili atendant on pipel wið vivid imadjinegonz ; hwen ðe hav formd ðer prodjekts ov fiutiur hapines, ðe ar tû apt tu neglekt ðe minz ov sekiuriŋ it ; ðe bild ðemselvz a pales in ðe fiutiur, and alou ðe kotædj ðe pozés tu kræmbel intu dæst : insted ov plouig in ðe øtæm, and seiŋ in ðe spriŋ, ðe ølredi rip in imadjinegon.

122. ðer iz a midæzm bitwin a fuiliŋ sekiuriti and an ænrizonabel distræst.

123. Hi hui wil not rizon, iz a bigot ; hi hui kanot, iz a ful ; and hi hui derz not, iz a slev.

124. Our nøledj iz a mæðil remuuvd from ðe mounten ov our ignorans.

125. ðer iz nø seiŋ goks æs sè mætq az ðæt hwitg wi hir veri ofen, ðat a man dæz not nø hou tu pas hiz teim.

126. Sè mætq ar wi ðe slevz ov ðe wærlð, ðat wi sæm-teimz hezitet tu duu an ækqon hwitg iz prompted bei ðe hart, firful ðat it me bi misteken bei ʒðerz for foli.

• 127. Leif gud bi a kontiniud efort tu baniŋ our predjudisez, and ekstiŋgwiŋ our veisez.

128. Næðin ðat iz ekselent kan bi røt sædenli.

129. ðe art ov leif iz tu nø hou tu endjœi a litel, and tu endiur mætq.

126. ðe meindz ov skolarz ar leibrariz; ðez ov anti-kweriz, lamber rumz; ðez ov sportsmen, kenelz; ðez ov epikiurz, larderz and selarz.

127. Stif neks ar olwez dizizd wenz, and triz ðat ar hole ar ðe mæst ænbendi; bæt ðer infleksibiliti iz ðe prodækt and pruuf ov ænsoundnes ræder ðan ov strengþ.

130. In a kers ov frendgip sæm diferens ov karakter, iven a litel ræfnes or asiditi, givz reliq tu ðe palet; æz olivz mæ bi servd æp wið efekt æz wel æz switmits.

131. Predjudis iz epinion wiðout djsdjmment.

132. Lern properli tu ænderstand and tu læv leif, if yu wud reitli ænderstand and læv eterniti. A tru Kristian mæst ælredi bi hapi hir on erþ: ðæt iz ðe problem ov leif hwitg everiweæn ov æs mæst endeavor wið æl our meit tu solv; ðæt difikælt problem huiz soluigon sæ fiu hav atgïvd, and hwitg haz kost ðe mæltitiuud sæ mætq konflikt. Yet ðe mæ and ðe greter ar ðe difikæltiz, ðe mæ onorabel it iz tu kari of ðe viktori. Man mæ bi disappointed in hiz gretest heps in leif, wiðout, on ðæt akount, bikæmiq ænhapi.

133. ðe mæ a man haz tu du, ðe mæ hi feindz himself kepabel ov duig, iven biyond ðe direkt task.

134. ðe outseid trapinq hwitg wi asium hwen wi ge intu pæblik ar mæ frikwentli wonted at hæn ðan æbrød.

135. Biwer ov eidelnes,—ðe listles eidelnes ðat lounjez and ridz wiðout ðe severiti ov stædi,—ðe aktiv eidelnes for ever bizi about materz neider veri difikælt nor veri valiuabel.

136. Mankeind in djeneral mistek difikæltiz for impossibilitiz. ðæt iz ðe diferens bitwin ðez hu efekt and ðez hu du not.

137. Meni pipel ar predjudist ægenst enbiuæiazm; ðe konfound it wið fanatisizm, hwitg iz a gret mistek. Fanatisizm iz an eksklusiv paqon, ðe obdjekt ov hwitg iz an epinion; enbiuæiazm iz konekted wið ðe harmoni ov ðe

yunivers ; it iz ðe lǽv ov ðe biutiful, elevegon ov sǽl, endjoiment ov devegon, ol yuneited in wǽn singel filiŋ hwitg kombeinz grandor and repǽz. ðe sens ov ðis wǽrd amǽŋ ðe Griks afǽrdz ðe nǽblest definigon ov it ; endiuiziam signifeiz “ God in ǽs.” In fakt, hwen ðe ekzistens ov man iz ekspansiv, it haz sǽmbiŋ in it Divein.

138. Harts mǽ agri, ðǽ hedz difer.

139. ðe tru estimegon ov liviŋ iz not tu bi teken from edj, bǽt from akgon ; sǽm dei ǽld at forti, ǽderz infants at fǽrskǽr.

13ǽ. Nǽ truli gret man ever ðǽt himself sǽ.

132. Nǽledj wiðout djǽstis bikǽmz kraft ; kǽredj wiðout rizon bikǽmz rǽgnes.

140. Nǽn ar mǽr tu bi pitid ðan ðǽz hui hav ðe minz ov gratifeiŋ ðǽr ðezeirz biǽr ðe hav lǽrnd tu gǽvern ðem.

141. ðe hui ar veri indǽldjent tu ðemselvz, seldom hav mǽtg konsideregon for ǽderz.

142. Prǽr iz ðe sǽl’z sinsir ðezeir,
ǽterd or ǽnǽksprest ;
ðe mǽgon ov a hiden feir
hwitg trembelz in ðe brest.

143. Kozmetiks ar tu ðe fes hwot afektǽgon iz tu ðe manerz ; ðe impǽr on fiu, and disgǽst meni.

144. Plejur iz leik a kordial, a litel ov it iz not indjuriis, bǽt túu mǽtg destrǽiz.

145. Wi gen az mǽtg in avoidiŋ ðe felinǽ ov ǽderz az wi ðui in imitetiŋ ðát in hwitg ðe eksǽl.

146. Poleitnes iz ðe çadǽr ov sivilizegon. Kristianiti iz ðe sǽbstans.

147. A ðiŋ ov biuti iz a djoì for ever.

148. Bi ðef tu ðe kworelsǽm, and ðǽm tu ðe inkwizitiv.

149. Gratitiud iz ðe miuzik ov ðe hart, hwen its kordz ar swept bei ðe briz ov keindnes.

14ǽ. Akgon iz leif, and benevolent akgon iz ðe blesedest leif.

149. ¶ Hwot stronger brestplet ðan a hart ʒntented.

Freis iz hi armd ðat hað hiz kworel djʒst ;

and hi bʒt nekede, ðe lokt ʒp in stil,

huʒ kongens wið indjʒstis iz korspted.

150. Tu lʒv, and not tu du gud hwen oportiuiniti servz,
iz not tu lʒv, bʒt ʒnli tu fansi ðat wʒn lʒvz : it iz bʒt az
ðe fantom ov a ðot, hwitʒ vanigeʒ intu nʒbiŋ.

151. ðer woz a teim hwen erð's blest res

ʒʒtʒ heli ardor niú ;

ʒʒtʒ perfekt lʒv, ʒʒtʒ hev'nli gres

wiðin ðer buʒomʒ grui,

ðat formʒ ov gləri oft wer sin

hsntiŋ ðe grøv and ʒedi grin ;

hweil Sʒmer smeild a softer hiu ;

and ðeʒ breit tʒildren, Lʒv Divein !

hu boud biʒer ðei haləd ʒrein,

wið endjelz konsort niu.

Nou erð-born ker hað spred around

a ʒel-depresiŋ swe ;

and Mamon everihwer hað found

slevz wiliŋ tu ʒbe.

And oft dʒð siuperstiʒon glum

ʒ'r ðe dark pørtalz ov ðe tum,

hwer ðou wert wənt tu smeil siuprim,

fəʒgadeiŋ tu ðe wirid eiz

vijonz ov ʒp'niŋ Paradeis,

lit wið ʒbiʒial glim.

152. ðe hu ar in inosens ar kontent wið hwot ðe hav,
bi it litel or mʒtʒ, az neiŋ ðat tu ʒl iz given hwot iz niðful
for ðem, litel tu ðeʒ ðat nið litel, and mʒtʒ tu ðeʒ ðat nið
mʒtʒ ; and ðat ðe nʒ not hwot ðát fit mejur iz, bʒt ðe
Lord ʒnli, hu pozeseʒ ʒl ðiŋʒ, and prəveidz ʒl ðiŋʒ for
ʒl ; and ðerfər ðe ar not solisitʒs about hwot ʒal biʒol
ðem, kəliŋ ðis ðe "tekiŋ ðot for ðe more."

153. Az truþ and gudnes bei an eternal and indisolubel yunion, stand esencali and inseparabli kombeind, and iven eidentifeid wiþ wæn anðer; se ʒpon ðe sem akount wi me bi aqurd ðat ðe gudnes ov ðe Gospel kanot bæt adekwetli matç wið ðe truþ ov it; beð ov ðem biig perfektli komenguret, beð ov ðem ikwali propertiz ov it, ikwali inkluded in, and fleiþ from, its veri konstitiugon. Se ðat ðe Gospel biig ðes held forð tu ðe wørld az ðe leivliest reprezentegon, and fulest transkript ov ðez tui gløriʒs perfektgonz ov ðe Divein Netiur,—its truþ and gudnes; it mæst nidz, bei ðe ferst ov ðem, rekomend itself tu our ʒnderstanding az ðe mæst komandiþ obdjekt ov our estim; and bei ðe ʒder tu our wilz az ðe mæst endiriþ obdjekts ov our tqois.

154. Let mi not mærmæ at ðei hei dekriz,
ol-weiz, ol-wotçiþ, and ol-gardiþ heven!
Ei nç nç wiðerd lifet følz tu erb,—
nç bled ov gras bærsts from its çit ov grin,—
nç gren ov sand iz swolød bei ðe wev,—
ʒnnøted bei ðat ruliþ Providens
ðat geidz ðe yunivers, yet stuups tu kløð
ðe flou'r wið biuti! And from simiþ ilz
wærks out our truest, mæst endiuriþ gud!
“O! ðen, hweil gras, and sand, and lif, ar kerd for,
ʒhou çal a mortal dout ðei gardiangiþ.”

155. ðe feð ov a Kristian haz nç miniþ at ol bæt øbidiens and tqariti. If men bi dʒæst, and tqaritabel, and gud, and liv akordiþ tu ðer feð, ðen ønli ðe ar Kristianz. Hwotsever els iz pretended, iz bæt a çaðe and ðe imedj ov a gres.

156. Prer iz an earnest aplikegon or asént ov ðe hart tu God, az tu ðe sers ov ol hapines. Hi ðerfor hu mæst truuli filz hiz mizeri, kørspgon and wiknes; hu iz mæst fuli konvinst ðat a relif from ol ðiz disorderz, and a tru

hapines, iz tu bi found in God alen ; hi hu iz most fuli konvinst ov díz tu truúdz, iz most fuli pozest ov de spirit ov prer.

157. He sore hwitg lidz ʒs tu sik refudj and ksmfort in God, iz tu bi preferd tu de djoi hwitg tendz tu divert de sel from God.

158. Mejur not deiself bei dei mornig gadø.

159. *Remember de Sabað de, tu kip it høli.*—Bei dis komandment, in de natuural sens, hwitg iz dát ov de leter, iz ment dat siks dez ar for man and hiz leborz, and de sevenð for de Lord, and for man'z rest in dependens on him ; for de wörd Sabað signifeiz rest. He Sabað amzq de tqildren ov Izrel woz de sapktiti ov sapktitiz, bikoz it reprezented de Lord ; de siks dez biij signifikativ ov hiz leborz and ksmbats wið de helz, and de sevenð ov hiz viktori øver dem, and ov de rest hwitg hi ðerbei atend ; and bikoz dát de woz reprezentativ ov de kløz and piriod ov de høl wørk ov redemqon akompliqt bei de Lord, it woz estimd hølines itself. Bst hwen de Lord kem intu de wørld, and, in konsekwens, med ol reprezenteqonz ov himself tu sis, dát de woz ðen med a de for instrskqon in Divein sæbdjekts, and ðʒs olse a de ov rest from leborz, and ov mediteqon on materz dat konsern salveqon and eternal leif, and olse a de for de ekserseiz ov lsv teardz our nebr̃.

158. He Wörd ov God iz everiðij tu de sel ov man ; it iz hiz mit and driŋk tu nʒriq him, hiz rement tu klød him, hiz medisín tu hil him, hiz armor tu defend him, hiz feir tu worm him, hiz leit tu geid him, hiz trejur tu enritg him, and de hous in hwitg hi me dwel. It iz olse hiz kounseler tu adveiz him, hiz frend tu aksmpani and konsel him, hiz titqer tu instrskt him, hiz benefaktor tu bles him, and hiz deliverer tu sev him.

158. It iz a qur maksim dat " Onesti iz de best polisi ;" bst hi dat iz onest for nø beter rizon, me indid pruv a ðreivij man, bst kan hav nø pretengonz tu a vertiuss on-

esti. Æe sem me bi sed ov abstinens from sensual plej-urz : our helf, or repiutegeon, or a diskrit frugaliti, me ek-zakt it ov æs, and a rizonabel meind me fortifei itself in Æe our ov temptegeon bei sætg konsideregeonz ; bæt if Æe nebler metiv ov øbidiens tu Æe lō ov God bi not Æe pridominant prinsipel, nē vertiu wil bi prædiust.

160. It iz Æe part ov a weiz man tu né Æe endz bei hwitg hi iz gævernd.

161. If Æer bi anæder wørld hwitg iz tu resiv æs for ever after our departiur hens, Æe ekzistens ov its inhabitants wið hum wi ar tu spend an eterniti, bikæmz a spekiulegeon bæð pliziŋ and important. Æis stet ov our biŋg, yu se, iz fiutiur. It iz sē tu-ðe ; bæt bifer tu-more it me bi prez-ent tu æm. Yu se it iz remæt. Ææt bei nē minz apirz. It me not bi “ far from everiweŋ ov æs.” Kud a tgeild in its mæder'z wum bi mæd sensibel it woz tu bi born intu a niu wørld, it meit enterten Æe sem predjudis respekting Æe sæpæzd distans ; bæt hwen Æe apointed teim for its bæð kem, a singel instant wud gē Ææt it woz ønli a predjudis. Æe spiritual and eternal wørld, intu hwitg wi ar at a des-tind our tu bi born, me bi, leik its Divein Meker and Kiŋ, nīr æs, and round about æs, in a maner ov hwitg wi ar not æwer, nor gal bi til wi enter it—til wi bærst Æe interviniŋ gel, and ol Æe gløriz ov Æe invizibel sistem prezēt Æem-selvz tu viu.

162. Nē sound filosofer wil konfound instiŋkt wið rizon bikōz an ørag-utan haz yuzd a wøkiŋ-stik, or a trend elefant a liver. Rizon imparts pouerz Ææt ar prægresiv, and Ææt, in meni kesez, wiðout eni aseinabel limit : in-stiŋkt ønli mejurz out fakseltiz Ææt areiv at a serten point, and Æen inveriablī stand stil. Feiv ðouzanð yirz hav aded nē impruvment tu Æe heiv ov Æe bi, nor tu Æe hous ov Æe biver, bæt luk at Æe habitegeonz and Æe atqivments ov man !

163. Æe obdjekt hwitg God haz set bifer man in Æis leif

iz, dat þruu it hi me pas tu a blesed eterniti ; and ðe mersi ov ðe Olmeiti haz ordend, and sê konstituited ðe wêrld, dat hwotever riali kontribiuts tu lid mankeind tu heven, gal at ðe sem teim mek ðer stet, hweil ðe kontiniu on erþ, mœr hapi.

164. A litel kloud kan heid bœð sœn and muun.

165. It iz a diuti wi e tu God az ðe founten and œbor ov œl truþ, hu iz Truþ itself, and it iz a diuti œlse wi e ourselvz, if wi dil kandidli and sinsirli wið our œn sœlz, tu hav our meindz konstantli dispezd tu enterten and re-siv truþ, hwersœever wi mit wið it, or œnder hwotever apirans.

166. Nœ vertiu iz akweird in an instant, bœt bei degreiz, step bei step ; from ðe sidz ov reit instrœkœon and gud rezoluœon it springz œp, and grœz bei a kontinual œgres ov kœstomari praktis ; it iz a tœgild ov pegens, a fruit ov persevirans.

167. Wêrldli hœps ar not liviŋ bœt leiŋ hœps ; ðe dei ofen biŋer œs, and wi liv tu beri ðem and si our œnli foli and infelisiti in trœstŋ tu ðem ; bœt at ðe œtmœst ðe dei wið œs hwen wi dei, and kan akœmpani œs nœ fœrðer.

168. Yur blesednes iz not,—nœ, biliv it, it iz not hwer mœst ov yu sik it, in ðiŋz bilœ yu. ¶ Hou kan ðæt bi. It mœst bi a heier gud tu mek yu hapi.

169. œnkonstrend wœrgiŋ hwen it iz dœniuin, iz spiri-tual, luisid, and dœoiŋful wœrgiŋ : spiritual biœz ðer iz in it spirit from ðe Lord ; liviŋ, biœz ðer iz in it leiŋ from ðe Lord ; luisid, biœz ðer iz in it wizdom from ðe Lord ; and dœoiŋful, biœz ðer iz in it heven from ðe Lord.

16œ. Man iz perpetuali in wœrgiŋ hwen hi iz in lœv and tœariti.

16œ. ðe hiiuman hart iz leik heven,—ðe mœr endjelz ðe mœr ruum for ðem.

170. ðœ wi travel ðe wêrld œver tu feind ðe biutiful, wi mœst kari it wið œs, or wi feind it not.

171. Hetred iz hart-mørder; læst iz hart-adsiteri, and kævetsnes iz hart-stiliq.

172. Mek truð kredibel, and tçildren wil biliv it; mek gudnes lsvli, and ðe wil lsv it; mek helines tqirful, and ðe wil bi glad in it.

173. Onor and fem from nør kondiqon reiz;
akt wel yuur part, ðer ol ðe onor leiz. •

174. A proud, or ven, or wørldli-meinded man, me yuuz a maniuol ov prærz, bæt hi kanot bi devout, bikøz devø-qon iz ðe aplikæqon ov a hœmbel hart tu God az its œnli hapines.

175. *Rulz ov Leif ov Emanuel Swedenberg.*—1. Tu rid ofen and tu meditet wel on ðe Wœrd ov God. 2. Tu bi olwez rezeind and kontent œnder ðe dispenseqonz ov Providens. 3. Olwez tu obzerv a prœpreietì ov biheviør, and tu prezerv ðe kongens klir and void ov ofens. 4. Tu øbe ðæt hwitç iz ordend, tu bi feðful in ðe distçardj ov ðe diwtiz ov our emploiment, and tu duu everibiq in our pouver tu render ourselvz az yuniversali yuusful az posibel.

176. Ritçez duu not biløq tu ðe meizer, bæt ðe meizer biløqz tu ritçez.

177. Truð and gud miwtiuali serv itç œðer.

178. Let mei meind bi tqaritabel, ðat God me aksept mi. Let mei akqonz ekspres it, ðat man me bi benefited.

179. A ful deleit in erbli ðinqz argiuz a neglekt ov hevenli.

176. From hwot iz dœn and akted in ðe prezent stet, man me fœrsi hiz serkœmstansez in ðe fiwtiur stet.

179. Nør man repents hui dœz not biliv; nor kan eni man biliv hui dœz not repent.

180. Let ðe bodi wet on ðe sæl, and bæð on God.

181. ¶ Hwei ðen ðer los deplør, ðat ar not lost.

¶ Hwei wonderz retçed bæt ðer tumz around in infidel distres. ¶ Ar *endjels* ðer.

182. Self iz beð ebiist and eidolator.

183. Æe sekt ov ðe Farisiz did not sis wið ðe Djmiç tçsrtç.

184. Æe lçv ov ðe kritiur mør ðan ov ðe Krieter iz ðe deð ov ðe seł.

185. Pre wið a viuv tu praktis, and praktis wið a viuv tu prer.

186. Meni dèt on ðis wørld az if it wer never tu hav an end, and neglekt ðe nekst az if it wer never tu hav a biginiç.

187. Men wil kompél sderz, not tu *biçk* wið ðem, for ðát iz imposibel, bçt tu *se* ðe du; spon hwitç ðe obten ful liv not tu biçk or rizon at ol; and ðis iz kold yuuniti.

188. Spik djentli! it iz beter far
tu rul bei lçv ðan fir;
spik djentli! let not harg wørðz mar
ðe gud wi meit du hir.

Spik djentli! Lçv dçb hwisper lør
ðe vouz ðat tru harts beind,
and djentli frendçip's aksents flør:
afekçon'z vøis iz keind.

Spik djentli tu ðe litel tçeild,
its lçv bi çur tu gen,
titç it in aksents soft and meild,
it me not loç remen.

Spik djentli tu ðe edjed wørn,
griv not ðe ker-wørn hart;
ðe sandz ov leif ar nirli rørn,
let srtç in pis depart.

Spik djentli tu ðe yørç, for ðe
wil hav ençf tu ber;
pas þruu ðis leif az best ðe me,
'tiz ful ov ançççs ker.

Spik djentli, keindli, tu ðe puur,
let nō harç tēnz bi herd,
ðe hav enſf ðe mōst endiur,
widout an ſnkeind wōrd.

Spik djentli tu ðe erig; nō
ðe me hav toild in ven;
pertgans ſnkeindnes mēd ðem sē,
O! win ðem bak agen.

Spik djentli! Hi hu gēv hiz leif
tu bend man'z stōborn wīl,
hwen elements wer in firs streif,
sed tu ðem, " Pis, bi stil!"

Spik djentli! 'tiz a litel ðig
dworft in ðe hart's dip wel;
ðe gud, ðe djōi hwitg it me brig
eterniti gal tel.

189. Hi ðat never tēnjd eni ov hiz ōpinionz, never
korekted eni ov hiz misteks.

188. Hē never feind God hu sik Him sēlli bei rizonig.

182. Hēz hu ar renderd ſnhapi bei frivolſs trōbelz, sik
kōmfort in frivolſs endjoiments.

190. Tu bi tempted, and tu sin, ar tu ðigz. Tu hav
ivel in our ðots bei we ov sēdjestion, iz ſnavoidabel, and
dēz not mak ðe man a siner. Bst a man sinz hwen hi
konsents, and givz sp himself tu ðe temptegon. Hē mōr
yuu ar ofended at yuur ivelz, ðe les ðe ar yuurz; ðe mōr ðe ar
yuur *byrden*, ðe les ðe ar yuur *gilt*.

191. Hē inosens ov ðe endjelz in heven konsists in a re-
zeind sēbmigōn tu ðe gōvernment ov ðe Lord, and a re-
nēnsiegōn ov ðer ōn wīl. Man iz sē far in inosens az hi
iz remēt from self. Djeniuiu inosens iz wizdom, and sē
far ōnli iz eniwsn tu bi repiunted weiz az hi iz rezeind tu
ðe Lord, and iz kontent tu bi ſnder hiz geidans.

192. Man me bi sed at ol teimz raðer tu bi in mekiþ, dan tu bi með.

193. Wi biheld at ðis de mstg apirans ov rizon wiðout relidjon, and ov relidjon olse wiðout rizon. Bst hou rer a biþ iz it tu si relidjon and rizon yuneited ! Yet, until ðe ar yuneited, ðe kanot bi sed tu ekzist, sins rizon wiðout relidjon iz not properli rizon, neider iz relidjon wiðout rizon properli relidjon.

194. Let ðez hu fol intu deiverz tempteþonz remember ðat ðe neit iz olwez saksided bei ðe mornig, and ðe winter bei ssummer.

195. Hwen spiritual leif iz ekstingkt, everi blesig from ðe Sæn ov heven bikæmz a kær; dæst az hwen bodili leif iz ekstingkt, ðe leit and hit from ðe sæn ov netiur tærn ðe bodi tu korseþgon.

196. Wi ofen æmit ðe gud hwitg wi meit du, in konsekwens ov ðingkiþ about ðæt hwitg it iz out ov our pouer tu du.

197. Vizibel ðingz implei ðe ekzistens ov ðingz invizibel.

198. Hwot ekzists and sæbsists in ðe natuiral from ðe sprituall, iz kold korespondens. ðe hel natuiral wærlð ekzists and sæbsists from ðe sprituall, az an efekt from its effigent kœz.

199. Hi iz ðe hapi man, huwz leif i'n nou
 gœz sæmhwtov ov ðæt hapier leif tu kæm ;
 hu, dumd tu an obskiur bst trankwil stet,
 iz plizd wið it, and wer hi fri tu tæuiz,
 wud mek hiz fet hiz tœois ; hum pis, ðe fruit
 ov vertiu, and hum vertiu, fruit ov fœb
 and læv, preper for hapines.

200. ðe sæm wævz hwitg in ðe dez ov ðe fæd destrœid ðe ængodli, sæperted and bæ æp ðe ark for ðe sekiuwriti ov ðe godli ; in leik maner, ðe sæm wævz ov sprituall sæferig and treial hwitg everhwelm ðe impenitent, ar ðe apointed minz ov eleveþgon and salveþgon tu ðe penitent biliver.

192. A gud buk iz ðe preġss leif-blæd ov a master-spirit, embasmd and trejurd æp on pærpos tu a leif biyond leif.

130. ðe hart iz ðe rial tempel, and hwer ðæt iz onest and devout, ðe relidjæss filiŋ iz tru, ðe ðe doktrin me bi fols, and ðe form eidolatræss.

131. Intelektual ikwoliti prædiuust bei ðe difiunjon ov nøledj amæŋ ðe meni, wil eventuali prædiuus politikal ikwoliti.

132. Hwen everi man iz hiz en end, ol biŋz wil kæm tu a bad end.

133. Soufi sed ov an akwentans, "Hi biŋks næbiŋ bæt hwot iz gud, bæt ðen hi enli *biŋks*."

134. ðe wfl iz tu ðe sæl hwot ðe hart iz tu ðe bodi.

135. Ol gud iz ðe ofsprin ov læv and tgariti, and ol truð iz ðe ofsprin ov gud.

136. Tu briŋ our wiŋez down tu our kondiŋon, iz a mætġ izier wærk ðan tu rez our kondiŋon æp tu our wiŋez.

137. If ðer ever had bin næbiŋ, ðer never kud hav bin enibiŋ.

138. Hwen ðe former part ov our leif haz bin næbiŋ bæt vaniti, ðe later end ov it kan bi næbiŋ bæt vekseŋon.

139. Atenŋon and dilidjens ar ðe best steps hwerbei tu kleim tu ekselens.

133. Man haz olwez sæmbiŋ tu bi ðaŋkful for, præveided ðat hi kips open ðe ðer ov komiunikeŋon wið hiz Hevenli Fæder, for at ðæt ðer ol gud enterz; indid ðe veri pouver tu open it iz an invaliuabel gud.

132. Let hei berð treismf! ¶ Hwot kan bi mærgret.

Næbiŋ—bæt merit in a læ estet.

120. ðer ar diferent orderz ov gretnes. Amæŋ ðiz ðe ferst raŋk iz ænkwestionabli diu tu moral gretnes or magnanimiti; tu ðæt sæbleim enerdji bei hwitġ ðe sæl, smiten wið ðe læv ov vertiu, beindz itself indisolubli, for leif and for deð, tu truð and diuti; espouzez az its en ðe inter-

ests ov hiiuman netiur; skornz ol minnes and defeiz ol peril; hirc in its on kongens a vois louder dan breteniȝ and bȝnderz; wiðstandz ol ðe pouerz ov ðe yuunivers hwitȝ wud sever it from ðe koz ov friðom and relidȝon; repøzez an snfolteriȝ trȝst in God in ðe darkest our; and iz ever "redi tu bi oferd sp" on ðe oltar ov its kȝntri, or mankeind.

121. Djiniȝs, intelekt, imadjineȝon, test, and sensibiliti, mȝst ol bi bapteizd intu relidȝon, or ðe wil never nȝ, and never mek nȝn, ðer rial glȝri and imortal pouer.

122. ðe onor ov eni empløiment iz not in ðe person ov him hu iz empløid, bȝt iz ønli anekst tu him on akount ov ðe digniti ov ðe ofis in hwitȝ hi iz engedȝd; and hwot iz sȝ anekst dȝz not biløȝ tu ðe person, bȝt tu ðe empløiment. Ol personal onor iz ðe onor ov wizdom and ðe fir ov ðe Lord.

123. Wi kanot gȝ heier in ønderstandiȝ dan wi ar in biȝȝ.

124. ðe trejurz ov ðe dip ar not sȝ preȝȝs
az ar ðe konsild kȝmforts ov a man,
lokt sp in wuman'z lȝv. Ei sent ðe er
ov blesiȝz hwen ei kȝm bȝt nir ðe hous!
Hwot a deliȝȝs breð maridȝ sendz ferð!
ðe vei'let's bȝd 'z not switer. Onest wedlok
iz leik a banȝkwetiȝ hous bilt in a garden,
on hwitȝ ðe Sprinȝ'z tȝest flouerz tek deleit
tu kast ðer modest ødorȝ.

125. ðe entrans intu heven iz not at ðe our ov deb, bȝt at ðe mȝment ov konverȝon.

126. ¶ Iz it mȝr wȝnderful ðat wi gud ekzist in a fiu-tiur stet dan ðat wi ekzist in dis.

127. Ediukeȝon iz ðe proper empløiment, not ønli ov our erli yirȝ, bȝt ov our hel leivȝ.

128. Wi mek lȝz, bȝt wi folȝ kȝstomȝ.

129. ðe siuprioriti ov moral tu arbitrari swe iz pruvȝd

bei its efekts. Moral pouer iz krietiv ; arbitrari pouer wests awe ðe spirit and fers ov ðez on hum it iz ekzerted. And 9 iz it not a meitier wærk tu kriet, ðan tu deströi. A heier enerdji iz rekweird tu kwiken ðan tu kræg ; tu elevet ðan tu depres ; tu worm and ekspand ðan tu tçil and kontrákt. Eni hand, iven ðe wikest, me tek awe leif : anðer edjensi iz rekweird tu kindel or restor it. A vslgar in-sendiari me deströi in an our a magnifisent stræktur, ðe lebor ov edjez. 9 Haz hi enerdji tu bi komperd wið ðe krietiv intelidjens in hwitç ðe wærk had its oridjin. Arbitrari pouer, hweðer sivil or relidjss, if treid bei ðe onli fer test, ðát iz, bei its efekts, simz tu hav mör afiniti wið wiknes ðan strengð. It enfibelz and naröz hwot it akts spon. Its efçigensi rezembelz ðát ov darknes and kæld in ðe naturali wærlð. Tru pouer iz vivifeiij, præðæktiv, bildz sp, and givz strengð. Wi hav a nobel teip and manifestegon ov it in ðe ssn, hwitç kolz ferd and difiuzez meçon, leif, enerdji, and biwti.

126. ðer iz nstbij, eider in heven or on erð hwitç haz not relegon tu gud and truð ; biköz ðiz tu præsid from ðe Divein Biij, hu iz ðe Ferst Køz ov ol.

122. ðe Diiti kud pærpos nstbij in ðe mekiij ov ðe wærlð bst ðe komiunikegon ov hiz on lsv and gudnes.

200. Nø man kan bi sound in hiz feð hu iz snsound in hiz moralz.

201.

9 Hu ar ðe Fri.

ðe hu hav skornd ðe teirant and hiz rod,
and boud, in wærgip, sntu nsn bst God ;
ðe hu hav med ðe konkwerer'z gløri dim—
sntçend in söl, ðe manakeld in lim—
snworpt bei predjudis, snød bei roij,
frendz tu ðe wik, and firles ov ðe stroij :
ðe hu kud tçenj not wið ðe tçenjiij our,
ðe self-sem men in peril and in pouer ;

truu tu ðe lo ov reit, az wormli præn
tu grant anðer'z az menten ðer ən ;
føz ov opregon, hwersær it bi :—

Æiz ar ðe proudli fri !

¶ Huu ar ðe Gret.

Æoz huu hav bældli ventiuurd tu eksplor
ənsounded siz, and landz ənnən bifər—
sərd on ðe winz ov seiens, weid and far,
mejurd ðe sən, and wəd itq distant star—
pirst ðe dark depθs ov əgan and ov erð,
and brət ənkountəd wənderz intu berb—
repéld ðe pestilens, restrend ðe storm,
and given niuu biuuti tu ðe hiuuman form—
wəkend ðe vois ov rizon, and ənfərld
ðe pedj ov trubfəl nəledj tu ðe wərlð ;
ðe huu hav tōild and stədid for mankeind—
arouzd ðe sləmbəriŋ vertiuz ov ðe meind—
tət əs a ðouzand blesinŋ tu kriet :—

Æiz ar ðe nəbli gret !

¶ Huu ar ðe Weiz.

Æe huu hav gəvernd wið a self-kontrol,
itq weild and benful paŋon ov ðe səl,—
kərbd ðe stroŋ impəls ov əl firs dezeirz,
bət kept əleiv əfekŋon'z piurər feirz ;
ðe huu hav past ðe labirinθ ov leif
wiðout wən our ov wiknes or ov streif ;
preperd itq tənŋ ov fortiun tu endiuur,
həmbel, ðə ritq, and dignifeid, ðə puur ;
skild in ðe letent muvmənts ov ðe hart—
lernð in ðe lər hwitq Nətiur kan impart ;
titŋin ðæt swit filosofi əloud,
hwitq siz ðe “ silver leiniŋ ” ov ðe kloud,
lukiŋ for gud in əl binið ðe skeiz :—

Æiz ar ðe truuli weiz !

‡ Huu ar de Blest.

De huu hav kept der simpabiz awak,
and skaterd djoi for mer dan kxstom'z sek ;
stedfast and tender in de our ov nid,
djentel in bot, benevolent in did ;
huuz luks hav pouer tu mek disengon sis—
huuz smeilz ar plezant, and huuz wvrdz ar pis ;
de huu hav livd az harmles az de dsv,
titgerz ov truub and ministerz ov lsv ;
lsv for ol moral pouer—ol mental gres—
lsv for de hsmblest ov de hiuuman res—
lsv for de trankwil djoi dat vertiu bringz—
lsv for de Giver ov ol gudli bigz ;
truu folgerz ov dat sel-ekzoltin plan
hwitg Kreist led down tu bles and gvvern man.
De huu kan ksmli linger at de last,
sørve de fiwtiur and rikol de past ;
and, wid dat hep hwitg treismfs ever pen,
fil wel agurd de hav not livd in ven ;
den wet in pis der our ov feinal rest :—
Eiz ar de onli blest !

202. Djxstis iz de djxstis ov gudnes, and sɔ kanot deleit
tu pɔniɔ ; it emz at nɔbiɔ mer dan de menteniɔ and prɔ-
metiɔ de lɔz ov gudnes.

203. Az miwtiual lsv konstitiuts heven, sɔ miwtiual
hetred konstitiuts hel.

204. Ei am a hapier and a ritger man
sins ei hav sɔn dis niu djoi in de erb :
'tiz nɔ smol biɔ for ɔs tu rip stre merb
in ev'ri sɔni we-seid hwer wi kan.
It iz a djoi tu mi tu bi a djoi,
hwitg me, in de mɔst lɔnli hart, tek ruut.

205. Der iz nɔbiɔ in relidjon kontrari tu rizon, if wi
niw it reitli.

206. Hæz þingz in hwitg̃ de spirit iz konvinst, oben a ples abœv ðez hwitg̃, widout konsæltig̃ rizon, enter from œboriti, and ðe fœb ov œboriti; for ðe later þingz enter ðe hed nœ fœrðer ðan intu ðe memori; and ðer miks ðemselvz wid falasiz and fœls prinsipelz; ðæs ðe ar binid̃ ðe ragonal þingz ov ðe ænderstandig̃. Everiwæn from ðiz þingz mæ sim tu diskœrs ragonali, bæt hi wil diskœrs preposteræssli; for in sætg̃ kes hi þingks leik a krab wœks, ðe seit folœig̃ ðe tel; it iz æderweiz if hi þingks from ðe ænderstandig̃; in ðis kes ðe ragonal meind selekts from ðe memori hwotever iz siwtabel, hwerbei it konfermz truð viund in itself.

207. Hær iz a twœfold minig̃ in everi kritiur,—az ðe Djuz spik ov ðer lœ,—a *literal* and a *mistikal*, and ðe wæn iz bæt ðe ground ov ðe æðer: and az ðe se ov deiverz pœrgonz ov ðer lœ, sœ a gud man sez ov everiþing̃ ðat hiz sensez ofer tu him, it spiks tu hiz lær part, bæt it points out sæmbig̃ abœv tu hiz meind and spirit.

208. Ænder ðe pregur ov sad eksperiens, wi ar willig̃ tu admit ðat outward þingz kanot, ov ðemselvz, konfer hapines; bæt hou lœb ar wi tu admit hwot iz ikwali tru, ðat outward þingz du not, ov ðemselvz, kriet mizeri! Hæt ðe *apir* tu du sœ iz bæt an *apirans*, ðe rialiti biig̃ ðat ðe sorœ wi fil iz œig̃ tu ðe defekt ov ðe mental stet wid hwitg̃ wi mit kalamiti. H̃is fakt iz konfermd tu ðe devoutli træstig̃ meind, hwen ðe Lord rewordz its miknes and pœgens ænder afflikg̃on, wid a blesed stet ov imuuvabel pis. H̃is kud not bi ðe kes if outward þingz kud, ov ðemselvz, kriet mizeri. Neverðeles, it iz tru ðat ðe *apirans* wil lœg̃ bi ðe djeneral rul; and ðe rialiti wil bi ðe rœr eksepçon, æntil a gret impruuvment haz teken ples in hiuuman sœseieti.

209. It iz ordend ðat “in ðe wœrld yi çal hav tribiulecon,” for ðe pekiuiliar yuus ov ðis leif iz tu afœrd, bei minz ov stets ov sæferig̃, and ðe detekg̃on and kondemnegon ov ðe ivelz lidig̃ tu ðez stets, an oportiuuniti ov atenig̃ tu a

hevenli stet ov self-gŕvernment :—it iz de yuns ov de flu-tiur leif, on de kontrari, tu rip de hapi rezŕlts ov de im-pruvment ov de prezent. “*Ʒe Ʒat sŕ in tŕz Ʒal rip in dƷoi.*”

206. *Ʒe peƷent’s pen* iz de fiziƷan’z geid, in administeriƷ hiz hiliƷ art. If diziz did not Ʒŕ its ekzistens bei pen, and Ʒŕs worn de sŕferer ov hiz nid ov a remedi, diziz wud infalibli prŕdŕms deb. *Ʒven sŕ, de penz ov meind hwitƷ wi sŕfer Ʒud bi aloud tu geid ŕs tu de neledƷ ov our sŕl’z dizizez ; for de hu ar strendƷerz tu Ʒiz penz mŕst fŕl a pre tu Ʒer ŕndetŕkted spiritual diziz, and periƷ in eternal deb. It iz sed ov de wiked, “Bikŕz de hav nŕ tƷenƷez, Ʒerfŕr de fir not God.” Ʒiz tƷenƷez ov stet ar, konsekwentli, de minz ov briƷiƷ about a tru and spiritual fir ov de Lord.*

202. A gud dispoziƷon, formd bei rektitiuud and benevolens, yuneited wiƷ gud sens, me tƷarm ŕl harts in kŕmpani, bŕt at hom de sem kwolitiz wil pruv les sŕksesful, ŕnles akŕmpanid wiƷ de sŕbsidiari tƷarmz ov a gud-yu-mord plekabiliti.

210. Obstinasi in ŕpinion sŕmteimz kolz itself independans ov meind ; bŕt a riali independent meind iz independent ov its ŕn inhŕent self-wil and predjudis, and iz, Ʒerfŕr, bŕb ŕpen tu konvikƷon and kandid in akneledƷiƷ eror.

211. Indesijon ov karakter iz Ʒŕn in a konstant rekŕrens tu ŕƷerz for adveis, hwitƷ iz eider redƷekted widout rizon, or akted ŕpon widout konvikƷon. Desijon ov karakter never siks adveis eksept hwen nesesai, and hwen obtend it iz eider folŕd ŕp dƷudiƷsli, or redƷekted on aseinafel and rizonabel groundz.

212. Tu ask adveis mirli tu kast about for sanƷƷonz tu a fermli med-ŕp ŕpinion, wiƷ a determineƷon tu aksept nŕn bŕt hwot agriz wiƷ it, iz litel les Ʒan an insŕlt. It Ʒŕz bŕb a reklesnes ov giviƷ trŕbel, and a wont ov disent

respekt for anðer'z djsdgment. Æe insinsir inkweirer not enli givz træbel snnesesarili, bæt olse ripez it most sn-gretfuli, wið neglekt and kontempt.

213. Integrity ov karakter iz ðe enli proper ground ov mental independens. It iz enli snder its influens ðat opinionz kan bi independentli formd; for neider wil it alou eni tgenj ov opinion tu tek ples eksept on ðe best atenabel evidens, and after diu deliberægon; nor wil it alou eni sinister influens tu stop ðe prægres ov a tgenj ov sentiment in defeians ov evidens.

214. Anger adz tu rebiuk neider gres nor fers, bæt læv dæz bæð.

215. Æer ar tú meni præfesiñ Kristianz hu, hweil ðe ar perfektli respektabel in ðer kondskt in ðe viuv ov ðe wærlð, ar, in ðe Divein viuv, þruu preid, self-gløri, kævetsnes, or hardnes ov hart, az far from djeniuv relidjon az ðeoz hu bei ðer flegrant veisez infrinj komæn disensi.

216. Everi moral truð wi mek our en in ðis wærlð, bei ðe praktikal apræpriecon ov it, kontenz iniummerabæl partikiular truðz, tu bi developt in eterniti, a development hwitg it wil tek an eterniti tu akomplig!

217. Næwsn kan bi habituali and yuniformali poleit wiðout insensibli kontraktiñ ssmhwot ov gud. Hwotever in eni degri kounterakts selfignes, se far lets intu ðe meind its opozit—benevolens.

218. ¶ Hou ofen in a man'z leif dæz hi si kœz tu repent ov hiz ekserseiz ov forberans.

219. Selfig and wærlðli lævz ar not riali remuuvd, nor ar ðe permanentli diminigt bei aflikgonz; ðer aktiviti iz mirli sæspended ðerbei, in order tu giv teim tu ðe snderstanding tu reflekt, se az tu biksm raçonali konvinst ov ðe wizdom ov bringiñ ðe læer prinsipelz intu sæbdjekgon.

216. ¶ Hou kan eni sinsir Kristian dout ðat hwær hi iz ðer Providens haz plest him. In deseidig hwær wi wil ge, and hwot wi wil duu, wi deseid az if hiuvman prudens wer

everibig ; bŕt havin se akted, wi kanot bŕt né dat Provi-
dens, at de List, permitted our determinegon ; and den, and
dŕs, it apirz imposibel for eni tru Kristian tu bi out ov
hiz ples.

212. De test ov popiular relidjss estimegon iz indiketed bei de frikwent kwestion,—“*q Iz hi peiss.*” It iz, ov kers, preziumd bei de inkweirer dat hiz kwestion kan izili bi anserd ; and yet de *rial* kes iz dis : If wi konsider peieti az an *intirior* sentiment, de fakt ov its ekzistens in eni kes, iz non fu de Lord alen ; bst if wi viim peieti az an eksternal habit, it mæst den dereiv ol its valiu from de intirior sentiment ; hwens it folæz dat de kwestion, “*q Iz hi peiss,*” iz wæn dat kanot bi anserd wid eni sertenti selog az hipokrisi iz posibel. De kwestion, “*q Iz hi a gud man,*” iz far mæz izili anserd, bikoð akts ov outward gudnes implei self-deneial ov a keind and degri tu hwitq akts ov outward peieti kan hav nø klem.

220. At de period ov de meind'z ferst development, outward binz ar regarded for der en sek; bxt az leif advansez (sɔpɔziŋ ridjeneregon tu prɔsid), a winiŋ from dem imperseptibli teks ples, sɔ ɔat, in ɔld ɔdj, de kɔm tu bi regarded ɔlmɔst wiɔt indiferens. Ƴɔs a preparegon iz med for de transfer ov de spirit tu heven, hwer eksternal binz ar in der heiest perfekgon, bxt hwer, neverteles, de ar not at ɔl regarded for der en sek, bxt sɔlli for der yus, az de reflekted imədjez ov binz spiritual and Divein.

221. De djudiçal bleindnes ov preid iz sin in dis, dat ðez ar de proudest hui hav nðbin tu bi proud ov. Sætð preid iz ðe manifestægon ov esençal self-løv,—ov ðat løv ov self hwitð ekzists hwær self iz mæst veil and ðnløvli.

222. Sə far az wi ar wiliŋ tu sərmount our lēer prē-
pensitiz, wi ar enebeld tu asəgiət wið our feləz on heier
prinsipelz—wið melz on ðe bəsis ov disinterestednəs and
təariti, and wið fimelz on ðe bəsis ov tɛst and rəʒənal
afekʃən; bikəz ðe Lord ðen remuuvz and restrənz our

løer propensitiz, sɔ az tu kip ðem from mingliŋ wið and profeniŋ ðe hei.

223. "It iz mɔr blesed tu giv ðan tu resiv," bikɔz ðe heiest plejur ðe resiver kan hav iz ðát hwitɔ akɔmpaniz ðe sentiment ov gratitiud; hweil ðe lɔv ov duwiŋ gud, hwitɔ gud prompt ðe giver, biŋ a heier and nobler prinsipel ðan gratitiud, konferz a piurer and ðerfɔr a greter plejur. Gratitiud teks sɔm alɔi from dezeit tɔardz ðe gift, from hwitɔ ðe mɔtiv ov ðe giver iz fri. God iz infinitli blest az a giver, and not at ɔl az a resiver; and man woz krieted tu rezembel God in ðis respekt, sɔ far az iz posibel tu a feineit netiur.

224. ðe ɔnli "rial properti" ðat a man kan riali pozes, iz hiz meind; an advantedj gerd ikwali bei ðe wɔrldli puur and ðe wɔrldli ritɔ. ðe bɔt ov ðis meit beneficali tɔek ðe preid ov ritgez,—a preid hwitɔ sɔ obstinetli klinz tu ðem, ðat tu efekt its sɔbdjugeɔn bilɔɔz ɔnli tu Omnipotens. "Wið man it iz imposibel, bɔt wið God ɔl ðiŋz ar posibel."

225. ðe abiliti tu lɔv hwot iz lɔv-wɔrði, and ðɔs tu lɔv ðe Lord az ðe mɔst lɔv-wɔrði, iz ðe heiest priviledj ov a ragonal kritiur.

226. In heven ðe heiest blis iz *pis*—a blis tú piur tu bi tested on erb, its nirest rezemblans biŋ ðát "rest ɔntu ðe sɔl" hwitɔ iz endjoid bei ðɔz hu ar "kontent in God." ɔ Hwot, ðen, iz ðe oridjin ov raptiurz and ekstasiz in relidjon, iven hwen mɔst sinsir, bɔt an admikstiur ov natiur-al hit and ekseitment; an efervesens ov ðe natiur-al filiŋz, ekseitiŋ ðe spiritual sentiments tu ðe aɔsmɔn ov an ekstravagant form. If, ðen, eni wɔn feind hiz relidjɔs filiŋz tendiŋ tu a raptiurɔs or ekzadjereted stet, let him sɔspekt ðat ðis iz ɔiŋ mirli tu ðe insidental streŋð ov hiz natiur-al spirits, and let him, ðerfɔr, restren ðem, ðat ðe mɔr ikwabel and lastiŋ prinsipel wiðin ðem me ɔɔ itself in a kɔm sereniti ov stet. Bɔt if hi mɔst giv vent tu hiz

filigz, hi me remember ðe wɜrdz ov Djemz, “Ƿ Iz eni meri, let him sig samz.” ðɜs wil hi briŋ ðem ɛnder ðe moderetiŋ pouer ov Truð.

227. If yu ar aktiŋ reit, ɔl iz reit; for God iz duwiŋ ðe best for yu ðat Omnipotens kan du.

228. Hou swit iz ðe fregrans ov ðát hapines hwitŋ, þru Divein Gres, yur ɛn hand haz (midiɛtli) krieted in anðer; and hou dɜz ðis fregrans intensifei itself, hweil yur gretful hart djoifuli askreibz ðát hapines, and ðe pouer ov prædiusiŋ it, tu ðe ɛnli Founten ov gud!

229. Everi posibel tŋenj in our natural and sɛŋal po-zigon and serkɜmstansez *myst* bi intended bei Providens tu aford ɜs a fuler oportuuniti ov advansiŋ in ðe ridjen-eret leif. Ɔurli ðis ɔt tu kontent ɜs: iven ɔldɛ it bi a tŋenj from welð tu poverti; from helð tu siknes; from djoi tu sorɛ; or from pozeŋon tu preiveŋon, ov eni keind.

22ɛ. Ɖer ar tu keindz ov self-titŋi hwitŋ rezist ledjiti-met instrɜkŋon, nemli, ðe skeptikal and ðe siuperstiŋs. Beð ar ikwali grounded in ðe self-wil ov man; bɛt hweil ðe former iz ðe wulf in hiz ɛn skin, ðe later iz ðe sem in a ɟip-skin. An ɛntitŋabel dispozigon iz ðe atribiut ov beð.

22ɜ. Nɛ tu þiŋz kan bi mɛr opezd tu itŋ ɛðer dan ledjitimetli droiŋ a konkluzjon bilivd tu hav bin kerfuli formd and intended bei an ɔðor; and hɛntiŋ him þru for sɜmbiŋ ðat me bi með tu fevor an eidia ðat hi never ment tu konve, and hwitŋ, probabli, never enterd hiz meind. It iz ðe diferens bitwin onesti and disonesti.

230. Ɖe interpreteŋon ov ðe Wɜrd iz fɛndamental tu ðe hel þiori and praktis ov relidjon; bɛt ðe spirit ov ðe interpreter iz fɛndamental tu ðe interpreteŋon itself. Everitiŋ dependz ɜpon hiz eí þiŋ singel,—ɜpon ðe spirit or intɛŋon ov hiz meind þiŋ piur and reit. If ðe mental eí bi ivel, ðe veri leit ov ðe sekred pedj wil bikɜm tu it az darknes. A similar rul apleiz tu ðe interpreteŋon ov ɛðerbuks.

231. ♀ Hwot raƒonal biij wud dezeit tu grø ritg, wið ðe leiklihud ðat, az ðe trejur ov gøld and silver ov ðis wørlð inkrisez, ðe ritgez ov gudnes and truð wil bi gradiuali konsiumd bei ðe kindliij ov ðe flem ov wørlðli lǽv, wið ever-inkrisiij intensiti. And ♀ iz ðer litel leiklihud ov sǽtg a rezǽlt. Let ðe sad rekordz ov Kristian tǽsrtgez rezolv ðis kwestion. If wotgfulnes bi ever nesesari, it iz espeǒali sǽ for ðe ritg. It iz hard for a ritg man tu enter ðe kin-dom ov God; and ǽnles hi le høld rezolutli ov ðe ǽd ov Omnipotens, þruu hwitg alǽn hi kan bi sevd from hiz pe-kiuiliar temptegonz, hi *mǽst* perig.

232. ðe karakter ov ðe djentelman—and ðer iz nǽ gud rizon hwei ðis designegon gud bi konfeind tu eni partikiu-lar okiuegong or eksternal kondigong—kanot bi separated from ðat ov ðe Kristian, wiðout ðe destrǽkgon ov ðe later. A djentelman mǽ ekzist huu iz nǽ Kristian; bǽt a Kris-tian kanot ekzist huu iz nǽ djentelman. A djentelman never wuundz ðe filiij ov anǽðer wontonli, *bikoz* it iz ǽndjentelmanli tu duu sǽ; and a Kristian never dǽz sǽ, *bikoz* it iz kontrari tu Kristian tǽariti and diuti.

233. Tu tǽk ofens wiðout rizon, and ðǽs tu kriet a konstrǽktiv and mirli imadjinari agrengon, iz in efekt tu bikǽm an agreser.

234. A man ov eirasibel temper olwez asiumz ðe ekzis-tens ov sǽfigent kǽz for hiz anger; hwei hi asiumz, at ðe sem teim, ðat ðer iz nǽ kǽz for ðe opozigong ov ðǽz huu ar at iǒiu wið him. Bǽt hou veri diferent iz ðe viu ov an imparǒal beistander!

235. Nǽ spiritual man performz a harǒ akgon on ðe ground ov ligal reit; ðe men kwestion wið him iz, hou eni akt wil bi estimeted akording tu ðe Divein standard.

236. ðe teim wil kǽm hwen ol Kristianz wil respekt ðe Lord in itǒ ǽðer, and ðǽs itǒ ǽðer in ðe Lord. Fimelz wil respekt melz az God'z mel imedj, ðat iz, ðe imedj ov hiz Divein Truð; and melz wil respekt fimelz az God'z

fimel imedj, dát iz, de imedj ov hiz Divein Gud or Læv. Dis eidia biig erli implanted, wil render it ol bæt imposibel for de seksez tu biig sntgastli ov itg sðer.

237. Fimelz ar enteiteld tu serten reits at de hand ov de sðer seks, namlí, *ferst*, tu sðer nø trespass spon ðer tcastiti and modesti; *sekondli*, tu resiv prøtekçon agenst ðerz hu wud komít sstg trespass; and, *ðerdlí*, tu resiv a pekiuliarli respektful biheviør, in order tu aqur ðer natural timiditi. Bæt hwen fimelz *klem*, in adiçon tu ðiz reits, tu resiv, ov reit, personal advantedjez and priviledjez bei seçon; or tu resiv, az ðer diu, admireçon and kompliments, ðe depart from de modesti ov ðer seks, and selfiqli veiolet Kristian humiliti and djenerositi.

238. ðe læv ov ruiliq, and de læv ov akiumiuletiq, ar ðe tuu fiuriz ðat tormént mankeind biyond ol sðerz. ðe ar espeçali de ivelz ov de relidjss wørld, and ar mør dedli tu *tru* relidjon—de relidjon ov disinterested læv—ðan iven dát læv ov mir outward plejur hwitg distingwiçez de irelidjss. From de later ivel reformeçon me bi ekspektet; bæt from de former ivelz, hwen de get fast høld ov de wíl, reformeçon iz not izili brøt about. ðe tempteçon iz gret tu konsail de læv ov ruul snder pretensez tu humiliti; and tu invest de læv ov gen in de disent garb ov indæstri, prudens, and ekonomi; and hwen an ivel haz bin sæksefuli konsild from de ef ov man, de transiçon iz izi tu de stet ov "*seij in de hart*," "God heideb hiz fes, hi wil never si it."

239. Snsaij okiupeçon ov de meind spon ssm given sðbdjekt, and wið a viuu tu de hapines ov sðerz, iz wsn ov de best minz ov droiç of de atençon from personal sferingz, and ov preventiç de afekçonz from biksminç eider tgild or selfig.

236. ðe Lord iz de inekzøstibel Sprinç ov de wøterz ov leif: de wørld ov hiuuman meindz konstitiuts de vast moral medeç tu bi irigeted bei its strimz: and itg hiu-

man biig iz a tçanel ðruu hwitç de woterz ov blesinj ar intended tu flet ferd, hweil everi open tçanel resivz its bountiful çer ov "de fleij trejur az it pasez ðruu." Ol dat iz rekweird ov everi man iz, *tu kip dis tçanel klir ov obstrçkçonz*, and dis iz dæn bei çæniç ol ivelz az sinz agenst God. He *mote* ov everi Kristian espeçali gud bi, "*Kip de tçanel open!*"—de tçanel ov a piurifeid wíl, and an enleitend ænderstanding.

238. He tu remarkabel eksortçonz, "Redjois ever-mør;" and "Pre widout sisin;" mæst hapili blend in de Divein sentiment, "*Kip de tçanel open,*" bei hwitç Divein blesinjz flet ðruu man, tu man. Hwen dezerted bei frendz, bikoz de hav dezerted "der ferst læv;" hwen plænderd bei ðez huz hipokrisi ferst bikæmz næn hwen hæv ov færdet plænder sisez; hwen deprest bei siknes, adjiteted bei ançzeietiz, ræfeld bei prezent treialz ov our pegens, or asolted bei inward enemiz, hou efektuali me de benevolent and wel-instrçkted meind bi restord tu its balans bei de potent wærdz, "*Kip de tçanel open!*"

240. Luk 14. 26, 27, 33.—He iragonal konstrçkçon ov sætg pasedjez az ðiz in fevor ov asetisizm, iz abandond bei Protestants. Bæt hou djenerali iz it æmited tu sæbstitiut for it de ænli raçonal konstrçkçon, nemli, dat az endz ov leif ol naturali obdjekts mæst bi abandond, and bikæm mirli az dezeirabel minz, sæbordinet tu spiritual endz or yusez. It iz not sin dat sætg ançzeieti about erbli ritgez *mæst*, in de sæm degri, lær de estimet ov hev-enli welþ; dat sætg dezeir for wærlldi influens *mæst* prærperçonabli lesen de dezeir for de Divein apræbegon; dat sætg interest in bodili fuud and dres *mæst*, in de sæm degri, abet de dezeir for "de bred ov leif," and "de garments ov salvegon;" and, hwot iz partikiularli aplikabel tu de prezent sençual djeneregon, dat in de sæm degri dat de naturali biuti ov de fimel person iz prominentli presented tu de imadjinegon, az dat hwitç *mæst* distingwiçez de seks,

der ekzists a praktikal inkapasiti tu estimet de spiritual
biuti ov de fimel meind. De tendensi se komən in ȳȳ
men tu prefer wən fimel tu anōder mirli on akount ov
personal advantedjez iz a sad mark ov de natiural streȳd
ov "de fleȳ," and de wiknes ov "de spirit."

241. Tu de wiked, de smolest grif iz a rialiti, hweil der djøiz ar ol snrialitiz. On de kontrari, de gretest grif felt bei de ridjeneret man iz an snrialiti, hweil de list ov hiz proper djøiz iz a rialiti. It iz de tçif obdjekt ov dezeir wið de later, tu liv in de leit ov de Divein kountenans; hiz gretest sfering iz kòzd, ðerfòr, bei de (aperent) heidiq ov it, hwitç iz an snrialiti; dis sfering at its gretest heit indiuwez desper; bwt dis biig an snrialiti, enteiri sisez hwen de tempteçon sisez, sò ðat nò tres ov it iz left. De absv kontrast iz sin in de fulest leit hwen it iz rememberd ðat in heven der iz eternal and ðerfòr rial djøi; hweil in hel der iz eternal and ðerfòr rial wò. Nøbin trançent kan properli bi kòld rial.

242. Everi djæst eidia ov enibig iz "a truub," hwitg truub iz ov a kwoliti veriig akording tu ðe netiur ov ðe ðig, and ðe degri ov komplitnes ov ðe eidia ov it. ðe konfermd afekçon tu ðe ðig ðæs presented bei truub, iz "a gud," veriig in kwoliti akording tu ðe kwoliti ov ðe truub; for gud dereivz its kwoliti from truub.

243. Aristokratik bridig and djentil manerz ar in hei
repiwt, bst 9hwot ar de. De ar at best de saksesful imi-
tegon ov dat plizig ekstirior hwitg naturali springz from
simpl benevolens and gud sens. It iz beter, az wel az
izier, tu tek our patern from widin, and dees from heven,
dan tu tek it from de world ov djentil pretengon widout
ss; az it iz beter tu bi gud and keind, dan mirli tu sim
86.

244. In sein, "Wotg and pre," our Lord simz tu hav plest wotgfulnes bifer prer, in order tu instrukt ss dat dwijn iz ov mer akount wid Him, dan sein. For de sem

rizon repentens iz plest bifer feþ, hwen Djizs, in hiz pritiþ, eksklemd, "Repent yi, and biliv ðe gospel." A prinsipel ov praktis, or gud, mæst presid prer and feþ, or ðe prer wil bi an akt ov hipokrisi, and ðe feþ bi ded and kold.

245. ¶ Hwær leiz ðe gret diferens bitwin erb and heven. On erb wi hav ðe Lord for our reword, and diuti az ðe minz ov endjoiþ ðæt reword; and ¶ hwot kan heven yild biyond ðis—eksept, indid, ðe absens ov ol indispozigon tu diuti. If, ðen, wi kan get rid ov ðis indispozigon on erb, erb wil bikæm a "heven bilæ;" sæpeziþ, ðæt iz, wi ar fri for ðe teim from ðe outward ilz ov erb, or ar enebeld tu reiz absv ðem.

246. In heven ðer ar nœ *mir* plejurz;—nœ deleit bæt ðe deleit ov diuti given bei ðe Lord. In asentig tu ðis propozigon, wi se, in efekt, ðæt tu bikæm fit for heven our afekgonz mæst bi wind from ol *mir* plejurz; or ðæt ol our outward gratifikegonz mæst bi saþktifeid bei a regard tu ðe proper yuus ov rekrieþon, nemli, ðæt our vigor in ðe distþardj ov diuti me bi rekrieted. Diuti iz ðe aktiviti ov læv, and deleit iz ænli felt hwen læv iz aktiv.

247. Hwot iz spiritual iz abstrakted from hwot iz sensual; it iz an abstrakt regard tu kwoliti. Akordiþ, ðen, tu a tru eidia, hwot iz spiritual iz eidentikal wið a regard tu hwot iz reit az tu afekþon, and akþon ðeron, biþ ðe intirior; and hwot iz reit az tu djsdþment and sentiment biþ ðe ekstirior. Tu bi spirituali meinded iz konsekwentli, tu hav a predominant and intirior regard tu hwot iz reit, and not mirli tu an intelektual eidia ov hwot iz reit. Bæt ðæz ar djenerali akounted spirituali meinded hu mirli remember eterniti; bæt hou meni ov ðiz hav ænli a sensual eidia ov hevenli dþoi, az a dþoi areiziþ from wiðout; and hou fiu regard it az ðe dþoi ov duiþ hwot iz reit from ðe læv ov hwot iz reit.

248. ðe kingdom ov man, hwitþ iz founded on ðe seiens-

ez, sez Lord Bekon, kan skersli bi enterd sderweiz dan de kingdom ov God—dat iz, in de kondigon ov litel tçildren.

249. De natiural filosofer, hweil engedjd in de investigeon ov de relegonz ov natiural ðingz—ov ðingz in demselvz ov treifiñ valiu—iz mekiñ yuusful diskøveriz. Sør de Kristian, olde hiz ðots me konsist ov veri ordinari elements, bei hiz wotçful, kerful, and intelidjent ekspløregonz ov dem, iz mekiñ diskøveriz ov moral afinitiz and kontrareietiz, ov imens praktikal importans.

248. Yuuð iz de sizon for sfernigiñ de memori; matiu-riti for de formegon ov de ragonal prinsipel out ov its størz; and øld ødj for komiuniketiñ de lesonz ov wizdom. De later fakt akounts for de præverbial garuliti ov øld ødj,—an øld ødj, dat iz, dat haz nøðing tu komiuniket bæt egeøstik impregonz, insted ov de lesonz ov wizdom. Bæt sspøziñ ðiz lesonz tu abound wið ødjed personz, ðer iz litel dendjer nou ov de reptetç ov garuliti biñ inkørð, eiñ tu de defigensi ov wiliñ lisenerz. De weiz ødjed ar welkøm tu de kømpani ov de yuub in a weiz, bæt ar neglekted in a fuuliç, djeneregon.

242. ¶ Hwot iz de rizon dat sø litel gud kømz, in de djeneraliti ov kesez, from hiriñ sermonz, houeever pouerfuli adrest tu de snderstandiñ. It iz bikøz everiwøn iz kepabel ov konvikgon from anøder's snderstandiñ, ønli in de sem degri dat hi habituali gsøvern himself bei hiz øn snderstandiñ, dat iz, bei hwot hi bilivz tu bi de truub. It iz not de kes djenerali dat men duu ðss riali gsøvern demselvz bei de truub. Møst men akt and djsdjd from impøls, restrend ønli bei polisi or fir.

250. If yu ekspekt bei strengð ov rizoniñ tu wørk konvikgon wið ðøz hu ar not yuust tu gsøvern demselvz bei hwot de biliv tu bi truub, yu ar ekspektiñ nøðing les dan tu pas øru a kløzd dør, djeløslu bard and wotçt agenst øl hu ar øpezd tu de deminion ov bleind, and ðerfør, ov kørs, selfiç filiñz.

251. Æe truudz ov Kristianiti ar Æe mœst ponderxs moral tualz Æat Æe wœrld ever sœ. Yuuzd in simpel dependens on Æe omnipotens ov Æe Divein-Hiuman, Æe wil œl-wex sœksid ; bœt apleid in self-konfidens, Æe ar mœr leikli tu krœg Æe proud man hui handelz Æem desitfuli, Æan tu bring tu him eni rial and permanent advantedj. Eventiu-ali Æe stœn hi iz pleig wið me fœl spon him, and “greind him tu powder.”

252. Wi desiv ourselvz if wi imadjin ourselvz kandid, snles wi ar inosent. It iz Æe inosent alœn hui kan dispens wið œl afektegon, pretens, and ksverig.

253. A. vizited hiz afikted frend E., and afœrded him rial kœmfort bei Æe konsideregon Æat œl afikgon iz intended tu depres Æe natuiral man, tu Æe end Æat Æe spiritual man, in Æe sem degri, me obten pouer. A. Æen prœsided tu I., anœder afikted frend, and on oferig Æe sem groundz ov pegens and konsœlegœn, wœz met wið a filig ov repœgnans, and indirektli tœardjd wið wont ov simpabi and tœariti. “Yui sim tu hav bœt a pur epinion ov mi,” sed I., “tu sœpœz Æer iz sœ mœtg in mei karakter Æat nidz impruvmœnt.” A. wœz led tu reflekgon, hwen hi persivd Æat E. wœz earnestli sikiŋ ridjeneregon, hweil I. wœz kontented wið mirli nœig Æe lidiŋ fakts reletig tu it.

254. Æe kwontiti ov spiritual sorœ a man haz, indikets Æe kwontiti hi haz ov heven'z simpabi, and œlsœ Æe kwontiti ov fakœlti hi haz, and viktori ov hwitœ hi iz kepabel. Æe sorœ hwitœ wi sœfer œnder tempteœgon, iz Æe inverted imedj ov our nœbelnes. Æe depb ov our desper mejurz our kepabiliti, and Æe heit ov kœm hwitœ wi me hœp tu rialeiz.

255. Æe heit ov tœariti iz tu het our œn ivelz, and tu piti Æe ivelz ov œderz. Æe invers ov Æis iz a pruf ov Æe absens ov tœariti ;—a tœu komœn kes wið prœfesesdli relidjœs pipel.

256. “Hwotever iz, iz reit,” sœ far az Æe intengœn ov

Providens iz konsernd ; b̄t s̄ far az wi ar konsernd, it wil bi reit ̄nli s̄ far az wi impruv it.

257. Țe Kristian n̄z Țat Divein Providens ap̄oints hiz deli task ov self-ren̄nsieḡon ; and Țat Divein Gres siu-perintendz and asists its performans. ("Țe Lord performed for mi." S̄m 57. 2. ; Dj̄eb 23. 14.) Ț Hwot m̄er kan hi nid for enk̄redjment. And Ț hwei d̄z hi s̄ ofen fel. It iz bik̄oz hi neglekts Țe Divein kounsel, "S̄figent ̄ntu Țe d̄e iz Țe ivel Țerov ;" and s̄ renderz Țe gres bist̄d ins̄figent, bei d̄s̄blig hiz task—bei adiȚ posibel fiutiur ilz tu Țe prezent. Divein Gres kanot mit s̄tȚ a kes az Țis wiȚout ples̄iȚ itself at verians wiȚ DiȚein Wizdom, hwitȚ iz imposibel.

258. Niw instr̄kȚon iz Țe korekȚon ov eror and Țe implantȚon ov truȚd. ReformȚon iz Țe gradiual putiȚ aw̄e ov ivel, and ap̄ropriȚon ov gud. New̄n kan instr̄kt or reform an̄Țer, iven bei Țe heiest efforts ov rizon, eksept tu Țe ekstent Țat hi iz privissli in Țe efort tu instr̄kt and reform himself. S̄p̄ez̄iȚ an individual not tu bi in Țis efort, Țl Țat wi kan duȚ for him iz tu h̄eld out Țe strongest indiusments tu self-reformȚon.

259. Bei d̄uiȚ wel, tȚariti—Țe gud ov feb—iz perfekted ; b̄t it iz ̄nli bei s̄feriȚ wel Țat selestial l̄sv—Țe gud ov inosens and l̄sv—iz perfekted. Hens it bihuȚd Țe Lord tu bi "med perfekt ȚruȚ s̄feriȚ." Ț̄ss did God "pr̄veid Himself a lam for a b̄rnt oferiȚ." It iz wel tu s̄fer wiȚ s̄b̄migiȚ ; beter tu s̄fer wiȚ rezigneȚon ; beter stil, wiȚ pegens ; b̄t best ov Țl, wiȚ tȚirfulness. Țis bik̄smz posibel hwen Țe konvikȚon bik̄smz s̄figentli establiȚt in Țe h̄el meind Țat "God iz l̄sv ;" and Țat iven Țe veri herz ov our hed ar Țl n̄mberd. Ț Hwot kan bi m̄er tȚiriȚ Țan Țe ȚȚat Țat God iz L̄sv. And Ț huȚ kan bi s̄Țerweiz Țan tȚirful hwen Țis ȚȚat ireȚiets iven Țe *distant* parts ov Țe mental erȚ.

256. W̄n ov Țe m̄ost deseptiv ov apiransez, and w̄n

dat kőzez mstq sorę, iz đe persepęon az if đer wer ssm rial konekęon bitwin aņkzeietiz and đe obdjekts about hwitę wi ar aņkęęs, az if đe former aktuali and nesesari rēz out ov đe later, leik an efekt from its kőz. Bst đe truđ iz đat đer iz nę rial konekęon hwotever bitwin đięz and our aņkzeieti about đem; dįst az đer iz nę rial konekęon bitwin a fild ov korn and đe fild bei hwitę it iz inşndeted. ¶ Hu wud đięk, for a mőment, ov seię đat đat đe fild arőz from đe korn fild; and yet wi ar pręn tu dįđj, komparativli spikiņ, đss erőnişsli, hwen an in-fleks ov aņkzeieti from đe dark wşrld inşndets our viuuz ov đięz nou hapeniņ or antisipeted, sę đat wi imadjin it tu bi imposibel for ss tu bi şderweiz đan aņkęęs şnder sętę serkşmstansez. đss wi du *praktikali* regard đőz serkşmstansez az if đe wer đe nesesari *prődiusiņ* kőz ov đe aņkzeieti hwitę rendz our vęri sőlz and bodiz, hwitę iz an şter falasi. "*Hwen,*" in đe form ov aņkzeietiz, "*de enemy řal kşm in leik a fild,*" let ss, bei rezistans tu it," and bei reziņ deiks agenst it ov "liviņ stęnz," kőoperet wiđ *de Sprit ov đe Lőrd*, hwitę wi ar aęurd, "*řal lift şp a standard agenst him.*"

252. đer iz a mstę greter deleit in ekstraktiņ a đorn from yur nebşr'z hand, đan in smeliņ at hiz rēz. Trei it. If yu du not feind đis tu bi đe kes, yu ar ded and berid in đe lşv ov self.

260. ¶ Dşz đe Lord giv ss enibiņ for ourselvz őnli. If hi did, Divein Lşv wud giv ss sşmbiņ tu aplei in a maner kontrari tu its őn esenřali distributiiv netiur and praktis. Divein Lşv siks tu bles man bei mekiņ him a tęanel ov blesiņ; bst tu giv man enibiņ for himself őnli, wud bi sę far tu stop şp a tęanel ov blesiņ. Nşbiņ iz *our őn*, eksept our řolen pręprism; and if wi regard enibiņ els az our őn, wi rob đe reitful prępreietor, đe Lord, eifer nęiņli or ignorantli.

261. Gratitiud tu God for outward gifts ov Providens,

me, or me not, bi enleitend gratitiud ; it me bi tinjd wid selfignes, or it me bi fri from dis weid-spređin sten. Our gratitiud for outward gifts gud bi les for dem az minz ov individual endjoiment, ðan az renderin ʒs efıcent tçanelz ov blesin tu ʒderz. Dis iz spiritual gratitiud. Tu bi gretful for outward ðinz mirli az a minz ov outward endjoiment, iz natiural gratitiud, and me bi nʒðin mør, hwen viud esençali, ðan selfignes sikiñ tu ençur its sordid deleits bei prøpigietin Providens tu kontiniu and inkris dem. ðe lʒv ov ðez hu lʒv ʒs, hweder ðe bi God or man, iz a lʒv (our Lord titgez) ov hwitg iven sinerz ar kepabel. It iz ðe lʒv ov ðe gift, and ðe lʒv ov ðe giver mirli for ðe sek ov ðe gift. Stil it iz reit tu “lʒv God bikøz hi ferst lʒvd ʒs ;” and dis sentiment wil bi interpreted spirituali bei ðe spirituali-meinded, and sençuali bei ðe sençuali-meinded. ðe natiural meind mʒst render its tribiut tu Divein Lʒv, az wel az ðe spiritual meind. Bʒt ðat ðe oferin me bi spiritual, ðe tribiut ov ðe natiural meind mʒst bi ʒançtifeid bei ðe spiritual. From ðe ground ov ðe natiural meind wi mʒst bi ðançful for outward gifts az minz ov endjoiment ; bʒt, az spiritual men, wi mʒst bi *stil mør* ðançful for dem az ðe minz ov yus, and ov komiuniketin blesin tu ʒderz.

262. Our natiural spirits kanot bi deprest eni lør ðan Providens siz, and permits, for our gud ; neider kan ðe ekseitment ov our natiural spirits reiz heier for our hʒrt ðan wi ourselvz tçuuz tu permit, bei not ʒæbdjektin our filinʒ tu our rizon.

263. In øl our mental konfliktz ðe Lord iz operetin tu lid ʒs tu persiv and aprøpriet sʒm partikiular truð, tu ðe end ðat ðe spiritual tempel me bi ʒæksesivli bilt ʒp ov ðe “leivli stønz” ov Hiz Wʒrd. Let ʒs luk out, and ðe partikiular truð tu bi developt on eni okejon wil probabli bi diskʒverd tu ʒs.

264. Tu nø ðe diferens bitwin heven and erð, iz tu nø

de diferens bitwin intirior and ekstirior djoiz. De onli we bei hwitg de kapasiti ov mekiñ dis diskriminegon kan bi atend, iz bei our ndergeoiñ vastegonz az tu ekstirior djoiz, se dat de intirior djoiz me fle doun (hwitg de kanot du hweil ekstirior djoiz fil de hel sfir ov ðot), and se biksm kongssli and fuli kontrasted wid de ekstirior. If wi had de abiliti tu kast aseid ol ðiz vastegonz wid a "Get ði biheind mi," de gret prses kud not ge forward, and heven, az it riali iz, kud never bi truili nen or apri-gieted. Hens trsbelz ar permitted for a teim, longer or gorter, tu affikt ss iven biyond mejur, or biyond ol de efforts ov our rizon and kongens tu ber sp agenst ðem, until de Lord siz dat de teim haz ksm hwen a sizon ov refregment from hiz Divein prezens me bi sefli permitted tu ss, and widout detriment tu our spiritual advansment.

265. A distinkgon iz tu bi med bitwin natural and spiritual tempte-gonz. Bei naturali tempte-gonz ar ment (not naturali trsbelz or treialz, bst) alurments tu indeldj de folen propensitiz ov de naturali meind. *Spiritual* tempte-gonz ar eider tempte-gonz az tu de nderstanding, or az tu de wl; if az tu de nderstanding, trudz ar brøt tu meind diuriñ de konflikt hwitg aferd relif; bst hwen trudz *sim* tu luz ol ðer proper pouer, de tempte-gon iz a tempte-gon ov de wl. In ðis kes ðer iz nsiñ left bst tu lei doun nder de strenj inkweietiuð; and tu mek de Ol-meiti wiñz our refudj, until de kalamiti bi overpast. (Ssm 57.)

266. Let not eniwsn se hi kanot gsvern hiz pagonz, nor hinder ðem from brekiñ out, and kariñ him intu ak-gon; for hwot hi kan du bifer a prins or gret man (from a wrldli metiv,) hi kan du hwen aløn, or in de prezens ov God (from a relidjss metiv,) if hi wl.

267. Hi dat tredz de dizi heit ov self-elevegon, woks dendjerssli; bst hi hu "woks hsmbli" woks sekiurli.

268. De indeldjens ov maliçss filij tæardz bst wsñ

person, wil niutrleiz *de* relidjss efkasi ov a *ðou*zand suup-ketelz preperd for *de* pur ; and wsn tgerigt bigoted filij twardz wsn Kristian denominegon, wil tsrn tu gol ol *de* tgerigt lsv tu “*de* brefren,” or tu *ðez* hu ar dimd eksklusivli tu konstitiut “*de* houshold ov feð.”

269. *De* ol *de* wsrld gud kworel wið a man, hi me rezolv, and kip hiz rezoluigon, tu kworel wið nown. *Eud* hi bi indjurd, hi me defend hiz kow in *de* spirit ov pis, and sspresij ol personal filij, me se, “It iz not meiself, bst djestis and truð indjurd in mei person, *ðat* ei am kold tu defend.”

268. It iz *de* perfekgon ov hiuman leift tu kombein spiritiual wið naturali yusez. Spiritiual yusez ar properli ov an intirior keind, and konsist in a man’s preperiij hiz *sn*-derstandij and wil for God’s pwrposez. From *de* spiritiual stets *ðss* rot in him, diuriij *de* prwgres ov hiz ridjeneregon, wil sponteniissli prwsid outward yusez, bøb relidjss and temporal, az oportuunitiz ofer. *Until* *de* meind iz *ðss* devoted tu *de* Lord, ol*ðer* *de* yusez performd me relet tu *de* Tgwtg, *de* kanot properli bi kold spiritiual yusez.

262. It iz a lamentabel fakt *ðat* wi ar ofen most strogli impeld tu akt hwen wi ar list fited for yuusful and inteldjent akgon, nemli, hwen *sn*der ekseitment ; hens *de* wizdom ov slipij on a mater ov importans bifor aktij spon it.

270. Wil, wiðout *sn*derstandij, iz not wil, bst lss ; and *sn*derstandij, wiðout wil, iz not *sn*derstandij, bst insani ; konsekwentli, nown in hum *de* hevenli maridj ov gudnes and truð *ðsz* not ekzist, kan si (*ðat* iz, praktikali and riali) *de* wuman az *de* impersonegon ov *de* gud, and *de* man az *de* impersonegon ov *de* tru ; bst *ðss* tu si itg s*ðer* iz *de* veri esens ov tgest kondjuudjial lsv, hweder az ekzistij wið *de* marid or *de* *sn*marid.

271. Dwelij wið regret on past naturali ilz and sorow, iz sinful ; and mornij over past spiritiual “*gort-ksmingz*,”

iz yuusles,—eksept sɔ far az it inseits tu wotɕfulnes for ðe fiutiuɔ. ðe former emɔɕon haz a mirli selfiɕ oridjin ; bɔt ðe later, iven hwen in ekses, iz fri from ðát obdjek-
ɕon, oldɔ it bi ðe indjudiɕɔs kariɔ out ov a gud prinsipel.

272. Hwen God permits eni wɔsn tu bikɔm prosperɔs, it iz eider bikɔz hiz stɛt kanot bi hɔɔt bei it, sɔ loŋ az hi mentenz hiz integriti tɔardz God ; or bikɔz hi kanot bi mɛd wɔrs bei it, bei rizon ov hiz konfermd hardnes ov hart and devɔtednes tu ðe wɔrld. Hi hu bilongz tu ðe former klas, and sɔferz himself tu bi sɛdiuɔst from hiz diuɔti bei ðe aluɔrments ov prosperiti, if hi bi sɛvd even-
tuali, it wil bi—“ sɔ az bei feir.” (1 Kor. 3, 15.)

273. † Kan eni biŋ bi dʒɔstli dimd litel hwitɕ iz pregnant wið eternal konsekwensez. † Ar ðer eni litel biŋz in a sound sistem ov spiritual-moraliti.

274. ðe greter our atenments in wizdom and vertiu, ðe greter wil bi our atɛnɕon tu ðe regiuleɕon ov ðe min-
iuɕii ov kondɔkt ; for ðe greter ðe intiriɔr pouer ov spir-
itual leif, ðe mɔɔr efɛktuali wil it penetret tu ðe ekstrem-
itiz, and ðer rul, kɔrekt, and vivifei. Hens “ litel biŋz ” wil bikɔm ov inkɔrisɔ importans, ɛntil, praktikali, ðe wil bikɔm gret, bikɔz ov ðe gretnes ov ðer rezɔlts in eterniti.

275. A fuli developeɔ and ekzɔlted moral karakter, or, in ɔðer wɔrdz, a heili ridjeneret meind, mɛ bi komperd tu an eksidiŋgli kompliketed and valuabel pis ov maɕineri, vast in ðe miniuɔtnes ov its parts, and ðer harmɔniɔss adapteɕon tu a komɔn obdjekt ; hweil an ordinari wel-
disperzd person mɛ bi komperd tu a pis ov simpel maɕin-
eri, izili ɛnderstud and kontɔɔld : ðe former kan ɛnli bi manedjd bei a mekaniɕan huɔz skil haz gradiuali atɛnd eminens ; hweil ðe later kan bi manedjd bei a tgeild : tu ðe former ðe miniuɔt parts apir ov vast konsekwens, for ɔtɕ ðe riali ar ; bɔt tu ðe later ðer kan bi nɔ dʒɔst apri-
ɕieɕon ov ðem, for wont ov ekspiriens.

276. Pisabelnes iz frikwɛntli inkɔlketed bei ðe Aposelz.

It iz a seġal vertiu ov imens yaliu ; it rekweirz gret wotġfulnes tu aten it, and gret praktikal wizdom tu prezerv it. A pisabel man avoidz okejonz ov diferens bei not tekiŋ sƳ a hostil poziġon eksept from nesesiti, or a presiŋ sens ov diuti. Hi wud rader sƳfer an il wƳrd tu pas bei in seilens, or alou a bad argiument a simiŋ treisimf, dan hazard a replei hwitġ promisez nƳ gud rezƳlt, sƳ far az hi iz ebel tu kalkiulet.

277. De pouer ov direktiŋ de atenġon, bei a determineġon ov de wƳl, from de obdjekts hwitġ inveit de sensez, tu abstrakt eidiáz drƳn fƳrð from de memori bei refleġġon, konstituius de distiŋktiv karakteristik ov de hiiuman intelekt. It iz a pouer ov de wƳl, frili tġuuziŋ bitwin de heier and lær ðiŋz ov man'z mikst netiur, hwitġ rezez man abƳv de kompƳsori impƳlsez ov instiŋktiv dezeir bei hwitġ de lær animalz ar ġsƳvernd. It iz de akt ov de wƳl hwitġ mƳst ferst fiks de meind, and direkt de atenġon tu de atenment ov neledj, in preferens tu outward akwiziġon ; it iz de akt ov de wƳl hwitġ determinz bƳð prƳġreġon in neledj, and de perseviriŋ aplikeġon ov it tu yus. Houever atraktiv de obdjekts ov sens me bi hwitġ ar prezent tu de sensez, de meind—de intiƳrior memori, dat iz,—teks nƳ lastiŋ impregƳon from dem eksept sƳ far az de wƳl komandz atenġon. It iz on de prezent direġġon ov our volƳntari enerdiŋiz dat our fiutiur wil or wƳ dependz. De wƳl meks de man : and hiz fiutiur histori haŋz sƳpon its prezent stet.

278. NewsƳn kan bi spiritiuali treid bei de lak ov eniðiŋ hwitġ iz not dezeirabel tu hiz siuprim lƳv. If a man siuprimli lƳvz de wƳrld, de lak ov gud and truð wil not afflikt him ; bƳt if hi siuprimli lƳvz gud and truð, and ðƳs de Lord and hiz nebsƳr, de aprihengon or sens ov de los ov dem, sƳtġ az iz felt in spiritual tempteġonz, wil bi hiz sevreest affliġġon. If de los ov outward gud afflikts him, it iz not hiz siuprim lƳv hwitġ grivz, bƳt sƳm infiriƳr lƳv,

hwitg iz  ndergeig, bei minz ov  is treial,  e deb ov  e kros, in order tu its remuval, and vertiual ekstingkon. Hi iz "deiig  ntu sin;"—az it iz sed ov  e Lord'z Hiumaniti, "Hi deid  ntu sin w ns." (R manz 6. 10.)

279.  e fimel seks haz  e greter kapasiti ov l viq; and haz an inn t dezeir tu bi l vd *bei w n* ov  e  der seks.  e dezeir tu bi admeird iz a selfig and promiskiuss dezeir, and not tu bi konfounded wi   e dezeir tu bi l vd *bei w n*, tu hwitg it iz direktli op rd. A dezeir tu bi l vd for personal propertiz, iz  e dezeir ov  e  nridjeneret fimel; b t a dezeir tu bi l vd for  e devotednes ov her meind tu hwot iz gud, iz  e dezeir ov  e ridjeneret fimel. —Ekstending our viuw from  e kondjuidjial stet tu  e s  al—Kristian releg n,   d z it not fol , sins wuman haz a pr per on tli lardj kapasiti ov l viq, and ov dezeir tu bi l vd,  at, wi   e ridjenereti  meind,  e dezeir tu bi spirituali l vd, and  e kapasiti ov spirituali l viq, ar in a leik pr per  on. If s , it fol z  at litel solisituiud tu bi  e obdjekt ov br  erli l v, indikets a pr per on tli litel solisituiud tu bik m a hevenli form ov t ariti, hwitg iz m t   e sem az indiferens tu *ri l* ridjenere on. Hens it apirz rizonabel tu konklud  at  e "Ei ker for n bodi" prinsipel iz eni i  b t a hevenli w n, iven  ld  a klir and strong intelekt m  s  g vern  e spitg and kond kt ov w n hu avouz   t prinsipel, az efektiuali tu gard him from  l impit ment ov respektabiliti in  e seit ov man.

27 .  e God ov  is w rld iz w rgipt  nder  ri prinsipel formz ov eidolatri—F  on, Respektabiliti, and Parti, politikal, literari, relidj s, or  derweiz.  e ferst iz set  p bei  e "heier klasez;"  e sekond bei  e mas ov "respektabel s  ei ti;" and  e  erd m , or m  not, bi w rgipt alon wi   e tuu former. Biseidz  e eidolatorz ov f  on, respektabiliti, and parti,  er ar  e  penli reprobet, (a veri lardj klas,) and  e sinsir l verz ov tru  on akount ov its moral influens, hu ar redi tu giv  p everi i  for it;

ðiz ar a veri smol bodi, and ar seldom met wið. Sætȝ biij ðe kompozigon ov sêseieti, 9 hou kan tru relidjon flêrig. Its yuuniversal redjekgon bei ðe eidolatorz djæst nemd, aforðz a praktikal ilæstreȝon ov ðe Lord'z kwestion "9 Hou *kan* yi biliv hwitȝ resiv wæn ov anæðer, (or, hu mek eidolz wæn ov anæðer,) and sik not ðe onor ðat kæmeð from God ænli." ðe veri smol remnant hu ar sinsir læverz ov truð, ar ðez hu sik "ðe onor ðat kæmeð from God ænli," for sætȝ onor kan ænli flê tu man þru ðe truð.

272. It iz wænderful ðat sæm personz hu regard wið sinsir indigneȝon ðe selfignes ov preid and vaniti, ov kævetæsnæs and minnes, ov dominirij and opresij, yet du not si in ðemselvz ðe selfignes ov self-wil, konsistir in preferij ðer æn wil, bikoz it iz ðer æn wil, tu ðe wil ov sæðerz, kontrari tu djæstis, hwitȝ rekweirz an ikwal, and tu djenerositi, hwitȝ diktets a greter, deferens tu ðe wil ov sæðerz, in kesez hwer yldij kompromæizez næ prinsipel ov truð or gud. ðe mistȝif areizij from ðe indældjens ov ðe selfignes ov self-wil, iz biyond ol kalkiuleȝon. It iz ðe prinsipal yus ov poleitnæs ðat it indiusez ðe habit ov tȝekin ðis indældjens. Bæt ðis iz bæt an imperfekt sæbstitiut for a relidjæs regard tu ðe apostolik indjæȝkȝon, "In onor preferij wæn anæðer;" and "Sæbmitij yurselvz wæn tu anæðer in ðe fir ov God."

280. Hwen ðe filijz ar distrest bei a sens ov indjuri or ofens, it wud bi a yusful ekserseiz tu ekzamin hou mætȝ ov ðe pen (for oldæ it apirz sæðerweiz, ðis pen iz mæð æp ov mikst senseȝonz,) areizez from a djæst estimet ov ðe indjuri, and hou mætȝ from a filij ov rezentment agenst ðe koz ov it. In ordinari kesez, næ dout, ðe later formz bei far ðe lardjer præperȝon. Nor iz sætȝ diskrimineȝon ænkold for, bikoz, sæ mætȝ ov pen from ðe indjuri, sæ mætȝ ov infermiti; and sæ mætȝ ov pen from rezentment, sæ mætȝ ov sin; and sæ mætȝ ov sin, sæ mætȝ nid ov repentans; and æntil ðe repentans for ðe sin teks ples, ðer

kan nē hiliġ bsm ksm from abŝv for de infermiti; bikōz sin, ŝnrepented ov, intersepts ol hevenli sŝpleiz, eksept, indid, de abiliti tu repent.

281. A similar releġon ekzists bitwin relidjŝs doktrin and praktis, az ekzists bitwin seiens and art; and az it iz nēterisŝs dat defektiv seiens bigets defektiv art, sē gud it bi bilivd dat defektiv relidjŝs doktrin mŝst lid tu defektiv praktis. Wel, den, meit de Lord kounsel ŝs, seiġ, "Tek hid hou and hwot yi hir."

282. Hēz hu ar prompted tu administer prez or blem, gud remember dat prez, ŝnles de resiver ov it bi ŝnywju-ali difident or aprihensiv, geŝ tu inkris de sens ov hiz ŝn merits, hwitġ, probabli, me bi nidles; and dat blem iz olmēst olwez atribiuted tu de wont ov djŝstis in him hu administerz it. An akt, derfēr, hwitġ iz leikli tu kōz individualz tu ɔipk tū wel ov deŝselvz, or ŝndezervedli tu ɔipk il ov anŝder, gud bi performd wiđ kōġon.

283. Hwen de ɔōts ar sē penfuli adjitetēd bei a sens ov indjuri, dat it iz found difiksilt tu disengedj deŝ from de duer ov it, it wud bi wel tu trei tu remember dat az di-seipelz ov de Lord Djizŝs Kreist, wi hav nŝɔiġ tu du wiđ individualz eksept tu wíl and du deŝ gud. Hīs wil probabli kompōz de filiġz, and giv a niu and hevenli direkġon tu de ɔōts.

284. De stiġ ov ingratitiud iz kin in propeŝġon az self oridjinali enterd intu de akts for hwitġ gratitiud iz ɔōt tu bi diu; and in de sem degri regret iz felt dat deŝ akts wer performd. Akts dŝn oltuġeder az ŝntu de Lord, ar never regreted; and if met wiđ ingratitiud, deŝ iz deplērd sēlli for de sek ov de ŝngretful parti.

285. Az de memberz ov a *truili* spiritual tġŝrtġ advans in yirz, de mŝst nidz biksm inkrisiġli obdjekts ov sim-pabi wiđ deŝ hu ar riali der bredren, bikōz der tempte-ġon-sŝferiġz mŝst nesesarili inkris, on de prinsipel dat az everiwŝn iz tempted akordiġ tu hiz abiliti tu endiuur

temptegon, advansij yirz, bikoz ðe briŋ advansij stets, wil render ðe eðjed mer leiabel tu ðe diper treialz ov feb and pegens ðan sðerz.

286. A. resivz a leter from hiz frend seiŋ, "Rumor atribiuts tu yu, and aperentli on nø sleit groundz, præsidinjz (deskreibij ðem) hwitg naturali ekseit indigneŋon." Tu ðis A. repleiz, "Did not ðe kondskt yu deskreib ekseit yur indigneŋon, ei gud indid hav formd a roŋ estimet ov yur karakter; bst yu wil redjois tu lern ðat ðe rumor aluded tu iz oltugeðer groundles." E. resivz a similar komiunikeŋon from hiz frend, tu hwitg hi wormli repleiz, "If yu ðiŋk mi kepabel ov sstg kondskt, yu kanot hav ðat respekt for mi hwitg ei konsider a rial frend mæst and ot tu enterten; ol fiutur interkørs mæst ðerfer sis bitwin æs." ¶ Hwitg ov ðiz sspøzd kesez best agriz wið a *djeniwin* lsv ov gud. ¶ Kan it bi douted ðat humiliti and tgariti ar ekzibited bei A.; ¶ or ðat preid and self-lsv ar manifested bei E.

287. Hi hu haz ðe fulest konvikŋon ðat wiðout ðe Lord hi kan du nðbiŋ, haz olso ðe fulest agurans ðat hi kan du ol ðiŋz rekweird ov him ðru ðe Lord streŋðeniŋ him.

288. ðe gretest distræst ov self in *moral* respekts, iz ðe stet mæst kompatibel wið ðe fulest træst in ðe Lord for streŋð and geidans, and ðens wið ðe aktual ekserseiz ov ðe *truest* kæredj and self-pozeŋon. Hwens it apirz ðat ðer iz nðbiŋ in djeniwin humiliti ov ðe netiur ov fir; and ðat timiditi ov filiŋ and humiliti ov prinsipel ar tətali distiŋkt and diferent ðiŋz.

289. Hi hu from ðe natural ground ov self-respekt kan se, "Ønder eni serkæmstansez ei kan træst tu mei øn sens ov rektitiud ðat ei ęal akt reitli," me ofen sefi bi træsted. Hiz gud iz ov a lø order, and ðerfer not biij ebel tu rezist eni stroŋ intirior temptegon, iz not ekspezd tu it. Gud ov ðis karakter, wið ediuketed personz, me bi defeind

az ðe gud ov natüral intelidjens konserniȝ ðe seiens ov leif.

287. Hi hu iz in intirior gud luks tu ðe Lord for stets ov meind adekwet tu mit, and spiritiuali impruuv, hwotever serkŕmstansez me okŕr ; hweil hi hu iz in ekstirior gud, tȝerigez a trŕst in Providens for sŕtg serkŕmstansez az *hi biȝks* me briȝ him intu gud stets. ðŕss, olseȝ, ðe intirior meind streivz after ðe hevenli stŕt, ðat hi me bi in heven, hweil ðe ekstirior meind hŕps tu bikŕm hevenli mirli bei biȝ admitted intu heven. Tu luk tu stets in ðe ferst ples, iz tu luk tu ðe Lord ; bŕt tu luk tu serkŕmstansez tȝifi, iz tu luk awe from ðe Lord.

288. ðŕz hu ar spiritiuali meinded, tek ðe eidia ov "hiuuman leif" from *stets* wiðin, and not from *biȝz* wið-out ; and biȝ enleitend tu persiv ðat nŕ serkŕmstansez ar riali bad hwitȝ ar med ðe okejon ov eternal gud, and ar indispensabel tu ðe atenment ov ðat gud, ðe ar komparativli indiferent az tu hwot me okŕr ; ðe sŕ inwardli, "ðe Lord wil prŕveid," and ðe min ðat hi wil prŕveid eider stets ov *pis*, or, in ðer absens, stets ov *trŕst* ; ðŕss, hwotever serkŕmstansez me hapen, gud *mŕst* areiz bei minz ov ðem.

290. If not avelz ði, bŕt hwot *ðou art*, ol ðe distiȝk-gonz ov ðis litel leif ar kweit kiuteniŕss,—foren tu ðe *man*.

291. It iz riali astoniȝ tu hwot an ekstent ðe kŕltive-gon ov ðiolodjikal nŕledj me prŕsid, in kŕmpani wið ðe berest kŕltiur ov moral nŕledj. ðis iz sȝ tu ðe tendensi tu trŕst in feð enli. ðe remedi iz found in an ernest re-seȝgon ov ðe doktrin ov ðe hevenli maridj ov gudnes and truð. Hwer ðis doktrin iz diulli and praktikali regarded, ðer wil not bi found tu ekzist an indiferens tu moral nŕledj.

292. ðŕz hu kŕltivet self-estim in order tu obten hwot ðe dim a proper konfidens, ar in dendjer ov a greter ivel

ðan dát hwitg ðe sik tu avoid. Næþiŋ kan gard a man from a fols estimet ov himself, bæt lelines ov hart; for everiwn iz naturali præn tu hav a gud opinion ov himself, and ðis aktuali inkrisez in ðe sem degri ðat hi ðsz not dezerv it!

293. If in meditetiŋ eni niu step, ðe kwestion wer tu bi askt, “? Huw hapines wil it prömöt;” hou meni mistgi-vss or wsrbles akts wud bi left endæn bei riali wel-dispozd personz, huw eror it iz ðat ðe duu not regiulet ðer impßlez bei tekiŋ ðot ov ðer konsekwensez!

294. Ol mei best ðots mæst ber releŋon tu mei akŋonz, and mæst bi regarded sølli az minz tu ðis end; æðerweiz ðe ar eidel and emles,—a mir west ov teim and strengþ, and ðe perverŋon ov a nœbel pouer.

295. Bei “sisig tu duu ivel,” a man me bikæm a *sinsir* Kristian; bæt in order tu bikæm an *intelidjent* Kristian, hi mæst “*lern tu duu wel*,” in æðer wærdz, hi mæst bikæm a spiritual moralist.

296. A redines tu mek repareŋon, iz an indispensabel mark ov sinsir relidjon. Sæm ar wiliŋ tu mek repareŋon in wærdz, bæt not in didz; æðerz in didz, bæt not in wærdz; ðe former sin from kævetsnes, ðe later from preid.

297. Parental læv iz an imædj ov ðe Divein læv. It ðsz not depend on ðe *valiu* ov ðe kritiur lævd. Tru Kristian læv iz ov ðe sem djeneræss karakter. Læv tu personz mirli bikoð ov ðer valiu tu æs, hwen ænsaŋktifeid bei a mœr intiriœr læv, iz næþiŋ bæt self-læv. ðe paralel ðæs apirz bitwin parental læv, Divein læv, and tgariti. Parental læv intensli býrnz tœardz ðe sikli, helples, and demented tgeild. “Hweil wi wer yet sinerz, Kreist deid for æs.” Tgariti “kondesendz tu men ov læ estet.”

298. Hwen tru relidjon dekleinz, hwot iz kœld feþ or bilif, iz, in djeneral, næþiŋ mœr ðan a bleind or interested, and ðerfer a mirli eksternal, adhijon tu a partikiular parti

ov relidjonists. It haz nœþiŋ in komœn wið a kongien-
gœsli and raŋonali formd konvikŋon ov ðe truþ.

299. If relidjon minz ðe outward wœrŋip ov God, wið a
viu tu hapines hirafter, ðer iz mœtŋ relidjon in ðe wœrld ;
bœt if relidjon minz gudnes, and gudnes impleiz ðe œnsisig
efort tu perfekt ðe prinsipelz hwitŋ properli konstituiut a
man, ðen ðer iz bœt litel relidjon in ðe wœrld.

298. ðe last, *best* frut hwitŋ kœmz tu perfekŋon, iven
in ðe keindliest soil, iz—tendernes tœardz ðe hard ; forber-
ans tœardz ðe œnforberig ; wormb ov hart tœardz ðe
kœld ; filandropi tœardz ðe misandropik.

292. Tru relidjon embreœez, ferst, ðe diuti ov peieti ;
and sekondli, ðe diuti ov tŋariti, komœnli kœld moral
diuti. ðœz hui atend tu ðe diuti ov peieti œnli, ar hipo-
krits, and in a grœter or les degri, akordiŋ tu ðe ekstent
ov ðer neglekt ov moral diuti. ðœz hui atend tu ðe diuti
ov tŋariti or moraliti œnli, ar not servants ov God, and ar
not leiŋ œp trejur in heven. Bœt ðœz hui yuneit ðe diu-
tiz ov peieti and tŋariti, mekiŋ ðe former a minz tu ðe
later, ar truuli, bikœz enteirli, relidjœs.

280. Fiu ar awer ðat in ridiŋ or harkenig tu moral
kœunsel, ðe ar veri leiabel tu rezembel ðe deskripŋon in
Ezikiel 33. 32. For wont ov atendiŋ tu our Lord'z
komandz, "Tek hid *hou* yi hir ;" and "Tek hid *hwot* yi
hir ;" moral kœunsel, insted ov biig œbstangali riœleizd,
pœsez awœ leik "a veri lœvli soŋ." Diu komendœŋon biig
biœtœd, ðer iz an end ov ðe mater. Fœud swolœd wiðout
mastikeŋon kanot bi wel didjested. ðe remark iz aplika-
bel, doutles, tu œœm riderz ov ðiz sentensez. Let everi
rider "Tek hid."

281. Sinseriti in relidjon haz its degriŋ. ðe sinsir dok-
trinal Kristian *œkejonali* reverts tu ðe gret truþ ov God'z
œmnigiens. ðe spiritual man haz an *œbeidiŋ*, solem sens
ov God'z prezens œz hiz Inspekter and Djœdj. ðe seles-
tial man haz a deleitful sens ov ðe Divein prezens, hweil

hi luks tu ðe Lord wið serin djøi and konfidens az hiz Hevenli Fæder, hu iz gregssli *lidiŋ him kontinuiali*. Fiu rialeiz ðe later stet, bikoƷ fiu giv ðemselvƷ Ʒp sƷ enteiri tu ðe Lord'Ʒ lidiŋ, bei kontinuiali "tekiŋ hid akordiŋ tu Hiz WƷrd," az tu feind ðer heiest djøi in ðe ðot—"ðe Lord iz lidiŋ mi."

262. NƷbiŋ iz mƷr wƷrði ov atengon, and nƷbiŋ mƷr kontribiuts tu man'Ʒ gud hwen atended tu, ðan ðe wƷn-drƷs truð ðat ðe Lord kontinuiali lidƷ everi man wiðout eksepƷon—everiwƷn akordiŋ tu hiz stet. ðe mik—ðe self-renounsing—Hi lidƷ efektuali in djƷstis and djƷdji-ment; bƷt Ʒud ðe for a teim, longer or Ʒorter, refren from giviŋ ðemselvƷ Ʒp tu Hiz lidiŋ, ðen ðe Lord'Ʒ efektual lidiŋ intermits, and tu sƷm ekstent ðe fol Ʒnder ðe kondiƷonz ov ðe rebeliƷs, hu kan Ʒnli bi led bei ðe Lord awe from ivel, sƷ far az konsists wið fridom. ðe ar efektuali led Ʒnli hweil ðe "*kíp ðe tƷanel Ʒpen*."

263. Wizdom iz a stet ov mental development, a development ov ðe wíl and Ʒnderstandiŋ kondjoiŋtli. Hwen a weiz man rekórdƷ ðe konkluijonz ov hiz wizdom, and ðiz ar resivd bei anƷðer, in him ðe ar not wizdom, bƷt ðe bi-ƷƷm mir nƷledj or seiens; ðe bi-ƷƷm a part ov ðeƷ gret rulƷ ov leif and ðot, bei ðe reit yuƷ ov hwiŋ ðe meind me bi-ƷƷm weiz, or resiv ðát development hwiŋ iz prop-erli kold—wizdom.

264. "Ei ðiŋk," sez wƷn hu disapruvƷ ov anƷðer'Ʒ kondƷkt, "ðat hi *Ʒt not* tu hav sƷ akted." Nou ðe wƷrd "Ʒt" Ʒlwez impleiz ðe ekzistens ov an aknƷledjd lƷ bei hwiŋ hwot "Ʒt" tu bi dƷn iz determind. ðe sƷpƷzd disapruver not biŋ ebel tu refer tu sƷtƷ a lƷ, mƷst bi held tu bi nƷbiŋ mƷr ðan ðe tiranikal enƷnƷieter ov ðe dekri ov hiz Ʒn self-wíl. If it iz Ʒnli ment tu sƷ ðat anƷðer kƷrs wud hav bin mƷr ekspidient,—inazmƷtƷ az ekspidienti relets not tu a lƷ absolutli, bƷt tu ðe mƷd ov kariŋ it out,—nƷwƷn Ʒud yuƷ ðe wƷrd "Ʒt" on sƷtƷ an

okejon, bæt hi meit sædjest a kwestion, komensig, “*¶ Meit it not hav bin beter,*” ets.

265. If a feir ov anger brek out nir æs, and wi kanot sæksid in ekstingwigig it bei ðe woterz ov truþ and gud kounsel; or in sæfoketing it bei manifestegonz ov keindnes; *¶* gal wi, ðerfær, ad fimel tu it bei hipig bærnig wærdz spon bærnig wærdz.

266. It iz a mark ov ðe perfekgon ov ðe mel kondju-djial prinsipel tu bi ebel tu kontemplet simpli wið sore and piti, and wiðout eni leer emegonz ðe biuti ov a fimel hu iz ændignifeid bei moral wizdom, and in hum, ðerfær, ðer iz everibig tu kol færb in ðe opozit seks ðe beser filigz, and næbig tu awæken ðe heier sentiments.

267. ðe diferens bitwin relidjon and relidjæs doktrin me æss bi deskreibd:—Doktrin iz resivd bei ðe proud man proudli, and bei ðe mik man mikli; if ðe former kan bi sed tu hav eni relidjon at ol, it iz a proud relidjon, hwitg iz a kontradikgon in termz; hwens it folæz ðæt ænli ðe mik man kan bi truwi relidjæs, or pozæs hwot iz prop-erli kold relidjon.

268. If ðe færs ov ðe folæig wærdz ov Djemz wer felt, disengonz amæg Kristianz wud sis:—“If eni man amæg yu sim tu bi relidjæs, and breidleb not hiz tæg, bæt de-siveb hiz æn hart, ðæt man’z relidjon iz ven.” ðe Aposel ðen præsids tu dekle ðæt “piur and ændefeild relidjon bifær God,” konsists in ðe relidjæs distgærdj ov ðe diutiz ov tgariti and moral piuriti. Sæ far ænli az ðis iz felt, kan “bræderli læv kontiniu.”

269. Intirior Kristianz yuneited in tæstæt æsægæg, konstitiut a keind ov hospital for spiritual hiliq, in hwitg itg gez þru hiz stedjez ov spiritual diziz, and hwær ðe kæmfort ov itg and ov ol rekweirz ðæt itg, in pasig þru hiz paroksizmz, gud kip himself, az far az posibel, spirit-uali klin and inofensiv tu æðerz.

270. Sæm plants hwen ðe bikæm tú wik tu flouer, ge

mør ðan ordinari vigor in ðe præðkçon ov livz. ¶ Mæ it not bi ðe kes ðat hwen mør ðan ordinari intelektual aktiviti iz manifested, it sãmteimz areizez from komparativ wiknes ov ðe afekçonz ov ðe wíl.

282. It iz an indispensabel properti in ðe ridjeneret stet, tu hav nør dezeir tu hav wsn'z en wæ, bikøz it iz wsn'z en wæ. ðe ridjeneret man dezeirz tu hav nør wæ bæt ðe Lord'z wæ,—ðe wæ ov læv and pis.

290. "ðe reit, in ðis wørld, nidz reit handliq." ðe best endz ar wørði ov ðe best minz. Meni a wørði objekt iz defited bei ðe adopçon ov minz snwørði ov it. Meni a gud køz iz indjurd bikøz its advoket, houeever wel-intençond, iz defigent in praktikal wizdom.

291. Sør mætç tribiuleçon,—sør mætç piurifikæçon, sø mætç pis on erb, and sø mætç kapasiti ov eternal hapines in heven! If ðis bi ðe lø ov præpørçon in spiritual advancement (and ¶ hu kan dout it,) hwot enkørædjment tu pegen dæz it prezént!

292. Hwotever reit kørz a man dezeirz tu pærsiu on erb, and hwotever høli prinsipel hi dezeirz tu sekiur hweil hir, ðæt kørz hi wil hirafter pærsiu tu eterniti wiðout hindrans; and ðæt prinsipel hi wil sertenli pozes and endjoi for ever, wiðout eni mikstiur ov imperfekçon or defekt—preveided ønli ðat hi kontiniu tu pærsiu ðæt kørz, and tu tçeriq ðæt prinsipel tu ðe end ov leif. Tu ðe Kristian worier ðis konsidereçon iz ful ov høp and kømfort.

293. Newsn kan help wigiq anðer tu bikøm leik himself. ðe kørz ov ðis iz found in a lø dipli sited in man'z netiur. It iz ðe rezælt ov hiz biiq krieted in ðe imedj ov God, for God in sø krietiç man gød hiz dezeir ðat man gud bi leik himself, hwitç ølsø impleiz ðe færdær dezeir ðat ðe man hu iz mæd leik God gud, in tærn, dezeir ðat æderz mæ rezembel him, az hi rezembelz God. "Folø æs (sez an Aposel,) az wi folø Kreist." Hens it iz ðat bøb gud and ivel spirits dezeir ðat men gud rezembel æem-

selvz ; and hens, in de former kes, kəm andjelik ministrægonz, and, in de later, infernal temptægonz. An ivel spirit, ikwali wid a gud spirit, haz de oridjinali implanted dezeir—dat æderz gud bi leik himself, bæt haviŋ inverted hiz en netiur, hi haz given tu de oridjinal lō a perveded aplikegon.

224. In sēm sorts ov wivij, a ferm hōld ov de wørk iz ferst sekiurd, az a senter or startij point ; and, az de wørk præsidi, it iz fermli noted or twisted, tu prevent its unravelij.—¶ Huu kan unravel sætg a wørk az ðis. And ðæs it iz wið de mir stiudent huu, enhapili, starts from a fōls fōndamental prinsipel. Hiz self-komplesensi fermli nots de eidiæz dependent æpon and præsidiŋ from hiz roy ferst prinsipel, æntil nē pouer on erð kan ænweind hiz intelektiual konfermægonz.

225. God and gud endjelz alen nē de vast, de inkalkiulabel influens dat gøz out intu de yuunivers ov spirit, and dens fløz intu de yuunivers ov mater, from de kogkwerd ivel, and de vōisles prer ov wæn solitari sæl. ¶ Wudst ðou briŋ de wørld tu God. ðen liv nir tu Him ðeiself. If Divein leif perved ðein en sæl, everibiŋ dat tætgæz ði wil resiv de elektrik spark, olðæ ðou mæest bi ænkongæs ðeiself ov biij tæardjd ærwið.

226. Ænder de influens ov a hæmbel bæt stroŋ sens ov diwti, and geided bei a kerful djædjment, de puurer benefaktor ov hiz res distribiuts de pens hi kontreivz tu sper, in akts ov yuus. ðe wørld hidz ðem not, bæt de ær karid tu akount bei de Omniŋient ! Wer de puur man'z pens poundz, de wørld wud magnifei him. Bæt ¶ kan de djædjment ov de Omniŋient bi ekspekted ikwali tu apruuv de gifts ov de ritg “out ov ær abændans.” Truu it iz dat—

endeavor berz a valiu mœr or les,
djæst az it's rekomended bei sækses.

Hapili for de puur, huuz minz kanot komand sækses in gret

prodjekts, de djsdgment ov God iz mör ikwal ðan de djsdgment ov man.

227. Olwez mek sëm alouans on stetments tu ðe disadvantagedj ov sðerz, hwen ðe këm from ðerz hui hav teken personal ofens at ðe parti akiuzd. ðe veri sem akt, hwen deskreibd bei ðe agrivd parti in ðe strongest termz, wil frikwentli bi deskreibd bei impargal personz wið moderegon, paliegon, or it me bi, wið djsstifikegon.

228. Bei djsrniij from ples tu ples wi obten niu eidiaz and filijz ov a natuural keind. Bei djsrniij from stet tu stet wi obten niu eidiaz and filijz ov a spiritual keind. It iz a mir falasi ðat ðe former apir mör rial ðan ðe later.

229. On erð wi hav tu duu wið men'z ekstiriorz, hwitg, wið ðe best, ar ov a mikst kwoliti. In heven wi gal hav tu duu enli wið ðer intiriorz, hwitg ar piur reflekgonz ov ðe Divein helines. Hwot a blesed tgenj wil ðis bi tu ðe "piur in hart!"

230. A klever man hui iz kongiençs kan feind twenti rizonz for kariij out ðe obligezon ov diuti; böt if hi bi sðerweiz, hi kan feind twenti plözibel rizonz for evedij ðem. Hens wi me konklud ðat ðe frendgip ov a man mirli biköz hi iz klever, iz an akwiziçon ov veri doutful valiu.

231. Fimel ekses in dres, wið a viuu tu obten admiregon, iz az absærd az eni akt kan bi, wiðout an obdjekt. It never atrakts ðe admiregon ov ðe sðer seks; hweil ðe efekt it haz spon fimelz, iz eider tu prekiur ðe gez ov indiferens, or ov envi,—a filij far mör akín tu hetred ðan tu lsv.

300. Wæn ov ðe best minz ov obtenij a benefiçal influens øver dependents, iz bei minz ov konsild konsegonz. It iz a kompaçonet akomodegon tu ðát øver-konfidens hwitg yujuali akəmpaniz defigent informegon. Kontinuid interkers and djentel trenij wil gradiuali wer awe ðe

rudnes ov ignorans, and eventuali lid tu a gretful apriçi-egon ov priviss keindnes and forberans. On ðe kontrari, a vihement dispiuтиг from ðe ferst, ov everi ing ov ground, wil briг ne benefit tu eider parti.

301. Hwen a Kristian'z sens ov wont olwez remeindz him ov hiz dependens æpon ðe Lord, hweil hiz sens ov pozesiг abændans remeindz him az konstantli ov ðe Divein gudnes, hiz hæl leif iz a leif ov prer and prez.

302. Djæstis, in man'z kes, inkludz mersi, bikøz everi man, on Kristian prinsipelz, æz mersi tu hiz felø-men : and hi iz not a djæst man if hi widholdz ðe pement ov ðis det ov mersi. Djøzef, it iz sed, gød mersi tu Meri, bikøz hi woz a djæst man. (Mabiu 1. 19.) And 9 me wi not se ðat, from ðe esengal relegon bitwin ðe Infinit and ðe feineit, and ðe kompakt impleid in ðe kriegon ov ðe later kepabel ov djøi and wø, God æz mersi tu hiz imperfekt kri-tiurz ; and, konsekwentli, ðat Divein djæstis inkludz Divein mersi, and, ðerfor, ðat God wud not bi djæst if hi wer not mersiful.

303. ðe biheviор ov tçildren tu ðer perents iz leikli tu prezént a kreitirion tu ðe kløs obzerver, hwerbei tu djødj ov ðe karakter ov ðe ediukegon and treniг ðe hav resivd.

304. Relidjon, properli spikiг, iz a relidjæs stet ov meind, rezæltiг from habitual konformiti tu ðe wfl ov God. Relidjæs doktrin, tú komænli kold relidjon, iz bæт ðe instrumental minz ov bikæmiг truли relidjæs.

305. An ænemiabel Kristian ! Hwot a kontradikgon in termz ! 9 Hou kan sæтç personz bi in ðe leiknes ov ðæt Blesed Biiг hu iz “oltugeðer lævli.” God iz lævli bikøz Hi iz Læv itself. “ðe biuти ov ðe Lord our God ” kanot posibli bi “æpon æs,” hweil our manerz ar ænemiabel—not lævli—not læv-prøvøkiг. ðe Kristian mæst bi læv—læv in esens, and læv in form, and ðen hi kanot bi æðer-weiz ðan emiabel.

306. It iz a fitiur ov a selestial stet ov meind, tu si God in ol biŋz, dát iz, in der yuusez ; and dens tu kondem and kounterakt ðe abiusez bei hwitq der yuusez ar nɔlifeid.

307. ðeɜ hui wud bi met afekqonetli, mɔst apretq ɜderz tu komiuniket sɔmbiŋ tu ðem, and not mirli tu ekzakt from ðem. Sɛtq a mɛd ov apretqin servants, iz ðe ɔnli wɛ tu sekiur our biŋ servd tqirfuli and feðfuli.

308. Hou mɛtq beter it iz tu sɛfer aflikqon wið a peqent aqurans ðat ðe Lord dɜz ol biŋz wel, ðan tu pozes everi natural gratifikeqon in forgetfulness ov ðe Giver ov ol gud ! And yet, sɛ eriq iz man, ðat ɛntil hi iz awakend tu reflekkon, hi ofen feindz himself praktikali preferiq ðe later tu ðe former.

309. A Kristian iz not warranted in demandiq mɛr ðan hiz ligal reit ; bɛt ðis iz far qort ov hwot hi ɔt tu bi wilig tu yild.

30ɛ. If tqariti forbidz ɛs tu kol gud ivel, it ikwali forbidz ɛs tu kol ivel gud, or tu refiuz tu djsdj ivel az ivel, bei putiq out ðe eiz ov truð and djsst djsdgment, and ðen kolig our konklujon ðe djsdgment ov tqariti.

302. Weiz moralists duu not ekspekt der maksimz tu mit fevor akordiq tu der intrinsik wɛrð, bɛt akordiq tu ðe ekzistiq kapasiti for moral estimeqon. In an ɛnweiz edj, ðeɜ hui prezént moral truðz in der simplisiti, ar dismiss at wɛns az prɛzerz. Drest ɛp in fikqon, moral truðz me apir tu mit a mɛr respektful regard ; bɛt tui ofen ðe ar mirli admitted intu ðe meind'z mouð, der tu hav ðe imadji-netiv switnes ov ðe fikqon separeted, after hwitq ðe fols test repélz ðe moral sentiment bak agen, az a mir insipid hɛsk.

310. ðe perfekqon ov a man leiz not in hiz ekseliŋ djen-erali, bɛt in apleiŋ hiz partikiular " talent " tu its destind yuus, in speit ov ðe opoziqon ov ðe fɔlen prɛpriism, hwitq olwez haz a *speçal* dezeir tu aprɛpriet tu self hwot iz

speçali given bei ðe Lord for ðe benefit ov sðerz, ðát iz tu se, a man'z *pekiuliar* kepabiliti ov yuus.

311. It iz a strog evidens ov ðe deké ov relidjon, ðat itç wæn'z "talent" iz djenerali misapleid, bei biij devot-ed tu selfiç pørposez. Hou seldom ðe "talent" ov pouer iz kombeind wið djentelnes; or welb wið a djenerəs dis-interestednes; or intelektual atenments wið an indjeniuəs modesti. ðe pouerful ar pouerful for ðemselvz; ðe welbi ar welbi for ðemselvz; and ðe talented wud bi talented for ðemselvz, wer it not ðat ðer selfignes kan ønli mit its rewurd bei ðer konferiç plejur or advantedj spon sðerz.

312. Wið God, and ølse wið hiz imedj—man, forgivnes iz bøb pøtençal and aktual. ðe ferst konsists in not tekiç vendjans on ðe impenitent, huw ivelz redjëkt ðe ad-vansez ov høli ləv; ðe sekond konsists in ðe aktual re-sepçon ov ləv bei ðe penitent, huw ðen ferst avel ðemselvz ov ðe priekzistiç dispoziçon tu duw ðem gud, and hwitç peçentli weted for ðe oportiuuniti ov kəmij fərð from a pøtençal tu an aktual stet ov gres. "Forgivnes ov sin" iz kom-ønli represented az ðe høl ov ðe blesij brøt bei Kristianiti, and yet hou litel akiuret miniç iz atatçt tu ðe veri frez itself!

313. Pøtençal forgivnes iz inkəlketed bei ðe Lord hwer hi komandz s tu "ləv our enemiz," and tu bi "mersiful az our Fsder in heven iz mersiful." Aktual forgivnes, or ðe briçij ðe inklineçon tu forgiv intu aktualiti, iz inkəlketed hwer hi sez,—“If ðei brøder sin agenst ði, rebiuk him, and *if hi repent*, forgiv him.” Tu pas from pøtençal tu aktual forgivnes, iz tu pas from ðe ləv ov an sðer az an enemi, tu ðe ləv ov him az a nebər. Aktual forgivnes iz not posibel wiðout repentens on ðe part ov ðe ofender.

314. A stet ov sin iz a stet ov ðe redjekçon ov ðe Di-vein mersi and frendçip; a stet ov repentans iz a stet ov akseptans ov ðát mersi and frendçip, hwitç iz ðe sem az a stet ov aktual forgivnes. “Yi ar mei frendz,” seb ðe Lord, “if yi duw hwotsøever ei komand yui.”

315. Nø man kan bi kondjoind wið ðe Lord, or wið hiz feleð-man, eksept ðer bi a stet ov paralelism or korespondens, for ðis iz esengal tu kondjyngon. Hens ðe nesesiti ðat man gud forgiv az ðe Lord forgivz, az rekweird in our Lord'z repited deklaregonz, ðat if wi forgiv not wi kanot bi forgiven. ðe forgivng God kanot bi kondjoind wið ðe snforgivng man. Neider kan ðe snforgivng man bi kondjoind wið ðe penitent agreser. Tgariti, in order tu ekzist at ol, mæst ekzist az an imparçal and yuniversal prinsipel, leik ðe Divein Læv. God iz "nø respekter ov personz," neider kan hiz imædj bi,—ðe man ov tru tgariti.

316. ¶ Iz it not a fakt ðat sëm hu aferm ðat relidjës bilif iz not relidjon itself, gø nø marks ov relidjon in ðer en personz, eksept sætg az ar mirli doktrinal. ¶ Iz it not a fakt ðat sëm advokets ov ðe preioriti ov tgariti ever feð, apir *praktikali* ignorant ov hwot tgariti iz; and wið ðe yulodji ov læv on ðer lips, ber nø marks ov it in ðer deminor. ¶ Iz it not a fakt ðat sëm streniuës aserterz ov ðe siuprioriti ov gudnes tu truð, apir sadli wontig in ðæt praktikal wizdom, ðæt truð grounded in gud, hwitg gøz itself in djæst djdjments konsernið ðe prinsipelz and praktis ov gudnes. Ol ðis areizez from wont ov feðfulnes in gænið ivelz az sinz.

317. "If eni man biðk himself tu bi relidjës, and breidleð not hiz tæg, ðæt man'z relidjon iz ven. Piur and sn-defeild relidjon biðer God and ðe Fæder, iz tu vizit ðe fæderles and widez in ðer aflikgon, and tu kip himself sn-spoted from ðe wærlð." ðis definigon ov tru relidjon bei ðe Aposel Djemz, iz wærdi ov him; it dezervz tu bi rekordet indelibli on ðe harts ov ðe advokets ov ðe preioriti ov tgariti ever feð, bæð az a pruf ov ðe truð ov ðer doktrin, and a stimiuës tu gud wærks ov tgariti in ðer en person.

318. "Djizs did not meni meiti wærks, bikøz ov ðer

snbilif." And ♀ iz not our snbilif,—our wont ov trsst,—ov feþ grounded in lsv, and operativ from lsv,—de rial kōz ov de mirakelz ov spiritual hiliḡ biḡ sē litel ekzibited in ss: hweil, on de kontrari, der iz mstḡ sin amḡḡ ss dat rekweirz tu bi hild,—ov spiritual bleindnes, defnes, and lak ov strengþ tu duu gud, oḡḡ tu a wont ov de veitaliti ov self-deneiḡ lsv.

319. If endjelz redjois ever de repentant siner, ♀ mst de not bi redi tu wip hwen de biheld prōfesorz ov a spiritual, self-renounsḡ relidjon, hḡḡḡ der ritḡez, klinḡ tu der plejurz, and ensleviḡ deḡselvz tu de sili maksimz and perniḡss wez ov de selfḡ and de wsrldli. Kud God himself griv, hou intens wud bi hiz grif at sḡḡ a spektakel! If Djizss wer on erb, ♀ wud hi not wip ever ssm ov ss. (Luk 19. 14.)

31ḡ. Eksept nder de saḡkḡon ov maridj, or its prekrsor, kortḡip, de tḡḡ or karḡs ov de mel, kan never bi agriabel tu a reit-meinded fimel. Wiḡout dis saḡkḡon, de tḡḡ, sē far az it aprḡḡez tu a karḡs, iz wonton, and kan snli bi akseptabel tu de hoiden hu laks nderstanding; or tu her hu iz defḡent in wumanli piuriti and wumanli spirit. It woz an artful prḡsidiḡ tu stigmatēiz hei-meinded fimelz hu asert dis heven-prḡtektiḡ prinsipel, az prudz.

31ḡ. Hwenever de hevenli maridj ov gudnes and truþ teks ples in a man hi biksmz mḡr afekḡonet; and hwenever it teks ples in a wuman ḡi biksmz mḡr intelektual, espeḡali in de department ov moral wizdom.

320. De kapasiti for piur and weiz þot dependz spon de degri ov ridjenereḡon, or de yunion ov de wīl and de nderstanding. De greter de disdjḡḡkḡon ov de wīl and de nderstanding, de greter iz de inkapasiti for tḡest þot and filiḡ hwen biḡḡḡ ov de sḡder seks; and, konsekwentli, nou dat de rendiḡ ov de wīl and de nderstanding haz biksm konfermd bei de doktrin ov salveḡon bei feþ alon,

and de akt ov separegon saŋktifeid bei a fols relidjss kongens, never woz der a piriod hwen der woz les tru lsv bitwin de seksez, or mör ov *mir* animal dezeit, hwitg iz az distant from tgest and tru lsv az hel iz from heven.

321. Teim iz a trejur tu de indæstriß, bæt a bærden tu de indolent.

322. Hwen wi hav konvinst a person ov de truþ ov Kristianiti, wi ar apt tu þiŋk wi hav given tu him relidjon itself. Wi hav given tu him mirli a relidjss doktrin, hwitg kan bi obtend from widout ; bæt relidjon itself kan ønli bi obtend from heven, þru de kontinuiual aktiviti ov repentens and feþ.

323. In a redi and eksesiv kondemnegon ov øfterz, der lærks, biyond dout, de self-komplesensi ov self-adiulegon. It iz self-prez ønder a disgeiz. It iz de Farisi inwardli seiŋ, " Ei þaŋk God ei am not az øfter men ar, or iven az ðis psblikan." Hens, ølsø, fuulig personz fansi de kan rez demselvz on de prostret argiuments or repiutegonz ov øfterz, hum der infatiuetiŋ preid reprezents az proper (!) obdjekts ov *mersiles* aták.

324. Hi hu asks a kwestion widout dezeitriŋ and intendiŋ tu resiv instrækkon, iz not leikli tu komprihend or aprigiet eni anser hwitg me bi given tu him, houeever mætq lerniŋ or kapasiti hi me pozes.

325. Afektegonz ov elegans and eriudiŋon ar az gædz tu de ssubstans ov a diskørs, for de heid rial þiŋz, and, insted derov, prezént mir ekspregonz, hwitg ar ønli matirial *formz* ov þiŋz ; de spiker, in sætg kes, kips de atengon fikst on hiz laggwedj, biŋ dezeitrßs ðat hiz ekspregonz gud komand mör regard ðan de miniŋ ov ðem ; and ðss de irz ar afekted mör ðan de meindz ov de ødiens.

326. " Øpen rebiuk (sez Solomon) iz beter ðan sikret lsv." Fiu der ar, houeever, hu du not prefer de later tu de former, iven hweil outwardli profesiŋ tu agri wid " de weiz man." Søm resiv rebiuk wid aþerent miknes, bæt

wid *rial* indiferens ; biij restrend from openli redjektiŋ it enli bei a fir lest der karakter for humiliti and kandor gud sşfer. Şderz, in akseptiŋ it az de biliv wid sinseriti, ar, şnnon tu demselvz, in rialiti swed bei konsideregonz ov *prezent* polisi ; or bei a selfiĝ fir ov konsekwensez ; or bei a *prezent personal* regard tu him hu administerz it ; bşt hwen a tĝenj ov serkşmstansez renderz sştg ekstrinsik konsideregonz inoperativ, and sets de hirtufer tĝarmd wil at liberti, de frendli rebiuk, wşns resivd wid ekspreg-onz ov banĝfulnes, kşmz tu bi regarded wid impeĝens, or redjekted wid indignegon. Fiu der ar hu “nş hwot maner ov spirit de ar ov.”

372. De harmoni ov heven, and de diskord ov hel, ar eiĝ tu đis fakt, đat *gud* afekgonz yuneit wid leik afekgonz in şderz ; hweil *ivel* afekgonz mit der leik wid biter antagonizm. Hens de truđ ov đat lein ov Kouper’z, “De proud ar olwez mşst prşvşkt bei preid.” Hens, olşş, đez amşĝ de wel-disperđ hu ar *natiurali* sevir and intolerant, (şntil de ar “perfekted in lşv,”) ar leiabel tu bi *mşst* displizd wid de sem kwolitiz in şderz. Indid, der apirz rizon tu biliv đat wi ar mşst leiabel tu bi ekseited bei đez il kwolitiz in şderz tu hwitĝ wi ar mşst prşn our-selvz ; hweil de eksibigon ov đez tu hwitĝ wi ar list inkleind, okejonz enli a kul filiĝ ov kontempt, or a kşm sentiment ov piti.

328. On de djeneral prinsipel ov man’z wiknes in spiritual biĝz, and hiz nid ov sşpert and enkşredjment in de spiritual worfer, and đat from widout az wel az from wiđin, it iz obvışsli de diuti ov everi wşn, in tĝuiziĝ a partner for leif, tu remember de dşbel dendjer tu hiz spiritual interests from tĝuiziĝ an irelidjşs partner ; ferst, de dendjer ov đez interests dekeiĝ for wont ov outward enkşredjment and sşpert ; and, sekondli, de greter dendjer ov opoziĝon, iven olđş it bi limited tu de influens ov opozit ekzampel. It iz a mizerabel tĝois bitwin konformiti

for ðe sek ov sekiurng a semblans ov afekçon, and dis-yunion þru ðe kontinual manifesteçon ov an opozit test-pørpos, and pørsiut.

329. Tu bi mör tender tæardz our en fólts ðan wi ar tu ðe fólts ov æðerz, iz næðig les ðan biig mör wiliç tu bi wiked ourselvz ðan wi ar for æðerz tu bi sör.

328. Hwen a person wið simig humiliti deplørz a folt ov hwitg hi iz nœtærissli gildi, bœt indignantli repélz ðe sæspigon ðat hi haz eni æðer folt, hiz humiliti iz afekted and insinsir. Nœwæn haz enli wæn folt.

322. Everi man'z pørfeçonz pozes wet akordinç tu hiz karakter, djæst az metalik sæbstansez pozes wet akordinç tu ðe metal ðe ar med ov; bœt it iz not ænkomæn for ðe leitest karakterz tu demand for æer pørfeçonz ðe gretest wet. Nœ man'z wærd ot tu pozes wet huiz pretençonz tu sinseriti ar ænaknœledjd. Amæg ðæz hu ar næmberd wið a relidjæs komiuniti, and pas for gud men, sæm wil bi estimated at ðe wet ov roten wud, hweil ðe wærd ov æðerz wil bi imidiætli pørenounst, on ðe çur test ov eksperiens, ol gœld. Hæs wil komænli bi ðe pørçon ov ðæz hu ar ðe list inkleind tu demand it.

330. A gretful and djeneræs meind trebelz tu itself ðe plejur konferd æpon it bei akts ov keindnes. *Ferst*, ðer iz ðe natüral plejur intended tu bi konferd bei ðe akt, and ðæt konstitiuts ðe hœl ov ðe endjoiment atenabel bei ðe selfig. *Sekondli*, ðer iz ðe plejur areiziç from ðe akt biig regarded az a testimoni ov afekçon. *Eerdli*, ðer iz ðe plejur ov pørposiç, and antisipetiç, ðe resiprokeçon ov ðe keindnes resivd. In ðe endjoiment ov ðe *sekond* plejur, ðe gud man deleits in ðe kontempeçon ov vertiu in æðerz; and in ðe endjoiment ov ðe *þerd* hi eksperiensez a forttest ov ðe plejur ov ðe praktis ov vertiu bei himself,—ðe plejur anekst tu vertiuæs pørposez hwen perfektli sinsir.

331. Hæ nœledj ov ourselvz iz a difikselt stædi, and wi gal mæk bœt litel pørgres in it, æntil wi ar wiliç and de-

zeirꝛs tu bore not enli ðe eiz ov our truū frendz, bꝛt olse ðe eiz ov our enemiz, tu asist ꝛs in our investigeꝝon.

332. Bei ðe nesesitiz ov leif, and ðe kompleksitiz ov hiūman konekꝝonz, ol ar yuneited in *sikret* Providenꝝal bandz ; ðiz ar semented and blest se far az gud afekꝝonz prezeid ; and ar distꝛbd and sꝛnderd bei ðe aktiviti ov ðe selfiꝝ paꝝonz.

333. In ol kontroversiz or diskꝝonz pipel feind djꝛst hwot ðe ar lukiꝝ for,—ðe truūð, if ðát bi ðe obdjekt ov ðer regard ; and ðe konfermeꝝon ov ðer en opinioꝝ, if ðe lꝛv ov self bi stronger ðan ðe lꝛv ov truūð. Neꝝꝛn diskꝛverz hwot hi dꝛz not wig tu si. And hou veri fiu wig tu diskꝛver ðemselvz tu hav bin in eror !

334. It iz wꝛn ov ðe inkonsistensiz ov hiūman netiur ðat ðeꝛ hui tek ðe gretest leisens ov spitꝝ ðemselvz, ar ðe mꝛst rigorꝛs in demandiꝝ ðat ðe spitꝝ ov sꝛerz bi regiulated bei ðe neisest atengon tu wet and mejur.

335. ðe prezens ov *miniꝝ* wel iz ne valid ekskius for ðe absens ov *duiꝝ* wel ; neverðeles, ðe inklineꝝon in ðe obzerver tu mark ðe prezens ov gud intenꝝon in defektiv akꝝon, iz ne smol advantedj tu him, inazmꝛtg az it tendz gretli tu mitiget ðe pen sꝛerweiz koꝛd bei akts abstraktedli sꝛndjꝛstifeibel.

336. ðe Golden Rul, hweil its ekselens iz admitted, iz ofen nꝛlifeid bei ðe wont ov fernes in apleiꝝ it. ðꝛs, ðe rul ov diuiti *from sꝛerz* geinz fꝛrd leik ðe sꝛn,—ðe klirest and mꝛst serten ðiꝝ posibel ;—hweil ðe rul ov diuiti *tu sꝛerz*, iz sin az a twiꝝkliꝝ star,—a flꝛktiusteiꝝ, glimeriꝝ poiꝝt, nou hir, nou ðer, and for ðe mꝛst part invizibel,—eksept hwen self-interest edz ðe diskꝛveri, bei minz ov its politik lenz.

337. Farisiz,—giverz ov smol teið, bꝛt wiðholderz ov djꝛdiment, mersi, and febfulnes, ar not konfeind tu ðe reliðjꝛs wꝛrld. ðe abound in everi departmeꝝt ov leif. Self-lꝛv in ðe form ov vaniti, meks a Farisi. ðe selfiꝝ

frend kalkiulets *hou litel* hi kan yild konsistentli wið menteniȝ hiz repiuteȝon az a truū frend. Æe selfiȝ kopiists ov artifiȝal refeinment, hweil mækiȝ a disple ov ðe smol teið ov etiket at ðe grein ov faȝon, neglektis ðe wetier materz ov ðe seȝal-moral lō, ðe lō ov truū poleitnes. Æe kandidat for intelektiual repiuteȝon stædiz hou tu menten ðe lardjest pretenȝonz, at ðe list kost ov mental lebor. Ol ðiz, and æder kindred manifesteȝonz, mæ bi trest tu ðæt defektiv ediukeȝon hwitȝ alouz ðe kombineȝon ov selfiȝnes wið ðe artful konsilment ov it.

338. Hweil sæferiȝ from ðe wont ov kondjiniā asæȝieȝon, eiȝ tu ðe ekstrimli selfiȝ stet ov mankeind, it iz sȝm kȝmfort tu nō ðat ðe peȝent endiurans ov inkongruitiz hweil hir, tendz prieminentli tu preper ðe afekȝonz for ðe endjoiment ov ðe piurest deleit ov kondjiniā asæȝieȝon hirafter.

339. Æe gret sikret ov moral wizdom iz tu bi æbel tu distingwiȝ hwot in æs iz from ðe Lord, and hwot from self. .Æs, in regard tu prer ænder aflikȝon, ðe prer tu pozes our sælz in peȝens iz from ðe internal man, and ðæs from ðe Lord; bȝt ðe prer for spidi relif iz ðe prer ov impeȝens from ðe eksternal man, and springz from self. Æe former prer iz *olwez* herd; ðe later, *never* !

336. It iz djentelnes, ðe enȝent ruut ov djentiliti, hwitȝ filz ðe seȝal atmosfir wið sænȝein, fregrans, and biuti. Gud intenȝonz not manifested in djentelnes, nor klœfd wið poleit biheviȝ, ar leik flouer-ruts in winter, valiuable in ðemselvz, bȝt ov nō prezent aktiual valiu, bikoz ðer flouerz and fruts biȝ ænsain, ðer kapasiti for prædiusiȝ ðem iz past bei az a biȝ ænnen, or not ekzistiȝ.

332. Æe atrakȝonz ov ðe wørld around æs ar ðe kiz hwitȝ ferst ænlok ðe pouerz ov ðæt, and sȝ mæc æs akwanted wið our en netiur, az biȝnz formd tu endjoi; bȝt ðe revild atrakȝonz ov ænsæter wørld ar intended tu drō æs of from ðe læer aktivitiȝ ov ðæt and endjoiment.

ferst developt in *us* ; and *graduali* tu indius *de* kapasiti for heier aktivitez, and piurer deleits, hwitq, hweil *de* eklips *de* former, impart tu *dem* a niu and inkrist valiu. *De* bodi, *nder* *de* abius ov its sengual *ener*, iz a mœst degreded obdjekt ; bœt hwer *de* bodi iz *de* instrument ov a piurifeid spirit, it berz ol *de* dignifeid marks ov tru nobiliti.

340. Hwot a konselegon it iz tu *de* lœviŋ hart hwen driven bak spon itself, and gœt *œp* widin its *œn* yerniŋz, *þru* *de* positi ov kondjinal obdjekts ov afekœon, tu bi ebel tu tek refiudj in *de* konklujon *ðat* hirafter its blis wil bi ekspanded on ol seidz bei *de* endles mœltiplikeœon ov *de* obdjekts ov its lœv, hweil *de* filiŋ ov imprizonment endiuord on *erþ* wil bi sœksided bei a sens ov liberti, weid az *de* yunivers !

341. Kontrari tu *de* apirans, *de* ebiŋ ov *de* naturali filiŋz, persivd az lœ spirits, iz intended tu intrœdius a heier, bikoœ a mœr intirior stet *ðan* kan bi intrœdiust hwen *de* naturali filiŋz ar in ful flœ, or hwen wi fil in hei spirits. In *de* former kes wi gud drœ nir tu *de* Lord bei peœentli endiuoriŋ *hiz* tœseniŋ ; in *de* later kes wi gud drœ nir tu *de* Lord bei tœseniŋ ourselvz.

342. Hwen wi akt from *de* Internal Man wi akt wel, bœt hwen from *de* Eksternal Man eksklusivli, wi akt il ; and yet hou fiu ar konsistentli solisitœs tu aserten hweder *de* akt from *de* Internal Man or not ; and hou meni ar œltugeðer kerles, in respekt tu partikiular keseœ, hweder *de* akt from *de* wœn or *de* œðer, hweil *de* giv *ðemselvz* kredit, neverðeles, for a reit akœon in djeneral !

343. If wi sœpeœ tu partiz tu bi at iœiu, and *ðat* itq konsivz himself tu bi *de* indjurd parti, hweil wœn iz aktiŋ from *de* Internal and *de* œðer from *de* Eksternal Man, *de* former wil bi found tu tek refiudj in *de* konvikœon *ðat* hi iz giltles, dweliŋ bœt litel on *de* ofens ov *de* œðer ; hweil *de* later wil brud eksklusivli spon *de* ekstent tu hwitq hi

iz sind agenst, dezeirig tu magnifei it tu ðe s̆tm̆est, in order ðat hi m̆e dj̆stifei tu himself ðe vindiktiv filingz hi iz determind tu ind̆eldj.

344. If a man wigez yu tu k̆ol him "a frend" on eni s̆der ground ðan a proper Kristian ground, hi eider wigez tu m̆ek a selfig yus ov yu, or ekspekts from yu s̆m̆ kompleians inkonsistent wið enlardjd viuz and reit prinsipelz. ðe Kristian "n̆ez n̆e man after ðe fleg." Wið ðe Aposel hi iz redi tu se, "Fol̆e mi, enli az ei fol̆e Kreist."

345. It iz dj̆stli konsiderd ðat huos̆ from wont ov ker kindelz a feir, iz responsibel for ol ðe destr̆kgon ðat ensiuz. S̆ ðe roj-duer iz responsibel for ol ðe konten-gon hwit̆g ha kriets. Hi gud not bi aloud tu p̆est-det hiz kworel from ðe worm retaliegon hi k̆olz f̆orð, hwit̆g iz a veri kom̆n kes; ðe ofens m̆st bi deted, in ekwiti, from ðe oridjinal roj.

346. Huever wigez tu hinj and fiks a diferens s̆pon a leter ok̆rens in a dispiut, hwen w̆rdz ran hei, r̆sder ðan hil it at ðe founten hed ov s̆tg diferens, hweil az yet ðe ofens woz sm̆ol, enli ğez a determinegon tu siz s̆pon a pretekst for perpetuietig rezentment, for ðe gratifikegon ov hiz en maligniti.

347. ðe r̆dz tu gudnes and wizdom r̆n paralel, and wi advans in b̆ð on ðe sem prinsipel. Wi advans in gudnes bei konstantli s̆s̆pekting our leiabiliti tu f̆ol intu ivel; and wi advans in wizdom bei az konstantli s̆s̆pekting our leiabiliti tu rizon er̆nissli, and dj̆dj̆ enweizli.

348. Pr̆gresiv development iz s̆tg an esengal fitiur in ðe karakter ov man, ðat hi iz nesesarili rep̆gnant tu eni b̆st gradiual and sm̆ol advansez, espeçali ðez ðat involv a tgenj in hiz w̆l-prinsipel. Ol veri rapid advansez ar dj̆stli leiabel tu s̆s̆pigon. An advans from hardihud tu sinsir kontrigon apirz gret, and yet ðe rial internal advans iz b̆st sm̆ol. A rial advans kan enli bi med̆ b̆ru ðe

gradual detekçon ov ðe partikiular ivelz involvd in ðe gradual stet on akount ov hwitg kontrigon iz felt. An intelektiual advans me tek ples olmost at a step, from gret erorz tu gret truðz, bæt wi mæst not konklud, az wi ar veri apt tu duu, ðat a korespondinli gret advans haz olse teken ples in ðe wíl-prinsipel. ðis iz imposibel.

349. ðe sækses ov ðe sœr dependz menli on ðe erþ biig fited tu resiv ðe sid. Djsæt sœ, snles ðe meind bi preperd for ðe instrækçon oferd, ðe volæntir instrækter wil djenerali bi regarded az an enemi, iven oldœ hi “spik ðe truð in lœv,” and “repruiv wið miknes;” bikœz ðe truð, however keindli deliverd, wil prœvek ðe hostiliti ov ðe selfhud. An snkeind prezenteçon ov truð afordz an ekskius for *gœiig* ofens; bæt ðe keindest prezenteçon ov it me kœz ðe *fiilig* ov ofens tu bi in rialiti ðe greter, bikœz nœ pretens iz given for ðe ekspreçon ov it.

34œ. Admonitori eforts kanot bi djsætli aprigisted, or ðe fevorabel resepçon ov ðem bi perfektli sinsir, eksept in ðe degri ðat ðe ar sækksesful; and ðis partli bikœz sækses puts ðe meind ov ðe parti admonigt in gud yumor wið its œn kandor. It wil djenerali bi found ðat tu tel ðe truð meks frendz ov ðœz hu wer konverted bei it, and enemiz ov ðœz hu ar not.

34œ. It kanot bi doutd ðat ðe mœst promising meþod ov instræktiŋ and konvinsiŋ, iz tu “spik ðe truð in lœv;” bæt stil it iz not siutabel tu ðe digniti ov truð, eni mœr ðan it iz leikli tu establiŋ her djsæt klemz, tu aprœtg trembliŋli, az wið a fœlteriŋ apolodji on her lips for biig Truð, or az if ðis wer a ðiŋ tu bi aœemd ov. ðis iz tu spik ðe truð in miknes ov spirit, rsæder ðan tu “spik ðe truð in lœv!” ðis me sekiur tolereçon for ðe timid advoket ov truð, bæt it wil skersli prœkiur for Truð herself eider atengon or respekt.

350. Pegens and forberans ar nesesari tœardz karakterz ov an ordinari stamp, prezentiŋ nœ markt fitiurz ov eider

gud or ivel. It wil probabli bikəm aperent in teim dat gud haz riali ekzisted wið ðem intiriorli, oldæ in a dormant stet, eij tu its biij in bondedj tu səm ivel ov infermiti rader ðan ov sin. Diuriij kontiniud self-kompəl-sori abstinens from sin, ðe mental prinsipelz wil develop ðemselvz, until ðe imprizonð gud haz gend strengþ tu bærst its bondz, and pruv ðe rialiti ov its ekzistens tu ðe biholder. It iz sətq karakterz az ðiz hu ar ment bei “ðez hu ar in prizon,” tu hum ðe reitiſs ar sed tu deleit tu minister, regardless ov ðe enpliziij aspekt ov ðe fitiurz nesesarili akəmpaniij a stet ov imprizonment. ðe enkær-ædjiij simptom tu pegens and persevirans, iz ðe kontiniud abstinens from *næn* ivel; for ivelz ofen ekzist ænnen tu ðe sæbdjekt ov ðem, in erli stæts ov ðe ridjeneret leif.

351. Everi posibel serkəmstans hapenz tu æs in order tu ðe færdærans ov wæn or æder ov ðri Divein pærposez:—Tu ekserseiz our konfidens in ðe Divein Gudnes, and ðæs inkris our græð in ðe gud ov inosens, hwitq iz ðe esens ov læv tu ðe Lord;—tu ekserseiz our læv tu our ne-bær;—or tu ekserseiz our læv tu our enemi. ðe last, beriij a rezemblans tu ðe Divein Mersi, hwitq iz Divein Læv in its mæst glæriſs manifestæon, me bi konsiderd ðe sæbleimest ekserseiz ov ðe ðri, and ðærfær at ðe sëm teim ðe mæst difikælt and ðe mæst priviledjd.

352. It iz a djenerali admitted prinsipel dat wer ol ðe ivelz ov a man’z hart disklæzd tu hiz viuv at wæns, hi wud not bi æbel tu rekogneiz hiz æn leiknes, and ðærfær wud disæn it, and ðe mær sæ in præpæræon tu its fæðfulness. It apirz nesesari, ðærfær, dat wi gud komiuniket tu æfterz our diskæveriz ov ðær defekts akordiij tu ðær kapasiti ov konvikçon; for sæ far az wi eksid ðis kapasiti, wi mæst nesesarili defit our æn obdjekt,—ðæt ov prædiusiij konvikçon. Tu denouns defekts wiðout eni hæv ov prædiusiij konvikçon. Tu denouns defekts wiðout eni hæv ov prædiusiij konvikçon,—eksept, perhaps, hwen it iz

dæn wið a viuu tu ðe yuusez ov ekzampel,—iz an apretg tæardz mir personal abiuis.

353. Relidjon literali minz a beinding or ribeinding, and konsekwentli, relidjon spiritiuali minz kondjɜŋkɜn wið ðe Lord; and ðis impleiz træst in Him, bikoz kondjɜŋkɜn iz inkompatibel wið wont ov træst. In ðe Old Testament “fæb” iz ɜnli tweis mengond, and ðen ɜnli in ðe sens ov træst, and insted ov fæb, træst iz mengond frikwentli, hwitg iz fæb in its best sens. In ðe Evandjelists fæb olwez minz træst in ðe Lord; bɜt in ðe Episels, ɜiŋ tu ðe pekiuliar serkɜmstansez atendant on ðe ferst “pritgij ov Kreist,” fæb djenerali minz ðe akseptans ov Kristianiti in ðe ples ov Djudaizm, or in ples ov idolatri. Hens it apirz ðat relidjon iz esengali a *træst* in God, akordij tu ðe truub, for næbiŋ bɜt truub kan establiŋ ðe træstwærdines ov God. Relidjon in ðis sens iz inseparabel from ɜbidiens.

354. Olðe inkris ov nœldj dæz not ov itself lid tu ðat radikal impruvmnt ov hiuuman karakter hwitg konsists in an enleitend kongens wel establiŋ in ðe habit ov konformij tu truub, it neverðeles kondiuusez tu ðe moraliti ov sivilizegon, kœld sivil gud; sins it lidz tu ðe abstinens from ɜnsivileizd akts from a sens ov ðe ridikiulæs, hwitg naturali areizez from, and akɜmpaniz ðe pozeŋ ov, meni eidiaz, ekseerseizd in komparison.

355. Akgonz me bi regarded az prinsipelz presented in ðer proper person, hweil siutabel manerz me bi regarded az ðer dres. ðe izi fridom and franŋk familiariti ov manerz ov ðe intelidjent and ðe gud, me bi komperd tu a neglidjent and bikɜmiŋ ɜndres, hwitg iz wœrn sœ gresfuli az tu ad tu ðe gres ov ðe werer, hweil it kan skersli bi sed tu pozes eni gres ov its ɜn.

356. Hwen yu ar kœld tu sœfer aflikɜn, and hav treid in ven tu feind kœmfort in ðe sœdjestionz ov naturali rizon, or in relidjæs meditegon, or in tgerigij hœp for ðe

fiutiuur, or in ekserseiziŋ releians æpon himman eð and ðe simpabi ov frendz, duu not desper; wæn biŋ stil remenz tu bi treid, and wæn hwitg, suuner or leter, never felz. Briŋ yuur meind tu se wið ksm and ful sinseriti, “Djæst az ðe Lord plizez;” and let ðis bi grounded in a ferm agurans ðat hwotever hi permits kanot bi æðerweiz ðan præðktiv ov gud.

357. ðe Farisiz með loŋ prærz in pæblik, and ðerfor wer estimd tu bi men ov mætŋ peieti; bæt ðe Farisiz wer kævetæss, and dæreided ðe Lord’z eksortegonz tu self-deneial:—æstg, olso, ar ðe Farisiz ov our ðe.

358. In order ðat a Kristian me pozes hiz sæl in pegens it iz nidful ðat hi gud bi intiriorli konvinst ðat ðe promis ov hiz Sevier iz—tu sev hiz sæl *in* hiz treialz and tempte-gonz—not tu sev him *from* hiz treialz and tempte-gonz.

359. Eðiukegon wil not kriet meind, bæt it wil elisit and briŋ it out. It wil duu mæ—it wil refein, korekt, en-lardj, and invigoret it.

358. Karakter wil olwez operet. ðer mæ bi litel kæl-tiuur—slender abilitiz—næ properti—næ poziŋon in sæsei-eti; stil, if ðer bi a karakter ov sterliŋ ekselens, it wil komand influens. It wil sekiur respekt, and prædius an impreŋon: biseidz, 9 hui næz in hwot it me rezælt; ðer-for, let *ol* pe ðe ætmæst atengon tu karakter; næbiŋ iz mæ important.

359. Bi tru tu yuurself. For ðæt hwitg yu rekogneiz az reit, bi redi, not mirli tu dei, for ðæt iz izi; bæt tu liv, and ðæt iz olmæst olwez difikælt.

360. Prinsipel gud olwez bi ænfælded, and espeçali in konekgon wið litel biŋz, for if ðer bi næ prinsipel in biŋz hwitg ar *smol*, ðer wil bi næn in biŋz hwitg ar *gret*.

361. “Næ man liveð tu himself.” ðis iz imposibel. Hiz leit mæst rediet, hiz ekzampel mæst tel, hiz konverse-gon mæst operet, hiz pouer mæst bi felt; næ man, hwot-ever hiz sitiuegon, or hiz aperent insignifikans, kan “*Un*

tu himself." Hi mæst du gud or harm; pruv eider a blesig or a kær.

362. Hi hu titgez relidjon widout ekzemplifeiig it, luzez de advantedj ov its best argument.

363. Hwen de domestik vertiuz disple demselvz in de midst ov preivegonz, and aŋkzeietiz, and sæferiŋz, den de gein mæst konspikiuæslī. De ar leuk de snødrops and krækæsez, hwitg ænekspektedli pip out ov de frost-bound soil, tu diversifei de depð and drirines ov winter, and giv æs a tæirful færtæst ov de kæmiŋ sprig.

364. De yuæfulnes ov a man iz not tu bi estimated bei de leŋð ov teim diuriŋ hwitg hi iz emplotid, bæ bei de karakter ov de resærsez, pouerz, and kwolifikegonz hwitg hi kombeinz, and puts vigoræslī in operegon, hweil hi iz engedjd in eni ændertekiŋ. Sæm men wil bi mæ r yuæful in *an our* ðan æderz wil bi in *a yir*.

365. Yu kan never øvertæk teim. It iz best ærfær tu bi ølwez a fiv minits biærfærhand.

366. Forgivnes ov indjuriz iz az de ødor hwitg flouerz yild hwen trampeld on.

367. Wi frikwentli føl intu eror and foli, not bikøz de tru prinsipelz ov akgon ar not næn, bæ bikøz, for a teim, de ar not rememberd; and hi me, ærfær, bi djestli næmberd amæŋ de benefaktorz ov mankeind, hu kontrákts de gret rulz ov leif intu gort sentensez, ðat me bi izili imprest on de memori, and tot, bei frikwent rekolekgon, tu rekær habituali tu de meind.

368. Anger me glans intu de brest ov a weiz man, bæ it rests ønli in de buæzomz ov fuulz.

369. Neider de ivel nor de gud ðat men du iz ever intærd wid ær bænz, bæ livz æfter ðem.

368. Hær iz a markt distiŋkgon bitwin brutal kæredj and de intrepid kondækt ov prinsipel; yet de ar frikwentli konfounded bei de ændizærniŋ, hu set doun blæsteriŋ for breveri.

362. Pentij iz seilent pœtri, and pœtri a spiking pikiur.

370. Hí sœbmits tu bi sin þruu a meikroskœp huu sœferz himself tu bi kœt in a paœon.

371. Tu pre tugeðer, in hwotever tsj or ritual, iz ðe most tender brœðerhud ov hœp and simpabi ðat men kan kontråkt in ðis leif.

372. Hi ðat never ekstendz hiz viuu biyond ðe prezez or rewordz ov men, wil bi dedjekted bei neglekt and envi, or infatiuated bei onor and aplœz.

373. Kruelti konstitiuts ðe gretest moral distans at hwitœ an intelidjent kritiur kan bi remuuvd from a God ov forberans and mersi.

374. It iz a strenj we ov gœing our lœv and reverens for ðe Krieter, tu bi perpetiuali kondeminj and reveilij everibij ðat Hi haz krieted. Wer yu tu tel a pœt ðat hiz pœmz ar detestabel, 9wud hi ðank yu for ðe kompliment. ðe ivel, on hwitœ it bihuuvz œs tu fiks our eiz, iz ðåt widin ourselvz, ov our œn bigetin; ðe gud iz wiðout. ðe haf relidjœs ar apt tu revers ðem.

375. Deb iz simpli ðe sœl'z tœnj ov rezidens.

376. Lœierz djenerali né tú mœtœ ov lœ tu hav a veri klir persepœon ov djœstis, djœst az diveinz ar ofen tú dipli red in ðiolodji tu aprigiet ðe ful grandor and ðe proper tendensiz ov relidjon. Luuzij ðe komprihensiv in ðe tek-nikal, ðe prinsipal in its aksesariz, bœb ar in ðe predikament ov ðe rœstik huu kud not si Lœndon for ðe houzez.

377. A hipokrit iz wœn huu stilz ðe liveri ov heven tu serv ðe devel in.

378. Wi never indjur our œn karakterz sœ mœtœ az hwen wi atåk ðœz ov œðerz.

379. Sœm personz ar kepabel ov mekinj gret sakrifeizez, bœt fiuu ar kepabel ov konsilij hou mœtœ ðe efort haz kost ðem; and it iz ðis konsilment ðat konstitiuts ðer valiu.

376. Tu weip ol tîrz from of ol fesez iz a task tú hard for mortalz; b̄st tu aliviet misfortiunz iz wiðin ðe most limited pouer.

377. In order tu endjoi ðe prezent it iz nesesari tu bi intent on ðe prezent. Tu bi dwiŋ w̄sn ðiŋ and ðiŋkiŋ ov an̄ðer iz a veri ŋnsatisfaktori m̄ed ov spendiŋ leif. S̄sm pipel ar olwez wiŋiŋ ðemselvz s̄smhwer b̄st hwer ðe ar, or ðiŋkiŋ ov s̄sm̄biŋ els ðan ðát ov hwit̄g ðe ar spikiŋ. ðis iz ðe we tu endjoi n̄s̄biŋ wel, and tu pliz n̄ebodi. It iz beter tu bi interested wið infirior personz and infirior ðiŋz, ðan tu bi indiferent wið ðe best. A prinsipal k̄oz ov ðis indiferens iz ðe adop̄gon ov s̄ðer pipel'z tests, insted ov ðe k̄oltivegon ov our ̄en,—ðe p̄rsiut after ðát for hwit̄g wi ar not fited, and tu hwit̄g konsekwentli, wi ar not in rialiti inkleind. ðis foli pervedz m̄or or les ol klasez, and areizez from ðe eror ov bildiŋ our endjoiement on ðe fols foundēgon ov ðe w̄rld'z ̄epinion, insted ov biŋiŋ, wið diu regard tu s̄ðertz, it̄g our ̄en w̄rld.

380. K̄oniŋ konkwerz f̄ers, f̄ers kan s̄s̄bdiu n̄umberz, intelekt kan master k̄s̄redj, b̄st l̄sv s̄s̄bdiuz ol.

381. S̄st̄g iz ðe pouer ov helb̄ ðat, wiðout its k̄ooper̄ēgon, everi s̄ðer k̄smfort iz torpid and leifles, az ðe pouerz ov vedjet̄ēgon wiðout ðe s̄sn. And yet helb̄ iz kom̄snli ðr̄on aw̄e' in ðotles neglidjens, or in fuliŋ eksperiments on our ̄en streŋb̄; wi let it periŋ wiðout remembering its valiu, or west it tu ȝ̄ hou m̄st̄g wi hav tu sper; it iz s̄sm̄teimz given ̄p tu ðe manedjment ov leviti and t̄gans, and s̄sm̄teimz sold for ðe apl̄oz ov djoliti and deb̄ot̄geri.

382. P̄et̄etri ȝ̄ud streik ðe rider az a w̄r̄diŋ ov hiz ̄en heiest ðot, and apir ol̄m̄est az a remembrans.

383. Everi point ov ðot iz ðe senter ov an intelektual w̄rld.

384. ðe ̄open skei sits ̄pon our sensez leik a safer kroun: ðe er iz our r̄eb ov st̄et, ðe erb̄ iz our ðr̄on, and ðe s̄i a meiti minstrel pleiŋ bifer it.

385. Wi gud hezitet tu biliv dát, on mir repört, tu a person'z disadvantagedj, hwitg iz oltugeder at verians wid hwot wi sertenli né ov hiz karakter.

386. Man gud not dispiunt or asert, bæt *hwisper* rezalts tu hiz nebsr.

387. After hipokrits, ðe gretest diups ar ðez hui ekzost an aŋkq̄s ekzistens in ðe disappointments and vekse-gonz ov biznes, and liv mizerabli and minli önli tu dei magnifisentli ritg.

388. ðe ødor from ðe flouer-bed, wafted tu ss in ðe kajual gæst, iz gur tu pliz, bæt ðe flouer hwitg iz prest tú hard, or held tú nír, wil smel ov ðe stök.

389. Wi tú ofen mek our hapines depend on ðinz ðat wi dezeir, hweil sðerz wud feind it in a singel wsn ov ðez wi pozés.

388. Man woz never intended tu bi eidel. Inaktiviti frsðrets ðe veri dezein ov hiz kriægon; hweraz an aktiv leif iz ðe best gardian ov vertiu, and ðe gretest prezervativ ov helb.

388. ðer iz ssmðiz sð atraktiv about flouerz ðat, not kontent wid biiz mirli ssrounded bei ðem, wi dezeir tu hav ðem yet nírer tu ss; and hwerever wi feind ðem, hweder in garden or fild, our natiural impsls, at everi edj, iz tu gaðer ðem and mek ðer perfium and biuti ol our ön.

390. Hwen yu hav put yuursel a litel out ov ðe we tu akomodet a frend, in repleiiz tu hiz ekspregonz ov regret at giviŋ yu trsbel, it iz not nesesari tu se, "O, it iz not ðe sleitest trsbel at ol—it woz perfektli konvinient." It iz kweit az poleit tu anser, "Ei am mæst hapi tu hav bin ebel tu render yu eni asistans;" az yu øt tu bi if yu felt reit spon sstg materz. A litel takt and diskreŋon, yuneited wid dát keindli filiŋ tu ol around yu, hwitg konstituius ðe besis ov sound moraliti, az wel az tru po-leitnes, wil olwez enebel yu tu avoid giviŋ ofens, widout kompromेiziz yur kongens.

391. It iz a fikst rul ſnder ol ſerkſmanſtez dat de tgeild mſt lern tu ebe. Obidiens iz de ferſt ſtep in ediukegon. De tgeild mſt bi ſſbmisiv tu a heier wil and a mor matiurd noledj. Bei degriz hi wil ſun feind out de rizon hwei. Tek hid, however, dat yu du not forbid or komand enibij, if yu kanot or wil not ſtriktli and infleksibli enfors obidiens ; ſderweiz yu introdjus a laksiti ov prinsipel intu yur akgon, hwitg nſbij kan reſtriv. Never giv a komand or a prehibiigon ekſeptij from yur determind pſpos or yur matiurd djdjment.

392. Sſm ſpep dat everi lerned man iz an ediuſketed man. Ne ſtq bij. Dat man iz ediuſketed hu nſz himſelf, and teks akiuret komſn ſens viuz ov men and bijz around him. Sſm veri lerned men ar de greteſt fulz in de wſrld ; de rizon iz de ar not ediuſketed men. Lernij iz ſnli de minz, not de end ; its valiu konſiſts in giviij de minz ov akweiriij, de yus ov hwitg, properli manedjd, enleitenz de meind.

393. De regrets ov a filij hart me harmoneiz wid a kontemplegon ov netiur and an endjoiment ov de fein arts ; bſt frivoliti, ſnder hwotever form it apirz, depreivz atengon ov its pouer, bot ov its oridjinaliti, and ſentiment ov its depb.

394. Bleſed ar de handz dat preper a plejur for a tgeild.

395. De merit ov our akgonz konſiſts not in duuij eks-traordinari akgonz, bſt duuij ordinari akgonz ekstraordinarili wel.

396. Mankeind me bi diveided intu tri klazez ; deſz hu du hwot iz reit from prinsipel ; deſz hu akt from apiranſez ; and deſz hu akt from impſleſez in defeians ov lo, kſtom, and rizon ;—konſtitutiij de ſpreit and konſiengſs, de teim-ſerviij and ſervil, and de rekles and korſpt orderz ov men.

397. Az a gladietor trend de bodi, ſo mſt wi tren de meind tu ſelf-ſakrifeiz, “tu endiur ol bijz,” tu mit and

overkæm difikslti and dendjer. Wi mæst tek ðe ræf and borni ræd, az wel az ðe smuæt and plezant; and a pærgon at list ov our deli diuuti mæst bi hard and disagriabel; for ðe meind kanot bi kept stroy and helbi in perpetual sængein ænli, and ðe mæst dendjers ov æl stæts iz dæt ov konstantli-rekæring plejur, iz, and prosperiti. Mæst personz wil feind difiksltiz and hardgips enæf wiðout siking ðem; let ðem not repein, bæt tek ðem az a part ov dæt ediukegeonal disiplin nesesari tu fit ðe meind tu areiv at its heiest gud.

398. Hīnk not ov *duiη* az *yui* *leik* ; duu az *yui* ot tu duu.

399. A big ov biuti iz a djoi for ever :
its lsvlines inkrisez ; it wil never
pas intu nrbignes ; bst stil wil kip
a bouer kweiet for ss, and a slip
ful ov swit drimz, and helb, and kweiet bridin.

39%. Wi never kan bi hɜrt bɜt bei ourselvz. If our rizon bi hwot it ɔt, and our akɔnz akordig tu it, wi ar invɜlnɜrabel.

392. De em ov an onest man's leif iz not de hapines
hwitg servz onli himself, bŕt de vertiu hwitg iz yuusful tu
sŕder.

320. De mest komæn þinz ar de mest yusful; dis gæz
berð de wizdom and gudnes ov ðe gret Fæder ov ðe famili
ov ðe world.

361. De wörz ov wæn djenerægon ar de spiritual parents ov de nekst, hwitg inveriabli rips de ful harvest ov its bōts and aspiregonz.

362. De world iz spheld bei de verasiti ov gud men.

323. Veis kan never nó itself and vertiu, bxt vertiu nóz
berð itself and veis.

364. A djentelman iz wɛn hu kombeinz a wuman'z tendernes wið a man'z kɔredj.

365. De ekspirians ov leif demonstrets dat a regular

and sistematik biznes iz esençal tu ðe helþ, hapines, kontentment, and yuusfulness ov man. Witout it hi iz snizi, snseteld, mizerabel and retged; hiz dezeirz hav n̄ fikt em, hiz leif n̄ hei and n̄bel endz. Hi iz ðe sp̄ort ov vijonari drimz and eidel fansiz—a luker-on hwer ol ar bizi, a dr̄en in ðe heiv ov ind̄stri, a m̄per in ðe fild ov enterpreis and lebor. If s̄tg wer ðe lot ov ðe fibel and helples ̄nli, it wer les tu bi depl̄rd; b̄t it iz ofener ðe duum and k̄rs ov ð̄ez hui hav ðe pouer tu du witout ðe wil tu akt, and hui nid ð̄at kwoliti hwit̄g m̄ks s̄r meni s̄derz, b̄t ðe wont ov hwit̄g snmeks ðem—ðe kwoliti ov vigor and rezoluçon. Biznes iz ðe grand regiuleter ov leif.

366. Militari gl̄eri haz truli bin kold ger̄iñ wið pleg, pestilens, and famin, ðe onor ov destr̄oiñ yur sp̄igiz.

367. Leif haz bin kold a dr̄irines, and its diutiz hevi; b̄t s̄r it çud not bi. Wi çud redjois in our abiliti tu ḡ out int̄u its worfer, and wi çud lern tu m̄k its pað plezant, its diutiz h̄li, d̄joiiñ ever in koñkw̄est ̄ver ourselvz, and in ðe apruval ov a piur, sn̄slid kongens.

368. A despotik ḡvernment iz an inverted k̄n restiñ spon a p̄oint, and leiabel tu bi topeld down bei ðe sm̄lest muvment. A popiular ḡvernment iz a piramid, ðe fermest and m̄st endiur̄iñ ov ol formz.

369. Revenj iz a m̄mentari treis̄mf, ov hwit̄g ðe satisfakçon deiz at w̄ns, and iz s̄ksided bei rem̄rs; hweraz forgivnes, hwit̄g iz ðe n̄blest ov ol revenjez, entelz a perpetual plejur.

370. ðe sleitest þiñ wi du sendz a bril veibretiñ alon ðe endles t̄gen ov k̄oz and efekt tu ðe s̄tm̄st limit ov teim, þru ðe h̄el grand maçin ov fiutiur ekzistens. Man deiz, b̄t not w̄n ov hiz akts ever deiz. Ft̄g iz perpetiuted and pr̄olond for ever bei interminabel rez̄s̄lts, afektiñ s̄m biñz in everi eðj tu k̄sm.

372. ðe sikret ov s̄kses iz—⁹Hwot iz it. It leiz in

de pærsiut ov intelidjens, temperans, and frugaliti. If de gret fortiunz hwitg dazel de misdjædjiŋ pur bi analeizd, de wil bi found, in neinti-nein out ov everi hændred kesez, tu hav spræŋ æp az de rezælt ov ksm, pægent, and simpel tæil, hwitg had an endiurans and fæb biheind, and an obdjekt and hæp bifær it. Sæ, tû, wið sækxes in hwotever man siks tu akompliŋ. A kloun mæ stæmbel æpon a splendid diskæveri in art or seiens, bæst a fikst djeneral lœ preveidz dat hei atgæivment gæl rekweir præfound and sisles læbor. Æe preis ov sækxes, in isolated kesez, iz de deveŋon ov wæn'z leif. Hi iz a ful hu træsts tu eni drim for pozeŋon or advansment, ænles hi konekts wið it de prudent ekserseiz ov hiz æn enerdji and djædjiement. Æe litel sprig in de mounten rok bikæmz a bruk, a torrent, a weid ræliŋ river, and a part ov de fædomles eŋan, simpli bei puŋiŋ stedili and brevli forward.

320. Hwot iz internal in kwoliti mæst bi internali akweird from spiritual sorsez. Ænli hwot iz eksternal kan bi akweird from wiðout. It iz de ekstærior ov hwot iz gud and bikæmiŋ, hwitg iz lærnd bei ekzæmpel. Æis iz tæifi for de yuus ov tæildren and de simpel. Bæst ekzæmpel not ænli intrœdiusez æis gud, bæst it servz tu konferm and streŋþen gud dat haz bin intæriorli akweird. Djen-iuin intærior gud iz de gud ov ridjeneræŋon. A semblans ov it iz found wið de ediuketed, hu ær moral from self-respekt; bæst æis gud iz mærlæ natiural, and not seviŋ gud.

321. Hi hu ðiŋks himself a tru Kristian, and yet alouz himself tu neglekt diutiz bikœz hi akounts dem smœl, iz not wæn hu "wœks *hæmbli* wið hiz God," for hi wœks *proudli*, determiniŋ tu get tu heven ænli bei djeiant streidz, performd in hiz æn streŋþ.

322. In our wæ tu de hevenli Zeion, wi pas "from streŋþ tu streŋþ." Everiwæn hu nœz æis, sæ az tu bi seviŋli afekted bei it, ædmoniŋez himself never tu neglekt *smœl* diutiz. Wi mæst asend de steps ov de tempel wæn

bei wɜn. Nə self-konfident lips kan bi aloud. ðe Tɕei-niz hav ðis proverb, “ðe loftiest bildiŋ iz rezd bei sməl akriɕonz.”

323. Hwen wi fil dissatisfeid wið our prezent stet az tu wizdom, or az tu weiz ðots, viuz, and dʒɔdjments, and ðe pouer ov ekspresin ðem, ðer iz nə okejon for aŋkzeieti about amendin or impruvin ðem. Sins afekɕonz inveriabili kriet ðer korespondens in ðe ʊnderstandin, wi nid ɛnli tu kɔltivet our afekɕonz bei ɕɔniŋ ivelz wið inkrist dilidjens. Niu afekɕonz wil ðen bi given from abʊv, and an impruvd stet az tu wizdom wil bi ðe nesəsari konsekwens.

324. Tu bi valiant for ðe truð iz konsiderd a vertiu ; bɛt hir, sɛmteimz, “prudens iz ðe beter part ov valor.” Hi hu iz valiant biyond hiz strengb, wil briŋ spon ðe kɔz hi advokets ðe ɕem ov hiz defit, brɔ lak ov abiliti tu konkwer.

325. “It iz ðe sekond blɔ ðat meks ðe kworel.” Tu avoid a “wor ov wɜrdz,” biwer ov ðe ferst aŋgri retort. Tu nə hwen tu bi seilent iz az rial a part ov wizdom az tu nə hwen and hou tu spik.

326. Atenɕon tu prezent diuti wil bi found tu inklud ɔl nidful ker for ðe fiutiur. ɔl tekiŋ ðɔt for ðe morɔ biyond ðis, iz an inverɕon ov ðe kers ov teim, and az destrɔktiv tu pis az fizikal infɔks wud bi tu leif. It iz, moreover, a veiologon ov ðe gret lɔ ov siriz,—ov order, “heven’z ferst lɔ,”—hwitɕ rekweirz ðat ɛnli wɜn ðiŋ ɕud komand our enerɕiz at wɜns, and ɔl ðiŋz in dʒɛst sɔkseɕon.

327. In apirans, stɔdi iz ðe volɔntari aktiviti ov ðe intelektiual pouerz, karid on sistematikali ; bɛt, in rialiti, it iz ðe dezeir ov informɕon, anserd bei infɔks from atendant spirits. ðe dispeziŋ ov ðe ðots tu stɔdi, iz ðe leiŋ ɔpen ðe meind tu resiv ðe aktiviti ov infɔks, in hwitɕ, kontrari tu ðe apirans, it iz rɔðer a resiver ðan a prɔ-

diuuser. In dis plastik stet, spirits brig de stiudent's boots tugged, or aserget hiz eidiaz akording tu de lo ov asergeton, des liding tu komparisonz, and dens konklujonz. Wi hav rizon tu biliv dat newen kan bigk for a moment eksept from spirits. A stiudiess man, mstg yuzd tu mental ekserseiz, iz derfer wen, properli spiking, hu mest efektuali kooperets wid de spiritual midizm sent tu him bei Providens for hiz instrakgon.

328. Tu endjoi de hapines ov havin a weiz and stroy-meinded kondjuadjial partner, hu multipleiz djoiz bei keindnes, and ternz aseid okejonz ov diskord bei pruwidens, iz gud; bst tu hav wen hu iz ebel keindli tu ber wid, and help de hereditari infermitiz ov de 3der parti, iz stil beter; for tu de resiver ov de benefit, de former iz a temporari gud; de later, eternal.

329. Tu pozés a tru-harted frend, iz gud, bst tu bi ebel tu endiur widout rezentment, de kondskt ov a fals-harted frend, iz stil beter.

330. Tu pas bru leif widout sorø, wud, naturali spiking, bi gud; bst pegentli tu ber sorø, and profit bei it, iz stil beter; de former iz a temporari gud; de later, eternal.

331. Man kan hav komiunion wid God bru de truø, bst hi kanot aten kondjynkgon wid God until hi kan apriqiet de Divein Gudnes, hwitg it iz de ofis ov truø tu revil; and hi iz snebel tu du dis until hi akweirz de onli midizm bru hwitg Divein Gudnes kan bi apriqieted, nemli, gud from de Lord, given in de ples ov ivel redjekted from de leif.

400. In estimetig de karakter ov servants and nebrz, it iz wel tu balans der defekts agenst der gud kwolitiz, berig wid de former for de sek ov de later. Dis iz de djsdgment ov gud, and it iz olse gud polisi. Bst tu du az sam du, hu, hwen de diskover a folt, dwel eksklusivli spon it, sferig it tu fil der hel mental vijon, se az tu

eksklud ðe viw ov ol beter kwolitiz, sntil ðe ar oltu-
geder repéld and elieneted on akount ov dát fôlt, iz tu
djsdj from truð separet from gud, and ðe fruits ov sstg
djsdjmēt ar streif and inkweietiuw.

401. A man wud du wel tu kari hiz pensil in hiz poket,
and reid doun ðe ðots ov ðe mōment. Hēz ðat ksm sn-
sot for ar komēnli ðe mōst profitabel, and gud bi sekiurd
bikōz ðe seldom retērn.

402. It iz a gret mistek tu konfound ðe lsv ov nēledj
wið ðe lsv ov truð. Hē lsv ov nēledj wil ofen bi found
in aleians wið ðe lsv ov self; bst ðe lsv ov truð kan
ēnli bi found in ksmpani wið ðe lsv ov gud; for everi-
wēn'z lsv ov truð (*az* truð, or *az* ðe form ov gud,) iz
ikwal tu hiz lsv ov gud, sē ðat ðe mejur ov ðe wēn iz ðe
mejur ov ðe sðer. Neider kan ekzist apart from ðe
sðer. Hē lsv ov nēij iz an afekgon ov ðe natural man;
bst ðe lsv ov truð iz an afekgon ov ðe spiritual man;
and kan ēnli bi komiuniketed bei ridjeneregon, tugeðer
wið ðe lsv ov gud.

403. In penful stets ov meind, prer iz gud. “⁹ Iz eni
aflikted, let him pre.” It iz gud tu pre for pouer tu en-
diur, and tu akt; and for leit and geidans tu yuuz and
aplei dát pouer efektuali. Bst ðe Lord iz mē plizd
hwen ðe sferer manfuli yuuz ðe pouer ov truð hwitg
hi olredi pozesez, in sstēniņ and geidiņ himself, ðan wið
hiz prēsidiņ tu pre for mē pouer, wiðout ferst treiiņ, in
hsmbel feb, ðe efikasi and sstēnsi ov ðe pouer mōmen-
tarili granted tu him, bikōz granted tu ol hu ar wiliņ tu
le held ov it, bei ðe aktual yuus and aplikegon ov it. Hē
febel ov Herkiuliz and ðe wagoner iz az aplikabel tu our
mekiņ ekzergonz tu help ourselvz snder penful stets ov
meind, az it iz snder mē ordinari difkēltiz. If our ef-
orts sim tu fel, ernest prer iz gud, bst iven ðen peğent
trēst iz beter.

404. Hē spirit ov everi man haz its ēn spiritual atmos-

fir, breit and tçairful hwen gud spirits ar present, and mårki and opresiv hwen ivel spirits sårround him. It iz in ven ðat ðe atmosfår ov ðis wårld iz breit and serin hwen ðe spiritual atmosfår iz ðe revérz; and hwen ðe later iz klir ðe dårlest ðe bikårnz tçairful. Man mårst nidz hav hiz spirituali dark ðez for ðe treial ov hiz fæb and pægens; bår hou mårtg meit ðez ðez bi çortend bei tçerigiq ðe konvikçon kontend in ðe wårdz—

“Ol mei teimz ar in ðei hand,
ol mei stets at ðei komand.”

405. It woz remarkt bei wårn hui woz kold tu ber afliktiç stets, ðat “ðe bad olwez kårnz bifør ðe gud; treialz and temptegonz bifør relif and viktori; dout and obskiuriti bifør intiuiçon and enleitenment.” ðis eidia iz mårst konsolatori. And it woz in order tu impart ðis kårnfort ðat ðe Lord sed, “In ðe wårld yi çal hav tribiulegon, *bår bi ov gud tçair*, ei hav øverkårn ðe wårld.” After ðe pægent eksperiens ov tribiulegon, wil sertenli kårn ol ðez blesiq hwitç ðe Lord prækiurd for æs bei øverkårniç ðe wårld.

406. Çiq tu ðe mikst netiur and kwoliti ov man, it iz probabel ðat mårst akçonz hwitç properli køl for kondemnegon, hav sårn redimiç serkårnstansez. Tu luk out for ðiz, ænder filiç ov disappointment and iritegon, iz not les politik ðan djeneræz, bår ðe difikårlti ov ðis diuti iz apt tu lid tu ðe neglekt ov it.

407. ðe ønli wæ tu sekiur our koçkwest ov a feliq tumorø, iz tu koçkwer it ferst tu-ðe.

408. ðe konsentreted persepçon hwitç areizez from ðe yunion ov ðe gud and ðe tru, iz denøted bei ðe Lord’s komendegon ov a singel eí, for bei ðis iz ment wårn seit formd bei ðe perfekt yunion ov bårb seits,—ðe seit ov ðe reit eí—ðe djsdjmēt ov gud,—perfektli yuneited wið ðe seit ov ðe left eí—ðe djsdjmēt ov tru, —sø ðat bårb seits ar konsentreted in wårn, az if ðe tw eiz konstituted.

bst wsn organ. Ae kontrari tu dis iz de dabel seit, or itq ei siij sepateli; dis iz kold de "ivel ei," for spirituali it signifeiz de dizid intelektiual stet ov dez hu trei tu luk tu wez at wns,—teardz God and teardz Mamon, or teardz heven and teardz de wrld; hu wud fen grasp de hevenli wrld ov piuriti on de wsn hand, and de natiural wrld ov impiur indsldjens, hetred, and ksv-etssnes, on de sder. Sstq karakterz abound. Ae ar de "dabel-meinded, hu ar snstebel in ol der wez."

409. Wi akount de deleitful everfloingz ov de hart in gratitiud tu de Lord, hwen wi ar permitted tu eksperiens stets ov hevenli djoi, az ssmbij Diveinli rial; bst ne les rial ar de plidingz wid Divein Lsv, hwen de spirit iz ever-hwelmd. "Put mei tirz intu dei botel [lakrimatori]; I ar de not in dei buk." Tu dis earnest pli, hou konsolatori iz de foloing anser,—for sstq it me bi konsiderd :—"Preçs in de seit ov de Lord iz de deb ov hiz sents,"—dat deiij snu sin hwitq iz efekted bei minz ov treialz and temp-tegonz.

408. Dat a pouerful memori iz a priement advantedj, and gretli tu bi dezeird, iz veri djenerali bilivd; bst if its storz ov wrdz and fakts ar aloud tu eksklusivli tu okiupai de plen ov bot, de djsdgment me biksm torpid for wont ov ekserseiz, and de mer spiritual aktivitz ov de gsverniç lsv ov gud biksm ssuspended. Ae meind kanot bi fuli okiupaid in tu wez at wns. If it bi tqiffi bizi wid rekordiç sder men'z seingz, de individualiti ov de djsdgment, hwitq iz de siupirior pouer, wil ssfer indjuri, and de formeçon ov de ragonal prinsipel bi impided. Eforts ov memori ar not riali benefiçal, snles de memori bi regarded az a sekondari pouer. Ae djsdgment mst bi ssferd fuli tu ekserseiz its pouer ov diskrimineçon, and den de memori me le bifor it de matirialz it kontenz for its yus, hwitq iz der onli proper and ledjitimet aplikeçon. Hweder a man bi endoud wid pouer ov memori, or pou-

erz ov djsdjmēt, de kan enli bi a rial blesig tu him sɔ far az de ar devoted tu de servis ov de Giver, apart from ɔl dezeir after disple.

402. 9 Hwot ar de respektiv yusez ov Teim and Eterniti. Eterniti me wel bi okiupaid in lernig de lɔz ov de spiritual wɔrld, and de inekzɔstibel wɔnderz ov de spiritual sens ov de Wɔrd; bɔt enli Teim avelz ɜs—tu ɔsn ivelz az sinz. Dis, den, gud bi, *tu ɜs*, de *ferst* ɔig,—de *wɜsn* ɔig nidful. De former gud bi an obdjekt ov dezeir; de later an obdjekt ov mɔst anjɔɔs solisitiumd, de gret pɔrpos ov our ekzistens.

410. 9 Bei hwot minz kan wi habituali komand a serin and elevated stet ov ɔɔt and filiig. Tɔifi, nɔ dout, bei ekserseiziig, ɜnder deprest and treiig stɛts, intelidjent wotɔfulness and peɔent prer. It iz a Divein gift, and dis de indispensabel prepareɔon for its reseɔon. Self-ekseitement, sɔ komɛnli rezorted tu bei de eksternal man, avelz bɔt litel; it kan du litel mɔr ɔan prezɛnt de greven and mɛlten imedjez ov selestial ɔigz. Not iven de pouer ov truɔb avelz ɜntil it iz djoind wiɔ gud, bei viktoriz in tempteɔon.

411. Tu ɔigk erɛnissli ov anɔder, and espeɔali if de eror bi persisted in bei a refuuzal tu resiv korekɔon, iz far les an indjuri tu de parti misdjsdjd ɔan tu de ɜndjɛst djsdj himself. Tu bi ebel tu ɔigk and djsdj ɔlwez akordiig tu truɔb, iz de heiest atenabel hiiuman priviledj; and de enli we tu aprɔtɔ it iz bei tɔerigiig a hɛmbel, ɜndivistiig dezeir tu bi ɔlwez in de reit, and tu bi ɔlwez on de luk-out for beter informɔon. Sɔ ekzɔlted a priviledj kan never bi endjoind bei eni wɜsn hu, on eni sɛbdjekt, prefɛrz hiz ɛn eror tu anɔder's truɔb, bikɔz it iz hiz ɛn.

412. Hwen our mɔtivz and akɔonz ar miskonsivd, or misrepresented, bei ɔɛz hu prefer tu ɔigk ivel ov ɜs, and ɔɛrfer ar avɛrs tu lisen tu our djsstifikeɔon, wi ɔt ksmli, and wiɔ djentel piti, tu pas bei ɔɛr eriig djsdj-

ments. Ær kes in rialiti iz wærs ðan ourz. Wi hav a sound stet ov meind, and not at ol ðe les sê for biig ðot sderweiz; hweil ðe hav an unsound stet, an insidiæss diziz ov ðe djsdiment, widout neig it.

413. Hwot an amezig diferens bitwin biig konverted tu a doktrin, and biig konverted tu God!

414. Not iven Infinit Wizdom kan titg ðæz hu ar wilfuli æntitgabel. Hou ofen du wi mistækenli atribiut ðe wont ov sæksses in a titger tu hiz wont ov abiliti, hweil ðe defekt leiz wið ðe person hu refiuzez tu bi tot, and huuz æntitgabernes niutræleizez ðe best efforts mæd for hiz instrækon.

415. "Æ hevenz bi about æs!" iz an eksklamegon in yuus wið ðe Eirig Kæboliks, and me bi djsæstli regarded az a remnant ov ðe ængent fæb (sê nirli obliterated amæg Protestants,) in ðe ministri ov endjelz tu individualz. Æ los ov ðis fæb haz ændermeind, mæð ðan enibig els, a sens ov ðe nirnes ov ðe spiritual wærlð.

416. Hou mætq beter bei onest lebor tu dig ðe deia-mond from ðe mein amid darknes and glum, in ðe fir ov God, ðan tu wer it in ðe abædz ov splendor, in ðe preid ov man! And i hwei iz ðe revêrs ðe djeneral estimet. Bikæz hiuuman meindz ar djenerali in a stet ov pervergon.

417. Hwotever ær relidjæss fæb mæ bi, ðe moraliti ov ðe selfig konsists mirli in keliq ðæt reit hwitq agriz wið ær interest and æpinion, and in keliq ðæt roq hwitq dsz not. Hwot ðe wig, ðe endevor, bei sofistri or fræd, tu mæk tu apir tu bi reit; and hwot ðe du not wig ðe wud fæn eidentifei wið hwot iz roq. Ær ænli moral tgek iz ðe hæg or fir ov man. And everiwæn, az a fælen kritiur, haz a tendensi tu ðis pervergon ov djsdiment.

418. Hwen Divein Providens blots a djæi out ov ekzis-tens, it operets at ðe sem teim tu efes it from penful remembrans; and ðe instrument it yuuzet tu efekt ðis iz,

—a filij ov enteir rezignegon, hwenever de þæt ov it okærz. Hwen de snæbmisiv meind penfuli dwelz on a lost djoï, de lamented obdjekt sê okiupreiz de hæl arina ov konçs þæt, ðat remenið djoiz apir tu bi bærnt sp on ðe fluuneral peir ov ðer lost kompanion, and næbið wærþ livið for simz tu bi left. Hens ksm madnes and siuiseid; and hens de wizdom ov *habitual* rezignegon tu de permigonz ov Infinit Gudnes.

419. ðe wæt ov a person'z wærdz gud bi estimated akordið tu hiz yujual mæd ov spikið. “Ei mætð admeir it,” minz in wæn person'z mouþ az mætð az “It iz ekskwizit biyond ol komparison,” in anðer'z. A weiz man avoidz ðe yuus, or rsðer abius ov siuperlativz. A habit ov spikið in siuperlativz iz kalkiuleted sirixsli tu indjur ðe pouer ov a djsst and neis diskriminegon.

416. O ðe inkonsistensi ov fôlen hiiuman djsdjmēt! Wi ekspekt perfekgonz, az a mater ov kers, in our frel fele-kritiurz, and ar disapointed, olmost astoniðt, hwen wi duu not mit wið ðem; and sê litel duu wi ekspekt tu feind imperfekgonz in sðerz, ðat hwen ðe prezēt ðemselvz ðe kôz sårpreis, impegens, and anoians. ðis ven and snworantabel ekspektegon bitrez a keind ov insaniti ov djsdjmēt; for wizdom olwez djsdjez bei ðe revêrs rul, and berz in meind ðe diktets ov mersi.

412. Ysð pipel ar properli rekweird tu si ðer en fôlts þru ðe eiz ov ðer elderz; bæt ðeoz ov matiur edj kanot bi riali kompêld tu korekt ðer fôlts on ðe oboriti ov anðer'z eiz and testimoni. In order tu lid ðem tu si ðer fôlts, wi mæst ferst indius spon ðem a *wilignes* tu si ðem. † Iz ðis tu bi dæn bei harð and biter rebiuk.

420. Hi hu retorts angri ekspregonz, insted ov letið ðem fôl harmles bei resivið ðem in seilens, iz leuk wæn hu þrêz bak a misil ðat haz bin hærld at him, onli tu hav it hærld agen wið a çurer em and a dedlier fêrs. Hou mætð beter wud it bi tu let it lei sntstet at hiz fît!

421. A person ov stroḡ meind aktiḡ ʒnder de influens ov personal il-wil and rezentment, mē dʒʒstli bi regarded az a spiritual praktiḡoner ov de blak art, tḡenjiḡ, bei de wond ov pervérʒs dʒʒdʒment, iven de mēst blemles akts intu ʒnpardonabel ofensez. De nekromanser ov diis de-skripḡon ferst stoutli insists wiḡ Djēna, “Ei duu wel tu bi angri.” Diis determinēḡon iz adopted wiḡ sʒtḡ a degri ov rezoluḡon ḡat nʒbiḡ in heven or erḡ kan ḡek it. Hi ḡen luks out for kōzez ov ofens, and streikiḡ wiḡ hiz transformiḡ rod de ferst akḡon ḡat kan posibli bi rested for hiz pʒrpos, hi ʒterz de wʒrdz, “Bi ḡou an ofens,” and imidiētlī revenj sizez ʒpon it leik a teigres rʒḡiḡ ʒpon her pre. Bʒt konḡens mē posibli sʒdʒest ḡat perhaps de ofens iz not sē *veri* gret, ʒpon hwiḡḡ, in order tu seilens konḡens and dʒʒstifei venjful malis, de wond iz agen rezd, and de imadʒinari ofens iz magnifeid bei niuu and artful perverḡonz, tu ten teimz its former pʒpēḡḡonz. De ar personz ov sē ʒnhapi a temperament, sʒtḡ iz hiuuman in-fermiti, az tu bi engēdʒd in opereḡonz ov diis sort kontin-uali, wiḡ a ful konvikḡon, neverḡeles, ḡat de ar frendz ov God and lʒverz ov men.

422. In de fēs ov hiz Meker, Djēna derd tu kol ivel gud, bei repleiḡ tu Him, “Ei duu wel tu bi angri.” And ʒ iz de nʒmber fiu huu kʒm biḡer de Sertḡer ov Harts pʒfesesdli tu wʒrḡip Him, wiḡ de ar ivelz “gilded” øver wiḡ a kounterfit gud ov de ar øn kriḡon, on hwiḡḡ de luk wiḡ kompleksensi, and hweil de kol de bes “gildiḡ” piur geld, de venli ekspekt ḡat de ar Omniḡient Dʒʒdʒ dʒz de sem.

423. Everi sentiment tu hwiḡḡ de sentiment ov diuti iz not atátḡt, iz inhirentli viḡʒs. Hens it haz ølwez bin konsiderd improper tu pʒskreib relidʒʒs obzervansez not endʒoind bei de Divein lō. Øl sʒtḡ obzervansez, lakiḡ de saḡkḡon ov diuti, ar properli tu bi klast wiḡ Farisei-kal akts ov “wil-wʒrḡip,” tendiḡ tu sizm, bi kōz not ov

yuniversal obligegon, hwitg, derfer, kanot bi ekzakted for dem widout infrinjij hiiman liberti.

424. In de erli period ov leif, outward binz apir ov ekstrim importans, and ekserseiz an endiu influens over us; bst at mer advanst periodz stets ov meind ar felt tu bi everibig, and binz ksm tu bi regarded az mirli sekondari, bikoz stets ar grounded in our veri biig, hwitg binz ar not. Hens it ksmz tu pas dat from a trankwil stet ov meind, de most konfiuzd kondigon ov binz me bi regarded wid sereniti; hweil from a distsrbd stet ov meind de most pisful sin iz kontempleted widout plejur.

425. In order tu menten mental vigor in de aferz ov leif, wi gud avoid ekseitment, hwitg skaterz de fersez ov de meind, and lez dem open tu ataks ov de enemi ov verris keindz. Onli in de absens ov ekseitment kan wi konsentret our enerdjiz—our inmost kongssnes—on gud, az der proper senter, and dss on Him hui iz de Rok ov everlasting stregh. In dis stet wi ar beb sekiur from harm and redi for de performans ov yusez, hweder aktiv or pasiv, hwitg never iz de kes in a stet ov ekseitment.

426. Wsrdz wer never ment tu bi apleid for de ekspregon ov mir filij. Never giv de hart liberti ov akses tu de verbal memori, eksept thru de midizm ov de nderstanding; for de memori iz de meind's stershou, and de nderstanding iz its losul kiper.

427. Ssm ar found praktikali bleind tu de outward gudz de pozés, bikoz der hel mental vijon iz okiupaid wid dez de hav not. Sstg karakterz ar veri leiabel tu mek tgenjez for de wssrs. Ol pozegonz suun luz de tgarm wid hwitg de wer invested hweil obdjekts ov antisipegon, so dat meni hav bot wi hav mer plejur in a gud antisipeted dan in a gud endjoid. It iz relidjss gratitiud alen hwitg givz tu outward gudz permanensi, tugefer wid a djst estimegon ov dem. Dis, however, kanot bi rialeizd until eternal gudz okiupai de ferst ples wid us in praktis, in

hwitg kes temporal gudz ksm tu bi regarded az gifts ov Providens, tu bi yuzd sšbordinetli tu eternal gudz, and đs tu bi spirituali endjoid az wel az naturali.

428. A spirit ov opozigon, or a pridispozigon tu opoz, reit or roj, iz yuniversali kondemd; bšt a pridispozigon tu agri, reit or roj, đe folt ov ekstrimli gud-netiurd pipel, iz, on moral groundz, skersli les tu bi reprebeted, houeever pliziŋ and emiabel it me apir. Bšt everiwsn mst er in đe wsn direkgon or đe sđer, hu dšz not habituali sšbmit himself tu đe geidans and gšvernment ov trub.

429. Relidjon iz mör đe stet in hwitg trub iz resivd, đan đe trub itself: a distiŋkgon veri djenerali konfounded. Hens it iz đat personz huiz stet ov resepgon iz bad kanot bi impruovđ bei đe trub đe aksept, houeever djeniuin it me bi, sntil đe diskšver and amend đer defektiv stet ov resepgon; a diskšveri, it iz tu bi fird, hwitg dšz not ofen tek ples, bikoz, hweil trub resivd in gud ground hšmbelz, trub resivd in bad ground intoksikets.

430. Tru wizdom konsists in đigkiŋ dšstli on ol đe okšrensez ov leif. It iz atend bei minz ov seiens, reflekgon, and obzervegon reitli apleid. Bšt điz minz ov đigkiŋ weizli wil bi perverted intu đe minz ov đigkiŋ snweizli, snles đe intirior organz, hwitg ar đe springz ov đot, ar ridjenereted, in konsekwens ov repentans and feb on man'z part.

431. "In đe wšrld yi gal hav tribiulegon." "Hum ei lšv ei rebiuik and tgesen." Sštđ ar đe wšrdz ov đe Lord himself! And yet hou meni ar found tu akt az if đe bilivd đat outward prosperiti iz a gur mark ov đe Divein fevor, and outward treialz a gur mark ov đe Divein displejur. A perverted stet ov meind tšrnz đe later pasedj intu its opozit, az if it had bin riten, "Hum ei lšv ei led wiđ wšrldli welđ, onor, and distiŋkgon."

432. Tu mit il-bihevior on eni okejon wiđ hit, gšz đat wi hav not lernđ in our pegens tu pozés our sšlz;—đat wi

lak bœð ðe polisi ov ðe natïural man and ðe tgariti ov ðe spiritual man; or if wi pozés ðem, ðat, for ðe teim at list, wi hav snweizli forseken ðer sef geidans.

431. Hwen ðe Lord givz tu hiz feðful servants lardj natïural bountiz, Hi givz ðem, olse, ðanþfulnes for ðer bistœment, and wotþfulnes agenst ðer abius. Hwen Hi givz ðem sperinli ov outward gudz, Hi givz ðem, at ðe sem teim, kontent. Hwen Hi permits afflikþon tu œvertœk ðem, Hi givz ðem konseleþon, peþens, rezigneþon, and hœp. It iz ðe spiritual man'z part tu wet for, welkœm, and ðanþfuli resiv ðiz spiritual gifts, az hi bikœmz sœksesivli plest in ðe sœrkœmstansez hwitþ respektivli kœl for ðer œkserseiz.

432. Never þinþ yu kan praktis tû mœtg forberans tœardz ðœz wið huuz prinsipelz yu hav rizon tu bi satisfœid. Eud ðe er, giv ðem teim tu retœrn tu ðe pað ov diuti, and mœst probablï yu wil not bi disappointed. Az for œðerz, qœ ðem az mœtg forberans az yu si tu bi konsistent wið an enleitend regard tu ðœr wel-biïþ, olwez konsideriþ yu-nïversal forberans az a det ikwali diu tu œl, on ðe Lord'z akount, hu rekweirz œs tu œkserseiz mœr or les, akordin tu a dþœst diskreþon.

433. Personz ov reklus habits, and ðœz hu duu not emiulet ðe refeinments ov sivilizeþon, wil ofœn, ivœn wið gud intenþonz, konvœrt disagrïments ov œpinïon intu personal kwœrelz; for not biïþ awer, þruu interkœrs wið sœseïeti, and ðe œkserseiz ov a dþœst œbzerveþon, ov ðe œkzakt fœrs ov ðœr œkspreþonz, ðe ar instigeted bei ðœr œndisiplind filiþz tu yuuz stronger termz ðœn ðœr miniþ rekweirz, þinþiþ olse ðat streþb ov langwedj iz œkwïvalent tu streþb ov argïment, and mistœkiþ a redi freziolodji for sound rizoniþ. Hens it frikwœntli kœmz tu pas ðat ðe œnli ofœnd hwœr ðe fuli œkspektœd tu perswed.

434. ðœ filiþ ov dip and sinsir kontriþon for spesifik sinz me, for a teim, sœ komplïtli dreiv bak ðe inklineþon

tu komit dem, dat de kontreit person iz apt tu perswed himself dat hi iz olredi de s3bdjekt ov an esengal and radikal tgenj ov hart. Dis, probabli, iz de oridjin ov dat kongiençs bilif in instanteni3s salvegon s3 zel3sli inkslketed bei s3m biolodjikal liderz. It iz a d3sdjment akordinj tu apirans, for de netiur ov man iz s3t3 dat de stet ov meind ekspirienst bei de kontreit person kan 3nli bi renderd permanent bei hiz 3verksmi3 de ivel pr3pensiti hwen it agen retsrnz wid alurment.

435. It iz a mersiful arenjment dat past plejurabel sensegonz redili reiz tu remembrans ; and 3ls3 permanentli yuneit demselvz tu form a djeneral sens ov hapines ; hweil d3z ov a penful netiur spontanissli fol intu oblivion, and eksept in okejonal l3 stets, ar not br3t tu meind widout an efort. Hens de reflektiv fakslti ov a wel-regiuleted meind, hwen lukin bak, bih3ldz 3ru a plezant vista, 3ninterr3pted bei penful reminisensez, a tren ov gl3ri3s manifestegonz ov de 3nsisi3 gudnes ov de Divein Providens. Hou evident a pruf dis, dat man woz med for hapines, and dat hiz Meker iz *infinilli* gud.

436. It iz an eror, az kom3n az it iz lamentabel, dat in meki3 koment3 on ofensez resivd, wi mek de mejur ov our 3n eksesiv fili3z ov veksegon, and not de rial ekstent ov de ofens, de mejur ov our blem.

437. De obstinasi hwit3 never lendz an ir, and de fasiliti hwit3 lisenz widout diskriminegon, ar ikwali indjuuri3s tu rial impruvment ; and yet b33 ar frikwentli past of for vertiuz, 3nder de nemz ov fermnes and gud-netiur.

438. It iz a keind and prudent konklujon dat everi meind, houeever 3npromisi3, wil yild s3m retsrn for de lebor ov forberi3 k3ltivegon. It iz bik3z wi ar not satisfeid wid a rizonabel retsrn, or kan3t bi atrakted bei a rizonabel probabiliti, or bik3z wi ar t3u m3t3 in l3v wid de reword ov a prezent and vizibel retsrn, dat wi bik3m "wiri in wel-duwi3."

439. A konfermd il-*opinion* ov *anster*, hwenever wi sser it tu biksm aktiv, biksmz il-wil; and tu tgerig a djeneral filig ov il-wil, iz tu alou Setan tu stand at our reit hand az our kounseler. Hens it iz dat in sstg kesez a redines ekzists tu tek or mek ofens; and dat ofensez ar mltipleid widout end; and hens, olse, it ksmz tu pas dat de okejon ov de last kworel haz az litel tu du wið de rial groundz ov oridjinal diferens, az de ples ov a batel haz tu du wið de koz ov de wor.

438. A weiz man iz never impegent ov nesesari ditelz. Hi nez dat newsn hu iz se kan yild an adekwet degri ov atengon tu de esençal mater tu hwitg deoz ditelz relet. Ditelz ar leik de ruuts ov a tri, bei hwitg it lez held ov de erb fermli, se az tu defei de wind; hweil its feiberz, at de sem teim, dro ferb, for de yuus ov de trsnk and branzez, der tgif sspert.

432. Wi naturali redjois hwen wi eskep an aprihended kalamiti; and yet dat kalamiti meit hav pruvd, az kalamitiz ofen du, de best sekiuriti for our spiritual hapines. Hweder, den, iz it beter tu resiv kalamiti wið spiritual hapines, or prosperiti (ofen its ben) widout it. Let xs not redjois in eni krieted gud for its en sek. "Redjois in de Lord olwe, and agen ei se redjois." (Filip. 4. 4.)

440. Wi gud lern tu distingwig an individual'z abeidig karakter from de kajiual tint hwitg it borez from ssm trançent serkstmstans or impreçon; for oldo de later me enteirli groud de former, de former remenz djsst hwot it woz bifer. Newsn sspøzez, hwen de snbimz bore a tint from de stend windo bruu hwitg de pas, and hwitg de aperentli transfer tu de peyment bilo, dat de tint riali biloz tu de later. Az de glas iz de midizm ov kwolifeiig de snbimz, se de trançent serkstmstans or impreçon iz bst de midizm hwitg modifeiz de aktiviti ov de meind'z fikst prinsipelz, and ssmteimz iven in sstg a maner az tu prezént a riali fols and distorted imedj ov dem, kalkiu-

leted enli tu mislid, se far az wi alou de prezent tu bre intu oblivion de impregonz hwitg ar past.

441. Wi ar apt tu mistek wen kwoliti for anster; hens a person, bikoz hi nez hi iz olwez kongienqss, bilivz hi iz olwez reit, iven hwen hi iz mest in eror; hi misteks a strog determinegon ov de wil for a lused konvikgon ov de nderstandig.

442. Gudnes kan enli bi med palatabel tu dez hui ar opezd tu it, bei biig administerd wid diskregon.

443. It iz wel tu pozés a garp sord hwerwid tu mek wor agenst mistgivss erorz; bst it iz not wel tu wer it snqidd.

444. Der iz a preid ov simplisiti in relidjon, az wel az a preid ov seremonial; and der iz a seremonial humiliti, az wel az de humiliti ov simplisiti. De truð iz, dat everi man teks hiz individual preid or humiliti intu hiz relidjss eksternalz, hwotever de me hapen tu bi. Tu regard relidjss formz az konklusivli indikativ ov de intirior kwoliti ov de meindz ov profeserz ov relidjon, or tu djsdj ov de karakter ov personz from der relidjss obzervansez, iz faleqss.

445. Hi hui wud diminig de veksegonz ov leif, mest lern tu mit vekseqss serksmstanssez wid ksmnes. Hweil de spiritual meind obtenz strengð þruu trøst in Divein Providens, de natuural meind me in ssm mejur ksm and strengþen itself bei dez proverbial konsideregonz hwitg hav bin sðjested bei de komøn sens ov mankeind, sstg az,—“Hwot kant bi kiurd, mest bi endiurd;”—“Tu bi bei trøbel trøbeld, iz tu hav our trøbel døbeld.”

446. De praktikal definigon given bei enerdjetik meindz tu de wørd “difiksiti” iz,—a ðig tu bi øverksm.

447. De fir ov putig ferd komøn-ples truðz, and an afektegon ov oridjinaliti, ar ikwali ønfavorabel tu de forme gon ov maksimz from de obzervegon ov rial leif. Hens meni klever personz akweir a ðioretikal rsder ðan a prak-

tikal karakter. Wud wi bæt diimli aprigiet and akt æpon ðe veriest komæn-plesez, hou mætq angwiq wi gud bi sevd ! Bæt sætg iz our wont ov dosiliti ðat næþiŋ bæt ðe aktiual eksperiens ov pen and grif kan titq æs ðe rial valiu ov ðe kopi-buk sentensez led æp in our memori from ðe piriod ov yuþ.

448. ðe abiliti tu dereiv *everi* impæls ov wíl and þæt from ðe Lord, esengali konstitiuts ðe andjelik karakter ; and it iz ðe aktiual resepgon ov everi impæls from ðe Lord, ðat konstitiuts ðe ground ov andjelik hapines. Hou fiu relidjonists konsider ðat tu endjoi ðis hœli and blesed stet hirafter, it mæst hav its komensment hir, bei ðe detekgon and redjekgon ov everi impæls ðat areizez from kontrari sersesz.

449. It iz an onor tu fil eni ofis bei hwitq servis iz rendered tu ðe Tqærtq. Bæt hweil ol agri in ðis sentiment, itq wæn gud aserten hweder hi minz ðe onor ðat iz konfêrd bei man, in ðe form ov a kompliment tu hiz integriti or abiliti ; or “ ðe onor hwitq kæmeþ from God œnli.” ðe former impidz, hweil ðe later promœts a tru æþ, akordiŋ tu ðe Lord’z seiŋ, “ ? Hou kan yi biliv hwitq resiv onor wæn from anœder, and sik not ðe onor hwitq kæmeþ from God œnli.”

446. Læv kæmforteþ, leuk sængein after ren ;
 bæt Læst’s efekt iz tempest after sæn :
 Læv’z djentel Sprin dæþ olwez freq remen ;
 Læst’s Winter kæmz er Sæmer hæf bi dæn :
 Læv særfits not ; Læst leuk a glæton deiz :
 Læv iz ol truþ ; Læst ful ov fêrdjed leiz.

442. ðe servant ov ðe Lord mæst not streiv, bæt bi djentel and pegent, in miknes instrækting ðeæz ðat opœz ðemselvz. It iz not akordiŋ tu ðe lœz ov order ðat eni wæn gud bi persweded instanteniæssli ov ðe truþ, or ðat truþ gud bikæm instanteniæssli sæ konfermd az tu liv æs

dout hwotever konserniŋ it. Truþ ðæs instantenissli imprest wud not bi raġonal bȳt perswesiv truþ, hwitġ az tu its kwoliti iz hard, ȳnyildiŋ, wiðout ðe keþabiliti ov ekstengon, and ȳnreseptiv ov gud.

450. Praktikal wizdom and weiz praktis ar sȳ inseparabel ðat ðe me ȳlmȳst bi regarded az eidentikal.

451. Simplisiti iz ðe ground ov konstansi, and ȳlse ov sinseriti; ov konstansi, bi kȳz it iz ðe ground ov yunits ov akġon, and ov sinseriti bi kȳz it iz ðe ground ov yunits ov prinsipel. Simplisiti nesesarili impleiz ðe habitual predominans ov lȳv tu ðe neȳȳr tu sȳtġ a degri ðat ðe neȳȳr's gud iz ðe prezeidiŋ end regarded. Hwȳrsȳever, and sȳ far az, ðe meind hȳlts bi twiŋ ðe regard tu ðe neȳȳr and ðe regard tu self, ðer kan bi neider yunits ov prinsipel nor yunits ov akġon, and konsekwentli ðer kan bi nȳ ples for eider sinseriti or konstansi.

452. An indjiniȳs aseinent ov a posibel kȳz, iz not ȳnfrikwentli rekweird tu bi resivd and estimd az if it wer ðe aktuali diskȳverd rial kȳz. Mȳtġ eror areizez from konfoundiŋ ðe tu.

453. Hwen tȳariti biȳholdz ðe ful manifestegon ov gudnes, ġi redjoisez ȳver it, and lȳvz it; bȳt mersi kan dȳ mȳȳ ðan ðis; ġi kan giv kredit for ðe pozegon ov gudnes, and stil redjois ȳver it hwen it iz veld bei hiȳuman infermiti and eklipst bei sȳm temporari preveliŋ aktiviti ov ðe selfhud. Hwen ðe komparativli fibel vijon ov tȳariti haz lost seit ov it, ðe stronger vijon ov mersi persivz it þru ðe vel, and afekġonetli yernz ȳver it, and leborz tu disengedj it from its entangelments.

454. In ðe prezent artifical stet ov sȳseieti ðer iz found a konverseġonal serkiuletiŋ midizm ov spangelz and ġiuġoȳ, and tu poȳȳs and mek yȳus ov ðis wið deksteriti iz resivd az evidens ov djentiliti, and a paspert tu memberġip, in sȳm degri or sȳȳer, in ðe djentil wȳrld. *Wontij ðis rekomendegon, ðȳ poȳȳst ov everi kwolifike-*

gon ov vertiu and gud sens, a person iz gurr tu bi ekskluded. Sztq iz de lo ov ekwiti amşy de wşrgiperz ov de god ov dis wşrld.

455. A selfiq man iz kontinuali in fir ov biig desivd bei şderz ; a man ov tşariti iz kontinuali in fir ov biig self-desivd.

456. Never klęz de dęr agenst de retşrn ov a stre gip, brm de ekspregon ov ol de displejur yu fil, houeвер djsstli merited. A wulf in gip's klędię kanot, houeвер, selfi resiv de sęm konsidereęon.

457. An ęridental eklog sez, Never sik revenj hwen yuur enemi iz pouerful, for đát iz imprudent ; nor hwen hi iz wik, for đát iz min ; bşt Kristianiti adz, Nor hwen hi iz yuur ikwal in streęb ; bşt at ol teimz, " Bi yi mersiful, az yuur Fşder in heven iz mersiful."

458. Hi hu wud rşder partek ov de puur man'z lęli fer sizond wiđ wizdom, đan de ritę man'z lşkziuriss fist akşmpañid wiđ emptines ov sęl, iz in nę dendjer ov fęlię into a sner, houeвер mştę hi me endjoi temporal kşmforts hwen parteken ov in gud and impruvię sęseieti.

459. Never rebiiuk anęer anęrili ; nor deskreib iliberaliti iliberali.

45ę. Hi hu iz de best iz de hapiest, and đerfęr hi iz de gretest ; for ę hwot bşt hapines duu de pouerful sik bei pouer, or de ritę bei ritęz.

45ę. Hweil wi hşmbel ourselvz for our preid, let şs biwer lest wi preid ourselvz on our hiuiliti. Dis ęld koęon kan never wer out, bikęz its remidial and korektiv karakter mşt olwez render it valiuable in de viu ov đęz hu ar weiz enşf tu diskşver đęr nid ov impruvmęnt.

460. Never atępt tu pręmęt reitşşnes bei eni veiologon ov a fşndamental prinsipel or aknęledjd lo, hweđer sivil or moral, for lo iz de ęnli foundęon on hwitę reitşşnes kan sekiurli stand. ę Hu wud dig out de foundęon ov wşn part ov hiz bildię, in order tu streęben de siu-

perstræktur in anðder part. Let æs not du ivel ðat gud me kým. “Ðe rað ov man wærkeð not ðe reitissnes ov God.”

461. “Hwerfer, mei bilsved bredren, bi swift tu hir ; slø tu spik ; slø tu rað.” Sætq iz ðe kounsel ov ðe Aposel, and everiwæn iz sø far a *spiritual* man az hiz karakter harmoneizez wið it. Hi hu haz not bigæn tu praktis ðis prisept, haz not bigæn tu bi a rial Kristian.

462. Gløriiþ in a piur and lusid doktrin iz bæt ven-gløri, ænles wi kan olse, in sinseriti and gratitiud, at ðe sem teim gløri in ðe abiliti it givz æs tu lid a yuusful and blemles leif.

463. Tu hav a djæst eidia ov hwot iz diu tu æs, and nø mæ, and wiðout biig muvd hwen ðát iz wiðheld ; and tu né ekzakthi hwot iz diu tu æðerz, and tu bi olwez redi tu yild it ;—*ðis* iz tru digniti ! ðis iz ðe gret tæarm ov søgæl interkørs ! In komparison wið ðis, ðe artifigal ruolz and konvençonal kontreivansez ov djentil leif, (or wud-bi djentil leif,) for ðe kriegon ov dignitiz, ar leuk ðe endevorz ov ðe Bebel bilderz tu mek ðer touer ritg tu heven ! Nø embodiment ov self-estim, or kontreivansez for self-elevation, kan posibli pozés eniþiþ in komæn wið *tru* digniti.

464. It iz remarkabel ðat moral truþ, or sinseriti and æpreitnes in djsdjiþ and aktiþ, aløn konfèrz ðe kapasiti ov resiviþg intelektiual truþ efektiuali, sø ðat wi me ventiuur tu se,—“sø mætq ov ðe wæn, sø mætq ov ðe æðer,”—æpøziþg similar oportiuunitiz for instrækgon. Doktrinal truþ dæz not bikým intelektiual truþ æntil it haz bin helbili didjested, and tu ðis præses, moral truþ, or truþfulness, iz an esençal element. “Leit iz søn for ðe reitiss.”

465. Tæariti dæz not rekweir ov æs tu deskreib ðe karakter ov ðe ivel *ænturuli* ; it ænli rekweirz ðat hwen wi *mæst* deskreib it, wi gud mek our elekgon weizli,—hweder wi wil deskreib it *in vendjans*, and sø imbeib intu our

ekspregonz ðe infliks ov self-løv from binið; or, *in piti*, and sê imbeib ðe infliks ov mersi from abso. ðer'ar sãm hu, from self-interest, or sðer mœtivz, biij fild wið hetred ov sðerz for ðer fôlts, pretend tu piti ðem. Sætq *fend* piti parteks ov ðe netiur ov vendjans. ðer iz olse a fols keind ov piti, sætg az ðe Fariasi entertenz for ðe pœblikan.

466. Divein blesinq kanot bi dezeird *selfgli*, hwen it iz klirli sin ðat ðe ar felt az deleitful œnli in ðe akt ov ðer komiunikegon tu sðerz; and ðat a Divein blesinq wiðheld from partisipegon wið sðerz iz a Divein blesinq nê longger. Az nê djeniuiin blesinq kan bi hœrded hwen reitli snderstud, sê it kanot bi dezeird for ðe sêk ov self. *Sisles serkiulegon* iz ðe esengal karakter, and lœ ov leif, wið everibig dereivd from ðe Divein.

467. Hou wel kalkiuleted tu moderet vihemens, and strengb ov ekspregon in djsdgment, iz ðe konsideregon ðat a strog wil, and a wik or rog djsdgment, ar djenerali kompanionz. And yet ðer ar personz huuz meindz ar sê defektivli konstrskted ðat ðe du not biliv a person tu bi in earnest snles hiz prœpriœm mingelz in sãm degri wið hiz plidig. Hens oridjinets in part ðe karakter ov ðe popiular pritçig ov ðe prezent dœ, and ðe hei estimegon ov hwot ar kœld "leivli pritçerz."

468. It çœz sãm wont ov gud sens, or djsst filiç, hwen an argument iz rezorted tu, hwitç a litel konsideregon wud çœ *ot not*, from its insœficiensi, tu prœdius konvikgon in a kœndid and sensibel meind.

469. Mek a djsst, and iven djenerœs alouans for ðœz hu, snder niu serksmstansez, apir tu a disadvantagedj. Nê man kan wið prœpreieti konklud pozitivli hwot hi himself wud bi snder eni sðer serksmstansez ðan ðœz in hwitç hi iz aktuali plest.

46œ. Maridj iz an *intirior* yunion œnli hwen itç parti estimz ðe sðer *siupirior*. ðis kan œnli bi rialeizd hwen

de partiz agri in relidjəs sentiment, for hwen de disagritg parti bingks de ƿder de *inferior*, in de mōst important ov ol respekts.

462. Wi ar akstomd tu regard de *hiuman mental triniti* az konsistig ov wīl, ƿnderstandig, and aktiv pouerz (or operegon); and tu se dat de tu ferst bikəm *fikst* bei akgon from dem, in de last; bȳt it iz not olwez konsiderd dat de aktiv pouerz demselvz akweir bei ekserseiz a *fikst* netiur, kold habit; and it iz in *this*, (or in gud or iver habits,) dat korespondig prinsipelz ov de wīl and ƿnderstandig bikəm fikst, az on der natiural besis.

470. Habit, gud or iver, simz tu akt laik a meiti mekanikal pouer, *intended* tu prōpēl ƿs forward, ƿnder de impels ov de wīl hwitg haz bikəm inhirent in it, wið an ever akseleretig fōrs. Dis pouer iz ikwali efektiv in prōpēlig forward and kipig ƿs in de direkgon ov wizdom or foli, akordigli az wi mek our elekgon, eider tu muv in de we ov leif or de we ov deb.

471. Az hwen a man pȳrtgesez a hous, hi prōsidz tu adorn it tu hiz ƿn test, sȳ, hwen de wīl haz adopted az its ƿn enibig hwitg it kolz *gud*, it fōrbwið sets de ƿnderstandig tu pent it ov its ƿn favorit kȳlor. Hens it iz dat veizez kȳm tu bi pented bei der ƿnerz wið de nemz ov vertiuz; hweil ƿder pipel'z vertiuz, wið ikwal perversnes ar leibeld (or leibeld) az veizez, hwensȳever it simz *gud* tu de selfig wīl sȳ tu deprigiet dem.

472. Šnkweiet filiŋz ar prōdiust bei de akgon ov biŋz spon šnkweiet prinsipelz. Wer der nȳ prinsipelz in ƿs bȳt gud and truð, nȳbiŋ kud posibli distȳrb ƿs. A reit viũ ov everibiŋ wud bi teken bei de intelekt, and ƿnli a pisful filiŋ wud bi manifested bei de wīl respekting it. Nȳbiŋ kan muv or gȳk prinsipelz hwitg rest fermli on de Eternal Rok.

473. "Ei did de best ei kud," iz tũ ofen konsiderd a sȳfigent ekskius for, and olmȳst a dȳstifikegon ov, eror.

Bst 9 kan de *priviss* neglekt tu impruv de djædjment in hwitg ðat eror oridjineted bi sê izili djæstifeid.

474. It iz bœð a diunti and a priviledj tu lœv and estim de gud on akount ov ðer kwoliti; bst sætg iz hiuuman infermiti ðat (bikœz nœ lœv ov de gud kan bi hœlli abstrakted from ðer person, and bi eksklusivli fikst on ðer kwoliti,) sê far az de lœv ov de vertiuus bikœmz *personal*, it haz a tendensi tu bleind de djædjment tu de tru karakter ov ðer wiknesez, (from hwitg nœn ar ekzempt,) and tu enteis it tu kœl ivel gud, and gud ivel, akording tu ðer beias or opinion.

475. Hwotever iz from de Siuprim haz a tendensi tœardz Him, and ðæs tu de intiriorz. De djædjment ov man hweil hi iz in a natiural stet, dwelz in efekts; in a spiritual stet it asendz tu kœzez. Hens de gud tenderli lœv itg sæder mœr from a persepçon ov ðer ruliç dezeit *tu bikœm* beter, or on akount ov ðer lœv ov gudnes høpt tu bi atend, ðan for ðer degri ov gudnes aktuali rialeizd. It iz in de boundles dezeit tœardz gud, and not in (at de best) de limited atenment ov it, ðat de eidia ov de konekçon ov gud wið its Infinit Sœrs, iz prezénted.

476. 9 Hu wud sin wið de sertenti ov detekçon. Bst 9 iz not œl sin detekted bei de œl-siij ef. Everiwœn'z sin *mœst* feind him out if œnrepented ov, hwen repentens iz tœu let! Hou important, ðen, tu tçerig de eidia at œl teimz ðat "God iz akwented wið œl our wez."

477. De pli ov forgetfulness œt never tu bi konsiderd a sæfçent wœn; it never œt tu bi særdjd wiðout a filiç ov sæmbiç leik remœrs, or a hiuilietiç sens ov infermiti; ov remœrs, if wi œt tu hav remembered hwot wi hav forgoten, and ov hiuiliçon for de infermiti manifested. ðis wil lid œs tu inkrist rezoluçon tu atend and remember; bst hweil forgetfulness iz akounted a gud moral pli, nœ impruvment ov memori kan bi ekspekted, bikœz nœn wil bi attempted.

478. If yu kanot biŋk ov ivel didz and de dmerz ov dem wid edifikegon, it iz beter not tu biŋk ov dem at ol.

479. De lsv and dezeir twardz gud inkris, and grø worm, in prøpergon tu de atenment ov gud; and de lsv and dezeir twardz ivel inkris and grø worm az ivel habits and perswejonz biksm konfermd.

476. A djeniuiin lsv ov yuus haz dis distingkon dat it never tguzez a yuus mirli bikoz it iz wsn hwitg obtenz fevor wid men; and it never dekleinz eni tu hwitg diuti kolz, bikoz it iz a hsmbel wsn, or wsn dat iz mør leikli tu kol ferb kontempt from de botles dan prez.

472. A djeniuiin lsv ov yuus iz indiferent az tu hou or bei hum, a yuus me bi performd, sɔ az it bi wel performd; bst a spiuriss lsv ov yuus biig tingktiurd wid self-wil and parti konsideregonz, iz mør konsernd about de mød ov dwij a yuus, and de personz engedjd in it, dan about de yuus itself.

480. Tru tgariti kips a loŋ list ov hærtful feliz tu bi korektd in its ɔn meind, and, az oportuiniti servz, in de meindz ov ɛderz. Out ov sinsir regard tu de interests ov vertiu, tru tgariti meks its list ov vinal fols az smol az posibel, endevoring tu ɔɔ de hærtfulness ov meni biŋz hwitg fols tgariti regardz az harmles. Hens it ksmz tu pas dat de fols tgariti ov siuperfigal biŋkerz iz popiular, hweil de tru tgariti ov de weiz iz ɔnpopiular. "Blesd ar de dat ar persekiuted for reitissnes' sek."

481. De pli ov lak ov kapasiti tũ ofen minz a lak ov rezoluigon, or ov efort, enerdji, dilidjens, or persevirans; and tũ ofen de humiliegon hwitg me aksmpani de avoual ov wont ov kapasiti, dɔz mør dan rekompens itself bei tekiŋ kredit for de ɔspɔzd humiliti and fraŋknes ov mekiŋ ɔɔtg avoual.

482. Fols tgariti kips a loŋ list ov hwot it kolz harmles feliz, tu bi aloud for, and teks kredit tu itself for keindnes, hwer tru tgariti, tekiŋ a mør enlardjd and en-

leitend viw, siz nʒbiŋ bʒt defektivnes ov dʒsɔdʒment or moral obtiusnes.

483. It iz wʒn ov ʒe biutiful fitiurz ov ʒe Divein karakter ʒat Infinit pouer iz direkted tu akompliŋ everibiŋ it ʒnderteks, houeever miniwt, in ʒe best maner posibel. Ov ʒis Divein ekselens man iz a rezemblans ʒnli hwen hi kariz out ʒe ʒngent maksim, "Hwotsʒever ʒei hand ʒeindeb tu du, du it wið ʒei meit." Nʒ gud rizon kan bi ʒʒn for not dwiŋ enibiŋ in ʒe best posibel maner, on ʒe ground ʒat it iz ov litel konsekwens, ʒules it bi ʒe siupirior klem ov materz ov greter konsekwens on our teim and ʒnerdʒiz.

484. In order tu menten sereniti ov filiŋ, ʒe sit ov bot mʒst bi mentend in ʒat siupirior part ov ʒe meind hwitʒ, iz ʒe ridʒon ov prinsipelz, and not bi aloud tu desend intu ʒe tʒrbid ridʒon ov personz and personal konsidereʒonz.

485. Everi akt iz ful ov leif and importans hwitʒ iz performd from piur lʒv, bikʒz lʒv iz ov God, and God iz lʒv.

486. For wont ov ʒe nʒledʒ and geidans ov moral truub, meni hu dezeir tu akt konʒienʒsli, and tu kari ʒer relidʒon intu ʒer leivz, nʒ not hou tu du sʒ, and ʒerfor ʒnkonʒsli rʒn intu akts ov agreʒon and ʒmigon, from mir ignorans. ¶ Hu kan estimet ʒe valiu ov Truub.

487. It iz ʒiŋ tu ʒe wont ov moral wizdom in perents, ʒat hweil ʒe kondem ʒe miskondʒkt ov ʒer tʒildren, ʒe ar ʒnebel tu korekt it at ʒe ruut; hens it kʒmz tu pas ʒat, houeever frikwentli ʒe brangez ar kʒt of, ʒe spidili groʒagen. ʒe ruut ov ivel haviŋ lost nʒn ov its pouer.

488. Tek ker ov ʒe minits, and ʒe dez wil tek ker ov ʒemselvz. Klir of ʒl smol tasks ʒpon yur teim, regiularli, and ʒis wil liv teim for mʒr ekstended engedʒments.

489. Yʒŋ fimelz gud konvʒrs wið ʒer fimel frendz az if a dʒentelman wer ov ʒe parti; and wið yʒŋ men az if

der fimel kompanionz wer prezent. Tgenjin de termz, de sem rul wil beneficali aplei tu ysg men. Dis iz intended az a djeneral rul, hwitg, ov kers, daz not preklud eksepgonz.

488. Never sfer yurself tu bi deterd bei a fols gem from dwijn eni akt hwotever, however minial it me bi, hwitg yu kan enterten ne rizonabel dout dat yu ot tu du.

489. De truest kreitirion ov pozésin a kandid meind, iz dis :—mer plejur iz felt from biin set reit, dan pen inflikted bei biin konvikted ov eror.

490. Hwen de lser ov wrldli welb iz found widout eni dezeir tu *inkris* hiz ster, wi me biliv de *prefest* lser ov truþ tu bi riali sstg, oldo hi manifest ne dezeir tu *inkris* hiz neledj ov de truþ hwen oferd from freg sorsez, or from eni kworterz hwer opinionz ar entertend at verians wid hiz on. Sstg kondskt iz leik de redjekgon ov koin az bes, widout tekin de penz tu test it, oldo dis meit izili bi dsn, mirli bikoz it ksmz from de handz ov serten personz.

491. Hwen de dim-seited in þinz intelektual kanot si de truþ ov a propozigon, (oldo it bi riali tru,) and derfer redjekt it, de ar apt tu pluim demselvz on biin weizer dan sderz hu kan si it ; bst sstg kondskt iz az if a person born bleind gud perswed himself dat ol hu tok about leit and about siin, tok nonsens, and ar derfer veri ridikiulxs personz.

492. Diurin de kold windz ov de Spring, de flouerz, oldo blumig wid biuti, yild bst litel fregrans ; bst se swun az de wedder biksmz worm, de er iz fild wid der gretful ordor : se in stets ov kold toardz gudnes, truþz ar stil prezent in ol der biuti, bst der iz ne persepgon ov der switnes, and de yild bst litel ov deleit entil de Sen ov heven agen wormz de hart wid hiz bimz ov lsv.

493. It wud apir dat de Divein Providens intendz tu enfers de prisept—"sfigent entu de de iz de ivel derov,"

bei mekiŋ de penz ov ankeŋs antisipeŋon de sevircest, and de hardest tu bi bœrn.

494. Az wœns in twenti-fœr ourz de erb tsœrnz her kœld and dark sœrfes tu de sœn, dat her neit me sertenli bi sœksided bei a niu de ov wormb and leit; sœ piriodikali man iz vizited bei kœld and dark stets ov meind, tu bi sœksided, az de serten konsekwens ov man'z peŋent sœbmigœn and kœopereŋon wið de Lord in hiz bihsf, bei a niu vizit ov "de de-sprĩg from on hei," wið niu leit and wormb from de sœn ov heven.

495. Ol events ar intended tu bend our selfhud, and kœz œs tu bou doun bi fœr de Lord; in sorœ, wi gud bend in sœbmigœn; and in dœi, wið a gretful akœœdjment ov de Divein Gudnes, and ov our œnwœrdines ov de list ov de Divein mersiz.

496. Fiu personz biĩk demselvz ritg enœf in wœrldli trejur; bœt œlmœst œl ar satisfeid wið de œkstent ov der akwizigœn ov de trejurz ov truib. And yet, in rialiti, der ar az gret inikwolitiz in de pozeŋon ov intelektiual, az in de pozeŋon ov temporal welb.

497. Everibiĩg iz ofensiv tu God akordiĩg az it opœcz hiz pœrposez; der fœr everibiĩg iz ofensiv tu God akordiĩg az it kœzez œnhapines tu man; for God never had, never haz, and never wil hav, eni pœrpos in viuu hwotever, bœt dat ov prœmœtiĩg hiz kritiur'z truu hapines, in everibiĩg dat hi dœz, and in everibiĩg dat hi rekweirz.

498. Raĩkfulnes for temporal gudz iz not ov a spiritual kwoliti œntil it iz dœœind wið œplikeŋon agenst de desitfulnes ov ritgez, and a fir lest de hart gud bi given tu dem bei der biĩg lœvd on der œn akœunt, raðer dan for der yuus.

499. Hwot inekspresibel konselegœnz gud akœmpani de serten truib dat in everibiĩg wi œndertek wi ar gœur tu rialœiz our wiŋez, or els tu rialœiz hwot iz iwen beter dan sœksœs, bikœz best kalkiuleted tu prœmot our hapines in eter-

niti. In respekt tu ol ðe permigonz ov Providens, it iz a truð ðat "Hwotever iz, iz reit;" b̄st ðe truð iz ov n̄ valiu, eksept az it iz praktikali apleid, hwenever misfortiun s̄monz s̄s tu ðe fit ov our Hevenli F̄ster.

498. ðe diferens in men'z resepgon ov relidj̄s truð me ð̄ss bi deskreibd:—W̄sn klas ð̄n̄kfuli and h̄smbli resivz it, az ðe midizm hwerbei ðe Lord iz tu rul, and bei ruliñ, bles ðem: ðe s̄der klas sizez spon it wið proud eks̄s̄l̄tegon, az a minz ov inkrisiñ ðer s̄n self-komplezent satisfakgon. Hou imens iz ðis diferens! and hou ofuli kontrasted ar ðe respektiv rez̄s̄lts!

499. Prisepts ov t̄gariti kanot bi s̄terd wið *ful* sinseriti and *enteir* konvikgon ov ðer ekselens, s̄ntil ðe filiñz op̄ozd tu ðem hav bin konkwerd in temptegon.

460. ðe w̄srgipiñ prinsipel iz dipli sited in our netiur. Man *m̄st* hav a God, iven olð̄ ðat God bi himself! Hens s̄bidiens tu ðe *ferst* komandment me d̄j̄s̄tli bi regarded az ðe Alfa and ðe Om̄ega ov ol ðe rest.

461. Self-satisfeid pipel kan never dizern in s̄derz, houever eminent ðer karakter, eni siupirioriti ov wizdom and vertiu tu ðer s̄n; for iven hwen ðe bend tu ðe djeneral vōis, and ak̄n̄ledj an̄s̄der'z siupirioriti in ðe gr̄s, ðe wil denei it in ðitel. Hens ðe f̄ers ov ekzamp̄el iz lost on s̄t̄g personz, and iz, indid, konfeind s̄nli tu ðe mik and l̄li in hart, hui ar wiliñ, and ðerf̄er ebel tu profit bei it.

462. Hweil ðe vareietiz in ðe k̄ltivegon ov ðe intelekt ar endles, ðer ar s̄nli tuu vareietiz in ðe k̄ltivegon ov ðe w̄l, nemli, ðe arenjment ov t̄gariti abs̄v self-l̄sv, on ðe w̄sn hand, and ðe arenjment ov self-l̄sv abs̄v t̄gariti, on ðe s̄der.

463. A Kristian, properli spikiñ, iz a *kooper̄eter* wið Djiz̄s Kreist; b̄st a biliver iz mirli w̄sn hui haz l̄rnd *hou hi ot* tu k̄operet.

464. Strong wīgez djeneret strenj fansiz.

465. *Personal* kolijonz areiz eider from defektiv filiñz

or defektiv viuz; hens ðe tru pismeker iz hi hu mōst earnestli streivz *habituāli* tu regiulet hiz filiŋz weizli, and tu impruv and elevet hiz moral dʒɔdʒment.

436. ðe leter piriōd ov leif iz ðe sizon apointed bei ðe Kristēr for ðe konfermeŋon and inruitiŋ ov former stets ov meind. In order tu prevent ðis sizon from biŋ okiupēd wið ðe konfermeŋon ov *defekts*, mōtg zil and febfulnes iz rekweird in ðe former piriōdz.

437. ðe best Kristian iz hi hu, *bei praktis*, meks himself best akwented wið ðe praktikal doktrinz and prisepts ov Kristianiti. Akordiŋ tu ðis mōd ov estimetiŋ, ðe heterodoks biliver me bi a veri gud Kristian, hweil ðe orbodoks prōfeses me bi a veri bad wōn.

438. ðer me ekzist rial peieti hwer ðer iz siriss eror; ðe peieti, however, in sōtg kesez, dōz not sprinŋ from ðe eror, bōt areizez from ðe truō ðat iz held in konekŋon wið it.

439. Tu min wel wiðout sikiŋ ðe proper minz ov duiŋ wel, iz skersli tu bi distingwiŋt from pōrposiŋ *not* tu tek ker lest wi gud snintenŋonali bikōm ðe wōorz ov mistŋif. ðe komponder ov medisīn mōst not ēnli intend tu benefit ðe sik, bōt hi mōst olse tek ker ðat hi dōz not administer a poizon tu him ðru wōnt ov ker.

438. If “perfekt lōv kastēd out fir,” ʔ mōst ðer not ekzist, in ðe hart ov ðe firful, sōm lak ov lōv and konfidens tōardz ðe obdjekt ov fir. Perfekt estim iz ðe ēnli intrōdiuser, and enteir konfidens ðe ēnli konservator, ov perfekt lōv.

439. Emplōi yur lejur in hwot apirz mōst yusful at ðe teim; bōt ðat yu me bi okiupēd in duiŋ gud for ðe sek ov gud, yu mōst hōld yurself preperd, in ðe event ov yur ekspektaŋonz ov a partikiular rezōlt not biŋ rialeizd, tu mit disapointment wið ikwanimiti. Remember ðat *ol* ðe esenŋal benefit ðat kan posibli akru tu yurself from yur ekzerŋonz, areizez from yur ekserseiz ov a prinsipel

ov diunti, and *this* benefit nɔr posibel *rezylts* kan diminig.

420. In de kondskt ov Kristianz tɔardz ɖer servants and dependants, it iz mɔr partikiularli nesesari for ðem tu ber in meind ðat "tɔariti sɔfereð loŋ, and iz keind," and ðat tɔariti, in its stmoest perfekçon, iz mersi. Servants and dependants ar komparativli helples, and opreçon mɛ bi ekserseizd tɔardz ðem ikwali bei ʔnkeind manerz, az bei ʔndjɔst tritment, and bei ðerz hu, bi it rememberd, ar intended bei Providens az keind and imparçal protekterz.

421. Not ɔnli wik meindz, bɛt olse stroŋ meindz, hwen ʔnder ðe bleinding influens ov preid, mek konvengonal obzervansez ɖer masterz, and iven ðer eidolz; bɛt weiz men mek ðem ɖer servants; for hweil ðe regard ðem az ðinŋz treifliŋ in ðemselvz, ðe konform tu ðem az a mater ov konviniens, and tu avɔid giviŋ yuusles ofens tu ðe wik.

422. ʔ Hou iz it ðat hweil wi pre tu bi deliverd from our ivelz, wi sɔr seldom pre tu bi deliverd from our erorz. ʔ Iz it bikɔz wi ðinŋk our djsɔdjment haz eskept ðe mistiŋf ov ðe Fɔl, and ðerfɔr iz ol bɛt infalibel. Bɛt çurli our praktikal, if not our doktrinal erorz ar at list az niunmerɔs az our ivelz; and wi ar nɔ les leiabel tu bi ɔvertɛken bei ðe wɔn ðan ðe ʔðer. ðe Wɔrd iz veri eksplisit. It iz not ɔnli sed ðat ðe *hart* iz desperetli wiked, bɛt olse desitful abɔv ol ðinŋz, and konsekwentli *veri prɔn* tu eror, and ðat "ðe *imadjineçonz* ov man'z hart ar ivel, and ðát kontiniuali," ðát iz, ðe hav a konstant tendensi tu eror and folshud. Truuli, ðen, wi hav gret nid tu pre agenst erorz ov everi keind, and ol desitful viuz and groundles imadjineçonz.

423. It iz seldom wɔrð hweil tu dro a far-fetçt inferens, for, in ðe ferst ples, it kan ɔnli resiv djsɔstis from personz hu in intelektiual bɔldnes and loŋ-seitednes rezembel its ɔðor; and in ðe sekond ples, it hapili iz ðe fakt ðat ol ri-ali important truudz ar eider ðe klir deklareçonz ov ðinŋz

ʒnkwestionabel, or ar sʒtg inferensez az lei veri nir tu ʒer evidentli dʒstt premisez.

424. Vaniti iz seldom, if ever, found tu akʒmpani rial ekselensez, bikʒz ʒe leit hwitʒ ʒe yild diskʒverz its foli, and lidz tu its rebiuk. Hens it iz ʒat vaniti iz found tu aneks itself permanentli ʒnli tu imadjinari or ʒnrial perfekʒonz. It me ʒerfer dʒsttli bi regarded, hwerever it ekzists, az a ʒur mark ov a leit meind, and a holʒ karakter.

425. Wont ov konfidens in, or inatengʒn tu, ʒe dʒʒdjment ov ʒderz, me oridjinet ikwali in an ʒnderretij ov ʒem ʒru ʒe ʒverretij ov ourselvz, az in a rial defigensi in ʒer intelektiual klɛmz tu respekt and deferens.

426. Hwen a person iz prompted tu ekspres hiz viuz wiʒ an apirans ov mʒr ʒan yujual konfidens, or, az it iz kold, dogmatikali, hi wud du wel tu remember ʒat hi iz aktiuali prompted tu defit hiz ʒn obdjekt—ʒat ov mekiʒ a stroʒ impregʒn, bei abetiʒ, or az it wer, bitiʒ down ʒe konfidens ov ʒe ʒder parti in ʒe ʒkiurasi ov hiz seid ov ʒe kwestion. It iz yujuali found ʒat ʒver-konfidens ʒn wʒn seid kindelz a korespondij filij ʒn ʒe ʒder, lidiʒ tu inkrist diferens ; hweil modereʒn and sereniti, bei inspeiriʒ kindred filijz, tend tu ʒʒbdiu ʒe spirit ov opozigʒn, and tu ʒpen a we tu a klir ʒnderstandij, and miutual agriment.

427. Everiwʒn hu filz ʒat hi haz a reit tu giv hiz ʒpinion, ʒud remember ʒat hiz ʒditer haz an ikwal reit tu demand *de rizon ov it* ; and hi hu klɛmz ʒe former reit wiʒout abiliti tu konsid ʒe later, preziʒmz tu diktet hweil hi konfesez hiz ignorans, and hweil hi kanot denei hiz inkapasiti, hi sets himself ʒp az an orakel.

428. Tu remark ʒat pipel du not detekt ʒer fʒlts in kondʒkt, and ʒer erorz in dʒʒdij, bikʒz ʒe hav tʒu gud an ʒpinion ov ʒemselvz, me posibli bi a self-evident truizm ; bʒt ʒiz ʒer eni livij man hu iz ʒltugeʒer klir ov

its salūtari yet kondemnatori bering on himself. Dát mæst indid bi “a febful seig, and wærdi ov ol akseptegon,” hwitg iz yusful and benefical tu ol, and tu næn mæst sæ ðan ðe talented.

429. Simiulegon, hipokrisi, kænig, and desit, ar at ðis ðe kold prudens. Rial prudens, however, konsists in a persepgon hwen and hou tu spik and akt; and hwen tu forber sæ az best tu færdæ ðe interests ov vertiu, bæb in respekt tu ourselvz and æðerz.

423. “Let not ðei left hand né hwot ðei reit hand du-eþ.” Let not ðe left-hand prinsipel, self-merit (denoted bei ðe gets on ðe left hand,) mingel wið and defeil ðe reit hand prinsipel, tgariti (denoted bei ðe gip on ðe reit hand).

422. Gudnes ov dispoziqon manifests itself bei djentelnes and switnes,—djentelnes, in ðat it iz afred tu du hæst, and bei switnes, in ðat it lævz tu du gud. If “djentelnes” bi kæltivated, “switnes” wil folæ in ðe sem prøperqon: bæst if “switnes” bi kæltivated tçiffi, or eksklusivli, a gud dispoziqon wil ðen bi simiuleted, sæðer ðan akweird, bikøz ðe efort oridjinets in ðis kes wið ðe eksternal man, hwæraz, in ðe former kes it oridjinets wið ðe internal. Dīs distingqon iz founded on ðe djeneral prinsipel ðat gud iz not djeniuiñ ænles it bi prisided bei ðe gæniq ov ivel.

500. Everiwæn iz præn tu djsdj dāt tu bi tru hwitg iz mæst agriabel tu hiz filiñz. Hens it iz ðat ðe gud and ivel djsdj opozitli. Dæ gud hav gud filiñz, and in djsdjiñ dāt tu bi tru hwitg agriz wið ðem, ðe djsdj reitli: ðe ivel hav ivel filiñz, and in djsdjiñ dāt tu bi tru hwitg agriz wið ðem, ðe djsdj fælsli; for ðe sæbstitiunt ðe fæls for ðe tru, bikøz dāt alæn agriz wið ðer ivel stet ov filiñ.

501. It iz gud tu gæn ivelz az sinz agenst God hwenever wi disksver ðem; bæst ðer iz a dendjer ov our remæniñ bleind tu ðer ekzistens, and ðerfær ov not disksvering and dens gæniñ ðem, and dīs dendjer leiz in ðe wont ov an

anjgæss dezeit tu detékt ðem. Wíðout sætg a dezeit ðer kan bi nœ prægres in ðe ridjeneret leif. *Tru* peieti konsists in ðe dezeit tu yuneit gud wíð truð, and it iz *dis* peieti hwitg alœn kriets ðe dezeit *tu sætg out* our ivelz. Sœ far az ðe resepgœn ov truð haz a peiss ground, spiritual prosperiti rezsłts ; bœt sœ far az it haz a mirli filosofikal ground, ðe wildernes me giv ples tu ðe forest, bœt it kan never bikœm a fruitful fild.

502. Hou lămentabel tu bihœld a man djenerali wel disœpœd persistig in a bad habit. Hi apirz leik an eskept kaptiv, penfuli dragig hiz tœen after him, and refiuzig tu bi rid ov it.

503. Blœnt pipel giv ðemselvz kredit for fraŋknes and sinseriti ; bœt ðe wud bi nîrer ðe truð if ðe wer tu atribiut tu ðemselvz a gud degri ov self-konsit, and a selfig disregard tu ðe filiŋz ov œðerz.

504. Hwen ðe lœv ov mœni iz inordinet, it iz gur tu enkrœtg mœr or les on ðe pozegœnz ov œðerz ; and hwen ðe lœv ov liberti bikœmz eksesiv, it iz gur tu didjeneret intu a tiranikal enkrœtgment on ðe libertiz ov œðerz. An enbiuziastik advoket ov liberti me bi individuali a teirant, on ðe sem prinsipel ðat ðe wormest advoket for onesti in hiz deterz me himself bi defigent in onesti tœardz hiz krediterz.

505. Djeniûin gud manerz ar ðe natûral eksponents ov gud filiŋz. Tu sæpœz ðe later kan ekzist wíðout ðe former, iz tu sæpœz an internal kan ekzist wíðout an eksternal ! Olðœ artifiçal gud manerz me ekzist wíðout gud filiŋz, gud filiŋz kanot bi prezœrvd eksept ðe ar embodid in gud manerz.

506. A sens ov onor wíðout relidjon iz bad ; bœt relidjon wíðout a sens ov onor, iz infinitli wœrs.

507. Rizonerz hu plum ðemselvz on ðer kandor, wil ofen mistek ðe ruud ekspregon ov ðer stroŋ wilz for an indubitabel evidens ov ðe vigor ov ðer œnderstandingz.

508. Pasiŋ bei de nœdij ov fizikal sœbdjekts, de ferst nœdij akweird, in wel ediugeted tœildhud, iz selestial, reletij tu God and heven ; de sekond, spiritual, reletij tu tœariti ; and de œerd, moral, reletij tu formz ov hiu-man akœon, gud and bad, and œer natiural konsekwensez. In prœperœon tu de fulnes ov moral nœdij, man iz mœr perfektli intrœdiuist intu de leif ov moraliti, or de gud ov œbidiens, and œens mœr perfektli intrœdiuist intu de leif or gud ov tœariti, and, lastli, intu de leif or gud ov selestial lœv. Æs it apirz œat de order ov de prœgres ov nœdij iz from selestial bei spiritual tu moral ; bœt de order ov de prœgres ov de leif ov nœdij iz from moral bei spiritual tu selestial. Moral nœdijez obtend bei minz ov histori, beiografi, obzervœon, and de stœdi ov moral filosofi, and korektœd bei self-ekzaminœon and self-nœdij, ar esenœal tu de ful ekspanœon and praktikal sœkses ov selestial and spiritual prinsipelz, for œiz prinsipelz dilet, and ekspand, and strejœen œemselvz bei minz ov sœtœ nœdijez. Selestial biŋz me bi komperœd tu de hed ; spiritual, tu de bodi ; and moral tu de handz and fit ; for similar iz œer relegœon tu and dependens œpon itœ œœer.

509. Ől perfektœon ov spiritual nœdij komensez wiœ yuuniti ov œœœt konserniŋ de yuuniti ov God, and œl perfektœon ov spiritual leif komensez wiœ yuuniti ov pœrpos, or simplisiti ov hart. Őnles wi start from œiz points ov yuuniti, wi œal mek nœ prœgres in eider nœdij or de leif ov nœdij. Hi hu sets out from tuu inkœngruss eidiaz, iz leik a man huu œud endeavor tu wœk in tuu wœz at wœns.

50œ. It me trœuli bi sed ov de get ov de hœli siti, Niu Djerusalem, az wel az ov de get ov eternal leif, "Strœt iz de get, and fiu œer bi œat feind it ;" for nœbiŋ kan riali enter œerin œat "lœvœ or mekœœ a lei."

50œ. Tuu opozit skelz ar rezortœd tu in formiŋ an estimœt ov karakter. Wœn klas dœœdijez œœœrœz bei komperœiŋ œœœm wiœ œœœz œœœv œœœm, and œœœrœœr nesesarili detœœts de-

figensi, and ðæs dʒɔdʒez sevirli; ðe ʒðer klas komperz pi-pel wið ðeʒ bile ðem, detékts relativ gud points, and ðæs dʒɔdʒez meildli and mersifuli.

510. Dependens iz nesesarili grætest diuuriŋ ðe helples piriod ov leif. Wi depend ferst on parents; ðen on masterz; ðen on frendz and patronz; bʒt djenerali, az leif advanseʒ, ðe inklineŋon, and indid ðe pouer, tu depend on ʒðerz residz, and ðis, in nɔ smol degri, iz ɔiŋ tu ðe feliur ov our ekspekteŋonz from ðeʒ on hum wi hav plæst dependens. Sʒtɔ iz ðe order ov Providens, tu ðe end ðat wi mɛ gradiuali lern tu liv a leif ov dependens on ðe Lord alon. ðe simpabi ov ʒðerz iz a lɛksiuri rs-ðer ðan a nesesiti. Wi mʒst ol ov ʒs lern tu lid *our ɔn* leif, akordiŋ tu ðe best ov our eidiʒ, and ðe best maner in hwitɔ wi kan rialeiz it, hwedeʒ wi hav tu en-kounter gud reʒpɔrt or ivel reʒpɔrt. “ðe fir ov man [and olse ðe hɔp ov man] briŋeð a sner.”

511. ðe term “wɔrblɛs,” az apleid tu karakterz, iz ofen yuzd in a relativ sens, miniŋ wɔrblɛs for a spesifik pɔr-pɔs; ðæs a man mɛ bi admirabel for hiz djeneral talents az an intelektiual man or man ov biznes; and yet bi wɔrblɛs az a frend, ɔiŋ tu ðe prevalens ov a selfignɛs hwitɔ demandz hwot it wil not yild, and ðe influens ov a sensitiv preid, ikwali redi tu giv and tu tek ofens. Tu kontiniu ðe frend ov sʒtɔ a man rekweirz mɔr forberans (or els polisi,) ðan fɔlz tu ðe lot ov pi-pel djenerali.

512. ðe prisepts ov tɔariti and ðe gɔlden rul ar apruvd bei ol, bʒt ðer iz ðis gret diferens in ðe kwoliti ov menʒ aprɔbeŋon. ðe gud, in apruviŋ ðem, aplei ðem intiriɔrli or sʒbdjektivli, tu ðemselvz az ðer proper sʒbdjektz; bʒt ðe ivel ɔð ðer aprɔbeŋon ov ðem bei eksklusivli apleiŋ ðem ekstiriɔrli or obdjektivli tu ʒðerz, az ðer ɔnli obdjektz; ðe former aplei ðem in regiuletŋ ðer dispenseŋon ov benefits, bʒt ðe later misaplei ðem ɔnli in ekzaktiŋ benefits from ʒðerz.

513. Dr Tqsmertz, in a sermon on de gølden rul, sez (sæbstançali) dat a man gud sæ interpret it az dat hwot hi ekzakts, and hwot hi yildz, çal bi ikwal; for bei hou mætç de former eksidz de later, bei sæ mætç hi sinz agenst de rul; and dæss hi çøz dat polisi, ænder de influens ov dis rul, kombeinz wið diuti tu restren de demandz ov selfignes in sætç a maner az tu balans dem ekzaktli agenst de diktets ov konçens. Hwotever wi wiç anæder tu du, wi mæst bi preperd tu du de sæm. If wi wiç anæder tu giv æs hæf hiz properti, wi ar bound bei de indældjens ov dát wiç tu giv de hæf ov our properti tu him! Let, den, a man determin dæss tu aplei de gølden rul, and der iz an end ov kævetæssnes.

514. It iz wærdi ov remark dat de gølden rul sænz, "Giv az yu ekzakt," and not "Ekzakt az yu giv," çøiç dat its obdjekt iz not tu konfein liberaliti, bæst tu restren selfignes. In apleiç dis rul, de ænli stedi leit iz aførdeð bei de diktets ov læv and tqariti, hwer de rul de meind and kondækt, for from de Lord, bei dem, iz "de leit ov leif." On de prisepts ov læv tu God and man, it iz sed, "*hay* (or depend) ol de lø and de profets," hwitç minz dat on dæz prisepts, az on der *esençal prinsipelz*, *dependz* ol de praktis endjvind bei de Wærd; bæst it iz sed olse, dat de gølden rul "iz de lø and de profets," miniç dat it iz dát *lø ov akçon* hwitç pervedz de hæl Wærd, bei hwitç læv and tqariti, and de prisepts derov, ar reitli and efek-tuali brøt intu praktis.

515. If a man's relidjon bi siuperfiçal, its ekzistens iz tqiifi ekzibited in teimz ov træbel, in de form ov sæplike-çonz for help: bæst if it bi dip sited, it çøz itself, espeçali in sizonz ov pis, in ekspreçonz ov gratitiud not grounded in eni perswejon ov meritç de Lord's gifts, bæst in a dip sens ov de Lord's gret and ænmerited mersi.

516. ¶Du wi wiç tu bi a blesin tu æderz. Wi kan skersli bi a greter blesin tu dæz hu redjekt our oferz ov

preisles truub, ðan bei ekserseiziŋ tæardz ðem a sentiment ov tender, kompaŋonet forberans. “*Ðe né not hwot ðe du.*”

517. *Ðe rekssveri ov a temporal los iz bæt a temporari akwiziŋon; bæt a relidjss sœbmigon tu a temporal los iz an eternal gen.*

518. It haz bin sed ðat men ar not sœ bad or sœ gud az ðe apir tu bi, bikœz mœr akt from impœls ðan from prinsipel. From Mabiũ 5. 22, it apirz ðat sœm ov ðœz hu ar ivel akt from deprœvd bœt, (or impœls,) sœm from deprœvd intenŋon, and sœm fœom a konfermd deprœvd wíl. Ov kœrs, az regardz ðe gud, it folœz ðat sœm akt from gud bœt, (or impœls,) sœm from gud intenŋon, and sœm from konfermd gud-wíl.

519. It materz litel tu ðe agrivd parti from hwot degri ov ivel ðe agreser aflikts him; bæt it iz a point ov gret konsekwens tu ðe agreser himself.

516. It iz a komœn mistek tu sœpœz ðat bikœz a man'z diutiz ar spiritual or relidjss, hiz mœtivz and karakter mœst ðœrfœr bi ov a korespondiŋ siupœrior kwoliti, az komperd wið ðœz ov personz engedjd in hwot ar kold sekiular diutiz, and ðœss, for instans, ðat a klerdjiman mœst bi a hœlier person ðan a tredzman. Nœ imadjineŋon kan bi mœr groundles and absœrd ðan ðis. A man engedjd in eni wœrk ov mersi tu men'z bodiz *mœ bi* aktiusted bei ðe piurest mœtivz; hweil a pritger ov ðe wœrdz ov eternal leif, and iven a veri sœksesful wœn, *mœ bi* influenst bei sœtg mœtivz œnli az ar sordid or ven-glœriœss. Ðer iz nœ nesesari konekŋon bitwin a man'z sfir ov diuti and ðe sfir ov hiz individual, spiritual leif.

512. Hou meni ðer ar hu dim ðemselvz relidjss hu ar bæt litel awer ov ðe yuniversal and miniut aplikabiliti ov tru relidjon tu ðe akts and pœrposez ov man in sœseieti! Ðer ar ðœz hu biliv ðe kud brœvli endiur marterdom for ðer fœb, hu hav not relidjon enœf tu breidel ðer tœŋz widin

de boundz ov prudens, or restren ðer apeteits from hærtful gratifikegonz !

520. Tu wæn hui komplend ov an ængsvernabel temper, it woz remarkt, " If relidjon haz ðæn næbiŋ for yuur temper, ʔhwot haz it ðæn tæardz yuur ridjeneregon and ðe salvegon ov yuur sæl."

521. ðe gret enigma ov hiiuman leif iz, hou tu titq ðe æntitqabel, and hou tu lid ðe intraktabel. Titqin mæst bi akordinŋ tu deleits, præsidiŋ step bei step ; a kærns natiurali dikteted bei djeneræss afekqon, and konfermd bei ðe obzervegon ov ekspirienst titqerz, hui ol agri ðat ediuqeŋon, tu bi sækksesful, mæst bi med agriabel.

522. Hwen yuu hir a person advertiŋ tu a serkæmstans wið mætq stronger emeqon ðan it apirz tu worant, yuu me ventiuur tu sæspekt ðat hi iz plesiq biŋer yuu a piktiur ov hiz æn misteken viuz, or ðe diktets ov hiz æn personal filiŋz on ðe mater, ræder ðan a djæst akount ov ðe serkæmstans itself.

523. Tu rialeiz ðe seiŋ ov Djon, " Perfekt læv kasteð out fir," iz tu rialeiz ðe heiest and piurest blis tu hwiŋ man woz krieted. ðis perfekt læv kanot bi obtend bru self-ekseiment ; it iz a Divein gift tu ðæz hui put awe ivel. Stil, biin obtend, it me bi kold færb from a slæmberiq tu an aktiv stet, bei ðe determinegon ov ðe wíl,— " *Ei wil læv ði, O Lord, mei strenð.*" ðe wærdz ov ðe Aposel ar aplikabel hir,— " Ster æp ðe gift ov God hwiŋ iz in ði."

524. " God iz our refiudj and strenð, a veri prezent help in træbel." Hwen ðe truð ov ðiz wærdz iz not rialeizd tu our ekspirians, ʔ me not ðe rizon bi ðat wi ar impegentli sikiŋ an imidiet eskep frem ðe tempest, insted ov a peqent endiuurans ov it æntil it bi øverpast. " Yi ask and hav not, bikoz yi ask amís." Trei ænzervd særender tu ðe Divein Læv.

525. ðe mæc intelidjent riderz ov piurli didaktik kom-

pozigonz ar habituated tu krak ðe gel ov wǽrdz and endjoi ðe kernel ov eidiáz kontend wiðin. Bǽt ǽðerz, for wont ov a tǽsend test, or ðe nidful enerddi, duu not brek ðe gel, bǽt kast it awe, tekiŋ for granted ðat it iz empti. ðiz, haviŋ persivd ǽnli ðe miniŋ ov ðe separet wǽrdz, duu not rialeiz ðe miniŋ ov ðe sentensez, mǽtǵ les ðe djist or pǽrpos ov ðem. Sǽ tǵildren, in lerniŋ tu rid, if tot bei minz ov ǽnamiuziŋ or tu ðem ǽninterestiŋ buks, ar kontent wið tekiŋ in ðe miniŋ ov ðe separet wǽrdz at ðe mǽst; and hou lardj a pǽpǽrǵon ov matiurd riderz, huu rid for ekseiment or for amiuzment, pruu tu bi ov ðis tǵeildig klas ov riderz, hwenever piurli didaktik kompozigonz ar put intu ðer handz!

526. Hi ðat firz tu luz, or dezeirz tu pozés, estimeǵon, gud konstantli remember ðat nǽbiŋ bǽt kondǽkt kan kriet karakter.

527. ðe Apostolik indjǽŋkǵon—"Let everi man bi swift tu hir, and slǽ tu spik," iz grounded in ðe truest wizdom. Hou fiu huu pozés redines ov spǽtǵ ar gud lisenerz! Bǽt hou esenǵal tu spikiŋ tu ðe pǽrpos iz a reit aprihengon ov ðe viuz and argiumentz ov ðez wið huu wi konvérs! Tu bi "swift tu hir and slǽ tu spik," iz an evidens ðat a man lǽvz truð, and ǽpenz hiz hart tu welkǽm it; bǽt tu bi *swift tu spik and slǽ tu hir*, iz an evidens ðat hi lǽvz himself and hiz ǽn ǽpinion mǽr ðan truð.

528. ðe ǽnli rial sikerz ov God ar ðe sikerz ov gudnes. Not tu sik gudnes iz not tu sik God, for God iz gudnes itself. Konsekwentli, ðe degri in hwiŋ wi sik and lǽv gudnes iz ðe degri in hwiŋ wi sik and lǽv God.

529. ðe biuti ov ðe fer seks (ðát iz, ov ðe *biutiful* seks, akordiŋ tu ðe enǵent miniŋ ov ðe wǽrd "fer,") iz given bei ðe Krieter az ðe korespondiŋ imǽdj ov ðát mental biuti hwiŋ ekzists hwerever lǽv ruulz,—wimen biŋ formz ov afekǵon and men ov intelekt. Personal biuti, ðerfer, gud bi regarded bei ðe biholder wið a filiŋ ov reverens,

az sɛmbɪŋ ov God, ov huwz lɛv it iz, in fakt, an emblem, oldɛ a fɛnt wɛn. Ysɪ men gud tɛrɪŋ dɪs sentiment, and dɛs bɪkɛm dɪstɪŋgwɪt from dɛz huwz sɛntɛsɛnd imadɪnɛ-
gɔnz lɛv tu dwɛl on fɪmɛl bɪuti from a lɛ prinsɪpɛl,—a
prinsɪpɛl hwɪtɔ dɛfɛɪlz dɛ vɛrɪ eɪdɪa and kontɛmpɛlɔn
ov it.

528. Pipɛl huw bɪkɛm prouɔ θruw prosɛrɪtɪ, and luk
doun on formɛr frɛndz wɪd kontɛmpt, stɪl rɛtɛn dɛr rɛ-
lɪdɪɔs fɪlɪpɪz, mɪrlɪ, it wud sɪm, bɪkɔz dɛ kanot fɪl sɛfɪ-
ɛntlɪ ɛkzɔltɛd tu luk doun spon dɛ Sɪuprɪm! Bɛt dɛr iz
ɪnhɪrɛnt in ɔl prɛɪd a kontɛmpt for dɛ ɔl-pɛrfɛkt, and a
konsɪld dɛzɛɪr tu ɛkzɔlt ɪtsɛlf ɪvɛn ɔbsɪv dɛ Mɛst Hɛɪ.
(Eɪzɪa 14. 12, 13.)

529. A kontɛmpɛlɪv Kristɪan, lɪvɪŋ mɛtɔŋ in sɛklɪwɪjɔn,
iz ɔpt tu ɔpɪr hɛlɪɛr θɛn sɛdɛrɪz; bɛt it iz not sɛ. ɔl dɛ
vɛrtɪuɪz tɛardz God, hɔvɛvɛr wɛl nɛn in θɪɔrɪ, kan ɔnlɪ bɪ
ɔprɛprɪɪtɛd ɔktɪuɪlɪ bɛɪ dɛ prɔktɪs ov θɛm in sɛsɛɪɪtɪ.
Truw sɛbmɪŋɔn tu God kan ɔnlɪ bɪ lɛrnd bɛɪ “sɛbmɪtɪŋ
oursɛlvz wɛn tu ɔnsɛdɛr ɪn dɛ fɪr ov dɛ Lord.” Rɛvɛrɛns
for God wɔnts ɪts prɔpɛr bɛsɪs sɛntɪl wɪ lɛrn “in lɛlɪnɛs ov
mɛɪnd tu ɛstɪm ɔnsɛdɛr [sɛ fɛr ɔz God iz in hɪm] bɛtɛr
θɛn ɔursɛlvz.” In ɔrdɛr tu lɛv God ɔt ɔl, wɪ mɛst “lɛv
ɔur brɛθɛr ɔlsɛr.”

530. Tu rɛsɪv truwb ɪn ɛnɪ sɛdɛr grɔund θɛn dɛt ov “an
ɔnɛst and gud hart,” iz bɛt tu ɛkstɛŋj a prɛdɪudɪs ɪn fɛ-
vɔr ov a fɔls ɔpɪnɪɔn, for a prɛdɪudɪs ɪn fɛvɔr ov a tru
wɛn. Dɛ sɛlfɪŋ mɛɪnd kanot bɪ sɛdɛr θɛn a prɛdɪudɪst
mɛɪnd. Nɛθɪŋ ɛmɔnsɪpɛts from prɛdɪudɪs bɛt dɛ lɛv ov
truwb grɔundɛd ɪn dɛ lɛv ov gud. In dɛ sɛlfɪŋ prɛdɪudɪst
mɛɪnd, dɛ pɪwɛrɛst truwb iz tɛrnd ɪntu a dɛm ɛɪdɔl.

531. An ɔfɛns mɛ bɪ dɪsɪdɪd tu ɔrɛɪz ɛɪdɛr from an ɪvɛl
wɪl, ɔr from an ɛrɔr ɪn dɪsɪdɪmɛnt. Tɛɔarɪtɪ, ɔz wɛl ɔz pol-
ɪsɪ, sɛdɪjɛsts dɛ lɛtɛr konklɪwɪjɔn, hwɛnɛvɛr it iz pɔsɪbɛl, ɪn
ɔpɔzɪŋɔn tu dɛ formɛr, hwɪtɔ rɛvɛnj, dɛt dɪp-sɪtɛd ɪvɛl, iz
ɛvɛr rɛdɪ tu ɪnsɪst ɔn. Tu kɔuntɛrɔkt dɛ konstrɛkɪŋɔn ov

an ofens in de spirit ov retaliation, de Lord sed, "Bi yi mersiful az yur Fæder in heven iz mersiful;" tu hwitg an Aposel adz, "Not renderiŋ ivel for ivel, b̄t kontrari-weiz blesin, n̄riŋ dat dis iz rekweird ov yu in order dat yi yurselvz me inherit a blesin."

532. De lærer animalz *liv tu it*, bikōz de hav n̄ eidia ov yuus; s̄tg ōls̄ iz de kes wið de mirli sengual man. B̄t hwen man bik̄mz spiritual, hi den, in a spiritual sens, stil *livz tu it*, for hi livz tu apr̄priet spiritual fud, az de veri end ov hiz leif; and in de sem degri hi sisez, if s̄tg woz privv̄sli hiz pr̄pensiti, tu *liv tu it* in a mirli natiural sens. D̄at hwitg woz de end wið him, az tu natiural fud, nou bik̄mz de minz, and hi *its tu liv*. D̄s it apirz dat az spiritual deleits develop demselvz, (bei man'z ḡniŋ ivelz az sinz,) natiural deleits resid bifer dem, and bik̄m sekondari; konsekwentli, s̄ far az bei ridjeneregon, a man bik̄mz truuli a man, hi sisez tu bi aktuali a mir animal.

533. It iz de esençal mark ov a self-l̄viŋ bigot, dat hi iz never kontented wið a person'z biŋ gud. Gudnes iz n̄biŋ in hiz eiz, eksept in d̄ez h̄u ar ov hiz ōpinion.

534. It iz w̄nderful hwen s̄m gud afekgon prompts s̄s tu duu a reit biŋ, hou de meind ōpenz wið persepgonz ov tru w̄ez ov duwiŋ it. D̄er m̄st bi for everi gud afekgon tru d̄ots, bei hwitg it haz p̄uer tu akt. D̄er m̄st bi for everi kondiŋon in hwitg wi ar plest bei Divein Providens, a we bei hwitg, in d̄at kondiŋon, wi me bi ebel fuli tu duu our diwti. De m̄r ardent de afekgon, de m̄r klirli wil de truð bei hwitg d̄at afekgon akts, bi sin.

535. Hwen a gud man'z frend felz him, hi f̄olz bak spon tgariti, hwitg iz hiz ruliŋ l̄v, or r̄der, reizez s̄p tu it; b̄t hwen a selfiŋ man iz ofended at hiz frend, hi desendz from frendŋip tu rezentment. D̄is ḡz de siuprioriti ov de spiritual afekgon ov tgariti tu de natiural afekgon ov frendŋip; or, hwot iz de sem, de siuprioriti ov

gud, hœpiŋ for nœbiŋ agen, tu lœviŋ dem ðat lœv æs. ðe later kwoliti iz gratitiud, hwitŋ (olde wiðout it man iz not hiuuman) biŋ pozést bei man in komæn wið ðe nœbler bruuts, iz deklæd bei Divein Wizdom tu bi ændezerwiŋ ov komendæŋ. (Si Luuk 6. 32-36.) And yet ðe eksklameŋon iz præverbial, "Hou litel gratitiud ðer iz in ðe wœrld!" Hou lœ, ðen, mœst relidjøn hav fœlen tu worant dis seiŋ!

536. ðer ar veri fiu men tu huum it iz ænnesesari tu se, "Biwer hou yu mejur ðe valiu ov anœder'z djsdjmēt bei ðe standard ov hiz estimet (fœvorabel or œderweiz) ov yur œn." Hou prompt iz ðe filiŋ tu prœnouns a man a sensibel man az wi feind him agriiŋ wið our œpinionz, and *veisi verse!*

for, 'tiz a rul ðat ever wil held tru—
grant mi dizaernment—and—ei grant it yu!

537. Nœbiŋ kriets in a man a mœr dip-sited anger agenst anœder ðan an obstinet determinæŋon not tu du ðat œder djsœtis, espeœali hwen hiz kongens telz him ðat ðe demand tu hwitŋ hi wil not yild, haz ðe argiument az wel az ðe reit on its seid. Hens ðe truð ov ðe seiŋ, "Pipel olwez het ðœz ðe hav indjurd." Perhaps ðe hav an instiŋktiv filiŋ ðat if malis wer driven from ðe dœr, kongens wud rœŋ in wið a demand for repareŋon, a demand hwitŋ ðe ar pridetermind tu redjekt.

538. If in yur interkœrs wið œderz yu riali wiŋ tu benefit ðem rœder ðan tu pliz yurself, kœrfuli obzerv hwot it iz ðe wont tu nœ, or wiŋ tu konve, in preferens tu hwot yu dezeir tu se yurself. Houever valiuabel ðe later me bi in ðe abstrakt, it kan bi ov nœ valiu tu ðœz huu tsœn a def ir tu it in konsekwens ov ðer meindz biŋ priokiupaid wið anœder obdjekt.

539. Hi hu iz tû prompt in giviŋ hiz œpinion bikœz hi wud not apir at a los, iz leiabel tu bi sœ leitli imprest wið hwot hi haz sed, az tu giv, wiðout nœiŋ it, a kontrari

opinion at anðer teim. Æs hi folz intu ðe snhapi pozigon ov biig ssspekted az a man defigent ov sinsir reverens for ðe truð, fikel in opinion, and wiðout a proper regard tu konsistensi. Ær iz nør remedi for ðis feliq bæt in ðe Samist's prer, "Set a wotq, O Lord, bifør mei mouþ; kip ðe ðer ov mei lips."

533. Ær ar ðri degriz ov endjowiment; ferst, *bodili ksmfort*,—djenerali sot, and frikwentli rialeizd, tu ðe ster hardeniq ov ðe hart; sekondli, *hapines*, yuniversali høpt for, bæt never rialeizd, eksept bei ðerz hu, pasiñ it bei az an obdjekt ov pørsiut, ingur, ðerdli, ðát hwitq alen konfèrz it, *blesiñ*, for ðen ðe Lord'z djoi abeidz in æs, and meks our djoi tu bi ful. Truwi tu sik ðe Divein blesiñ iz tu feind it, and ðerwið tu sekiur hapines; bæt tu pørsiu hapines alen iz tu pørsiu a gader.

532. Ær iz ðis important diferens bitwin ðe ekserseiz ov a djsdiment oridjinetiñ in truð hwen grounded in self-wil, and in truð hwen grounded in gud; ðe former siks tu efekt ssm yus bei its aktiviti viud abstraktedli from hwot iz siutabel, bikoz it laks intirior persepcon; bæt ðe later intiriorli persivz ðat nðbiñ in ðe we ov instrækcon kan bi yusful ðat iz snsiutabel, and weizli adapts its ministregonz akordinli. ðe persepcon ov hwot iz siutabel tu ðe ekzistiñ stet, iz az nidful in ðe mental az in ðe bodili fiziçan. ðe Divein akomodegonz in ðe Wærd ar ol grounded in Divein Læv, and aford æs an edifeiñ ekzampel.

540. "Relidjon and moraliti" ar yuniversali kspeld tugeðer bei reiterz az distinkt ðiñz, bæt ðer miutual releton iz beð vegli and verissli apriqieted. Ssm hu dim ðemselvz filosoferz, bei relidjon min a keind ov ðiizm, and bei moraliti ðe kondskt dimd respektabel. Ssm Kristianz inklud in relidjon ðe moraliti rekweird bei ðe Beibel, sðerz mek relidjon tu embres enli ðe diutiz ov wærcip; ðe former, bei moraliti, az separetli mençond.

min Kristian kondsct az estimated bei a wärldli standard ; and de later bei moraliti, min feth goiŋ itself in wërks. Viuiŋ man komprihensivli az a Kristian and a sitizen, “ relidjon ” gud min ol dat de Wärd rekweirz az diu tu God from hiz fethful servants ; and “ moraliti ” ol dat iz diu tu hiz kəntrimen (or ðez wið hum hi haz tu du,) from a gud sitizen, hweder defeind bei de Wärd or bei sxbordinet oboritiz konsistent wið it.

541. Advais tu a ysg singel wuman :—Let yuur em bi, snder de geidans and blesig ov Providens, tu render yuurself wärði ov de *best* partner, akordiŋ tu de *best* standard ov estimeŋon ; and ðen yu wil not “ brø yuurself awe ” fuligli.

542. ðer mæst nidz bi ledjitimet kœzez ov disenŋon reletig tu reit and roy kœsez ov akŋon, about hwitg ðer iz a diferens ov epinion. Bst hou meni disenŋonz ar kœzd bei akts præsidiŋ from, or sspœzd tu præsidi from, ivel intenŋon, from infermiti ov temper, and from eror in djsdjmēt. 9 Hou mæ ðiz bi diminigt in nœmber, or ðer il efekts bi obvieted. Bei not impiutiŋ ivel intenŋon hwerever it iz posibel, konsistentli wið rizon, tu du sderweiz ; for ðis iz rekweird bei de lœ ov tgariti : bei toleretiŋ misteken djsdjmēt, bikœz eror iz snavoidabel wið ol. “ Wið hwot mejur yi mit, it gal bi mejurd tu yu agen.” ðis iz a veri, veri solem admoniŋon.

543. “ *Æ fir ov man briŋeð a snær.* ” Intu ðis snær everiwsn mæst fol hui siks onor ov man, rsder ðan ov God. ðe *tru* fir ov God iz its œnli efektial antidœt. Akordinli de weiz man præsids tu se,—“ *Bst husœ puteð hiz trœst in de Lord gal bi set on hei,* ” ðât iz, bi kept sef from de snær ov de fir ov man. In de prezent de de fir ov man, endjenderd bei de difikseltiz ov liviŋ, kœzd bei aboundiŋ selfiŋnes, haz œlmœst obliterated de *tru* fir ov God. It iz œnli a fœls or spiuriœs fir ov God dat iz ever found in kœmpani wið de fir ov man. Sœ loŋ az eniwsn remenz snder de influens ov de later, de *tru* fir ov God,

if it ekzist at ol, iz in a stet ov "suspended animegon." Æe fir ov man mæst not bi konfounded wið pruðens.

544. Wi ar born wið ðe djermz ov ol hereditari *ivel* in our *spiritual* organizegon, and ðe djermz ov ol hereditari *diziz*, korespondiñ ðerwið, in our *matirial* organizegon; ðe former tu bi developt bei temptegeonz, in order tu ðer biij ruted sp and remuuvd, az wi øverksm ðerin; and ðe later tu bi brøt intu aktiviti in siknes, for ðe treial ov our feð and pegens, az ðe Divein Providens me si fit tu permit ðe sem.

545. Æs hui ar intent on spiritual impruvment, ar helpt bei ðe ekzampel, and iven bei ðe anøians, ov ivelz and følsez in sðerz, in ðe we ov kontrast, bei biij led tu form opozit prinsipelz in ðemselvz. Æs du "ol biijz wsrk tugeder for gud tu ðem ðat lsv God." Tu si and profit bei anðer'z føl, iz mætq beter ðan tu bi töt in ðe "dir skul" ov our øn biter ekspiriens.

546. *Mætq* relidjon ølwez minz *mætq* gratitiud tu God, hwitq iz inseparabel from *mætq* gratitiud for keindnes bi-stød bei man.

547. Hou diferent iz ðe miniñ ov ðe term "frend" and "frendcip" on ðe lips ov opozit karakterz! Infinit Benevolens deklertz tu its obdjekts, "Yi ar mei frendz if yi du hwotsøever ei komand yu;" hweil intens selfignes yuwez ðe sem langwedj, "Yi ar mei frendz if yi du hwotsøever ei dezeir yu." Truili ðe frendcip ov ðe wsrld iz enmiti wið God, for ðe frendz ov God ar ðe hui øbe ðe lø ov lsv; hweil ðe frendz ov ðe wsrld and ðe wsrldli, ar ðe hui komplei wið ðe demandz ov selfignes, in order tu resiv ðe sem agen.

548. ¶ Hwot iz ðe heiest hiuman atenment bæt ðis :—perfekt feð in ðe Lord'z perfekt feðfulness.

549. Pliziñ iz ðe perfiumd breb ov flouerz, bæt preçs and mør gretful far tu memori'z lsviñ ðot iz ðe hart-flouer God hað given tu frendcip tru.

543. Ėe diferens bitwin seiĝ, "Yuu ot not tu hav dən," ets., and seiĝ, "Ź Ot yuu not tu hav dən," ets., iz frikwentli Ėe diferens bitwin seĝal pis and wor. Ėe former freziolodji arouzez animositi; Ėe later indiuzez self-ekzamineĝon.

544. Ėe Lord askreibz seĝ gret rezalts tu feð, in Ėe sens ov trəst in God, bikəz, in Ėis sens, feð introdiumez Ėe gud ov inosens, hwitĝ iz Ėe ground or besis ov everi gud.

550. Ėe persepĝon ov spiritual truð az *truð*, iz, in fakt, Ėe persepĝon ov Ėe korespondens ov a propozigon wið spiritual gud in Ėe wíl ov Ėe hirer. Konsekwentli hi ðat haz not gud in Ėe wíl kanot hav a persepĝon ov truð az *truð*, bikəz truð iz non-korespondent wið an ivel wíl.

551. A man wil ləv hiz ən ðots az hiz ən spiritual famili;—bət hi huu ləvz hiz ən famili tu Ėe eksklujon ov beter and weizer pipel, wonts enlardjment ov hart, and ðens ekspanĝon ov nderstandiĝ.

552. Bi tolerant. In moralz, az wel az in mekaniks, alouans məst bi med for frikĝon.

553. Hou ofuli gret iz Ėe kontrast bitwin Ėe tu karakterz, wən ov hwitĝ haz kontinuiali prezénted tu hiz ðots—"Ei ot;"—and Ėe nder—"Yuu ot!" Hiumiliti rezeidz wið Ėe former, bət preid wið Ėe later.

554. Ź Huu iz Ėe gener in an argiument. Sertenli hi huu iz koĝkwerd, not hi huu koĝkwerz, sɣeɣziĝ Ėe former tu fil konvinst ov hiz eror; hi iz a gener bikəz hi iz ritĝer in Ėe trejurz ov truð ðan hi woz bifər, hweil Ėe viktor iz dĝst hwer hi woz. Ėis konsidereĝon prezénts a strog indiusment tu kip Ėe meind olwez əpen tu konvikĝon, and tu gard agenst repəgnans tu bi əverksəm, iven bei Ėe fərs ov truð.

555. Nəbiĝ kan enĝur stedines and ákiurasi tu Ėe dĝdjment bət Ėe predominans ov gud in Ėe wíl. Ėen onli iz Ėe vois ov nderiĝ wizdom herd, seiĝ, "Ėis iz Ėe

we, wok yi in it, hwen yi tɜrn tu ðe reit hand, and hwen yi tɜrn tu ðe left,"—ðát iz, hwen yi ar engedjd in ðe aktivitz ov ðe wfl, and hwen yi ar engedjd in ðe aktivitz ov ðe ɜnderstandiŋ. ðis vois iz herd ɛnli from "biheind ɜs;" or, in ɜðer wɜrdz, geidans iz given efektuali ɛnli bɾu ðe wfl prinsipel, sited in ðe heinder part ov ðe hed. (Si Eizsia 30. 21.)

556. ðe hɛl tendensi ov ridjenereɔon iz tu mek ðe internal and eksternal man *a wɜn*, akordiŋ tu ðe Lord'z wɜrdz, "ðe glɔri ðou hast given mi, ei hav given ðem, ðat ðe me bi wɜn, iven az wi ar wɜn." In order tu sekiur ðis blesed rezɛlt, ðe redi sɔdjestionz, forward rizonz, sɛtel ekskiusez, and presiŋ importiunitiz ov ðe eksternal man mɛst bi put tu seilens, and ekstɔenjd for mik and kɔoperativ responsez tu ðe diktets ov ðe internal.

557. "Tu si ourselvz az ɜðerz si ɜs," iz wel; bɛt tu si ourselvz az God siz ɜs, iz beter; our fele-kritiurz me mistek ɜs; bɛt God kanot.

558. Relidjon iz everibiŋ or it iz nɛbiŋ. Hi hu prɛfesez tu regard it, bɛt ðɜz not mek it hiz everibiŋ, kanot bi konsiderd az perfektli sen in hiz djsdjmɛnt.

559. Hou iniumberabel mɛst bi ðe fɔlsez,—ðe fuulik eidiáz, ekzistiŋ in everiwɜn'z memori, and konstantli leiabel tu bi kold intu aktiviti bei ivel afekɔonz and ivel spirits! Hwot a magnifisɛnt disple ov mersi it iz ðat ðe biater ov ðot iz at eni teim kept fri from ðer prezɛns. Nɛbiŋ les ðan Divein Mersi kan sekiur tu ɜs ðe priviledj at eni teim ov ðiŋkiŋ weizli.

556. Hweil mersi prompts ɜs tu mek ol diu alouans for ðe ignorans or wiknes ov ɜðerz; and hweil wi ar bound tu distingwiŋ bitwin ðe volɛntari fɔlt ov him hu sinz, and ðe involɛntari fɔlt ov him hu mirli misteks,—atribiutiŋ nɔ blem personali tu ðe later, bɛt ɛnli tu ðe former,—an enleitend viuu ov ðe interests ov mankeind rekweirz ðat, *in ðe abstrakt*, wi gud az seviriɫ repɛrbet fɔlsez ɜɜ.

ivelz, biköz fölsez lid tu ivelz and repél gudz. ðæs it apirz ðat a zelss and dʒæst reprəbeʒon ov fölsez, abstrak-tedli from personz, iz in perfekt konsistensi wið ðe piur-est tgariti.

552. Infinit Gudnes and Wizdom, armd wið Omnipotens, kanot kip fri-edjents in a satisfaktori stet; and yet men, huuz gudnes iz smol, huuz wizdom iz fibel, and huuz pouer iz veri limited, ar sʒrpreizd ðat ðer felə fri-edjents ar not in everi respekt in ekzakst akordans wið ðer wigez.

560. Dʒiniʒs, hwen it luuzez seit ov a moral end, kon-desendz tu a keind ov dignifeid bʒfuneri; in okiupeij̄ itself in dekiŋ out treifelz for ðe eidel amiuzment ov ed-iuketed treiflerz.

561. Everiwsn haz ilæstreʒon akordiŋ tu ðe kwoliti ov hiz afekʒon ov truub, and ðe kwoliti ov ðe afekʒon ov truub iz sʒtʒ az ðe gud ov leif iz.

562. Hwen smartiŋ ʒnder a sens ov indjuri, piti for ðe agreser iz a mʒtʒ sefer geid tu ðe dʒædjment ðan ðe filiŋ ov “weild dʒæstis,” az rezentment and revenj hav not ʒn-aptli bin termd. Piti desendz from heven, bʒt ager and rezentment hav ðer oridjin far distant from ðe abødz ov leit. Hens it iz ðat piti eksklusivli pozesez ðat klir vijon hwitʒ iz rekweird tu dizern ðe rial merits ov a kes on bøð seidz. Bifer wi alou a filiŋ ov rezéntment tu areiz, it wud bi wel, in ðe ferst ples, tu regard ðe sʒpøzd agreser wið piti, not ov a kontemptiʒs keind, bʒt hevenli piti; and ðen it wud not seldom bi diskʒverd ðat ðer iz riali nʒbiŋ tu piti; and ðis wud lid tu ðe fʒrðer diskʒveri ðat nʒbiŋ haz hapend tu dʒæstifei rezentment,—nʒbiŋ wið hwitʒ wi kan ledjitimetli kworel, iven on mirli natural groundz. If prøfest Kristianz wud ðæs habituali akt ʒpon ðe Divein lə, “Bles ðem ðat kʒrs yu; duu gud tu ðem ðat het yu; and pre for ðem ðat despeitfuli yuuz yu,” ðe wud aneihilet bei far ðe greter nʒmber ov kʒzez ov diskord amʒʒ ðem. Hwer ðer iz nʒbiŋ in an akt tu

køl fœrþ poti for ðe dwer ov it, ðer kan bi nœþiŋ in it tu konstitiut a dʒs̄st ground for œnfrendli kontenʒon. Aplei ðis rul, and œl kesez ov œnintenʒonal ofens wud bi at wœns ekskluded; and hou veri lardj a prœpœrʒon ov ðe kœzez ov streif ar ov ðis deskripʒon!

563. ðe kompleksiti ov ðe hiuuman karakter apirz in a veri streikiŋ leit in ðis respekt. Wi mœ pozés ðe klirest viw ov ðe tru karakter ov sœm partikiular ivel, hwitʒ wi hœld in ðe strongest reprœbœʒon, hweil at ðe sem teim ðe aktiviti in œs ov sœm œðer ivel bringz wið it sœtʒ an ob-skiuriŋ desitfulnes ðat wi fœl intu it wiðout ðe list eidia ðat wi ar renderiŋ ourselvz obdjekts ov poti and kontempt tu karakterz veri mœtʒ our infiriorz in œl esenʒal respekts. Hens apirz ðe nesesiti ov an imparʒal, rigorœs, and œn-rezervd ekzamineʒon, in order tu gard œs agenst self-de-sepʒon, and mek œs akwented wið “ðe sin ðat dœb mœst izili biset œs.” For wont ov ðis iven prœfest Kristianz ar found (az Hiudibras kwentli haz it) tu

“kom-pound for sinz ðe ar inkleind tu,
bei damiŋ ðez ðe hav nœ meind tu;”

ðe prodigal in ekspenditiur reliŋ at kœvetœsnes, and ðe kœvetœs reliŋ at prodigaliti; ðe œslen kondemiŋ ðe eiras-ibel, and ðe angrî kondemiŋ ðe œslen, veri mœtʒ after ðe faʒon ov ðe selfiʒ and ðe wœrldli.

564. Hi ðat ʒœz tu tʒœrtʒ tu get repiuteʒon, ʒœz tu wœrʒip ðe eidol-godes Fem; hi ðat ʒœz tu get kœstom, ʒœz tu wœrʒip ðe eidol-god Pluutœs or Mamon; hi ðat ʒœz tu pliz sœm individui-al, ʒœz tu wœrʒip ðæt individui-al; and hi ðat ʒœz *mîrli* tu pliz himself, ʒœz tu wœrʒip himself. In a stet ov order, ðe wœrʒip ov God konsists in hiz biŋ regarded az man'z tʒif end; and ðerfœr, in everi stet, a man'z tʒif end, and hiz Obdjekt ov wœrʒip, iz wœn and ðe sem.

565. Hiumiliti rests on a dispoziʒon tu tek for granted ðat our œn epinion mœ bi defektiv, and miknes on a dia-

pozigon tu asium dat sferz me bi kepabel ov geiding our djsdgment. Hiz form de basis ov plezant, and, at de sem teim, ov profitabel segal interkørs; tgifli biköz de render ss efigent midismz in de Lord's hand, ov gud tu sferz. In dis kes de Divein impöls flöz doun, az man's okejon providençali demandz, and meks yus ov ol dat iz in ss hwitg iz avelabel for de Divein pörpos, widout obstrskgon from de selfhud.

566. Hwen a person iz in fevor wid ss, wi ar apt tu pent him tu our imadjinegon *tú* hweit; böt gud hi föl snder our displejur, wi ar den apt tu pent him *tú* blak. Wi nid tu ber in meind de Aposel's adveis, "Let yur moderegon bi nen sntu ol men." In dis kes it wil frikwentli bi disköverd dat nirli ol de tgenj wi ðink wi dizern, iz not riali in de individial sßbdjekt ov our kondemnegon, böt in our en predjudist djsdgment ov him. De fölt hir referd tu ekzists tgifli wid ðöz (and a mältitiudins hest de ar,) hu akt spon nē heier prinsipel ðan ðat kondemd bei de Lord,—“Löv ðem dat löv yu!”

567. It wud bi a gret mistek tu sspöz dat a lardj sfir ov yusfulnes on erb iz nesesarili de best preparegon for a lardj sfir ov yusfulnes in heven. In ol Hiz dispensegonz de Lord haz eternal endz in viuu, and ðerföer Hiz tgif end in orderig our ples hir, iz tu aförd ss de best minz ov preparegon for de lardjest sfir ov yusfulnes, and hens de lardjest endjoiment ov hapines, hirafter. It iz posibel dat siknes, solitiud, and inakgon, biköz de ar de best minz ov ekstensivli sßbdwiig de selfhud, me bi de best minz ov preperig ss for de piurest and möst vigorss ekserseiz ov hevenli löv, in a tötali opozit kondigon ov ekzistens. If, in eni kes, Providens apoints individialz tu de performans ov ekstensiv yusez hir, hwitg, neverðeles, du not preper ðem for yusfulnes hirafter, it iz in kesez hwer de ar wiling tu bi yusful, böt not from piur mötivz. Divein Providens iz *tú* djsst and gud tu ples eni individial

in serkəmstansez ov outward yusfulnes hir for its en pərposez, if ðez serkəmstansez ar inkompatibel wið hiz mōst fevorabel preparəgon for eternal blesednes, hwitg wud bi ðe kes if ðe *nesesarili* fosterd, insted ov diminigt, ðe pouer ov hiz selfhud. Prosperiti in yusfulnes iz az hard tu bi bōrn bei sēm, widout indjuri, az wōrldli prosperiti bei sferz.

568. "It iz not tu mei test."—⁹ Hwot iz ðe oridjin ov a person'z "test." In respekt tu disagriabel obdjekts, it apirz tu bi ðis : ðe wīl iz snder ðe influens ov ðe ləvz hwitg rezeid ðerin. Hwenever ðe obdjekt prezēnted in ðe snderstandiŋ iz disagriabel tu ðe ləvz ov ðe wīl, it iz repēld, and ðe filiŋ atendant spon ðe operegon iz embodid in ðe wōrdz, "It iz not tu mei test." ðæs, hwen fols doktrinz ar ləvd bei ðe wīl, ðāt iz, hwen ðe korespond wið ðe ivel ləvz ðer, and truðz ar prezēnted, a filiŋ ov repəgnans areizez, hwitg iz misteken for an evidens or persepgon ov ðer sntuub, and ðerfor ðe ar indignantli redjekted at wōns. Bst ðe rial kes iz ðis : ðe redjekgon iz ðe akt ov ðe wīl, (not ov ðe rizon,) hwitg in ðis form sez ov ðe doktrin sēbmited, "It iz not tu mei test." ðer kan bi nō self-wīld redjekgon ov niu eidiaz *bikoz* ðe ar niu, eksept in meindz hwer *tru* humiliti and miknes (se litel snderstud in ðe Kristian wōrld,) ar strendjerz. ðiz vertiuz aferd an efektiual tgek on ðe ekserseiz ov eni sndiu influens ov ðe wīl over ðe snderstandiŋ.

569. ðe best sekiuriti for our duiŋ djəstli and ləviŋ mersi, iz found in our wōkiŋ hēmbli wið our God. Hi hu filz ðat sakklob and agez best deskreib hiz natural stet biŋer God, wil not bi iger tu indēldj in an sndjəst ekspenditiur spon ðe godz ov dres and ekwipedj in order tu mek an apirans biŋer men ; and hi hu, in devout adəregon ov ðe Divein Gudnes, teks hiz ples habituali at ðe futstul ov Divein Mersi, wil not bi found wontig in mersi tu hiz fele-kritiurz.

566. It iz posibel tu mortifei de sinz ov de apeteit, ekzibit outward peieti, and konform tu moral and sivil löz eksternali, and yet tu tgerig in ful vigor de lšvz ov self and de wörlđ in de form ov kšvetšsnes, envi, hetred, malis, and ol šntgaritabelnes. Dis iz tu hav a nem tu liv hwer leif iz ded.

568. De perfekgon ov bōb seksez dependz špon đer individual atenment ov de maridj ov gudnes and truθ. De konstituiugonal predominans ov afekgon in de fimel, and ov intelidjens in de mel, naturali lidz tu emiabiliti in de former and respektabiliti in de later. Bšt neider kan bi depended špon, not haviđ đát fiksednes ov prinsipel hwitg renderz konfidens sef. Dis fiksednes iz akweird šnli đruu de individual yunion ov spiritual afekgon wiđ de intelidjens natiural tu de mel, and ov spiritual intelidjens wiđ de afekgon natiural tu de fimel. Šntil dis yunion iz akompligt, neider seks kan bi sed tu bi šnder de gšvernment ov prinsipel, or tu hav akweird a klem tu rağonal konfidens. Az for maskiulin wimen wiđout afekgonet emiabiliti, and efeminet men wiđout intelektual respektabiliti, de ar eksepgonz tu de order ov netiur; šstg personz pozés šnli a klem tu kompağonet toleregon, biij inkepa-bel ov komandiđ eider natiural lšv or respekt; stil les kan de bi regarded wiđ đát spiritual lšv and respekt yuneited, hwitg itg seks efektiuali komandz from de gud and weiz, đruu de individual yunion ov gudnes and truθ.

570. Tu de man hui livz šnli in de eksternal sensez, a reni de šdjsjests mirli de eidia ov diskšmfort; bšt hi hui kontemplets biiz from an intirior prinsipel ov đot, siz in it Netiur wipiđ, šverksm wiđ a sens ov de Divein Gudnes, and mör biutiful in tiz đan hwen dekt in her rēbz ov nuu-de splendor.

571. De diitiz ov everi neğon hav olwez bin ov de šem karakter wiđ de pipel đat wšrgipt dem.

572. It iz imposibel đat enibiđ šē natiural, šē nesēsari,

and sɛ yuuniversal az deð, ɣud ever bi dezeind bei Providens az an ivel tu mankeind.

573. ðe stet ov hiuuman sɛseieti, komperd wið ðe kapasiti ov hiuuman netiur, afɛrdz strog prezsmɔn in fevor ov ðe ɛpinion ðat ðe wɜrld iz yet in tɛildhud.

574. Tu bi a man iz a karakter ov greter oridjinal digniti ðan tu bi a kiɣ : ðe former iz a distiŋkɔn ov God'z mekiɣ ; ðe later, ov man'z.

575. Nɔwɜn ɣud bi rekweird tu biliv, from respekt tu ðe ɛpinion ov anðer.

576. If our hɔps and djoiz senter in ðis wɜrld, it iz a mortifeiɣ ðot ðat wi ar everi ðe departiɣ from our hapines ; bɛt if ðe ar fikst abɔv it iz a djoiz tu biɣk ðat wi ar everi ðe drɔiɣ nɪrer tu ðe obdjekt ov our heiest wiɣez.

577. ðe meind ov man, leik soil, reizex in valiu akordiɣ tu ðe degri ov its kɛltiveɔn.

578. Misteri iz not ðe karakter ov Kristianiti ; bɛt sɛbleim peieti and tɛst moraliti.

579. Kristianiti regiulets, bɛt dɛz not ekstiŋgwiɣ, our afekɔnz ; and in ðe diu regiuleɔn ov our afekɔnz konsists our hapines az rizonabel biɣz.

57ɔ. Paɣal ekzamineɔn iz ðe perent ov pertinasi ti ov ɛpinion ; and a frɔward prɛpensi ti tu bi anɣri wið ðɔz hu kwestion ðe validiti ov our prinsipelz, or denei ðe dɣstnes ov our konklujonz, in eni mater respektiɣ filosofi, polisi, or relidjon, iz an infalibel mark ov predjudis.

57ɛ. ðe ira iz apɛtɣiɣ veri fast hwen ðioldodjikal akri moni ɣal bi swolɛd ɛp in evandjelikal tɣariti, and a liberal tolereɔn bikɛm ðe distiŋgwiɣiɣ fitiur ov everi tɣɛrtɣ in Krisendom.

580. Kristianiti kɔlz ɛs tu ðe nɔblest ekserseiz ov our ɛnderstandiɣ ; and wi luz ðe benefit ov it if wi du not biɣk siriɛsli and dɣɔdj fri li.

581. ðɔz hu kontemplet ðe Divein Biɣ ɛnder ðe karakter ov Marz, (ðe " god ov batelz,") ar vertiuali ðe wɜr-

giperz ov ðe hiðen god Marz, az truuli az eni man ever woz in ðe teim ov ðe Griks and Rømanz.

582. Hwenever Kristianiti ǵal bi yuuniversali præfest in ol its truub, and praktist in ol its piuriti, ðe wørld wil bi wøn yuuniversal monarki, ønder ðe røn ov læv.

583. A meind frõt wið ðe vertiuz, iz ðe naturali soil ov elegans.

584. Tu er iz hiuman ; tu forgiv Divein.

585. Wøn gret kòz ov our insensibiliti tu ðe gudnes ov ðe Krieter, iz ðe veri ekstensivnes ov hiz bounti. ðe komøn benefits ov our netiur enteiri eskep æs. Neitli rest and deli bred, ðe ordinari yuus ov our limz and sensez and ønderstandingz, ar gifts hwitǵ admit ov nø komparison wið eni æðer. It iz in ðøz þiǵz hwitǵ ar ðe møst komøn ðat ðe amplitiud ov ðe Divein benigniti iz persivd.

586. ðer iz ðis siupremasi vested in everi Kristian in hiz øn bihsf, ðat hi haz a reit tu dǵsdj for himself in ðe aferz ov kongens and eternal salveǵon : a reit not tu bi predjudist bei ðe klemz ov pouer and øboriti, in eni men on erb.

587. Filosofi me infiuz stæbornnes, bæt relidjon ønli kan giv peǵens.

588. A pamperd bodi wil darken ðe meind, and an enleitend meind wil maseret ðe bodi. Nøn hav feld tu konfèr ðer estim on ðøz huu prefèr intelekt tu sens ; huu kontrel ðer lærer bei ðer heier fakøltiz, and forget ðe wonts and dezeirz ov animal leif for ragonal diskwizigonz or peiæz kontempleǵonz.

589. ðer iz nø man sø mizerabel az hi ðat iz at a los hou tu spend hiz teim. Hi iz restless in hiz bøts ; ønstedi in hiz kounselz ; dissatisfeid wið ðe prezent ; solisitæz for ðe fiutiur : hweraz hi ðat prudentli kompiutis hiz ourz and hiz biznes, dæz not ønli fortifei himself agenst ðe komøn aksidents ov leif, bæt impruuvz ðe møst rigoræz dispenseǵonz ov Providens tu hiz kømfort, and standz ferm ønder ol ðe treialz ov hiuman wiknes.

588. For ðe mœst part, pipel ar born tu ðer *œpinionz*, and never kwestion ðe truð ov hwot ðer *famili*, or ðer *kœntri*, or ðer *parti* profes. ðe klœt ðer meindz az ðe du ðer bodiz, after ðe façon in vœg; not wœn in a hœndred ever ekzaminz hiz prinsipelz. It iz sœspekted ov *luk-wormnes* tu sœpœz ekzamineçon nesesari, and it wil bi tçardjd az a *tendensi tu apostasi* if wi ge about tu ekzamin ðem. Personz ar aplœded for preziuumiç ðe ar in ðe reit, and (az Mr Lok sez,) hi ðat konsiderz and inkweirz intu ðe rizon ov ðiçz iz kounted a *fœ tu orðodoksi*, bikœz possibli hi mœ diviet from sœm ov ðe resivd doktrinz. And ðœs men wiðout eni indœstri or akwizigon ov ðer œn, (lezi and eidel az ðe ar,) inherit *lœkal truðtz*, ðæt iz, ðe truðtz ov ðæt ples hwer ðe liv, and ar iniurd tu asent wiðout evidens. ðis haz a loç and œnhapi influens; for if a man kan briç hiz meind wœns tu bi pozitiv and firs for propoziçonz huw evidens hi haz never ekzamind, and ðæt in materz ov ðe gretest konsernment, hi wil natiurali folœ ðis çort and izi we ov dœsdjiç and biliviç in kesez ov les mœment, and bild œl hiz œpinionz spon insœficient groundz.

589. Ei wiliçli konsid tu everi man hwot ei klœm for meiself—ðe friest renj ov ðœt and ekspreçon. Insted ov wiçig or ekspektiç ðæt yuniformiti ov œpinion çud bi establiçt, ei am konvinst ðæt it iz neider praktikal nor dezeirabel; ðæt vareietiz ov ðœt ar az niuwerss, and az stroçli markt, and az irediœsibel tu wœn standard az ðœz ov bodili form; and ðæt *tu kwœrel wið wœn huw ðiçks differentli from ourselvz, wud bi nœ les œnizonabel ðan tu bi æççri wið him for haviç fitiurz œnleik our œn.*

590. ðe ediuçegon ov ðe hiuuman meind komensez in ðe kredel; and ðe impreçonz resivd ðer frikwentli ekzert ðer influens ðruw ðe hœl ov leif. Prinsipelz hwitç tek ðe dipest ruut, ar ðœz implanted diuwiç ðe sizonz ov infansi, tçeildhud, and yuð. ðe yœç piupil teks erli lesonz from everiçiç around him; hiz *karakter* and *habits*

ar formij bifør hi haz eni kongssnes ov hiz rizonij pou-erz. Æe grand prinsipelz bei hwitg hi iz tçifli aktiueted, ar olwez formd akordij tu ðe kxstomz and ðe prinsipelz prevalent in ðe kxntri or intimet konekçonz hwer hi iz plest, xntil

“hwot softer netiur starts at wið afreit,
ðe hard inhabitant kontendz iz reit.”

591. Let not ðe fridom ov inkweiri bi çakeld. If it mxtipleiz kontençonz amxy ðe weiz and vertiuus, it eks-erseizez ðe tçariti ov ðez hui kontend. If it çeks for a teim ðe bilif ðat iz rested onli xpon predjudis, it feinali setelz it on ðe brøder and mør solid basis ov konvikçon.

592. Ol gævrenments and sèseietiz ov men duu in præs-
ses ov loy teim gaðer an iregiulariti; and wer awe mxtg ov ðer primitiv institiuçon. And ðerfør ðe trui wizdom ov ol edjez hað bin tu reviu at fit piriodz ðez erorz, de-fekts, or eksèsez, ðat hav insensibli krept intu ðe pxblik administregon: tu brxç ðe dxt of ðe hwilz, and oil ðem agen, or, if it bi found adveizabel, tu tçuiz a set ov niu wsnz. And ðis reformegon iz mxt izili, and wið list distxrbans, tu bi efekted bei ðe sèseieteti itself, nør singel men biij forbiden bei eni madjistret tu amend ðer on manerz, and mxtg mør, ol sèseietiz havij ðe liberti tu briy ðemselvz wiðin kxmpas.

593. Wi le xprejurz in heven hwen wi tçerig ðe do-mestik tçaritiz. “Æe sin hui tel xs løy kan dei,” and ðe olse er grivssli hui xpeçz ðat natiural afekçonz tend tu win xs from God. Far xðerweiz! ðe develop vertiuz ov ðe ekzistens ov hwitg in our on harts wi çud els bi xnkongss; and beindij xs tu itg xðer, ðe beind xs olse tu our komxn perent.

594. Truð iz az imposibel tu bi soild bei eni outward tçtg, az ðe sxbim; ðe ðis il-hap wæt on her nativiti, ðat çi never kxmz intu ðe wørld bxt leik a bastard, tu ðe ig-nomini ov him ðat brøt her ferd; til Teim ðe midweif,

rsder ðan ðe mæder ov truð, gal hav woçt and sòltd ðe infant, deklærd her ledjitimet, and tçsrtçt ðe fsder ov dis yrs Minerva from ðe nidles kòz ov hiz pærgægon.

595. Liberti iz tu ðe kolektiv bodi hwot helb iz tu everi individuiual bodi. Wiðout helb nê plejur kan bi tested bei man; wiðout liberti, nê hapines kan bi endjoid bei sêseieti.

596. It iz imposibel tu mek pipel ænderstand ðer ignorans; for it rekweirz nœledj tu persiv it; and ðærfer hi ðat kan persiv it haz it not.

597. A man çud never bi æçemd tu en hi haz bin in ðe roç, hwitç iz bæt seiç in æder wærdz, ðat hi iz weizer tu-ðe ðan hi woz yesterde.

598. ðe ol ðe windz ov doktrin wer let lus tu ple æpon ðe erð, sê truð bi in ðe fild, wi duu indjuæriæssli, bei leisensinç and præhibitiç, tu dout her strengþ. Let her and fòlshud grapel: ¶ huu ever niú truð put tu ðe wærs in a fri and øpen enkounter. ¶ Huu nêz not ðat truð iz stroç —nekst tu ðe Olmeiti. Ei nidz nê polisiz, nor strata-djemz, nor leisensinç, tu mek her vikteriss; ðeoz ar ðe gifts and defensez ðat eror yuwez agenst her pouer.

599. Nê yuzedj, lœ, or œboriti hwotever, iz sê beindinç ðat it nid or øt tu bi kontiniud hwen it mæ bi tçenjd wið advantedj tu ðe komiuniti. ðe famili ov ðe prins, ðe order ov sækseçon, ðe prerogativ ov ðe kroun, ðe form and parts ov ðe ledjisletiur, tugeðer wið ðe respektiv pouerz, ofis, diureçon, and miutual dependensi ov ðe several parts, ar ønli sê meni lœz, miutabel leik æder lœz, hwen-ever ekspidiensi rekweirz, eider bei ðe ordinari akt ov ðe ledjisletiur, or, if ðe okejon dezervz it, bei ðe interpozigon ov ðe pipel.

59ç. ðer ar habits not ønli ov drinçinç, swerinç, and leiinç, and sæm æder ðinç, hwitç ar komønli aknœledjd tu bi habits, and kold sæ; bæt ov everi modifikeçon ov akçon, spitç, and bœt. Man iz a bændel ov habits. ðer æz

habits ov indæstri, atengon, vidjilans, and advertensi ; ov a prompt ebidiens tu ðe djsdjmēt, or ov yilding tu ðe ferst impæls ov pagon ; ov ekstending our viuz tu ðe fuitiur, or ov restig spon ðe prezent ; ov aprihending, mebod-eizig, rizonig ; ov indolens and dilatorines ; ov vaniti, self-konsit, melankoli, parçialiti ; ov fretfulnes, sæspiçon, kapçæssnes, senserissnes ; ov preid, ambiçon, kævetæssnes ; ov øver-ritçig, intrigig, prædjektiçig ; in a wærd ðer iz not a kwoliti or sæçkçon, eider ov bodi or meind, hwitç dæz not fil ðe influens ov ðis gret lō ov animated netiur.

592.

Æe man,

huu in hiz spirit komiunz wið ðe formz
 ov Netiur, huu wið snderstanding hart,
 dæb nē and læv sætç obdjekts az ekseit
 nē morbid pagonz, nē diskweietiuud,
 nē vendjans, and nē hetred, nidz mæst fil
 ðe djoī ov ðæt piur prinsipel ov læv
 sæ dipli, ðæt, s̄nsatiseid wið øt
 les piur and ekskwizit, hi kanot tçuuz
 bæst siks for obdjekts ov a kindred læv
 in fele netiurz, and a kindred djoī.
 Akordinçli hi bei degriz persivz
 hiz filiñz ov averçon sofend doun,
 a høli tendernes pervedz hiz frēm :
 hiz saniti ov rizon not imperd,
 sæ rsæter øl hiz ðøts nou fløig klir,
 from a klir founten fløig, hi luks round
 and siks for gud ; and feindz ðe gud hi siks ;
 s̄ntil abhorens and kontempt ar biñz
 hi ønli nōz bei nem ; and if hi hir
 from s̄der mouðz ðe langwedj hwitç ðe spik,
 hi iz kompaçonet, and haz nē ðøt,
 nē filiñ hwitç kan øverksm hiz læv.

593. It iz særpreizig hwot an influens teitelz hav spon

de meind, iven ðer ðiz teitelz bi ov our en mekiŋ. Leik tġildren, wi dres ʒp ðe pʒpets in feineri, and ðen stand in astoniġment at ðe plastik wʒnder. Ei hav bin teld ov a rat-katġer hir, hui stræld for a loġ teim about ðe viledġez wiðout feindiŋ eni emploiment; at last, houeever, hi ðot proper tu tek ðe teitel ov "Hiz Madġesti'z rat-katġer in ordinari," and ðis sʒksided biyond hiz ekspekteġonz; hwen it woz nen ðat hi kot rats at kort, ol wer redi tu giv him kountenans and emploiment.

561. ðer nidz nʒ gret ʒtelti tu pruv ðat beð benefits and indġuriz resiv ðer valiu from ðe intenġon, hwen iven bruts ðemselvz ar ebel tu deseid ðis kwestion. Tred ʒpon a dog bei tġans, or put him tu pen ʒpon ðe dresinġ ov a wuund; ðe wʒn hi pasez bei az an aksident, and ðe ʒðer, in hiz faġon, hi aknoledġez az a keindnes; bʒt ofer tu streik at him, and ðer yu duu him nʒ hʒrt at ol, hi fleiz in ðe fes ov yu, iven for ðe mistġif ðat yu berli ment him.

562. ðe reit ediukeġon ov fimelz iz ov ðe ʒtmʒst im-portans tu hiuuman leif. ðer iz nʒbiġ mʒr dezeirabel for ðe komʒn gud ov ol ðe wʒrld; sins, az ðe ar mʒðerz and mistresez ov familiz, ðe hav for sʒm teim ðe ker ov ðe ediukeġon ov ðer tġildren ov beð sorts, and ar intrʒsted wið ðát hwitġ iz ov ðe gretest konsekwens tu hiuuman leif.

563. Az ðe helð and strenġð, or wiknes ov our bodiz, iz veri mʒtġ eiġ tu ðe meðodz ov tritiŋ ʒs hwen wi wer yʒġ; sʒ ðe soundnes or foli ov our meindz iz not les eiġ tu ðer ferst temperz and wʒz ov ðinġinġ, hwitġ wi iġerli resivd from ðe lʒv, tendernes, oðoriti, and konstant kon-verseġon ov our mʒðerz.

564. Az wi kol our ferst langwedġ our mʒðer-tʒġ, sʒ wi me az dġʒstli kol our ferst temperz our mʒðer-tem-perz; and perhaps it me bi mʒr izi tu forget ðe langwedġ ðan tu part enteiri wið ðer temperz wi lernd in ðe nʒrseri.

565. ðer a lingwist ġud preid himself tu hav ol ðe tʒġz ðat Babel kleft ðe wʒrld intu, yet if hi hav not stʒdid ðe

solid biȝz in ðem az wel az ðe wǽrdz and leksikonz, hi wer nǽȝig sǽ mǽtȝ tu bi estimd a lerned man az eni yǽ-man or tredzman kompetentli weiz in hiz mǽster deialekt ǽnli. Hens apir ðe meni mistǽks hwitȝ hav med lernig djenerali sǽ ǽnplizig and ǽnsǽksesful; and wi du amís tu spend seven or et yirz mirli in skrepig tugeðer sǽ mǽtȝ mizerabel Latin and Griuk az meit bi lernd ǽðerweiz izili and deleitfuli in wǽn yir.

586. Ol ðe performansez ov hiuman art, at hwitȝ wi luk wið prez or wǽnder, ar instansez ov ðe rezistles fǽrs ov persevirans; it iz bei ðis ðat ðe kwori bikǽmz a piramid, and ðat distant kǽntriz ar yuneited bei kanálz. If a man wer tu komper ðe efekt ov a singel strǽk ov a pik-aks, or ov wǽn impregon ov ðe sped, wið ðe djeneral de-zein and last rezǽlt, hi wud bi ǽverhwelmd bei ðe sens ov ðer disprǽpǽrgon; yet ðǽz peti operegonz insesantli kontiniud, in teim sǽrmount ðe gretest difikǽltiz, and moun-tenz ar leveled, and ǽganz bounded, bei ðe slender fǽrs ov hiuman biȝz.

587. 'Tiz ðe meind ðat meks ðe bodi ritȝ;
and az ðe sǽn breks ðruu ðe darkest kloudz,
sǽ onor 'pireð in ðe minest habit.
¶ Hwot! ¶ Iz ðe dje mǽr preȝs ðan ðe lark,
bikǽz hiz fǽderz ar mǽr biutiful;
or ¶ iz ðe ader beter ðan ðe il,
bikǽz hiȝ pented skin kontents ðe eí.
O nǽ, gud Ket; neider art ðou ðe wǽrs
for ðis pur fǽrnitiur and min aré.

588. Ol vertiuz ar in agriment, ol veisez at verians.

589. Rizon and fri inkweiri ar ðe ǽnli efektiual anti-dets ov eror. Giv ðem ful skǽp, and ðe wil ǽphǽld ðe truð bei briȝig fǽls ǽpinionz, and ol ðe spiuriss ofspring ov ignorans, predjudis, and self-interest, bifǽr ðer sevir tribiunal, and ǽsbdjekting ðem tu ðe test ov klǽs investi-

gegon. Eror alen nidz artifical sꝑort; truð kan stand bei itself.

566. Hwen wi si ðe avariçs and krafti tekiḡ kompan-ionz tu ðer tebelz and ðer bedz, wiðout eni inkweiri bꝛt after farmz and mꝛni; or ðe gidi and ðotles yuneitiḡ ðemselvz for leif tu ðerz hum ðe hav sin enli bei ðe leit ov teperz; hwen perents mek artikelz for tçildren wiðout inkweiriḡ after ðer konsent; hwen sꝛm mari for erz tu disapoint ðer brꝛðerz; and sꝛðerz ðrø ðemselvz intu ðe armz ov ðerz ðe du not lsv, bikøz ðe hav found ðemselvz redjekted hwer ðe wer mør solisitss tu pliz; hwen sꝛm mari bikøz ðer servants tçit ðem; sꝛm bikøz ðe skwonder ðer en mꝛni; sꝛm bikøz ðer houzez ar pesterd wið kꝛmpani; sꝛm bikøz ðe wil liv leik sꝛðer pipel; and sꝛm bikøz ðe ar sik ov ðemselvz, wi ar not sꝛ mꝛtç inkleind tu wꝛnder ðat maridj iz sꝛmteimz sꝛnhapi, az ðat it apirz sꝛ litel loded wið kalamiti; and kanot bꝛt konklud ðat sꝛseieti haz sꝛmbiḡ in itself eminentli agriabel tu hiuuman netiur, hwen wi feind its plejurz sꝛ gret ðat iven ðe il tçois ov a kompanion kan hardli øverbalans ðem.

568. ðe djeneral gud iz ðe end ov ol djsst gꝛvernment: and ol ðe rulz ov kondsçkt agrið spon, ol ðe statiuts, löz, and prisepts enaktet and promsçlgetet, ar med wið a viur tu promøt and sekiur ðe pꝛblik gud: and ðerfor ðe veri netiur and dezein ov gꝛvernment rekweirz niur löz tu bi med, hwenever it iz found ðat ðe øld wꝛnz ar not sꝛfigent, and øld wꝛnz tu bi repild hwenever ðe ar found tu bi mistçivꝛs in ðer operegon. *If ðe esençal parts ov eni sistem ov sivil gꝛvernment ar found tu bi inkonsistent wið ðe djeneral gud, ðe end ov gꝛvernment rekweirz ðat sꝛtç bad sistem çud bi demoligt, and a niur wꝛn formd, bei hwitç ðe pꝛblik wil çal bi mør efektiuali sekiurd.* And fꝛrðer, if sꝛnder eni konstitiuçon ov gꝛvernment ðe administregon çud veri from ðe fꝛndamental dezein ov promøtiḡ and sekiuriḡ ðe komꝛn gud, in sꝛtç kes ðe sꝛbdjekts ar

in diuti bound tu djoin ol ðer strengþ tu redius materz tu ðer *oridjinal gud order*.

520. A djæst man hets ðe ivel, bæt not ðe ivel duer.

521. ðer ar bæt tu klasez ov men : *ðe retroged*, and *ðe progresiv*.

522. It iz not difikælt tu konsiv ðat, for meni rizonz, a man reits mætç beter ðan hi livz. For widout enteriç intu refeind spekiuleçonz, it me bi çen mætç izier tu de-zein ðan tu perform. A man præpæzez hiz skimz ov leif in a stet ov abstrakçon and disengedjment, ekzempt from ðe enteishments ov heþ, ðe solisiteçonz ov afekçon, ðe importiunitiz ov apeteit, or ðe depregonz ov fir, and iz in ðe sem stet wið him ðat titçez spon drei land ðe art ov navi-geçon, tu hum ðe si iz olwez smuð, and ðe wind olwez prosperæss.

523. Truþ, hweder in or out ov façon, iz ðe mejur ov noledj, and ðe biznes ov ðe nderstanding; hwotever iz biseidz ðæt, houeever oboreizd bei konsent, or rekomended bei reriti, iz næþiç bæt ignorans, or sæmbiç wærs.

524. Poverti, ekseil, los ov fem or frendz, ðe deþ ov tçildren, ðe direst ov ol pledjez ov a man'z hapines, mek not ikwal impreçonz spon everi temper. Yu wil si wæn man ndergø, wið skers ðe ekspens ov a sei, hwot anðer, in ðe biternes ov hiz sæl, wud gø mœrniç for ol hiz leif loç : ne, a heati wærd, or an ænkeind luk, tu a soft and tender netiur, wil streik diper ðan a særd tu ðe hardend and sensles. If ðiz reflekçonz held tru wið regard tu misfortiunz, ðe ar ðe sem wið regard tu endjoiments; wi ar formd diferentli, and hav diferent tests and persepçonz ov þiçz; bei ðe fers ov habit, ediukeçon, or a partikiular kast ov meind, it hapenz ðat neider ðe yus nor pozeçon ov ðe sem endjoiments and advántedjez, prædiusez ðe sem hapines and kontentment; bæt ðat it diferz in everi man olmœst akordiç tu hiz temper and komplekçon : sæ ðat ðe self-sem hapi aksidents in leif, hwitç giv raptiurz tu ðe

kolerik or sangwin man, gal bi resivd wið indiferens bei ðe kold and flegmatik; and sɜ odli perplekst ar ðe akounts ov bɛb hiiman hapines and mizeri in ðis wɜrld — ðat treifelz leit az ɛr gal bi ebel tu mek ðe harts ov sɜm men siŋ wið dʒɔi; at ðe sem teim ðat ɜðɜz, wið rial blesinŋ and advantedjez, wiðout ðe pouer ov yuuzinŋ ðem, hav ðɜ harts hevi and diskontented. Alas! if ðe prinsipelz ov kontentment ar not wiðin ɜs, heit ov stegon or wɜrldli grandor wil az sunn ad a kiubit tu a man'z statiuɜ az tu hiz hapines.

525. Wer ei (sez Ser Djon Hergel,) tu pre for a test hwitŋ ɡud stand mi in sted ɜnder everi vareieti ov sɜrkɜmstansez, and bi a sɜrs ov hapines and tɛɜrfulnes diuɜrinŋ leif, and a ɡild agenst its ilz, houeɜɜ biŋz meit ɡɜ amís, and ðe wɜrld froun spon mi, it wud bi a test for ridinŋ. Giv a man ðis test, and ðe minz ov gratifeiinŋ it, and yu kan hardli fel ov mekinŋ him a hapi man; ɜnles, indid, yu put intu hiz handz a mɜst pɜvɜrs selekɜon ov buks. Yu ples him in kontakt wið ðe best sɜseieti in everi piɜiod ov histori, wið ðe weizest, ðe witiest, ðe tenderest, ðe brevest, and ðe piurest karakterz hu hav adordn hiimaniti. Yu mek him a denizen ov ol neɡonz, a kontemporari ov ol edjez. ðe wɜrld haz bin kɜiated for him.

526. It iz beter tu bi weiz and not tu sim sɜ, ðan tu sim weiz and not bi sɜ; yet men for ðe mɜst part dezeir ðe kontrari.

527. Tek hid hwot yu promis; si ðat it bi dʒɜst and onest and loful, and hwot it iz in yuɜ pouer onestli and sertenli tu perform; and *hwen* yu hav sɜ promist, bi tru tu yuɜ wɜrd.

528. Rizon iz ðe enemi ov ol veiolens and ov ol fɜrs, and konŋkwerz ɜnli bei djentelnes, perswejon, and truð.

529. In prosperiti bi preperd for a tɛɜnj, in adversiti hɜp for wɜn.

523. It iz ðe biznes ov vertiu tu mek a gort leif sʃfigent. Leif iz tu bi mejurd bei akgon, not bei teim. It iz a blesed biȝ tu dispatȝ ðe biznes ov leif bifor wi dei.

524. It iz ðe ker ov a weiz and a gud man tu luk tu hiz manerz and akgonz ; and rʃder hou wel hi livz ðan hou loȝ : for tu dei suuner or leter iz not ðe biznes, bʃt tu dei wel or il ; for ðeb bringz tu sʃs imortaliti.

600. Neledj, sʃnleik ol sʃder keindz ov trejur, inkrisez rʃder ðan diminigez bei biȝ komiuniketed and imparted tu sʃderz.

601. It iz not ðe solitari leif, or leif ov reklus peieti separat from tȝariti, bʃt sʃtȝ a wʃn az me konsist wið ðe relativ and sȝgal diutiz, ðat best kwolifeiz for ðe kinȝdom ov heven, az ðat hwerin truð and dʃsʃtis, benevolens and akts ov tȝariti, in konformiti wið ðe Divein lȝz, me hav ðer skȝp and ekserseiz. Hiz vertiuz, presidiȝ from, and sagktifeid bei a Divein prinsipel wiðin, (and not bei a leif ov reklus, relidjʃs ekserseizez, void ov tȝariti tȝardz our nebsr,) render ðe we tu heven bȝb izi and deleitful, ekzolt ðe sȝl in ol its faksʃltiz, and giv it a mitnes for ðe partisiȝpeȝon ov selestial dȝoiz.

602. Sentiments ov relidjon and vertiu ar ðe sidz ov ol hapines, ðe sekiuriti in ol dendjer, ðe sʃpȝrt in ol afflikȝon.

603. ðe several dispenseȝonz ov Providens ar bringiȝ forward kontiniuali, ðer bei sʃnsin wez, ðat blesed stet ov biȝz, iven on ðis erð, ov hwitȝ, houever els improbabel in itself, ðe atribiuts ov God afȝrd sʃs hȝp, and hiz profets aȝurans.

604. Disiplin, wiðout instrʃkȝon, iz mir tirani ; and instrʃkȝon wiðout disiplin, litel beter ðan yuusles tȝk.

605. Nȝwʃn ever biterli kondemd himself bikȝz hi had spent hiz yʃȝȝer yirz sȝberli ; meni hav ðat ðe did not.

606. Hwen men ar imoderetli gratifeid bei ðe nȝtis ov ðȝz in ðe siupirior ranȝks ov leif, it bispiks gret wont ov

đát vigor ov intelekt hwitg inspeirz an independens and digniti, đát wud not trampel on a wœrm, or krinj tu an emperor.

607. Bi fit tu liv đát yu me bi fit tu dei.

608. Hweil đe infirior pouerz ov hiuuman netiur asium dominion øver đe siupirior, nœ man kan bi hapi. Đe intengon ov đe Gospel iz not tu destroi đe afekgonz ov men, bœt tu regiulet and restœr đem tu diu order and harmoni, and sœ tu prœmet đe felisiti ov đe hiuuman res.

609. A portents serkœmstans in đe prezent stet ov komiunitiz professedli sivileizd, iz đát djeneral atengon tu preivet interest and endjœiment, hwitg apirz đru đe hœl serkel ov sœseiati.

60œ. Wœn ov đe gretest ekselensiz ov đe Kristian relidjon iz, đát it pozœsez đe kwoliti ov yuuniversaliti; and az far az eni ov đe sekts, ønder đe Kristian nem, redjekt or kounterakt đis yuuniversaliti, đe depart from đe relidjon ov đe Gospel, and venli atempt tu sœbstituiut an eksklusiv sistem ov relidjon in its sted.

60œ. Đe plejurz ov test refreg đe meind after đe tœilz ov đe intelekt and đe leborz ov abstrakt stœdi; and đe gradiuali rez it abœv đe atœtements ov sens, and preper it for đe endjœiments ov vertiu.

610. Az in leif tru digniti mœst bi founded on karakter, not on dres and apirans, sœ đe digniti ov kompozigon mœst areiz from sentiment and đœt, not from ornament.

611. Tu briŋ our dezeirz, hwen đe ar đe strongest, doun tu our kondigon, iz a mœtg izier wœrk đan tu rez our kondigon øp tu our dezeirz, hwitg wil ønli grœ đe mœr øngœv-ernabel đe mœr đe ar pamperd.

612. Gud wœrdz kost nœđiŋ, bœt ar wœrb mœtg.

613. Đe wœ tu bi truili ritg and independent, iz rsder bei restreniŋ our wonts and dezeirz, đan bei inkrisiŋ our welb.

614. Đe vœlgar ofen lœf, bœt never smeil; hweraz wel-bred pipel ofen smeil, bœt seldom lœf.

615. Tu bi ov yuus iz ðe obdjekt ov our ekzistens.

616. Nø man kan bi sound in hiz fæð hu iz unsound in hiz moralz.

617. Houever kontemptiuæslī ōðorʒ mæ spīk ov hiūman rizon; bei rizon ðe merit ov ðer reitigz, and ðe fers ov ðer eksortegonz, mæst bi apriqieted.

618. Everi nœbel meind wil fil it tu bi its diwti tu eks-tend its regard biyond ðe narø serkel ov selfiq gratifikegon, and wil kount ðæt leif tu hav bin spent in ven hwitg haz not bin, mœr or les, devøted tu pœblik yutiliti. Men ov ðis stamp wil sik ðer tqif plejur in ðe distqardj ov sœgal diwtiz: and ðe lebor ov duiŋ gud wil bi prefærd bei ðem tu sordid and sœqual gratifikegon.

619. ðe midel steqon ov leif simz tu bi ðe mœst advan-tedjœslī sitiueted for ðe geniŋ ov wizdom. Poveriti tœrnz our bōts tú mœtg æpon ðe æpleiŋ ov our wonts, and ritgez æpon endjœiŋ our siupærfliwtiz.

61œ. An œpinion iz not ðerfer fœls bikœz it kontradikts resivd nœgonz; bœt hwœter tru or fœls, let it bi sœbmitted tu a fer ekzaminedgon: truœ mœst, in ðe end, bi a gener bei it, and apir wið greter evidens.

61œ. Our biŋg plest in a stet ov disiplīn þruout ðis leif, for anœðer wœrld, iz a providœŋal dispozigon ov þigz, ekzaktli ov ðe sem keind az our biŋg plest in a stet ov disiplīn diuiriŋ tgeildhud, for matiur edj.

620. Habits ov vertiu, akweird bei disiplīn, ar impruuvment in vertiu; and impruuvment in vertiu mœst bi advansment in hapines, if ðe gœvernment ov ðe yunivers bi moral.

621. ðœ natiural relidjon iz ðe foundegon and prinsīpal part ov Kristianiti, it iz not in eni sens ðe hœl ov it.

622. Rizon kan, and it œt tu, djsdj not œnli ov ðe miniŋ, bœt œlsœ ov ðe moraliti and ðe evidens, ov revelegon.

623. Rizon iz, indid, ðe œnli fakœlti wi hav hwerwið tu djsdj konserniŋ eniþig, iven revelegon itself.

624. *Æ* it iz heili reit, and *ðe* mæst peiss ekserseiz ov our *ænderstandiŋ*, tu inkweir, wið diu reverens, intu *ðe* endz and rizonz ov God'z dispensegonz; yet, hwen *ðe*z rizonz ar konsild, tu argiu from our ignorans *ðat* sætg dispensegonz kanot bi from God, iz infinitli absærd.

625. Ol our vertiu konsists in our wil: *ðe* valiu ov ol our akgonz iz mejurd bei *ðát*; and ol *ðe* hapines and mizeri ov our leivz ar med tu depend on *ðe* gud or il yuus ov it.

626. *Æ* reit ov intelektiual fridom ot not tu bi veioleted, tu prevent eni okejonal inkonviniens from *ðe* abiusiv ekserseiz ov *ðát* reit.

627. Man woz never intended tu bi eidel. Inaktiviti fræstrets *ðe* veri dezin ov hiz kriegon; hweraz, an aktiv leif iz *ðe* best gardian ov vertiu, and *ðe* gretest prezervativ ov helð.

628. Biuti and elegans ar nirli releted: *ðer* diferens konsists in *ðis*, *ðat* elegans iz *ðe* imedj ov *ðe* meind displeid in megon and depertment; biuti iz an imedj ov *ðe* meind in *ðe* kountenans and form.

629. *Æ* obligegonz ov Kristianiti spon individualz, tu prætmet repentens, tu forgiv indjuriz, and tu distgærdj *ðe* diwtiz ov yuuniversal benevolens, ar ikwali beindiŋ spon stets.

626. *Æ* vertiuz ar ol parts ov a serkel. Hwotever iz hiumen, iz weiz; hwotever iz weiz, iz djæst; and hwotever iz weiz, djæst, and hiumen, wil bi found tu bi *ðe* tru interest ov stets, hwæðer kriminalz or foren enemiz ær *ðe* obdjekts ov *ðer* ledjislegon.

622. A pærs me prævaid plejur, bæt kanot prævaid hapines.

630. Buks, hwen properli yuuzd, ar our truest frendz, and our mæst kæmfortabel kompanionz. *Æ* titg æs in hwot maner tu endjoi plejurz, and in hwot maner tu ber adversiti. *Æ* vizit æs wiðout intrujon, and *ðe* konværs wið æs wiðout konstrent.

631. De ferst departiur from tru relidjon tuk its reiz from roŋ konseponz ov de Diiti.

632. A gretful sens ov de Divein gudnes, tqairful sxb-miŋon tu de Divein wíl, difuŋsiv tqariti and ekstensiv benevolens, tstq de kordz ov simpabi in everi djenerss brest; bst bei de osteriti ov a devoti, nŋ sstq simpabi woz ever yet awakend.

633. Self-deneial iz a vertiu, esenŋal tu de praktis ov benevolens.

634. Lsv ol, trsst a fiu, du roŋ tu nŋn.

635. Dát neledj ŋnli iz ov valiu hwitq ekzoltz de vertiu, mltipleiz de ksmforts, swdz de sorŋ, and impruvz de djeneral felisiti ov hiuuman interkŋrs; hwitq akŋmpañiz de pozéser in everi kondiŋon, and þru ol de visisitiumdz ov mortaliti; hwitq ekzilarets and amendz sŋseiŋti; hwitq sóleseŋ and animets de reteirment ov domestik leif.

636. Deb, in itself, iz nŋ ivel, nor iz it ever speken ov az an ivel in deŋ rekordz hwitq wi konsider az de direk-tori ov our sentiments in dís respekt; bst de refleŋŋon ov dát oful kreisiz hwitq awets ss ol, and wil transfer ss tu de iniumerabel mltitiuudz ov former djenerŋŋonz, gud konvins ss ov de stmoŋt insignifikans ov ol erbli obdjekts, bst deŋ hwitq hav a tendensi tu administer konsŋleŋon, and inspeir hŋps, at dát mŋmentss piroid.

637. Hou trivial and insignifikant ar de nŋbleŋt intel-ektual endouments, in komparisŋ wið benevolens ov filiŋ and piuwriti ov hart; wið dát sensibiliti, and komple-sensi, and akomodeŋon ov manerz, hwitq rips its sinsireŋt and heiest plejurz from reliviŋ de wonts, atendiŋ tu de wiŋez, and konsŋltiŋ de gratifikeŋon ov a singel hiuuman biij.

638. De prezent iz a rizoniŋ edj; and it iz not bei deklamŋon, bei de nod ov ŋboriti, nor bei de þnder ov anabemaz; bst bei argiuments adrest tu de djsdjment and de ŋnderstandiŋ, dát men kan bi konvinst.

639. Rial gudnes pruvz itself tu bi sɜtɔ bei a kontinual dezeir tu bi beter.

636. Ƨer iz nɔ sɜtɔ sofener ov animositi, nɔ sɜtɔ sunder ov rezentment, nɔ sɜtɔ alser ov hetred, az sinsir, kordial prer.

632. Ol relidjon haz relegon tu leif, and Ƨe leif ov relidjon iz tu du gud.

640. Self-wil iz Ƨe ever-flɔiŋ founten ov ol Ƨe ivel temperz hwitɔ deform our harts; ov ol Ƨe boiliŋ paɔnz hwitɔ inflɛm and disorder sɔseieti; Ƨe ruut ov biternes, on hwitɔ ol its kɔrsɔt fruts grɔ.

641. If deð, hwitɔ destrɔiz Ƨe korporial organz, and meks Ƨe bodi mɔlder intu dɜst, haz nɔ efekt on Ƨe meind, az meni serksɔstansez konkɔr tu pruv; if it neider ekstingwiɔez, nor iven sɜspendz, its aktiv pouerz; deð itself ɔt tu bi regarded az Ƨe piriod ov our nativiti tu a mɔr ekzɔlted and refeind stet ov biij.

642. It iz Ƨe rezɔlt ov everi Ƨe'z ekspirians Ƨat stedi atengon tu materz ov ditel, leiz at Ƨe ruut ov hiuuman prɔgres; and Ƨat dilidjens, absɔ ol, iz Ƨe mɔder ov gud lɔk. Akiurasi iz ɔlsɔ ov mɔtɔ importans, and an inveriabel mark ov gud treniŋ in a man;—akiurasi in obzervegon, akiurasi in spitɔ, akiurasi in Ƨe transakgon ov aferz. Hwot iz dɜn in biznes mɔst bi wel dɜn; for it iz beter tu akompliɔ perfektli a smol amount ov wɜrk, Ƨan tu hɜf-du ten teimz az mɔtɔ. A weiz man yuust tu se, "Ste a litel, Ƨat wi mɛ mek an end Ƨe suner." Tɔu litel atengon, however, iz ped tu Ƨis heili important kwoliti ov akiurasi. Ƨe person hu iz habituali inakiuret kanot bi trɔsted; hiz wɜrk haz tu bi gon ɔver agen; and hi Ƨɜs kɔzez endles anɔians, veksegon, and trɔbel.

643. Truð iz Ƨe sem tu Ƨe ɜnderstandiŋ az miwzik iz tu Ƨe ir, or biuuti tu Ƨe ei.

644. Ƨe hapines ov everi man dependz mɔr ɜpon Ƨe stet ov hiz ɛn meind Ƨan ɜpon eni wɜn eksternal serksɔm-

stans ; ne, mœr ðan spon ol eksternal ðingz put tugeðer.

645. Ridin meks a lerned man ; reitig, a korekt man ; and konversegon a redi man.

646. Næbign iz sœ gort-seited az persekiuigon ; and everibign iz persekiuigon hwitg sœbdjékts a man tu eni disadvantædj on akount ov hiz relidjon, from hwitg hi wud sœferweiz bi ekzempt.

647. Hou diferent iz ðe vium ov past leif, in ðe man ðat iz grœn œld in nœledj and wizdom, from ðæt ov him hu iz grœn œld in ignorans and foli !

648. Litel dæz hi nœ ov hiuuman netiur, and les ov Gospel tgariti, hu ekspekts tu ruut out ðe predjudisez, eifer ov individualz or ov sœseietiz, bei ænkeindnes ; tu ekstingwig animositi bei veiolens, or a spirit ov revenj bei wont ov konfidens.

649. Sent Pœl kolz Kristianiti *Yuniti*. Hi denominets it ðe *Yuniti ov ðe Spirit*, on akount ov its œbor, obdjekt, and end. God, ðe Siuprim Spirit, iz ðe œbor ov it ; ðe spirits, or sælz ov men, ar ðe obdjekt ; and ðe spiritualiti ov hiuuman sælz, ðæt iz, ðe perfekgon ov hwitg feineit spirits ar kepabel, iz ðe end ov it.

64œ. Az ðer iz nœ siner sœ obstinet az not tu bi muvvd bei an interkœrs wið gud men, sœ ðer iz nœ vertiu sœ wel establið az not tu bi endendjerd bei an intimasi wið ðe wiked.

64£. ðe gret ruul tu gœvern ðe tœp iz tu gœvern ðe hart. ðe hart insensibli geidz ðe tœp. Lœv peieti, respekt vertiu, and, tœk az yu wil, yu kanot bœt spik wel.

650. A ðœrœ-bred sœldier iz ðe mœr kritiur ov komand. Hiz worant iz, in ol kesez, ðe order ov hiz siupirior, tu huuz viuz hi bleindli konformz, hœuver advers ðe mœ bi tu ðe pis and hapines ov sœseieti ; hweil ðe okiupegonz in hwitg hi iz engedjd hav a natiural tendensi tu prœdius, in ðe lœer orderz, a disden and impegens ov pisful indœstri—in ðe heier, a restles and tœrbiulent ambiçon,—and in

bœð a brutal kontempt for ðe kœmfort and filigz ov everi sðer deskripçon ov men.

651. Lœz regiulet œnli serten akçonz : relidjon embresez ðem œl. Lœz restren œnli ðe eksternal man : relidjon informz and regiulets ðe hart. Lœz adres ðemselvz œnli tu ðe *sitizen* ; relidjon lez held ov, and prezeidz œver, ðe *man*.

652. Hœ heiest lerniç iz tu bi weiz ; and ðe gretest wizdom iz tu bi gud.

653. Fraçknes prædiusez fraçknes, wœn ov ðe mœst pliziç kwolitiz ov ðe hiiuman hart : and ðis famili sikrets and famili partiz hav a kontinuiual tendensi tu repres : sœ ðat tçildren hu hav bin brœt æp œnder ðis sistem, djenerali akweir an œnemiabel kast ov karakter þruu leif.

654. Kœerçon, ðœ it me form habits, never formz prinsipelz, ðe œnli sekiuriti for ðer permanens.

655. ¶ Hwot iz wor bœt *murder* and *theft*, komited bei gret nœmberz on gret nœmberz ; ðe gretnes ov nœmberz not œnli not eksteniuetiç its maligniti, bœt renderiç it ðe mœr wiked, in præperçon az it iz ðœs mœr ekstended in its efekts and its influens.

656. Ei giv yu liv (sez Erázms) tu adopt wor, if it çal not apir, on a fer kalkiuleçon, ðat yu ar in pœrsiut ov an œnserten profit, at a serten los not tu bi estimated ; in pœrsiut ov a profit, not œnli les in amount ðan ðe serten los, bœt œlsœ doutful hwœðer it wil ever bi obtend at œl.

657. If wi ekzibit ðiz þri kwolitiz, wiðout hwitç nœ man kan dezérv ðe apeleçon ov a Kristian ;—*inosens*, ðat wi me bi fri from veis ; *tçariti*, ðat wi me dezerv wel ov œl men ; *pœçens*, ðat wi me ber wið ðœz hu yuz œs il, and, if posibel, beri indjuriz bei an akiumiuleçon ov benefits on ðe indjuriç parti ; ei ask, ¶ hwot wor kan posibli areiz hirafter, for eni treifelz hwitç ðe wœrld kontenz.

658. A weiz man haz hiz foibelz, az wel az a ful ; bœt ðe diferens bitwin ðem iz ðat ðe foibelz ov ðe wœn ar

næn tu himself, and konsild from ðe wørld; ðe fœibelz ov ðe xðer ar næn tu ðe wørld, and konsild from himself. Hwens it apirz ðat self-nœledj iz ðæt hwitg meks ðe men diferens bitwin a weiz man and a ful, in ðe moral sens ov ðæt wœrd.

659. Pleð haz kold matematikal demonstreŕgonz ðe kabartiks or pœrgativz ov ðe sæl, az biij ðe mœst proper minz tu klenz it from eror, and tu giv it a reliŕ for truib, hwitg iz ðe natural fud and nœriŕment ov ðe snderstanding, az vertiu iz ðe perfekŕon and hapines ov ðe wil.

660. ðe djeneral hapines ov a kœntri dependz mœtg mœr on ðe kœmfortabel stet ov ðe lœr orderz ðan iz komœnli imadjind. Bœð ðe karakter and moralz ov ðe lœr orderz, and ðe djeneral naŕonal karakter ar afekted bei it. ðe retŕednes rezsltij from ekstrim poverti haz a direkt tendensi tu debes ðe hiiman karakter. Enerdji ov meind, aktiv bodili indœstri, and ðœz kontiniud ekzœrgonz ov bœð, hwitg sœ mœtg impruiv intelekt, prœmœt held, and konstitiunt hapines, kanot bi ekspekted in biijz hu ar wiðout hœp, and hu ar not akted œpon bei ðe stimuliœs ov adekwet reword.

661. In ven yu pœrpos tu bi orderli in ðe kondœkt ov yur aferz, if yu bi iregiular in ðe distribiutœon ov yur teim.

660. Order iz ðe sœrs ov pis; and pis iz ðe heiest ov œl temporal blesijz. Order iz, indid, ðe œnli ridjon in hwitg trankwiliti dwelz. It iz ðe gœlden tœen hwitg heldz tu-geðer ðe sœseietiz ov men in frendŕip and pis.

661. Ei am persweded (sez ðe œmiabel and lœrned Dr Wotsœn, Biŕŕ ov Landœf,) ðat hwen ðe spirit ov Kristianiti ŕal ekzert its proper influens œver ðe meindz ov individualz, and espeŕali œver ðe meindz ov pœblik men in ðer pœblik kapasitiz, œver ðe meindz ov men konstitiutij ðe kœunsilz ov prinsez, from hwens ar ðe iŕiuz ov pis and wor,—hwen ðis hapi piriod ŕal œreiv, wor wil sis brœuout ðe hœl Kristian wœrld.

662. ðe kapasiti for frendþip, and a reliq for ðe djoiz ov lsv ov everi degri,—hweðer parental, filial, or kondju-djial,—inkrisez or dikrisez in ðe invers reqiø ov ðe lsv ov self.

663. Praktis ðe truub yu olredi nø, and mør truudz wil bi given yu.

664. Hwen personz enkæredj tçildren tu feit, ðe du ðer best tu eksklud ðem from heven, hwer miutual lsv prevelz.

665. Heven konsists in ðis : ðat everiwæn from hiz hart wiqez beter þiŋz for æðerz ðan for himself.

666. Man luwez nstþiŋ bei deð bæt ðe bodi and its infermitiz. Spirits hav ol ðe pouerz ov ðe sæl inkomparabli greter ðan biðer.

667. Never eniþiŋ kan kwm amis
hwen simpelnes and diuti tender it.

668. Komæn sens iz ssmþiŋ mør ðan ðæt hwitq *apirz* tu bi raqonal, hweðer it bi sø or not. It iz ðe *djeneral opinion* hwitq it iz ðe prerogativ ov rizon tu korekt hwen it iz ereniss or savedj. Wi grant olse ðat ðer iz nø nes-esari konekqon bitwin rizon and komæn sens ; for komæn sens hwen best eksplend þiŋ nø æðer ðan komæn *opinion*, wil ssmteimz bi tru and ssmteimz bi fols, olðe it kan never apir absærd tu ðe komiwniti ænder ðe influens ov its maksimz.

669. It haz bin kompiuted bei ssm politikal ariðme-tiçan, ðat if everi man and wuman wud wærk for fər ourz itq de on ssmþiŋ yusful, ðæt lebor wud prædius sæfigent tu prækiur ol ðe nesesariz and kwmforts ov leif ; wont and mizeri wud bi baniqt out ov ðe wærlð, and ðe rest ov ðe twenti-fər ourz meit bi lejur and plejur.

66z. Cwurli everi medisn iz an inovæqon, and hi ðat wil not aplei niu remediz mæst ekspekt niu ivelz ; for teim iz ðe gretest inoveter ; and if teim, ov kers, olter

þingz for ðe wærs, and wizdom and kounsels duu not ælter ðem for ðe beter, 9 hwot wil bi ðe end.

662.

O, it iz ekselent

tu hav a djeiant's strengþ : bæt it iz tiranys
tu yuu it leik a djeiant.

670. Hwever iz afred ov sæbmitiŋ eni kwestion, sivil or relidjss, tu ðe test ov fri diskægon, iz mæ in læv wið hiz æn opinioonz ðan wið truþ.

671. ðe dezert wil bi sæbdiuud. Man wil ðer, az elshwer, ren treismfant. Mei eiz wil hav loŋ bin klæzd bi-fær ðæt ðe areivz, bæt ei ekzælt in everi tendensi teardz its konsæmegon, biig fermli konvinst ðat "ei haþ not sin, nor is herd, nor haþ it enterd intu ðe hart ov man tu konsiv," hou gret wil bi ðe blesig ov Providens on a fiutiu res, *huuz harts wil yuneit wið ðer wærdz*, and huuz akgonz wil pruv ðat ðe wil ov God iz dæn on erþ az it iz in heven.

672. Let ss hœp for ðe best ræder ðan fir ðe wærst, and biliv ðat ðer never woz a reit þiŋ dæn, or a weiz wæn spœken in ven, ældæ ðe fruit ov ðem me not sprig æp in ðe ples designated, or at ðe teim ekspektet.

673. Hapines or mizeri iz in ðe meind. It iz ðe meind ðat livz : and ðe leŋþ ov leif æt tu bi mejurd bei ðe næmber and importans ov our eidiæz, and not bei ðe næmber ov our dez. Never, ðærfær, estim men mirli on akount ov ðer ritgez or ðer stægon. Respekt gudnes, feind it hwer yu mæ. Onor talent, hwerever yu bihold it ænæsægieted wið veis, bæt onor it mæst hwen æksæpanid bei ekzerŋonz, and espeçali hwen ekzerted in ðe kœz ov truþ and djestis, and æbæv æl þiŋz hold it in onor hwen it steps forward tu prœtekt defensles inosens agenst ðe atæks ov pouerful gilt.

674. ðer iz nœ lerned man bæt wil konfes hi haz mætç profited bei ridiŋ kontroversiz, hiz sensez æwekend, hiz

djædjment çarpænd, and ðe truð hwitç hi hældz mœr fermli establiçt. If ðen it bi profitabel for him tu rid, ¶ hwei çud it not at list bi tolerabel and fri for hiz adversari tu reit. In lodjik ðe titç ðat kontrariz led tugeðer, mœr evidentli apir : it folerz, ðen, ðat ol kontroversiz biig permitted, folshud wil apir mœr fols, and truð mœr tru ; hwitç mæst nidz kondiuz mætç tu ðe djeneral konfermeçon ov truð.

675. In materz ov gret konsern, and hwitç mæst bi ðæn, ðer iz nœ çurer argiument ov a wik meind ðan irezoluçon ;—tu bi ændetermind hwer ðe kes iz sœ plen, and ðe nesesiti sœ ærdjent. Tu bi olwez intending tu lid a niu leif, bœt never tu feind teim tu set about it, iz az if a man çud put of itig and drikiç and slipiç, from wæn ðe and neit tu anæðer, til hi iz starvd and destrœid.

676. Tu difiuz djeneral informæçon—tu fœrðer intelektiual refeinment—çur fœrræner ov moral impruuvment—tu hesen ðe kæmiç ov ðæt breit ðe hwen ðe dœn ov djeneral nœledj çal tçes awe ðe lezi, lingeriç mistz, iven from ðe bes ov ðe gret sœçal piramid ; ðis, indid, iz a hei kœliç, in hwitç ðe mœst splendid talents and konsæmet vertiu mæ wel pres onward, ijer tu ber a part.

677. Sœm ar tú indolent tu rid enibiç til its repiuteçon iz establiçt ; æðerz tú enviss tu prœmœt ðæt fœm hwitç giivz ðem pen bei its inkris. Hwot iz niu iz opœzd, bi-kœz mœst ar ænwiliç tu bi tœt ; and hwot iz nœn iz re-djektet, bikœz it iz not æffigenti kœnsiderd ðat men mœr frikwentli rekweir tu bi remeinded ðan informd.

678. Hi ðat enlardjez hiz kiuriosiiti after ðe wærks ov netiur, demonstrabli mæltipleiz ðe inlets tu hapines ; ðer-for wi çud tçeriç ardor in ðe pœrsiut ov yuusful nœledj, and remember ðat a bleited sprig meks a baren yir, and ðat ðe vernal flouerz, hœuever biutiful and ge, ar œnli intended bei netiur az preparativz tu œtœmnal fruits.

679. Hwen ei bihœld a façonabel tebel set out in ol

its magnifisens, ei fansi dat ei si gouts and dropsiz, fiverz and lebardjiz, wið æder innumerable distemperz, leiig in ambæsked amxy de digez. Netiur deleits in de most plen and simpel deiet. Everi animal bæt man kips tu wæn dig. Herbz ar de fud ov dis spigiz, fig ov dát, and fleg ov a ðerd. Man fólz æpon everiðig dat kæmz in hiz we; not de smolest fruit or ekskræsens ov de erð, skers a beri or a mægrum kan eskep him.

676. Dát man hui tu de ætmøst ov hiz pouer ogments de gret mas ov pæblik or individual hapines, wil, ænder everi institiuigon, and in speit ov ol opozigon, bi de hapiest ov ol men himself.

679. De mæ weidli nøledj iz spred, de mæ wil de bi preizd hui hapi lot it iz tu ekstend its boundz bei diskæverig niu truðz, tu mæltiplei its yusez bei inventig niu mædz ov apleiig it in praktis. Rial nøledj never prømøted eider tsrbiulens or ænbilif; bæt its prægres iz de færræner ov liberaliti and enleitend tolerægon. Huiæ dredz ðiz, let him trembel; for hi me bi wel ægurd dat ðer de iz at legð kæm, and mæst put tu sæden fleit de jivel spirits ov tirani and persekiuigon hwitg hanted de loy neit gon down de skei.

680. Az everi ðred ov gæld iz valiuabel, sæ iz everi minit ov teim; and az it wud bi gret foli tu gæ horsez wið gæld, az Nire did, sæ it iz tu spend teim in treifelz.

681. Møst pipel rid mirli tu pas an eidel our, or tu pliz ðemselvz wið de eidia ov emploiment, hweil ðer indolens prevents ðem from eni aktiv ekserseiz; and a konsiderabel namber wið a viui tu de disple hwitg de ar afterwarðz tu mek ov ðer literari akwizigonz. From hwitgæver ov ðiz mætivz a person iz led tu de peruuzal ov buks, it iz hardli posibel dat hi kan dereiv eni matirial advantedj. If hi ridz mirli from indolens, de eidiaz hwitg pas þru hiz meind wil probabli liv litel or næ impregon; and if hi ridz from vaniti, hi wil bi mæ ægkæss tu selekt streiking

partikiularz in ðe mater, or ekspreġon, ðan tu siz ðe skop ov ðe oðor'z rizoniġ, or tu ekzamin hou far hi haz med eni adiġonz tu ðe stok ov yuusful and solid nøledj.

682. ðe pilø iz a seilent Sibil ; despeziz not its orakelz.

683. Hou far ðát litel kandel ðroz its bimz !

se ġeinz a gud did in a noti wørld.

684. Krosez ar laderz ðat lid sp tu heven.

685. A man me bi disapointed in hiz gretest høps ov leif, wiðout, on ðát akount, biksminġ snhapi.

686. A man haz nø mør reit tu se an snsivil biġ ðan tu akt wsn ; nø mør reit tu se a ruud biġ tu anðder ðan tu nok him doun.

687. ðe pøetik iz ðe snselfiġ and ðe lsviġ.

688. ðát man snli iz truuli brev hu firz nsvbiġ sø mstġ az komitiġ a min akġon, and snðsntedli fulfilz hiz diwti, hwotever bi ðe dendjerz tu impid hiz we.

689. It iz not plejur hwitġ korspts man, it iz man hu korspts plejur. Plejur iz gud in itself. It iz ðe sizoniġ hwitġ God, ðe Ol-weiz and ðe Ol-gud, ġivz tu yuusful biġz and nidful akts, in order ðat wi me sik ðem.

686. ðe perent hu wud tren sp a tgeild in ðe we hi ġud ġø, mstt ġø in ðe we hi wud tren sp hiz tgeild.

682. Hi ðat akts wið a viuu tu prez snli, wil resiv nsn.

690. Ei lsv ðe fildz, ðe wudz, ðe strimz,

ðe weild flou'rz freg and swit,

and yet ei lsv not les ðan ðiz

ðe siti'z krouded strit :

for hsnts ov men, hwerer ðe bi,

awek mei dipest simpabi.

691. Loġ delibereġonz djenerali ġø ðat ðe point in kwestion iz not yet sin ; and ever-hesti transakġonz evins ðat ðe point haz bin bei nø minz snðerstud.

692. Our drimz ar ðe sikwel ov our wekiġ nøledj. ðe vijonz ov ðe neit olwez ber ssm prøpørġon tu ðe didz ov

de de. Hidiſs drimz ar enli ekzadjeregonz ov de sinz ov de de. Wi si our en ivel afekgon embodid in bad fizionomiz.

693. Her'z a diviniti dat ġeps our endz,
rſf hiu dem hou wi wil.

694. Eidernes iz de sepslker ov a liviſ man.

695. Afektegon iz a greter enemi tu de fes dan de smol-poks.

696. A gud man wil never titġ dat hwitġ hi dſz not biliv.

697. Ekselens iz never granted tu man, bſt az de re-word ov lebor. It argiuz, indid, nſ smol strenġ ov meind tu persevir in habits ov indſstri widout de plejur ov persiviſ deſz advanseſ, hwitġ, leik de handz ov a klok, hweil de mek ourli apretġez tu der pſoint, yet preſid sſ slſli az tu eskep obzervegon.

698. A man askt Deiodjeniz hwot kſers hi gud tek tu bi revenjd on hiz enemi:—"Bikſm a gud man," anserd de filosofer.

699. De bodi iz de ġel ov de sſl, and dres de hſsk ov de ġel; bſt de hſsk ofen telz hwot de kernel iz.

699. Breit and glſiſ iz de sſl
hwitġ for ever lſved;
hwitġ wiġ grif and pen kondſlz,
for it ever nſeb
dat de lſv v'rgſiſ hart
iz ov hev'n itſelf a part.

699. De mſst restles wonderer at leſġ seiz for hiz netiv land, and feindz in hiz kotedj, in de buzom ov hiz weif, and in de serkel ov hiz tġildren, and in performiſ de diu-tiz nesasari tu der sſbsistens, dat dġoi and hapines hwitġ in de weid wſrld hi sſt for in ven.

699. Hou meni okejonz ov duiſ gud in greter or les mejur ar past bei from irezoluġon. Hweil wi ar seiſ tu

ourselvz,—“Ƿ Cal ei, or Ƿ cal ei not,” ðe mēmōnt fleiz awē, and ðe blosom ov dǰōi hwitǵ wi meit hav given tu it iz wiferd, and ofen kanot bi reveivd bei eni tǵrǵ ov repentans.

661. Tu duu gud akǵonz wið a viuu tu establiǵ our ǵn merits, or tu bi ðot meriteriǵs, iz tu bi influenst in our gud akǵonz bei a lǵv ov rekompens, and not bei a lǵv ov gudnes ; for huusǵever iz dezeirǵs tu bi ðot meriteriǵs, iz dezeirǵs ǵlsǵ tu resiv a rekompens for hiz merits.

662. Hwot biutiful leivz, hwot hapi hǵmz meit wi not hav wer ðis retǵed hǵntiǵ after senǵual plejur dǵn awē. It mǵst bi sed frili, wi hav kast out ðe best pǵetri ov leif ðruu our degredǵiǵ senǵualizm. And it mǵst bi repited ðat it iz ov nǵ yuus tu komplēn ðat our everi-de leif iz prǵze-ik, hweil ourselvz ar wontonli mekiǵ it sǵ. Leif, tu ðe mǵst, haz bikǵm a mater ov mir itiǵ, driǵkiǵ, slipiǵ, and skrepǵ ; and ðen haviǵ brǵt ourselvz ðǵs lǵ, wi kǵl netiur hard nemz, and ar sori ðe wǵrld iz sǵ trǵmperi. In ðikeniǵ ðe wǵlz ov our klǵ dweliǵ, wi spend our yǵrǵ ; and haviǵ sǵksided in mekiǵ ðem ded, biklouted, sǵ az tu bi impenetrabel tu ðe glǵriz ðat wud strim ðruu ðem, wi eksklēm agenst ðe poverti ov our stet, and sei ǵver ðe “kloudz ov glǵri” wi treld biheind ǵs in infansi, bǵt hwitǵ hav nou “feded intu ðe leit ov komǵn dǵ.”

663. Misanðropi oridjinets in disapointed vaniti.

664. Tempǵǵonz, hwen ǵverkǵm, establiǵ ðe dominion ov gudnes ǵver ivel, and ov truð ǵver fǵlshud ; ðe ǵlsǵ tend tu konferm truð, and tu yuneit it wið gudnes ; and at ðe sem teim tu dispel ivel, wið ðe fǵlshud ðat atēdz it.

665. Our douts ar tretorz,
and mek ǵs luuz ðe gud wi oft meit win
bei firǵiǵ tu atēpt.

666. Hi ðat hað a tred hað an estet.

667. Faǵon meks pipel sit ǵp at neit hwen ðe ǵud bi in

bed, and kips dem in bed in de mornin hwen de ot tu bi sp and duin; gi meks her vetariz vizit hwen de gud rs-der ste at hom, it hwen de ar not hægri, and drinck hwen de ar not bersti. Ei invetz der plejurz, and interrpts der biznes; gi kompélz dem tu dres geli, eider spon der en properti, or dát ov sferz; gi meks dem þru leif sik rest on a koutq ov ankzeieti, and livz dem in de our ov disolugon spon a bed ov þornz.

628. Narø-meinded men, hu hav not a þot biyond de litel sfir ov der en vijon, rikol de Hindu seig:—"De snel siz nðin bæt its en gel, and þigks it de grandest in de yunivers."

629. Nðin simz misplest hwitq de hart diktets.

630. Der iz nðin mør yuniversali komended ðan a fein de; de rizon iz, pipel kan komend it widout envi.

631. Prez iz rebiuk tu de man huuz kongens alouz it not.

632. Brev konkwererz! for se yui ar,
hu wor agenst yur en afekqonz,
and de hiudj armi ov de wørld'z dezeirz.

633. De foli ov alouig ourselvz tu dele hwot wi nó kanot bi feinali eskept, iz wøn ov de djeneral wiknesez, hwitq, in speit ov de instrskgon ov moralists, and de remonstransez ov rizon, prevel tu a greter or les degri in everi meind. Efen de hu mœst stedili widstand it, feind it, if not de mœst veiolent, de mœst pertinẽss ov der pagonz, olwez reniuig its atáks, and der ofen vankwigt, never destruid.

634. In tempteqonz der iz a konflikt bitwin gud and ivel, hwitq gal hav ruul øver de sder. De ivel hwitq wonts tu hav ruul, dwelz in de natuural or eksternal man; and de gud dwelz in de spiritiual or internal man. If de ivel prevelz, ðen de natuural man genz dominion; and if de gud prevelz, ðen de spiritiual man genz dominion.

623. Æt timet em and end ov man'z leif iz direkted bei hiz gŕvernij lŕv. Æerin ar senterd ol hiz mŕst partikiular ðŕts and dezeinz; it influencez hiz wíl leik a river'z strim, bendij intu its direkŕon, and kariij alog wið it hwotever kŕmz in its we; iven hweil hi simz intent spon æder konsernz, hi iz ænder ðe sikret influens ov ðis ruliŕ paŕon, hwitŕ givz leif and akŕon tu hiz hŕl man. It iz ðis gŕvernij lŕv hwitŕ wŕs man siks tu diskŕver in anŕder, and hwen hi haz found it hi direkts ðerbei ol hiz diliŕz wið him.

624. Tok not ov wested afekŕon; afekŕon never woz wested;

if it enritŕ not ðe hart ov anŕder, its wŕterz, retŕrniŕ bak tu ðer springz, leik ðe ren, ŕal fil ðem ful ov refreŕment;
[founten.

ðát hwitŕ ðe founten sendz fŕrð, retŕrnz agen tu ðe Peŕens! akompliŕ ðei lebor; akompliŕ ðei wŕrk ov afekŕon!
[godleik.

Sorŕ and seilens ar strog, and peŕent endiurans iz ðerfŕr akompliŕ ðei lebor ov lŕv, til ðe hart iz með godleik,

piurifeid, strengbend, perfŕkted, and renderd mŕr wŕrði ov heven!

625. Æer kanot liv a mŕr ænhapi kritiur ðan an il-nŕtiurd ŕld man, hu iz neiðer kepabel ov resiviŕ plejurz nor sensibel ov duiŕ gud tu æderz.

626. Deð kŕmz tu a gud ŕld man tu reliv him; it kŕmz tu a bad wŕn tu reliv sŕseieti.

627. Hi ŕnli iz wŕrði ov estim hu nŕz hwot iz dŕst and onest, and derz du it; hu iz master ov hiz ŕn paŕonz, and skornz tu bi a slev tu anŕder'z.

628. Trankwil plejurz last ðe longest. Wi ar not fited tu ber loŕ ðe bŕrden ov gret dŕoi.

629. Sŕseieti, leik ŕeded silk, mŕst bi viuid in ol sitiueŕonz, or its kŕlorz wil desiv yu.

623. Hi hu foləz hiz rekriəgon insted ov hiz biznes, wil, in a litel teim, hav nɔ biznes tu folə.

624. Hɔp reits ɔe pɔetri ov ɔe bɔi, bɔt Memori ɔat ov ɔe man. Man luks forward wið smeilz, bɔt bakward wið seiz. Sɔtɔ iz ɔe weiz Providens ov God.

700. Meni a tru hart ɔat wud hav kɔm bak laik a dɔv tu ɔe ark, after its ferst transgreɔon, haz bin freitend biyond rikol bei ɔe savedj tɔariti ov an ɔnforgivɔn spirit.

701. A man ɔat hað nɔ vertiu in himself, ever envied vertiu in ɔðerz, for men'z meindz wil eider fid ɔpon ɔer ɔn gud or ɔpon ɔðer'z ivel; and hu wonted ɔe wɔn wil prɔ ɔpon ɔe ɔðer.

702. Nɔ mistek iz greter ɔan tu ɔpɔz ɔat endjoiment dependz ɔpon ekstraordinari kondigonz. Wi kan mek ourselvz veri hapi for ourz wið simpli wotɔn hapi pipel.

703. It iz sɔ tru and sɔ nirli yuniversal ɔat wi mɔ set it down az an aksiom—disrespekt tɔardz ɔðerz iz inkompatibel wið self-respekt, and hi hu iz indiferent tu ɔer filɔnz kan hav nɔn bɔt indiferent filɔnz ov hiz ɔn. ɔe biter wɔrd iz not ɔɔ stroɔ wɔrd. ɔe gretest vigor ov ɔɔt or akt iz not veiolent; it breks nɔ lɔ ov kɔrtesi. ɔe leitnɔ iz seilent and pleful; it iz ɔe rent and wounded er ɔat welz in bɔnder.

704. ɔe gud iz ever nei; in our veri midst if wi wil. Selestial influensez, indid, sprɔn ɔp wiðin ɔs—ar evɔkt bei delikasi and trubfulnes ov sel, ɔe vidjilant distɔardj ov diuti, livɔn ɔis leif areit, preperɔn for ɔe leif hwitɔ iz tu kɔm. For ɔis iz tu rialreiz ɔe ɔden ov our hɔps—kɔzɔn heven—ɔat nei heven, hwitɔ, in truð, iz everihwer—tu sit ɔpon our ɔregɔld, and midst our veri flɔrz.

705. Tɔil and treial ar grim skulmasterz, bɔt a flɔq ov hɔp kan mek ɔem biutiful, iven az a sɔnbim ɔe ruud mounten frɔnt.

706. It iz not ɔe smeilz ov a priti fes, nor ɔe tint ov her komplekɔn, nor ɔe biuti and simetri ov her person, nor

de kostli dres, nor dekoregonz, dat kompəz wuman'z ləv-lines. Nor iz it de entgəntij glans ov her ei, wið hwitə ɟi darts sətə ləster on de man ɟi dimz wərði ov frendɟip, dat konstitiuts her biuti. It iz her plezant depertment, her tɟest konversegon, de sensibiliti and piuriti ov her bəts, her afabel and ɔpen dispoziɟon, her simpabi wið dez in adversiti, her kəmfortij and relivij de aflikted in distres, and abəv ol de həmbelnes ov her səl—"de ornament ov a mik and kweiet spirit"—dat konstitiuts tru ləvlines. Biuti snadornd, eksept wið de gifts ov netiur and simplisiti, wil ɟein leik de refəldjent sən, and disple tu man dat de biuti ov wuman iz not tu bi found in de tinsel ornaments ov her bodi, bət in de reflekgon ov de rektitiud and sereniti ov a wel-spent leif, dat sərz abəv de tranɟent vanitiz ov dis leif.

707. Səm reiterz stədi nəbij bət nitnes ov steil, havij deər meind kontinuiali fikst on de elegans ov deər dikgon, tu konsiliet apləz, wiðout meindij de səbdjekt itself, eksept it bi tu obten selebriti on akount ov tritiɟ a səbleim topik, sə dat de ar ever emij tu gen prez. Bət sətə a steil haz nə pouer wið dez hu biɟk intiriərli. Intiriør men despeiz ol sdeər steilz bət dez bei hwitə de səbdjekt trited ov iz plenli set wiðin de ritə ov de rider'z kapasiti. Wið dis, de steil iz sətə dat de wərdz or ekspregonz fle from de gudnes ov de hart, hwitə emz ɔnli at de amendment or informəgon ov deər nəbər, for den de səbdjekt itself formz de steil ov everi reiter, akordiɟ tu hiz partikiular gifts or parts.

708. 9 Hu iz plest out ov de ritə ov de heiest ov ol gratifikegonz—dez ov de djenerəs afekgonz—and dat kanot proveid for hiz ɔn hapines bei kontributiɟ səmbij tu de welfer ov sdeər. Tu komplen dat leif haz nə djoiz hweil deər iz wən hum wi kan reliv bei our bounti, asist bei our kounselz, or enleiven bei our prezens, iz tu lament de los ov dat hwitə wi pozəs, and iz dʒəst az rəɟonal az

tu dei ov ðerst wið ðe k̄sp in our handz. Wi fol̄ ðe ekzampel ov ðe Divein Gudnes hwen wi endeavor, ʒnsolised, tu duu ol ðe gud in our pouer tu ðeʒ around ʒs.

709. Indolens and trankwiliti ar ekspresiv ov tuu veri diferent stats ov biij. ðe w̄sn me bi konsiderd az a torpor ov ol ðe fak̄s̄ltiz, mental and korporial; ðe ʒðer az ðe soles ov ðe hart, and ðe m̄ost fitiij temperament in hwit̄ yuuniformal and konsistent vertiu kan fl̄s̄riij. It iz tu bi regretd ðat ðeʒ hu ar ʒnkonstrend bei nesesity, ar s̄ apt tu bi sediuust bei indolens and mir amiuuzment, ðat ðer beter fak̄s̄ltiz ar rerli ekserseizd az ðe ot tu bi.

706. Djentiliti iz neider in berð, manerz, nor fortium, b̄st in ðe meind. A hei sens ov onor, a determinegon never tu tek a min advantedj ov an̄ðer, a strikt adhires tu truub, and delikasi and poleitnes teardz ol wið hum yuu hav diliijz,—ar ðe esenjal karakteristiks ov a djentelman. And n̄s̄biij kan bi m̄er ingl̄orīss ðan ðe pozijon ov w̄sn—a djentelman onli bei nem—huuz s̄el iz ignorant, and leif imoral.

702. It haz bin sed, “ðe proper st̄di ov mankeind iz man;” and gurli hi onli kan bi sed properli tu n̄ himself, hu siz everiðij around him in konekgon wið hiz eternal destinegon. It iz tu bi dipli lamented ðat ðe gratifikegon ov ðe bodili sensez gud okiup̄ei s̄ fuli our an̄kzeieti and ker,—gud konsium s̄ m̄st̄ij ov our teim, hweil ðeʒ spiritual ðijz hwit̄ij relet tu ðe wizdom ov leif, and tu ol ðe solid plejurz ov hiuuman ekzistens, ar komparativli neglekted, az ðe ðe wer dimd sekondari or ov meinor importans. ðe teim wil sertenli k̄sm tu everi man, hwen hi wil regret ðe m̄oments hi haz s̄s̄ferd tu pas awe ʒnimpruvd; hwen ourz, wiks, and yirz, ðat hav bin konsiumd in spiritual eidelnes, wil stand bif̄er him leik s̄ meni gastli skeletonz, ʒpbrediij him for not k̄sveriij ðem wið siniuz, fleij and skin, ðat s̄ ðe liviij breð ov God meit hav prædiuust ðem az s̄ meni andjelik formz.

710. Hou insignifikant iz ðis mortal leif ov ourz, in wɛn sens, az regardz ðe bodi; and, in anðer, hou gret, oful, and important, ar its responsibilitiz az regardz ðe sɛl.

711. ðer iz not a singel partikel ov man'z ðot and ak-
gon hwitg dɜz not involv a ɜksesiv siriz ov konsekwensez
tu eterniti. For everi ðot ov hiz leif iz a prinsipel, or a
sid, from hwitg iniumerabel ðingz folɔ tu eterniti.

712. Hi ðat siks a glɔriɜs preiz,
 ðigkiŋ ðát ðe top ov ɔl,
 let him viuv ðe ekspanded skeiz,
 and ðe erb's kontraktet bol;
 ðen blɜg tu ðiŋk ðat glɔri'z plan
 iz bounded bei ðe breð ov man.

713. Kɔld, indid, wud ðe wɜrld bi, and solitari, indid,
our poziŋ, if it wer not for ðe swit deleits ov frendgip.
Man mɜst lɜv; hi mɜst liŋk himself tu sɜm biŋ, for hiz
hapines dependz ɜpon it; ɜðerweiz hi grɔz sordid and
selfig, and tests not ðe rial djoiz ov leif. It iz tru ðat
wi hav misapleid ðe wɜrd frendgip, for, ɜpon a sleit
akwentans wid a strendjer, wi designet him "our frend,"
ðɜs misapleiiŋ ðe eidia and desiviŋ ourselvz, az wi hav
not az yet pruvd him az a frend. Wi kriet wɛr bei our
ɛn akts ov indiskregon, and ðen aseiv tu ɜðerz ðe kɔz.
Tru frendgip iz bilt ɜpon ðe heier pouerz ov netiur; ðer
ekzists bitwin tu handz ðɜs djoind tugeðer in onest
frendgip, an indisolubel atatgmet, ðat neidɛr teim, ples,
nor serksmstansɛz kan destrɔi. Hou nɔbel iz ðát frend-
gip ðat siks ðe eleveŋ ov its obdjekt, and hou puur mɜst
ðát hart bi ðat never ekspanded binið ðe rez ov ðát dji-
nial sɜn, ðat never let an akt ov piur disinterestednes
animet its kɔld and eisi sɛl. Frendgip haz gretnes in it,
and gret iz hi hu haz sɛ kɜrbd ðe wɜrkiŋz ov hiz selfig
netiur az tu bikɜm a frend tu hiz fele-man, and hu haz

bateld glørißsli agenst ðe oblokwi and kontempt ov ðe wørld, sɔ az tu bi wərði ov ðe lōrel rið. Bæt, alas ! hou seldom duu wi feind truū frendgip in ðis wørld.

714. Djinißs, az wel az rial estɛt, and ɔl gud ðingz, reizez ʒnder ðe influens ov an indomitabel, yuuniversal, Kristian lɔv. Hwen wi lɔv God and lɔv our fɛlə-men, ðen, and ðen ɛnli, iz our inseit klir, our djɛdjment sound, our streŋð avelabel, and our rezolv stedfast ; ðerbei alɔn wi atɛn tu vertiu, ar inspeird bei biuwti, and muvɔd tu gretnes.

715. In ɔl arts, az in ɔl ðingz ov hiiuman akwiziçon, skil and perfekçon duu not fɔl doun from ðe kloudz ʒpon our hedz. Wi mɔst wɔrk hard tu get ðem ; and in order tu atɛn ekselens, mɔst bigin bei stɔdiŋ hwot iz ekselent. If artistikal eminens iz ɛmd at, it iz nesesari tu stɔdi ðe wɔrks ov a gret master, az a reiter ridz ɔver and ɔver agen ðe prɔðskçonz ov a gret ɔbor, in order tu bikɛm bɔrɔli imbiuɔd wið hiz spirit.

716. *Rulz ov Leif.*—1. Rid frikwentli ðe fɔləŋ pri-septs ; impres ðem kerfuli ʒpon yuur meind, and let yuur pɔrpos ov liviŋ bei ðem ever grɔ fermer and leivlier, and let ðem bi tu yuu inveiolabel.

2. Let yuur relidjon bi ðát ov sensibel and rizonabel men. Let it konsist in fɛð in ðe gudnes ov God, huɔ geidiŋ and direktiŋ Providens iz klirli manifested in ɔl ðe events ov yuur leif.

3. Never engedj in sɔ-kɔld relidjɔs dispiuɔts ; brek of ʒtɔç a konverseçon az suun az an opɔrtiuniti ov duwiŋ sɔ iz prezɛnted.

4. Komiuuniket yuur prinsipelz ɛnli tu ðɔz huu ar ani-meted bei similar viuuz. Yuu wil konvins nɔwɔn huu ðɔz not konvins himself. ðe reformeçon ov ðe wørld advanseɔz at a slɔ pes : let teim perform its wɔrk. ɔl prodjekts ov ʒɔden enleitenment hav pruuɔd abortiv.

5. Permit n̄ dout, nor douter, tu perplex yu. It iz neider posibel nor konsivabel dat yu, wid hiiman ʔnderstanding, gud bi ebel tu komprihend de Diiti and de oridjinal kriegon ov ʔinʔ, sins yu kan s̄rve ʔnli s̄ smol a part ov de yuunivers, and kan persiv dat ʔnli ʔru de sens-ez, and eksternali.

6. De eidia ov a Siuprim Biig wil nesesarili lid yu tu de bilif ov de spirit's imortaliti, widout hwitg leif wud bi widout minig.

7. Neglekt not de bodi, ʔpon hwitg yur hel erbli ekzistens dependz. Inform yurself ov hwot iz benefigal, and hwot iz pernigʔs tu it. Despeiz it not; b̄t on de ʔder hand, konsider ol̄s hwot an inert, yusles, and m̄lderig mas it iz az suu az it laks leif,—its animetig prinsipel.

8. Let de obdjekt ov yur leif bi impruvment in hwot iz gud. Ol iz gud hwitg kontribiuts tu de helb ov yur ʔn bodi and meind, and dat ov ʔderz.

9. For de persep̄gon ov de gud, a sinsir dezeit iz s̄figent; b̄t it iz ʔnli bei reflek̄gon and obzervegon ov ourselvz, dat wi aten tu dat rapid penetregon and dat neis pouer ov distiḡgon, hwitg ar s̄ nesesari in de manifold and kompliketed events ov leif.

10. Never luz seit ov dat ʔm ov leif, not iven in litel biigz. Biliv dat n̄ akgon iz s̄ insignifikant dat s̄m vertiu me not bi prom̄eted bei it. In bodili s̄ferig and disagriabel okiuegonz, ekserseiz at list pegens, ov hwitg man standz s̄ m̄tg and s̄ frikwentli in nid, and hwitg iz de best sefgard agenst il-yumor.

11. De gud man kontribiuts tu de welfer ov ʔderz not al̄n bei pozitiv akt and instr̄kgon, b̄t hiz leif rezembelz a fruit-berig ged tri, bei hwitg itg paser-bei feindz gelter and refregment; hwitg disinterestedli, and iven invol̄ntarili, skaterz hapi djermz ʔpon de s̄roundig soil, hwerbei it pr̄diusez hwot iz similar tu itself.

12. Hwotever yu du, tr̄st in Providens, and ol̄s in

yurself. Bēb yuneited wil ekstriket yu from everi di-léma, and enkšredj yu in everi šndertekiŋ.

11. Ēud eni misfortiun šreten tu plšnj yu intu đe dip glum ov despondensi, stimuliēt yur kšredj bei an efort ov rezigneŋon.

12. Ēšn nē toil, az đe weiz Seneka sez, tu mēk yurself remarkabel bei šsm talent or šđer.

13. Yet duu not devēt yurself tu wšn branč eksklusivli. Streiv tu get klir nēŋonz on ol ššbdjekts. Giv šp nē seiens enteiri, for seiens iz bšt wšn.

14. Folē olš đe kounsel ov Garv; akweir đe art and skil tu render đe hēl man at list tolerabel, olđe yu me gen yur rial repiuteŋon in đe wšrld bei a singel part ēnli. Tu a raŋonal man đis atenment iz obligetori.

15. Let yur wotč-wšrdz bi—konstant aktiviti and deli kontempleŋon ov yurself and đe wez ov God. Ēiz wil gard yu agenst everi fols step.

16. Alou yurself, mēreŋer, az mētg rekrieŋon az iz nidful for yu, bšt not mēr, šnles yu wud rip đe reword ov disagriabel filiŋz.

17. Fērs yurself tu đe performans ov šsm diuti hwen đe đot ov ivel iz prezent, wiđ alurment.

18. Flei prēkrastineŋon, hwitg iz đe đif ov gud rezolvz, az wel az ov teim.

19. Intrēdius tēŋjez in yur ridiŋ and stšdiz. Hi hu ridz bšt litel at a teim, retēnz đát litel đe beter.

1š. We everi step đat yu ar about tu tek, hwenever yur paŋonz bikšm involvd. Riŋz ofen asium a diferent aspekt hwen đe ar ferli konsiderd.

1š. On đe šđer hand, bi prompt and deseided in ol đat yu hav asertend tu bi klir ov dout, ireprētqabel, and in akordans wiđ diuti.

20. Mentēn yur nem blemles, and deliver it piur and stenles tu posteriti. Let nē end indius a rezort tu kwes-tionabel minz.

21. In ol þingz stædi moderegon, a vertiu mæf difikslt ðan it apirz, bæt mæf nesesari ðan eni sðer. Þingk not, houeuer, ðat eniþing bes kan bi ennøbeld bei moderegon.

717. It bihuuuz s s olwez tu bær in meind ðat hweil akgonz ar olwez tu bi djsdjd bei ðe imiutabel standard ov reit and roþ, ðe djsdjdments hwitg wi pas spon men mæst bi kwolifeid bei konsideregonz ov edj, kæntri, sitiuegon, and sðer aksidental serksmstansez; and it wil ðen bi found ðat hi hu iz mæst tgaritabel in hiz djsdjdment, iz ðe list sndjst.

718. In order tu lsv mankeind, ekspekt litel from ðem. In order tu viu ðer folts wiðout biternes, wi mæst akssom ourselvz tu pardon ðem, and tu persiv ðat indsldjens iz a djsstis hwitg frel humaniti haz a reit tu demand from wizdom. Nou nstþing tendz mæf tu dispæz s s tu indsldjens, tu klez our harts agenst hetred, tu spon ðem tu ðe prinsipelz ov a hiumen and soft moraliti, ðan a præfound neledj ov ðe hiuman hart. Akordinþli, ðe weizest men hav bin ðe mæst indsldjent.

719. A nesesari part ov gud manerz iz a pæþktual obzervans ov teim, hweðer spon materz ov siviliti, biznes, or divergon. If yu diuuli obzerv teim for ðe servis ov ansðer, it dsbelz ðe obligegon: if spon yur en akount it wud bi manifest foli, az wel az ingratitiud tu neglekt it.

716. A kroud iz not ksmpani, and fesez ar bæt a galeri ov piktiurz, and tok bæt a þingliþ simbol, hwer ðer iz n lsv.

712. Ss men liv beter wið a bad sistem ov biolodji, ðan meni du hu hav a gud wæn; az ss men kan du mæf wið a djak-neif ðan sðer men kan du wið a hæl tgest ov taulz.

720. Aflikgonz ar leik ðe test tu gøld; ðe pruv and disksver ðe truþ and ekselensi ov our vertiuz.

721. ðe plejur ov a relidjss man iz an izi and a porta-

iz in its infansi. ðe man huuz eí
iz ever on himself, dæb luk on wæn
ðe list ov Netiur'z wærks, wæn hui meit muv
ðe weiz man tu ðát skorn hwitg wizdom hœldz
ænloful, ever. O bi weizer, ðou !
instrækted ðat tru nœledj lidz tu læv :
tru digniti abeidz wið him alæn
hui, in ðe seilent our ov inward ðæt,
kan stil sæspekt, and stil revir himself
in lælines ov hart.

729. Nœ endouments ov ðe meind ar a sæfigent djæsti-
fikegon for preid.

728. Relidjon ei konsider az a tæen, ov hwitg God iz ðe
ferst link, and hwitg ritgez tu eterniti : widout ðis tei
everibing iz dizolvd and everbræn. Men ar kritiurz ænli
dezervin ov kontempt : ðe yuunivers iz not wærb our
atengon, for it iz neider ðe sæn nor ðe erð hwitg mæks its
merit, bæt ðe glæri ov biing ðe wærk ov ðe Siuprim Biing.

728. ðe kwoliti ov mersi iz not strænd ;
it droleb az ðe djentel ren from heven
æpon ðe ples binid ; it iz tweis blest ;
it bleseb him ðat givz, and him ðat teks ;
'tiz meitiest in ðe meitiest ; it bikæmz
ðe ðrœned monark beter ðan hiz kroun ;
hiz septer gœz ðe fœrs ov temporal pouer,
ðe atriut tu o and madjesti,
hwerin dæb sit ðe dred and fir ov kingz ;
bæt mersi iz æbœv ðis septerd swæ,
it iz enbrœned in ðe harts ov kingz ;
it iz an atriut tu God himself ;
and erbli pouer dæb ðen gœ leikest God'z
hwen mersi sizonz djæstis.

730. Netiur inkælkets maksimz ov self-prezervegon ;
reliidjon gœz meni a step biyond it ; and az gi travelz,

skaterz ðis gølden prisept, "Nø man liveð tu himself aløn."

731. ðe mør a man akompligez, ðe mør hi mæ. An aktiv tul never grøz ræsti. Yuu olwez feind ðeoz men huu ar ðe mœst forward tu duu gud, or tu impruuv ðe teimz and manerz, olwez bizi. ¶ Huu starts our relrødz, our stimbøts, our maçin çops, and our maniufaktoriz. Men ov indæstri and enterpreiz. Az loy az ðe liv ðe wærk, dwiig sæmbiig tu benefit ðemselvz and sæderz. It iz djest sæ wid a man huu iz benevolent—ðe mør hi givz, ðe mør hi filz tu leik giviig. Bi olwez aktiv,—in bodi, in meind, in everibig. Let ðe gøld grø not dim, nor ðe bøts bikæm stel. Kip ol ðiigz in meçon. Wi çud ræder ðat ðeð çud feind æs skeliig a mounten ðan siigi in ðe meir—brestiiig a hwerlpul ðan snikiig from a kloud.

732. It iz a yuusful ekspidient tu sæpres, az far az posiibel, ol eksternal seinz ov pivignes or ov veiolens. Sæ intimet iz ðe konekçon bitwin meind and bodi, ðat ðe mir imiteçon ov eni stroiig ekspreçon haz a tendensi tu ekseit ðe korespondiig paçon ; and, on ðe sæder hand, ðe sæpreçon ov ðe eksternal sein haz a tændensi tu kompeç ðe paçon hwitç it indikets. It iz sed ov Sokratiz ðat hwenever hi felt ðe paçon ov rezentment reiziig in hiz meind, hi bikem instantli seilent ; and ei hav næ dout ðat, bei obzerviig ðis rul, hi not ænli avoided meni an okejon ov giviig ofens tu sæderz, bæt aded mætç tu ðe kæmfort ov hiz æn leif, bei kiliiig ðe sidz ov ðeoz malignant afekçonz hwitç ar ðe gret ben ov hiuuman hapines.

733. Amz widout mersi ar leik prerz widout devøçon, or relidjon widout hiuiliti.

734. ðe end ov relidjon iz moral vertiu, and ðe perfekçon ov biiori iz praktis.

735. Hwot kæmforts mi iz ðat sælz næ næ distans ; for, bei ðe teiz ov relidjon and ov ðe hart, wi ar olwez næbærz tu wæn anæder.

736. Preid widout merit iz a dworf spon stilts.

737. Lsv wsn hiuman biij *piurli* and wormli, and yu wil lsv ol. Ae hart in dis heven, leik de wonderij ssn, siz n8biij from de diu-drop tu de egan bst a miror hwitq it wormz and filz.

738. O hou izi de praktis ov vertiu apirz tu deez hu lsv! Hi hu n8z hou tu lsv iz stroy, iz djsst, iz tqest, kan 8ndertek everibij, and s8fer everibij. Ae sel ov a tru lsvr iz leik a heli tempel, in hwitq insens insesantli b8rnz; in hwitq everi vois spiks ov God, and everi hep iz ov imortaliti.

739. Lsv, lebor, relidjon,—dis ar leif, liberti, and djoi,—dis ar hapines; and I hu kan se, hu 8nli fulfilz hiz diuti az a man, dat hiz fild ov akgon iz konfeind. Ae efekt and de ekstengon ov everi piur akgon ar inkalkiulabel.

738. Prez tu djener8s meindz iz de djerm and de alimment ov emiulegon.

732. Ae aksents ov deez wi lsv sofen de hargest teidingz.

740. Ae 8nli ar invinsibel hu ar az redi tu dei az liv; and n8wn kan bi ferm in dat prinsipel huiz ekzemplari leif iz not a hapi preparegon for de 8ful t8enj.

741. Hwarever der iz a fikst rezoluqon ov konformiti tu de wil ov God in djeneral, der wil never bi wontij a diu s8port in everi partikiular treial.

742. Ae swit tqaritiz ov leif—simpabi, afekgon, and benevolens—ar de blesijz blended wid sor8, siknes, and infermiti; and from de restrents ov temper and miutual forberans wi praktis tu itq 8der, areiz de keindnes and gudwil hwitq ar de tqarmz ov s8gal leif.

743. Rjal hiumaniti iz sited in de hart, never kwits its st8gon, bst rirz its lsvli hed spon everi okejon.

744. M8ni me ripe a det, bst keindnes 8nli kan rekweit keindnes.

745. Praktikal Kristianiti me bi kompreizd in dri w8rdz,—dev8gon, self-g8vernment, and benevolens.

746. Imortal benevolens ! ðe ritgest djem ðat adornz ðe hiuuman sêl ! wiðout ði kinz ar puur, and in ðei pozeçon ðe beger iz imensli ritg.

747. Tgariti meks æs tek ol ðingz bei ðe best handel. If an akçon had a hændred fesez wi gud olwez luk æpon it bei ðát hwitg iz ferest and mœst tu bi admeird.

748. It iz wœn ðing for a man tu fil hiz ænderstandiŋ and memori wið truðtz ; it iz anæðer tu nærig hiz hart wið ðem. Bi not solisitæss tu rid eniðing hwitg haz nœ relegon tu vertiu, peieti, and ðiing yuusful in yuur djenereçon.

749. A ! hweil wi viui ðe blesingz ov ðe yir,
 tgesen ðe smeil ov djœi wið vertiu'z tir ;
 and az wi tek ðe heven-konferd sæpleiz,
 let soft kompaçon in our buuzom reiz ;
 sins from ðei hand ænsperiŋ wi resiv,
 O titg our harts ænsperiŋli tu giv ;
 wið sælz æplifted hweil ðe ni wi bend,
 me gretful insens tu ðei ðrœn asend,
 and me ðei sæpliants feind akseptans ðer,
 az worm wið peiss læv ðe brið a prær ;
 wið ði me everi ðœt bigin and end,
 O Ferst and Last ! Krieter ! Fæðer ! Frend !

746. Nor beðing wið kul woter, nor a nekles ov perlz,
 nor anointiŋ wið sanderz, yildz sætg kæmfort tu ðe bodi
 oprest wið hit, az ðe langwedj ov a gud man, tgairfuli æt-
 erd, dæz tu ðe meind.

749. Stœr æp akçonz in yuur hart, and let wœrdz pas
 ðru yuur irz.

750. ðe teim hwitg iz redimd from roŋ iz ov litel valiu,
 if not dediketed tu hwot iz reit ; and it iz not enæf ðat ðe
 doktrinæ ov ðe Gospel fœrniŋ a sæbdjekt for diskæçon, if
 ðe duu not fœrniŋ a prinsipel ov akçon.

751. A stil pul sun bikæmæz stagnant ;—a maŋin wiðout
 mœçon bikæmæz ræsti ;—a man—gret, glœriæss, madjestik

in hiz kriegon—widout akgon, stil, leifles, ded, biksmz an eisi wet, a komxn niwsans, hum everibodi filz disperdz tu avoid. Wi liv in sterij teimz. It biksmz everi man tu du smbj, tu ekzert himself for de djeneral wil, tu bi zelxs, aktiv, and tu pug ahead. ¶ Hwot beter ar yu dan a man ov snø, hwitq de tçildren lsf at and pelt til it iz noht øver and lost, hweil yu feld yuur armz, tei yuur fit, and sit stil, de after de, geziq wið a vekant ster abøv and around yu. Arouz, or leif wil vaniq bifør enibij iz døn.

752. Æer iz nø heier pruuf ov de ekselensi ov man dan dis—dat tu a meind properli kstiveted, hwotever iz bound-ed iz litel. Æe meind iz kontinuali leborij tu advans, step bei step, þruu saksisiv gradeqonz ov ekselens, tæardz perfekqon, hwitq iz dimli sin at a gret, Æe not a høples, distans; and hwitq wi mæst olwez folø, bikøz wi never kan aten. Bst Æe pærsiut rewordz itself; wæn truub titqez anðer; and our stør olwez inkrisez, Æe netiur kan never bi ekzøsted.

753. Mæst pipel hav had a piriod or piriodz in Æer leivz hwen Æe hav felt forseken; hwen, haviq loq høpt agenst høp, and stil sin Æe de ov fruigon defærd, Æer harts hav truuli sikend wiðin Æem. Æis iz a teribel our, bst it iz ofen dæt darkest our hwitq presidz Æe reiz ov de; dæt tærn ov Æe yir hwen Æe eisi Djaniuari wind kariz øver Æe west at wæns Æe derdj ov departij winter, and Æe profesi ov ksmij sprij. Æe periqij berdz, hovever, kanot æss ønderstand Æe blast bifør hwitq Æe qiver; and az litel kan Æe sæferij sæl rekogneiz, in Æe kleimaks ov its affikqon, Æe don ov its deliverans. Yet, let huever grivz, stil kliq fast tu lsv and føb in God. God wil never desiv, never feinali dezært him. “Hum hi lsvøb hi tqeseneb.” Æiz wærdz ar tru, and gud not bi forgotten.

754. Ol serkøstansez wel ekzamind, Æer kan bi nø dout Providens haz wíld dæt man gud bi Æe hed ov Æe hiiman res, iven az wuman iz its hart; dæt hi gud bi its

strengþ, az qi iz its soles ; ðat hi gud bi its wizdom, az qi iz its gres ; ðat hi gud bi its meind, its ímpetrs, and its kxredj, az qi iz its sentiment, its tqarm, and its konselegon.

755. ðer iz a satisfakgon in ðe ðot ov haviþ ðæn hwot wi né tu bi reit ; and ðer iz a diskxmfort, amountiþ ofen tu biter and remorsful agoni, in ðe ðot ov haviþ ðæn hwot kongens telz xs tu bi roþ. ðis impleiz a sens ov ðe rekti-tiud ov hwot iz vertiuss. ðer iz instant deleit in ðe ferst konsepgon ov benevolens ; ðer iz sxtend deleit in its kon-tiniud ekserseiz ; ðer iz konsxmeted deleit in ðe hapi, smeiliþ, and prosperxs rezslt ov it. Keindnes, and on-esti, and truþ, ar ov ðemselvz, and irespektiv ov ðer reitnes, swit xntu ðe test ov ðe iner man. Malis, envi, folsitud, indjxstis, irespektiv ov ðer roþnes, hav, ov ðemselvz, ðe biternes ov gøl and wærmwud.

756. ðe brest ov a gud man iz a litel heven komensiþ on erþ, hwæ ðe Diiti sits enbrænd wiþ xreivald influens ; everi sxbdugeted paþon, leik ðe wind and storm, fulfliþ hiz wærd.

757. Ol netiur iz tu hiuuman eiz a piramid kxverd wiþ heieroglifiks, ov hwitq fiu ar intelidjibel tu xs, bikoz ðe ki iz wontiþ, and bikoz wi ask netiur for it insted ov preiþ tu God ðat hi wud xnfeld tu xs ðe misteri and gløri ov hiz wærxs.

758. Pipel hu ar olwez inosentli tqairful and gud yu-mord, ar veri yuusful in ðe wærlð ; ðe menten pis and hapines, and spred a þankful temper amxþ ol ðat liv around ðem.

759. ðer iz in everi meind a tendensi, ðe perhaps difer-entli inkleind, tu hwot iz gret and ekselent. Hapi ðe hu né ðer en pekiuliar bent, hu hav bin blest wiþ oportiu-nitiz ov giviþ it ðe proper kxltiur and poliþ, and ar not restrend or krampt in ðe liberti ov geiþ it and dekleriþ it *tu sðerz*.

753. *De* ønli rial hapines konsists in *de* praktis ov benevolens, and *de* ønli rial gløri iz *de* admireqon it ekseits.

752. Bi tqaritabel ; relidjon haz hiumaniti for a basis, and *de* hui ar not tqaritabel kanot bi Kristianz.

760. Hapines iz promist not tu *de* lerned, bwt tu *de* gud.

761. Let *ss* remember dat *de* ferst yirz ov man mwt mek prøvijon for *de* last ; never let *ss* ples eni dependens on *de* more, bwt rezolutli embres *de* prezent *de*, kolij tu meind at everi iv dat *de* sizon for seij sid for *de* harvest ov eterniti iz wsn *de* les.

762. If ever yui gud hav bin a sferer from ingratitiud, duu not permit *de* rekolekqon tu harden yuur hart.

763. Truwb iz order, *de* perfekqon ov form, or manifesteqon ov gud ; derfer truwb iz *de* form ov God, huiz esens iz gudnes.

764. *De* søl ov intelidjens iz relidjon.

765. Piuriti ov meind and kondskt iz *de* ferst gløri ov a wuman.

766. Flouerz ar *de* alfabet ov endjelz, hwerwid *de* reit on hilz and plenz mistiriss truudz.

767. *De* flouerz ov lsv and hwp wi gafter hir,
gal yet blum for *ss* in *de* hwm ov God ;
de qed not der last fragrans on our bir,
de lei not wiferd on *de* keld grev sod.

768. Hwen yui si nesesity strglij wid modesti, endeavor tu obleidj in a maner dat gal mit *de* wig hsf-we, and sev *de* blsq ov rekwest.

769. Fiks yuur ef habituali on imortaliti, tu pas mwr leitli dru *de* sferingz ov mortaliti.

766. A lsvij hart kan giv leif and søl tu ded and sensles binz.

762. *De* endjel ov hwp iz ever prezent wid *de* prizoner ov hwp, and *de* prizoner ov hwp kanot remen loj in hiz prizon, hweil hi preznts *de* fes ov hiz endjel tu *de* vix.

ov ðe dimon ov despondensi : ðe later kanot ber tu luk spon ðe breit and benein kountenans ov ðe former.

770. A dezeit tu pliz our benefisent Krieter, gud bi ðe grand mōtiv ov ol our akgonz.

771. ðe munn, a soft bōt not les biutiful obdjekt ðan ðe ssn, retsrnz tu komiuniket tu mankeind ðe leit ov ðe ssn, in a djentel and deleitful maner, ekzaktli siunted tu ðe strengþ ov ðe hiiuman eí ; an ilǽstrißs and mōst biutiful emblem in ðis and several sðer respekts ov ðe divein Redimer ov mankeind, hu, sofeniþ ðe splendor ov hiz Godhed, briþz it tu ðe eí ov ðe snderstanding in a maner fited tu ðe strengþ ov ðe meind, sē ðat widout biþþ overhwelmd or distrest, it kan ðrßs bihēld “ ðe leit ov ðe nōledj ov ðe glōri ov God in ðe fēs ov Djizßs Kreist.”

772. ðe gretli er hu þiþk ðe lodjikal iz ðe ēnli form ov pruf. Everi fakßlti ov ðe hiiuman meind—and, 9 hu ǵal limit ðer nßmber—iz keþabel ov weiþ evidens and resiviþ pruf. Let ðe kinest intelekt sē tu its sßbleimest heits, and hwen it haz found sßm gret truþ amßþ ðe loftiest Alps ov rizon, if it sigks dipli intu ðe hart ov ðe disksverer, hi wil bi ebel tu briþ it hem tu ðe harts ov sðerz, not az a disksveri ov seiens, bōt az a veriti ov fēð.

773. Hwot a digniti iz anekst tu everi hiiuman biþþ, if ðe estimet bi teken from ðe nßmber and digniti ov ðe atendants hu duu him servis ! ðe ssn, ðe munn, ðe erþ, and ol ðe elements, wid everibiþ ðerin, ar ol minjsterz ov man, ever wetiþ on him, and wßrkiþ for him ; ye, hwot iz mōr, God himself iz ever wotǵful over him, and ðe endjelz ov heven ar hiz kompanionz and asistants.

774. Ol þiþz gud and truwi bilōþ tu fēð oridjinetiþ in lßv.

775. Ol relidjon iz intimetli reletet tu leif, bikōz it tendz tu piurifei ðe hart, hwens leif resivz its kwoliti. It sendz its strim ov piurifeiþiþ influensez þru ol ðe re-legonz and aktivitiþ ov ekzistens. It sapktifeiz ðe hßm-

blest diuti, elevets *de* lœliet lot, and meks *de* obskuiurest leif hevenli. It establigez in harmœniss relegonz perent and tgeild, kin and sœbdjekt, master and servant. It animets gævernments wið lœv ov kœntri; komers wið lœv ov yuus; literatiur wið a dezeit tu konve wizdom on wiqed wœrdz tu hiiuman arts; seiens wið a dezeit tu disple *de* lœv, and wizdom, and pouer ov God, and tu prœmœt *de* hapines ov man. It ligks *de* wœrld tu heven, and bringz men intu kondjœykgœn wið God.

776. It iz œnli in *de* degri *dat* our lœv iz œnselvig *dat* it iz tu œs a deleit insted ov a kœrs.

777. O! let *dei* wœrdz bi kœm and keind;
in leif sœ mœtg ov ivel leiz,
huuz pou'r wil darken œ'r *de* meind,
and bleit its djentler simpabiz,
dat never hiiuman lip or hart,
in kerlesnes gud flig *de* dart,
hwitg for a mœment's spes mœ rest,
or rankele in anœder'z brest.

778. Hœr iz nœ plejur in *dis* wœrld komperabel tu *dat* hwitg iz felt in konversiŋ wið *de*z in huuz prinsipelz wœn haz an absolut konfidens, and huuz djeneral kondœkt, az wel, ekzemplifeiz *de* ekselens ov *dem*.

779. A krœst ov bred, a pitger ov wœter, a *datgt* ruuf, and lœv,—*de*r iz hapines for yuu, hwœder *de* *de* bi reni or sœni. It iz *de* hart *dat* meks *de* hœm, hwœder *de* ei rests on a pœtœtœr patg or a flouer garden. Hart meks hœm prœgœs, and it iz *de* œnli *biŋ* *dat* kan.

776. Pegens and rezignœgon disarm *de* mœst sevir misfortiunz ov *de*r biternes; *de* render œs izi tu ourselvz and respektabel iven tu our enemiz: hweil, on *de* kontrari, boisterœs sorœ and outredjœs komplents render œs a bœrden tu ourselvz, and a djest tu *de* œnfiliŋ and vœlgar.

772. Nœ kloud kan œvergœdœ a tru Kristian, bœt hiz fœb wil diskœver a reubœ in it.

780. Æ langwedj ov rizon, snaksmpanid bei keindnes, wil ofen fel ov mekiñ an impregon. It haz nœ efekt on de nderstandiñ, bikœz it tœtgez not Æ hart. Æ langwedj ov keindnes, snaksmpanid bei rizon, wil frikwentli bi snabel tu perswœd ; bikœz, Æ it mœ gen spon Æ afekgonz, it wonts Ææt hwitg iz nesesari tu konvins Æ djœdiment. Bœt, let rizon and keindnes bi yuneited in yur diskers, and seldom wil iven preid or predjudis kontiniu tu rezist.

781. Æ lœv ov ruliñ and Æ lœv ov akiumiuletiñ ar Æ tu fiuriz hwitg tormœnt mankeind biyond œl œderz ; Æ ar espeœali Æ ivelz ov Æ relidjœs wœrld, and ar mœr dedli tu tru relidjon—Æ relidjon ov disinterested lœv—œan iven Ææt lœv ov mir outward plejur hwitg distingwigez Æ irelidjœs. From Æ later ivel, reformegon mœ bi ekspektet ; bœt from Æ former ivelz, hwen Æ get fast hœld ov Æ wîl, reformegon iz not izili brœt about. Æ temptegon iz gret tu konsil Æ lœv ov rul œnder pretensez tu hiuimiliti : and tu invest Æ lœv ov gen in Æ dissent garb ov indœstri, prudens, and ekonomî ; and hwen an ivel haz bin œksesfuli konsild from Æ eî ov man, Æ transiœon iz izi tu Æ stet ov seiñ in Æ hart, “ God heideb hiz fes, hi wil never si it.”

782. Avoid dispiuuts, sins nœbiñ iz klird bei rangliñz ; bœt hwen oportiuiniti oferz, œœpert truœ and kœmbat eror wið Æ armz hwitg our Sevier and Æ Aposelz hav put intu yur handz, hwitg ar meildnes, perswœjon, and tœariti.

783. Hwotever our gifts mœ bi, Æ lœv ov imparting œem for Æ gud ov œderz, briñz heven intu Æ œl.

784. Lœv, Ææt Geiser ov Æ œl, kan melt Æ eis and snœ ov Æ mœst frezen ridjonz ; hwerever its worm spring wœl œp, Æer glœz a œœdern kleimet.

785. Æer iz dendjer in Æ œr wi brið, Æ ground wi tred on, bœt Æer iz protekœon everihwer.

786. Hwen Æ hart iz œnder Æ influens ov Divein Lœv,

its piur, hēli, djentel, and hevenli afekgonz impart ðer influens tu ðe imadjinegon, and mek its imedjri ðe sineri ov heven. Everi obdjekt it reprezents iz ful ov lsvlines and ared in biuti, bikoz it iz ðe imedj ov ssm hevenli afekgon in ðe ridjeneret and spiritual meind.

787. Forget indjuriz and remember benefits : if yu grant a favor, forget it ; if yu resiv wsn, remember it.

788. In ðe sekred pedj yu wil obzerv ðat if eni vertiu iz tot wið mer ekspresiv enerdji ðan sðerz, it iz humiliti ;—humiliti ðat gedz a meild læster øver everi perfekgon ov karakter ;—humiliti ðat titgez man hi iz bæt man ;—ðat tgerigez ðe grand diutiz ov tgariti and forberans, and ðat wud konekt ðe hæl hiuman res in ðe bondz ov brsðerhud and søgal lsv ; in gort, ðat konféرز pis and ksmfort on ss hir, and preperz ss for imortal gløri hir-after.

789. Everi lardj gratitiud iz a kompond ov smol gratitiudz ; in sðer wsrðz, ðe djeneral temper and spirit ov gratitiud iz med sp ov ðe partikiular ekserseizez ov gratitiud, and iz ðss inkrist in prøpergon tu ðe nsmber ov partikiular ekserseizez.

788. Man haz olwez ssmby tu bi gretful for, prøveid-ed hi kips øpen ðe dør ov komiunikegon wið hiz Hevenli Fsðer, for at ðæt dør ol gud enterz ; indid ðe veri pouver tu øpen it iz an invaliduabel gud.

789. Ingratitiud iz a kreim sø gemful ðat ðer never woz a man found hu wud øn himself gilti ov it. Gret meindz, leik heven, ar plizd wið dwijn gud, ðø ðe sngrateful sxbdjekts ov ðer fevorz ar baren in retsrn. Hi ðat prømets gratitiud, plidz ðe kòz bæb ov God and man, for wiðout it wi kan neifder bi søgabel nor relidjss.

790. Az hwen a bleind man iz nei sntu a rez, its switnes heraldz its biuti ; sø hwen ðou sevorest humiliti, bi gur ðou art nei sntu merit.

791. Revelegon deklørz ðat wi ar tu liv hirafter in a

stet diferiŋ konsiderabli from dát in hwitŋ wi liv hir. Nou de konstituiŋon ov netiur in a maner sez sê tú. For †du wi not si berdʒ let lus from de prizon ov de ǵel, and lanŋt intu a niu and nêbler stet ov ekzistens; †in-sekts ekstriketed at leŋb from der k̄mbr̄ss and snseitli tenement, and den permitted tu snfêld der biutiz tu de sn; †sidz rotiŋ in de erb, wið nê aperent promis ov futiur vedjet̄ŋon, yet kwikend after deb, and klêdd wið l̄sk-ziuriant aparel. †Iz not our sn solid fleg perpetuali ðoiŋ and restoriŋ itself, sê dat de niumerikal partikelz ov hwitŋ it w̄ns konsisted hav bei degriz dropt awe, liviŋ, minhweil, de fak̄s̄tiz ov de sêl snimperd, and its konḡssnes sninterr̄spted for a mement. †Iz not de ei a teleskop, and de hand a veis, and de arm a liver, and de rist a hinj, and de leg a kr̄stŋ, and de st̄smak a laborator, and de hêl frem b̄st a kes ov biutiful instruments, hwitŋ m̄e akordinli bi destroid wiðout de destr̄sk̄ŋon ov de edjent dat wildz ðem. Ne, †kanot dát edjent, hwen w̄ns master ov its kraft, w̄rk wiðout de t̄ulz, and ar not its persep̄ŋonz in a drim az vivid az hwen everi organ ov sens iz aktivli empl̄oid in ministeriŋ tu its wonts. Hwot ðê de silver kord bi lust, and de ǵolden b̄el br̄ken, and de pit̄ŋer br̄ken at de wel, and de hwil br̄ken at de sistern, stil †me not de imortal artist itself hav kwited de r̄sptiurd magineri, and reteird tu de k̄ntri from hwitŋ it kem. Hwot ðê de ap̄r̄etŋ ov deb sim, bei degriz, tu enfibel, and at last tu s̄s̄pend de p̄uerz ov de meind, †wil not de konstituiŋon ov netiur bid s̄s bi ov gud t̄gir, siŋŋ dat de ap̄r̄etŋ ov slip d̄sz de sem,—ov slip hwitŋ, insted ov para-leiziŋ de f̄ŋŋk̄ŋonz ov man, iz aktuali der

“sekond k̄ers,

t̄gif n̄s̄riŋer in leif’s fist.”

And if, in s̄sm instansez, deb d̄sz lei hevi on de trembliŋ spirit, †in hou meni s̄derz d̄sz it sim tu bi onli k̄stiŋ de kordz dat bound it tu de erb, ekzoneretiŋ it ov a w̄et dat

sænk it, sɔ ɔat aɡriabli tu a nəɡon tʉ yunniversal tu bi
oltuɡeɔer groundles, at ɔe iv ov its ɔepartiur it ɡud apir

"tu aten

tu sɔmbɔɔ ov prɔfetik stren."

Hir, ɔen, ɔe konstitiʉɡon ov netiur and ɔe vɔis ov Reve-
legon konspeir tu titɡ ɔe sem ɡret truɔb (*non omnis moriar.*)

792. Tu ɡiv iz tu resiv, and a sentiment ov tɔariti iz
kepabel ov sɔpleiɔɔ ɔe ɡlɔ ov fɔvid yuɔb in ɔe brest ov
ɔeld ɔɔj. Leif woz mɔd fɔr filiɔɔ, and apabi iz tu ɔe sɔl
hwot sesɔɡon ov pen iz tu an inflameɡon, ɔe serten tɔken
ov mortifiɡeɡon.

793. ɔe hui ar akstomɔd tu konsider ɔemselvz az in-
terested in ɔe hapines and mizeri ov sɔterz, wil ɡraduali
ekstend ɔer regardz til ɔe fil fɔr ɔl mankeind ; hweil ɔe
sɔl on hwitɡ natiural simpabi haz nɔ influens, kan never
persiv ɔe feiner tɔtɡɔz ov hiumaniti. Az ɔe hart hard-
enz, it kontrakts its benevolens, til ɔe hɔl senterz in it-
self ɔnli. Hou litel du ɔe snderstand ɔe tru sɔɔɔɔz ov
deveɡon hui ɔɔɔk ɔat everi step bei hwitɡ ɔe reteir from
ɔe wɔrld iz an apɔtɔɡ tu God ! Hi hui iz sinsir, wil per-
siv ɔat ɡratitiʉd tu God, az wel az lɔv tu men, rekweirz
hiz atenɡon tu ɔe diʉtɔz ov a ɡud sitizen and a ɡud sɔb-
djekt ; fɔr tu endjɔi and perpetiʉet ɔe ɡifts ov heven iz tu
ɔanɡk ɔe Giver.

794. Never forget ɔat ɔe wɔ tu menten piis ov konɡens
iz ɔlɔɔ ɔe wɔ tu menten piʉriti ov karakter.

795. Yui ar at ɔl teimz hwot God siz yui tu bi ; yui ar
not at eni teim hwot man dʉsɔɔɔz yui tu bi, ɔnli sɔ far az
hiz dʉsɔɔɔment iz in aɡɔɔment wiɔ ɔe Divein leit. ɔis iz
a mɔst interestiɔɔ konsidereɡon.

796. It formz ɔe pekiʉliar onor and ekselens ov re-
lidjon, ɔat it akomodets itself tu ɔis ɔɔpɔrti ov our ne-
tiur ; ɔat it hɔldz out a ɔɔɔɔ siʉtabel tu our hei kɔliɔɔ ;
ɔat ɔer iz a ɡrandor in its obdjekts, hwitɡ kan fil and
sɔɔpas ɔe imadjineɡon ; ɔat it dignifeiz ɔe ɔɔɔɔɔ sin bei

konektiŋ it wið eterniti; ðat it revilz tu ðe eí ov feð ðe gløriz ov an imperiqabel wørld.

797. Sæbmiŋon iz ønli yildiŋ tu hwot wi kanot help. Akwiesens iz a mør sæbleim keind ov rezigneŋon. It iz a konvikŋon ðat ðe Divein wil iz høli, djæst, and gud.

798. A sæl konversant wið vertiu rezembelz a founten, for it iz klir and djentel, swit and komiuniketiv, ritŋ and harmles, and inosent.

799. Tru peieti haz næbiŋ in it wik, næbiŋ sad, næbiŋ konstrend. It enlardjez ðe hart; it iz simpel, fri, and atraktiv.

799. Teim past iz kontraktet intu a point, and ðát ðe infansi ov biig. Teim tu kæm iz sin ekspandiŋ intu eternal ekzistens.

799. Tek hid tu ðe gølden tŋen ov yur djoiz, ðat its heiest liŋk mæ olwez bi in konekŋon wið ðe sovren and siuprim gud.

799. Tu ber næ il-wil, tu bi keindli afekŋond, tu bi in frendŋip and at pis wið ðe wørld and wið ourselvz, iz ðe mæst dezeirabel kondiŋon, ðe plezantest sitiueŋon, ðe izi-est atribiut ov ðe sæl. Hapi ðe man,—hapi in himself and emiabel in ðe eí ov ðe wørld,—huu ðæs kondsæts himself; huuz habitual obdjekt it iz tu kontribiut tu ðe trankwiliti, ðe satisfakŋon, ðe hapines ov øl wið huum hi haz konekŋon or interkørs, hui regardz sæterz wið ðe sæn eí ov tendernes wið hwitŋ hi wiŋez tu bi regarded bei ðem; iz hæmbel, hiumen, and pisful, grants næ indsædjens tu snfrendli paŋonz, bæst iz olwez disperzd tu tŋeriŋ and ekzert keind afekŋonz, and tu ekstend ðem tu hiz frendz, hiz næbærz, and øl mankeind.

799. If diskwolifeiŋ pen, or distresiŋ langwor, prevents ðe sæterans ov sæplikeŋon, pægens iz itself a prer, and a prer hwitŋ wil not fel tu bi herd. ðe tender mersi ov our kompaŋonet Fæder wil mæk sens, and feind miniŋ, in a prer hwitŋ iz ølmæst snintelidjibel tu ðe langwid sæferer

hu oferz it. God wonts not tu bi informd, hi wonts ønli tu bi rememberd, tu bi lœvd, tu bi sœt. Prez iz ðe ønli emploiment in hwitg self feindz nœ part. In prez, wi ge out ov ourselvz, and ðink ønli ov Him tu hum wi ofer it. It iz ðe mœst piurli disinterested ov øl servisez. It iz gratitiud widout solisitegon, aknœledjment widout petig-on. Prœr iz ðe øverflœig ekspregon ov our wonts, prez ov our afekgonz; prœr iz ðe langwœdj ov ðe destitiut, prez ov ðe redimd siner; prœr iz ðe tgeild ov fœð, prez ov lœv; prœr iz prospektiv; prez teks in, in its weid renj, endjoi-ment ov prezent, remembrans ov past, and antisipegon ov fiutur blesingz: prœr points ðe ønli wœ tu heven, prez iz œlredi ðœr.

772. Hou admirabel ðe relidjon, hwitg, hweil it simz ønli tu hav in viuv ðe felisitiz ov ðe œðœr leif, konstitiuts ðe hapines ov ðis!

773. Rezentment sits on mei meind az œil dœz spon wœter; it flœts leitli on ðe sœrfœs and iz izili remuuvd.

774. Plejur iz a rœz nœr hwitg ðœr ever grœz a ðœrn ov ivel. It iz wizdom'z wœrk sœ kœrfuli tu plœk ðe rœz az tu avoid ðe ðœrn, and let its ritg perfumz ekzel tu heven in gratitiud and adœregon ov Him hu gev ðe rœz tu blœ.

775. Prœr iz ðe gœrpest spœr tu vertiuss akgon, bœt not ðe akt itself; it iz ðe ønli infalibel insentiv tu a yuwsful leif, bœt not a sœbstitiut for ðæt yuwsfulnes. Relidjon kips her tœildren in ful emploiment. It feindz ðœm wœrk for everi ðe in ðe wik az wel az Sœnde. ðe preig Kris-tian, on gœig intu ðe wœrld, filz ðæt hiz sœgœl and relidjœs diutiz œr hapili kompreizd in wœn brif sentens: "Ei wil ðink spon ðœi komandments tu duw ðœm." Hink ov God hwen ðe alwœrig imœdjev ov plejur and ov profit wud sedius yuv from Him. Prosperiti iz ðe sizon ov pekiuliar peril. "It iz ðe breit ðe hwitg bringz fœrb ðe adœr." Hink ov ðœi God hwen ðe temptig wœrld sez, "œl ðis ei giv ði."

Træst not ðe insolvent wærlð, it haz tçited everi krediter ðat ever træsted it. It wil tçit yu.

766. Sæ meni estimabel kwolitiz mæst yuneit in ðe meind and hart tu prædius ðe djem ov tru frendgip az ðu not ofen mit tugeðer; ðe person keþabel ov it mæst pozés stabiliti, fermnes, sinseriti, piti, djenerositi, tçariti, and forberans; intended bei ðe Wbor ov our biig tu bi implanted and tçerigt in our meindz for ðe mæst gratifeiig and konsolatori pæposez tu ourselvz and æðerz, tu switen leif, tu aliviet its kerz, and tu inkris its plejurz. It iz imposibel for a man tu bi tú kæggs in ðe tçois ov hiz frendz. Frendgip establiçt on tru prinsipelz, wil last az loy az leif; bæ it kan enli liv amæg ðe gud,—kan enli bi ðe kompanion ov vertiu.

767. Hær iz a weid diferens bitwin tçairfulnes and leviti; bitwin ðe trankwil yet animated gladnes ov ðe bilivig sæl, and ðe frobi and trançent merð ov ðe fuul.

768. Kontentment iz ðe gret switener ov leif in everi stet.

769. Hæ gud and ðe tru wærk for eterniti in a gølden seilens.

770. Sæ loy az feð siks tu hav ðe dominion, it iz not tru feð, enli bikæmig ðis hwen tçariti rulz; for tçariti iz ðe prinsipel ov feð. Tçariti mæ bi komperd tu flem, hwitç iz ðe esençal ov hit and leit, for hit and leit ar ðens de-reivd; and feð, in a stet ov separegon, mæ bi komperd tu leit hwitç iz widout flem; hwen ðer iz leit indid, bæ it iz ðe leit ov winter, inkeþabel ov preventig ðeð and desolegon on ðe fes ov ðe erð. Feð iz selestial hwen oridjinetig in lsv, and sæ olse iz tçariti, and everi gud oridjinetig in tçariti.

771. Az netiur iz ðe sers ov ol ðe gifts ov ðe wærlð, sæ iz ðe sæl ðe obdjekt ov ol ðe gifts ov eterniti; az ðe wæn rekweirz ksltivegon tu yild its fruits, sæ mæst ðe æðer bi tçerigt and instrækted tu obten hapines.

720. It woz an snhapi divijon dat haz bin med bitwin feb and wërks. ðe in mei intelekt ei me diveid ðem,—dʒæst az in ðe kandel ei né ðer ar bœb leit and hit,—yet put out ðe kandel and ðe ar bœb gon; wæn remenz not widout ðe æder; sœ it iz wið feb and wërks.

721. Sæmteimz hweil ðe pur hous in hwitg ðe sœl rezeidz, iz rapidli preperin tu fœl, ðe meind iz iven mœr aktiv az deké aprêtgez, and ðe feirz ov ðe sœl bœrn wið a mœr biutiful and intens glœ.

722. Soft iz ðe pilœ ov deb tu a gud man;—sœ wilipli, sœ djentli dæz hi liv ðe wœrld;—az a wiri traveler gœz tu bed at neit.

723. Hwot a biutiful vertiu iz benevolens! It iz a preçs tei ekzistin bitwin man and man, az tçildren ov wæn komæn Fæder,—a tei hœlli snafekted bei diferens ov edj, stægon, kindred, or kœntri, and œver hwitg ðe artifical distinkgonz ov a væn wœrld hav litel pœwer.

724. Hwen wi gœ eni wæn dat hi iz misteken, our best we iz tu obzerv on hwot seid hi konsiderz ðe sæbdjekt,—for hiz viiu iz djenerali reit on ðis seid,—and admit tu him dat hi iz reit sœ far. Hi wil bi satisfœid wið ðis aknœledjment dat hi woz not roç in hiz dʒædjment, bœt œnli inadwertent in not lukin at ðe hœl ov ðe kes.

725. ¶ Kan ðer bi prægres hwitg iz not præregon,—hwitg dæz not liv a past from hwitg tu start,—on hwitg tu rest our fut hwen wi sprig forward. Nœ weiz man kiks ðe lader from binid him, or obliterets ðe tresez ov ðe rœd bruu hwitg hi haz traveld, or pulz doun ðe memœrialz hi haz bilt bei ðe we-seid. Wi kanot get on widout ligkin our prezent and our fiutur wið our past. Ol riakgon iz destræktiv; ol prægres konservativ. Hwen wi hav destrœid dat hwitg ðe past bilt æp, ¶ hwot reword hav wi. Wi ar fœrst tu fœl bak, and hav tu bigin aniu. Wi gen næbig bei defesin and tramplin on ðe eidolz ov ðe past, tu set æp niu wæn in ðer plesez. Let it bi sæfient tu liv

ðem biheind æs ; mejuriŋ our advans bei kipiŋ ðem in seit.

726. Blessed iz ðe memori ov ðez hui hav kept ðemselvz unspoted *from* ðe wørld ! yet mør blessed and mør dir ðe memori ov ðez hui hav kept ðemselvz unspoted *in* ðe wørld.

727. Hi kanot properli bi tgezen for a frend, huuz keindnes iz ekzeld bei its øn wormb, or frøzen bei ðe ferst blast ov slander ; hi kanot bi a yuusful kounseler hui wil hir nø øpinion bæt hiz øn ; hi wil not mætŋ inveit konfidens huuz prinsipal maksim iz tu sæspekt ; nor kan ðe kandor and fraŋknes ov ðæt man bi mætŋ estimd, hui spredz hiz armz tu hiuuman-keind, and meks everi man, wiðout distiŋkŋon, a denizen ov hiz buuzom.

728. Wi ar ofen, bei siuuperfiŋal akompliŋments and aksidental endirments, indiuust tu lsv ðez huui wi kanot estim ; wi ar sæmteimz bei gret abilitiz and inkontestibel evidensez ov vertiu, kompeld tu estim ðez huui wi kanot lsv. Bæt frendŋip, compounded ov estim and lsv, de-reivz from ðe wsn its tendernes, and from ðe æðer its permanens, and ðerfør rekweirz not ønli ðat its kandidets gud gen ðe dŋdŋment, bæt ðat ðe gud atrakt ðe afekŋonz ; ðat ðe gud not ønli bi ferm in ðe de ov distres, bæt ge in ðe our ov dŋoliti ; not ønli yuusful in eksidjensiz, bæt pliziŋ in familiar leif ; ðer prezens gud giv tŋirfulnes az wel az kœredj ; and dispel aleik ðe gluum ov fir and mel-ankoli.

729. ðer iz ofen in wsn keind wœrd, wsn luk ov simpabeiziŋ afekŋon, or wsn smøl akt ov disinterested lsv, mør ov rial nœbelnes ov spirit ðan in akŋonz hwitŋ hav rœŋ in ðe irz and found an ekø in ðe harts ov admeiriŋ bouzandz.

730. Hou pouerful iz ofen a veri litel serkœmstans, and hou kœdjent a veri smøl bæt deliket keindnes, ŋen at ðe proper mœment, in fiksiz ðe øpinion and ekœeitiz regard

for leif. Litel duu ðez né hu hav never felt ðe mizeri ov luziŋ ðez ðe lsv, ov hwot valiu ðez atenŋonz ar, or hou mstq aŋgwiq iz sperd bei ðem tu ðe sŋferer. Never kan wi bi tú gretful for ðem, for ov ol keindnes, ol djenerŋs, frendli akts, ðe suidiŋ hand stretqt out tu our asistans ŋder mental wŋ, iz fulest ov hiliŋ and mŋst igerli kot at.

722. Benefits ar sŋ meni tqenz hwiŋ fasen our harts, and obleidj ŋs tu lsv ðez hu duu ŋs gud.

800. ðe sŋm and glŋri ov individual impruvments iz a ritiŋ prŋgres in Kristian wizdom ; a meind biutifuli inled wið ðe bŋts ov endjelz, and rŋt about wið ðe seinz and marks ov heven.

801. A hapi ðe iz wŋrb endjoiŋ ; it ekserseizez ðe sŋl for heven. ðe hart ðat never tests ov plejur, qŋts ŋp, grŋz stif and inkepabel ov endjoiment ; ¶ hou ðen qal it enter ðe relmz ov blis. A kŋld hart kan resiv nŋ plejur iven ðer. Hapines iz ðe sŋpŋrt ov vertiu ; ðe gud olwez travel tugeðer, and ðe djenerali duu sŋ : hwen ðe hart ekspandz tu resiv ðe later, her kompanion enterz ov kŋrs.

802. ¶ Nŋest ðou hum ei kŋl gud. Ei min a perfekt and absolut man, hum nŋ fŋrs or nesesiti kan prŋvŋk tu duu ivel.

803. Hwen yuu ar aŋgri luk in ðe glas.

804. Anger iz leik ðe leitniŋ'z flaŋ—it iz rapid and destrŋktiv : ðe hŋlsŋm gŋuerz ofen sŋksid it tú let tu stop its fetal efekts. ðe flem iz lit, ðe konflagreŋon teken ples ; ðe gŋuer sŋksidz, bŋt it iz tu nŋ pŋrpos. ðŋs ar indjuriz konflikted, and impreŋonz med, ŋder ðe influens ov aŋger, hwiŋ teim and tŋrz wil not eradiket or woŋ awe. Ov ol wuman'z treismfs, ðe treismfs ŋver ðe temper ar ðe gretest. ðe ar sŋtq az sŋrveiv edj, az giv gres in siknes, and az biŋtŋ digniti ŋder ðe qarpest adversiti. ðe enŋur felisiti hir, and pŋint at imortaliti. A lsvli fes genz bei ðe konstant prezens ov gud yumor. A kountenans ov plasiditi and ekwanimiti kan repŋl ðe qafts ov

envi, tærn ðe kærnt ov malevolens, gen estim iven from an enemi, and fiks for leif ðe lœv ov a partner and frend.

805. If hwot iz sed or dœn agenst yu dœz yu nœ rial harm, yu œt tu despeiz it ; if yu sœfer eniþig bei it, ber it for God'z sek, pardon it wiliþli, and mek advantædj ov sœ fer an oportiuuniti tu impruuv in vertiu.

806. Relidjon iz leik ðe fermament ; ðe mœr it iz ekzamind, ðe greter nœmber ov starz wil bi diskœverd ; leik ðe si, ðe mœr it iz obzervd, ðe mœr it apirz tu bi imens ; leik fein geld, ðe mœr it iz treid in ðe fœrnes, ðe greter wil bi its lœster.

807. Partisipeœon iz ðe esens ov hapines.

808. Nœ sin sœ blest in vertiuœs eiz
az hwen ðe man ov vertiu deiz ;
ðe gud man ded, ðis lesœn givz,
it iz anœðer endjel livz ;
a star haz set for ever hir,
tu gliter in a breiter sfir.

809. ðe gud wigez ov ðœz wœn estimz, ar œlmœst ikwal tu ðe blesigz ðe dezeir for wœn.

80œ. Everi mirli hiuuman djœi haz its last ðe, bœt it iz not sœ wið spiritual and Divein djœiz, for ðœrz iz an eternal ðe.

80œ. Wi ofen luk wið regret œn past djœiz, az ðe depart from œs, bœt wi forget ðat everi niu ðe haz a djœi, hwitg iz kontiniuuali advansig tu mit œs.

810. It ofen hapenz ðat ðœz ar ðe best pipel huœz karakterz hav bin indjurd bei slandererz ; az wi yuœuali feind ðat tu bi ðe switest frut hwitg ðe berdz hav bin pekiŋ at.

811. Everi posibel tœnj in œur natiural and sœœal poziœon and serkœmstansez mœst bi intended bei Providens tu afœrd œs a fuler oportiuuniti ov advansig in ðe ridjenœret leif. œurli ðis œt tu kontent œs ; iven ðœ it bi a

tgeuj from welb tu poverti, from helb tu siknes, from djoï tu sorø, or from pozegeon tu preivegeon ov eni keind.

812. Let æs, tæardz ol personz, and in ol ðiŋz, and at ol teimz, endevor tu win bei lsv. Lsv iz ðe yuuniversal kogkwerer ! Bei tendernes, forberans, and lsv, wi me gretli benefit ðez hui ksm in kontakt wið æs.

813. Wi gud olwez bi keind tu eni atempt at amendment. An eidel snir or luk ov inkrediuliti haz ofen bin ðe deb ov meni a gud rezolv.

814. Adhir olwez ridjidli and ændivietigli tu ðe truib ; bæt hweil yu ekspres hwot iz tru, ekspres it in a pliziŋ maner. Truib iz ðe piktiur ; ðe maner iz ðe frem hwitg displez it tu advantedj.

815. Aflikgonz ar mesendjerz sent from heven tu win æs from indsldiŋ tui mætç in ðe djoiz ov ðis wsrld.

816. Lsv iz “ ðe omnipotent prinsipel bei hwitg God gævernz ðe wsrld.”

817. Du not gsn ðe ænfortiunet ; ðer ar dispoziŋonz in ðe wsrld hwitg, lukiŋ on sorø az kontedjæs, biksm in-hiuman þru fir. Lisen tu telz ov wø, wið gratitiud on yur øn akount, and kompagon for ðe sæfererz.

818. ðe meind gedz its øn hui on everibiŋ around it, and, az it wer wið ðe wond ov a madjiçan, konvért a paradeis intu a dezert, and a dezert intu a paradeis.

819. Remember ðat ðe grettest onor yu kan pe tu ðe Oðor ov yur biŋ, iz bei sætg a tçairful biheviur az dis-kæverz a meind satisfeid wið hiz dispensegonz.

817. Tu akseleret ðe hapines ov a hiuman biŋ, or tu spik pis tu a meind oprest wið sorø or disappointment, iz a transpørt ænspikabel tu ðe filiŋ hart.

818. Djenerositi wiðout delikasi, leik wit wiðout djædjment, djenerali givz az mætç pen az plejur.

820. ðe ostentegæs disple ov prosperiti iz an insælt tu ðe ænfortiunet.

821. Aflikçon fwlz æpon æm az ðe djinial çouerz æpon

ðe erb's buuzom, tu kwl fœrb fer flouerz from sidz loŋ steril.

822. Endjwi ðe inosent plejurz ov leif wið tŋirfulnes, sƣport its treialz wið fortitiud, and ðanƷ God for everibig.

823. Fœb, Hœp, and Lœv wer kwestiond hwot ðe ðot
ov fiutiur glœri, hwitŋ relidjon tœt :
nou Fœb bilivd it fermli tu bi tru,
and Hœp ekspektet sœ tu feind it tũ ;
Lœv anserd, smeiliŋ wið a konŋs glœ,
“ Ƴ Biliv ; Ƴ ekspekt ; ei nœ it tu bi sœ.”

824. ðe weizest politikl ekonoml leiz fœlded sƣ in ðe maksimz ov Kreist.

825. Nœbiŋ hiu maneizez ðe hart sœ mœtŋ az bering wið ðe infermitiz ov sƣderz.

826. ðe œnli bond ðat kan kip harts tugeðer, iz an œnrezervd komiuniti ov ðot and filiŋ. Tru lœv wil not bruk rezerv ; it filz œndervaliud and outredjd hwenever ðe sorez ov ðœz it lœvz ar konsild from it.

827. Az ðe storm hwitŋ bruzez ðe flouer, nœrigez ðe tri, sœ absens, hwitŋ starvz a wik afekŋon, strenðenz a stroŋ wœn.

828. Truð iz imortal ; nœ fragment ov it ever deiz.

829. Tŋildren ġud erli bi habitiueted tu konekt tu ei-diaz, hwitŋ œt never tu bi separated,—tŋariti and self-deneial.

82œ. Wœn ġud not destrœi an insekt, wœn ġud not kworel wið a dog, wiðout a rizon sœfiġent tu vindiket it bru œl ðe kœrts ov moraliti.

82œ. Everi de iz a litel leif, and our hœl leif iz bœt a de repited.

830. ðe huu tru kandor and tru test inspeir,
blem not wið hœf ðe paġon ðe admeir,
itŋ litel blemiġ wið regret deskrei,
bœt mark ðe biutiz wið a raptiurd eí.

831. Hwot a vertiu wi ġud distil from frelti, hwot a

wørld ov pen wi gud sev our bredren, if wi wud sserf our en wiknes tu bi de mejur ov derz.

832. A tru djinis, however elevated, iz refreht bei de strimz dat intersekt de popiular hart, djæst az hei moun-tenz drø sp, þru a þouzand invizibel tiubz, de wøterz dat ple amidst de plenz bilø.

833. Hinz gud not bi dæn bei havz ; if it bi reit, du it beldli ; if it bi roq, liv it ændæn.

834. Tru poleitnes konsists not mirli in a strikt adhir-ens tu formz ov seremoni ; it konsists in an ekskwizit obzervans ov de filinz ov æderz, and an invariabel respekt for dæz filinz. Bei dis definigon it klemz aleians wið benevolens, and me sæmteimz bi found az djeniun in de kotedj az de kort.

835. Netiur haz søn sidz ov nøledj, bæt de mæst bi kæltivated tu prædius fruit.

836. Luk bakward wið gratitiud, luk æpward wið kon-fidens, luk onward wið hørp.

837. Preqæs ointment iz not mør gretful tu de smel, nor mornin-diu mør refreht tu de seit, dan domestik løv iz tu de søl.

838. Man iz a sægal biig, and sè dezeirss ov feløgip, dat hi peinz and grøz sik ov leif hwen destitiut ov kompan-ionz tu ger hiz djoiz. Sisero karid hiz sægal dezeir sè far az tu se, "A man wud hav nø plejur in diskæverig ol de biutiz ov de yunivers, jven in heven itself, ænles hi had a partner tu hum hi meit komiuniket hiz djoiz."

839. Dær iz in de hart ov wuman sætg a dip wel ov løv dat nø edj kan friz it.

838. Dæ høl netiur ov de afekgonz evinsez dat de inti-met konekgon ov man wið de yunivers renderz it imposi-bel for him tu endjoi a solitari ekzistens. Ov himself hi iz impotent and djoiles. Dæ hiiman afekgonz, leik de tendrilz ov de vein, mæst le hæld ov særoundig obdjekts, or, leik de vein, hiiman hapines wud bi prostret never tæ

reiz. Bst ðe le held ov nsting ðat ðsz not promis sspert, protekçon, konsøleçon, or endjoiment. ðis prepensiti in our netiur iz hapili eksprest bei ðe term atatçment.

832. Hwotever bi ðe mstiv ov insølt, it iz olwez best tu øverluk it ; for foli skersli kan dezerv rezentment, and malis iz psnigt bei neglekt.

840. Az ei am a kompond ov søl and bodi, ei konsider meiself az obleidjd tu a dæbel skim ov diutiz ; and þing ei hav not fulfild ðe biznes ov ðe ðe hwen ei duu not ðss emploi ðe wsn in lebor and ekserseiz, az wel az ðe sfter in stædi and kontempleçon.

841. ðe ambiçon ov onor and gløri iz ov gret yms tu ðe wsrld, bikoz it koez men tu konsiv and tu eksekiut djenerss and admirabel þingz. It iz not sø wið ðe ambiçon ov gretnes, for hi huu meks it hiz eidol, wil hav it, reit or roy ; and it iz ðe koz ov infinit mistçifs.

842. Huever iz øpen, loial, and tru ; huever iz ov hiumen and afabel demenor ; huever iz onorabel in himself, and in hiz djsdjment ov sderz, and rekweirz nø lø bst hiz wsrð tu mek him fulfil an engedjment, sstç a man iz a djentelman, and sstç a man me bi found amstg ðe tilerz ov ðe ground.

843. Gudnes ei køl ðe habit, and gudnes ov netiur, ðe inklineçon. ðis ov øl vertiuz and dignitiz ov ðe meind, iz ðe grettest, þing ðe karakter ov ðe Diiti ; and wiðout it man iz a bizi, mistçivss, and retçed þing, nø beter ðan a keind ov vermin.

844. It iz izi in ðe wsrld tu liv for ðe wsrld'z øpinion : it iz izi in solitiud tu liv for our øn. Bst ðe gret man iz hi huu, in ðe midst ov ðe kroud, kips wið perfekt switnes ðe independens ov hiz karakter.

845. Diutiz ar ourz, events ar God'z. ðis remuuvz an infinit bsrden from ðe çelderz ov ðe mizerabel, tempted, deiij kritiur. On ðis konsidereçon ønli kan hi sekiurli le doun hiz hed and kløz hiz eiz.

846. Frugaliti iz gud, if liberaliti bi djoind wid it. Æe ferst iz liviŋ of siuperfluuss ekspensez; Æe last iz bisteiŋ Æem tu Æe benefit ov æðerz Æat nid. Æe ferst widout Æe last, bigets kævetsnes; Æe last widout Æe ferst, bigets prodigaliti.

847. Bitwin Æe ekstrimz ov hidiæssnes and Æe heiest perfekçonz ov lævlines, Æer iz nø fes hwitç, after a mæn's interkørs, dæz not depend eksklusivli on its ekspregon (or, in æðer wærdz, on Æe æmiabel kwolitiz ov Æe individuiæl,) for Æe admiregon it ekseits. Æe plenest fitturz bikæm handsæm ænawerz hwen asægiated ænli wid keind filiŋz, and Æe lævliet fes disagriabel hwen linqt wid il-yumor or kapris. Pipel çud remember Æis hwen Æe ar selektiŋ a fes hwitç Æe ar tu si everi morniŋ akros Æe brekfast tæbel for Æe remander ov Æer miutual leivz.

848. Wi mæst not olwez spik ol Æat wi nø; Ææt wer foli: bæt hwot a man sez çud bi hwot hi þiŋks; æðerweiz it iz neveri.

849. Æe dezeit tu bles iz Godleik. Bei impartiŋ hapines wi inkris our æn stør; bei widhældiŋ blesiqz wi impoveriç our æn sælz. Tu læv anæðer mør Æan wæn'z self, and for Æe lævð wæn tu resiproket our afekçonz, iz Æe heiest and Æe nøblest hapines. Tu stand aløn, widout Æe keþabiliti ov lævinq disinterestedli, iz mizeri indid. Yet Æe selfiq man infikts Æis mizeri on himself. Hi siks hapines in resiviŋ; it iz ænli tu bi found in giviŋ. Hi siks it in hiz æn gratifikegon; bæt, æntil hi læv æmþiŋ out ov himself, hi dæz not pozés Æe keþabiliti ov biinq hapi. Tu læv anæðer selfiq, —tu læv for gen, —tu ekspekt reword ræðer Æan tu redjois in impartiŋ gud, iz tu tred on Æe piurest filiŋz ov hiumaniti, it iz tu ofer Æem in a mart for sel, it iz tu forget, and praktikali tu denei, Æat "it iz mør blessed tu giv Æan tu resiv."

848. In a konservatori ei found a titçer hu sed mør tu mi Æan sermonz ofen du. It woz a lækziuriæss røðeden-

dron kævord wið blossomz. Hwen sāmwsn pasij guk it ræfli, it skaterd a gouer ov hœni diu from its ræziet kœps, and imidietli bigan tu fil its tgalisez aniu wið transperent ambrojia. For a fiu dez past ei had bin a litel vekst wið ðe wœrld and its ruid bœtlesnes, bœt ei tuk a lesen ov ðe rœdœdendron, tu gouer switnes on handz ðat distœrbd mi, and tu fil aniu wið piur hœni drops ðe tgalisez ov mei inward bœt.

842. Deð iz never teribel hwen sin wið bœð eiz, bœt œnli hwen sin wið wœn eí; in œðer wœrdz, ðe separegon ov ðe sœl from ðe bodi iz not dreded bei ðœz hui ar weiz tu viui it bei ðe kombeind leit ov gud and truð, bœt œnli bei ðœz hui viui it bei ðe leit ov truð alœn, or ov gud alœn.

850. Truð kanot dei; it pasez from meind tu meind, impartij leit in its prœgres, and konstantli reniuuig its breitnes diuuij its difiuijon. ðe tru iz ðe biutiful; and ðe truðz revild tu ðe meind, render œs kepabel ov persiuij niu biutiz on ðe erb. ðe gladnes ov truð iz leik ðe riuij vois ov a tœild, and ðe mœst remœt resesez ekœ wið ðe tœirful sound.

851. If wi liv truuli, wi gal si truuli. Hwen a man livz wið God, hiz vois gal bi az swit az ðe mœrmœr ov ðe bruk, and ðe œssel ov ðe korn.

852. Truð me bi komperd tu ðe diu ov heven; tu prezerv it piur, it mœst bi kolekted in a piur vesel.

853. ðœz hei and hœli truðz hwitœ mek ðe sœl at wœn wið God and ðe nebsr, ar bei ðœr veri netiur yuniversal, epen tu œl hui wiœ tu resiv. Outward formz ar œlwez in harmoniœs korespondens wið inward rialitiz; ðœrfœr ðe matirial teips ov ðe heiest truðz ðefei man'z efort tu monopoleiz. ? Hui kan botel œp ðe sœnleit tu sel in ritel, or iœiu dividendz ov ðe œœan and ðe briz.

854. Hel œkred Hœp! hel ðœu ðat hwisperest pis and pardon tu our sœlz, ðat hœli lœv inspeirest, and on ðe eí

ov feð dæst pør freq vijon tu dispel ol fir. Efen amidst our tîrz ðou blumest aniu, in sein ov heven'z never felîq ker, and titqest æs ðru leif's mistîrîss visisitîudz, tu lin on Providens.

855. Hør iz leik ðe wiŋ ov an endjel sèriŋ æp tu heven, and berz our prerz tu ðe brøn ov God.

856. ðe outward iz bæt a simiŋ and a gø,—ðe inward aløn iz permanent and rial.

857. Hou ofen, on leif's ræf and wiri pab,
du wi sink fentiŋ, wið wæn ønli prær,
“Nou help æs, or wi perig,” on our lips;
and never woz ðis æterd earnestli
bæt ðat it haz bin anserd. ðe nør mør
hiz geiniŋ mesendjerz wøk vizibel
on ðis ænwærði erð; yet tu our køl
dæb ðe Olmeiti stil voutgæf replei,
and hølî hørps areiz wiðin ðe hart;
wi fîl ðat wi ar herd in heven, and læv
kindelz wiðin æs, leik a stedfast ðot
hwitg næz its øn billif; and kømforted
wi gø spon our we redjoisiŋ.

858. Frendgip iz an endiriŋ kompozigon ov harmoni, hwæðer ðe hiuuman meind iz dispørzd tu bi sad or redjois; its tiunz ar aleik miuzikali suðiŋ, grand in its dezeinz, nøbel in its efekts; it relivz our kerz, gærz our hørps, dæbelz our djoiz, diveidz our grif. Hi hu relets hiz sæk-sesez tu a frend, tøkz himself intu niu plejurz; and bei spikiŋ ov hiz misfortiunz hi livz a part ov ðem biheind him. Frendgip, leik søm yuniversal medisîn, wørks kontrari wez, bæt olwez tu ðe advantedj ov netiur.

859. ðe Divein Læv tæardz ðe høl hiuuman res iz infinit; it iz, ðat it me sev ðem, mek ðem blesed and hapi tu eterniti, and aprøpriet tu ðem its øn Divein kwoliti, sør far az it kan bi resivd.

853. God'z moral lō, ðe rediegonz ov hiz biij, wer de-zeind tu konvėrdj in ðe hiiman hart, and form ðer anst-er ssn, huz leit iz pis,—pis iredietij everi akon ov ðe leif, and everi emegon ov ðe səl. Lsv in ðe hart ov God iz ðe ssm ov hiz infinit atribiuts, ðe sers ov ol hiz lōz. Lsv in ðe hart ov man iz ðe fulflij, ðe konfluens ov ðez lōz. ðss “God iz a ssn,” and ðe hiiman hart a sateleit revolvij around ðe gret hart ov God, and resivij its rez, and reflektij its leit.

852. ðe roial lō ov lsv iz a pensil ov God'z atribiuts, perfuuzij ðe hiiman səl wið ðe leit ov ðat lsv hwitg iz pis. Ne mēr; ðe konekjon bitwin ðe ssn and its satel-eit ksmz far gort ov ilstretij ðe yuniti sbsistij bitwin God and him hui kips hiz roial lō. Sez ðe Aposel, “Hi ðat dweleð in lsv, dweleð in God, and God in him.” Lsv merdjez hiz hart in ðe hart ov God, a tribiutari tu ðat egan ov blis, and leit, and pis, wið hwitg ðe efluens ov God'z biij wud fil ðe yunivers, wer hiz roial lō ebed in ol wrldz az it iz in heven.

860. Leif iz med ep not ov gret sakrifeizez or diutiz, bst ov litel binz, in hwitg smeilz, and keindnes, and smol obligegonz given habituali, ar hwot win and prezerv ðe hart and sekiur ksmfort.

861. ðe frendcip ðat antisipets solisitegon iz ov a Di-vein netiur.

862. Hi ðat ov gretest wrks iz finiger
oft daz ðem bei ðe wikest minister,
se Heli Rit in bebz hað djsdgment gen
hwen djsdjez hav bin hebz. Gret flsdz hav flen
from simpel sorsez; and gret siz hav dreid,
hwen mirakelz hav bei ðe gretest bin deneid.
Oft ekspektegon felz, and mēst oft ðen
hwen mēst it promizez: and oft it hits
hwer hōp iz kōldest, and desper mēst sits.

863. Bei ðe hand ov sorø ðe feineit iz røld awe leik a skrøl, and wi stand konçssli in ðe prezens ov ðe In-finit.

864. Bei kontempletin biuti, ðe karakter bikæmz biu-tiful; and in ðis wirissem wørld ei ðim it a diuti tu spik djinial wørðz and wer tçairful luks.

865. A meind ðat iz konçss ov its integriti skornz tu se mør ðan it minz tu perform.

866. ðe veri serkæmstansez hwitç mek ðe çalø misan-tropikal, inklein ðe weiz tu bi benevolent.

867. Hi givz tweis hui kwikli givz; and a frañk fevor tu a keind hart, mæst çurli mek mør impreçon ðan a greter buun ræç from æs bei loç solisiteçon.

868. ðæt penz wi tek in buks or arts hwitç trit ov ðinç remøt from ðe yuns ov leif, iz bæt a bizi eidelnes.

869. Fiks yur karakter and kip tu it hweðer aløn or in kæmpani.

868. O, it iz ðe sadest ov ol ðinç ðat iven wæn hiuman sæl çud ðimli persiv ðe biuti ðat iz ever around æs,—a perpetiual benedikçon. Netiur, ðæt gret miçonari ov ðe Mæst Hei, pritçez tu æs ever in ol tønç ov læv, and reits truøb in ol kælorz on maniuskripts iluuminated wið starz and flouerz; bæt wi ar not in harmoni wið ðe høl, and sæ wi ænderstand her not.

869. If ðe meind bi wel orderd, wi kanot endçoi ðe sinz ov netiur wiðout gretful harts tu ðæt bountis Bene-faktor hui smuðz our pasedj ðruu ðe træbelz ov leif wið sæ meni pliziñ serkæmstansez.

870. Ol netiur iz springkeld wið ðe gliteriñ fragments ov ðe miror in hwitç God refleks himself.

871. ðe hui wud reten a freç øld edj, mæst læv netiur wið a djeniuiu læv, and bi simpel, tçairful, and keindli, iven az litel tçildren.

872. In ðe stilnes ov netiur ðer iz ever sæmðin sekred; for çu plideb tenderli wið man ðat hi wil liv næ mør at

diskord wið her ; and, leik ðe elokwent ðsm bœi, ȝi ever karies ð " gret nemz for God in her hart."

873. A rial selestial prinsipel kanot bi wiðout aktiviti, and wærgip iz its ferst aktiv rezælt ; for it ðæs bringz itself intu manifestægon, bikœz it haz a persepgon ov dȝœi in sœ dwiȝ. Ol gud ov lœv and tȝariti iz ðe veri esenȝal prinsipel ov aktiviti.

874. It iz dimd a mark ov respekt tu dres wel tu resiv ðœz hui ar komparativ strendjerz ; bœt tu ðe obdjekts ov internal afekgon sætg manifestægonz ar œnnesesari, bikœz ðe ar in pozeȝon ov evidensez ov respekt, lœv, and konfidens, ov a mœr intirior karakter. ðæs ar instiȝktivli aworded tu ðe obdjekts ov eksternal regard, ðe marks ov eksternal afekgon.

875. Frendz ȝud asœȝiet wið frendz in grif and wœ.

876. In anœðer wœrld korespondens bitwin ðe outward and inward wil doutles bi sœ perfekt ðat a man'z karakter me bi red at wœns in ðe biȝz about him. ðer ðe piur œnli kan wer perlz !

877. ðer iz nœbiȝ leik an ekspreȝon ov rial simpabi tu ȝorten ðe piriœd ov mekiȝ akwentans wið our felœ-biȝz.

878. Hwot breit and konvinsiȝ lesœnz ov biœlodȝi meit man (wud hi bœt œpen hiz eiz,) rid on hiz œn person ;— ðæt meikrokozm ov Divein art, hwer, az in ðe sentensez ov a perfekt epitomi, hi meit tres in everi liniament or member ðe finger and œborgip ov ðe Godhed.

879. Ol mei best ðœts mœst ber relegœn tu mei akȝonz, and mœst bi regarded sælli az minz tu ðis end ; œðerweiz ðe ar eidel and œmles ; a mir west ov teim and streȝb, and ðe pervergon ov a nœbel pouer.

87œ. ðe fes ov truœb iz not ðe les fer for œl ðe kœunterfit vizardz ðat hav bin put œpon her.

87œ. 9 Kan eni wœn bi sœ wik az tu imadȝin ðat mir feð ælœn œbeidiȝ in ðe memori and ðe ðœt ðens dereivd, kan bi ov eni œvel. Sins œl nœ bei personal eksperiens ðat nœ

ekspreĝonz and deklareĝonz ov asent ar held in eni esti-meĝon hwitĝ ar not sŝpezd tu bi grounded in de wíl or intenĝon, for it iz de manifesteĝon ov de wíl hwitĝ deleits, and enebelz wŝn man tu kondjoín himself tu anŝder. Ĥe wíl konstituiuts de rial man, and not de ðot or ekspreĝon hwitĝ hi dŝz not wíl. For everiwsn dereivz hiz partikiu-lar netiur and dispozigoŝ from de wíl-prinsipel, bikoz ðát komiuníkets its karakter tu de hŝl man. If, houeвер, eniwsn *ðigks* hwot iz gud, de esens ov feð, hwitĝ iz tĝariti, iz olse wiðin ðát ðot, sins it inkludz de *wíl* ov gud ; bŝt if hi *sez* ðat hi *ðigks* hwot iz gud and yet lidz an ivel leif, it iz imposibel hi kan *wíl* eniðig bŝt ivel, and hi iz kon-sekwentli destitiut ov rial feð.

880. Hou far ðát litel kandel brŝz hiz bimz !
sŝ ĝeinz a gud did in a noti wŝrld.

881. Ĥe wuman hui, repŝziŝ on de lorelz ov her bŝsted vertiu, alouz herself tu bi a disobleidjiŝ, a pivig, a glumi, a diskontented kompanioŝ, defits wŝn grand end ov de instituiĝon ov maridj, hwitĝ iz hapines. Ĥe weif hui veiolets de maridj vou, iz indid mŝr kriminal ; bŝt de veri magnitiud ov her kreim emansipets her hŝzband, hweil ĝi hui meks him not disonorabel, bŝt retĝed, fasenz on him a mizeri for leif, from hwitĝ nŝ loz kan fri him, and ŝnder hwitĝ relidjon alŝn kan sŝpŝrt him.

882. Ĥát iz de hapiest konverseĝon, hwer ðer iz nŝ kompetigoŝ, nŝ vaniti, bŝt a ksm, kweiet interkŝrs ov sentiments.

883. It iz gud tu travel wið piur and bsmi erz and tĝirful sŝngein, de wi ĝud not feind at de end ov our dĝŝrni de frend hum wi wiĝt tu si ; and de geetiz ov seĝal konvers, de de ar not in our dĝŝrni ov leif hwot wi travel tu obten, ar, diuwiŝ de kontinuians ov our dĝŝrni, at wŝns a fregnes hwitĝ wi brið, and a leit ðat ĝivz everi ob-djekt tu sparkel tu our eí wið a redians ðat iz not its en.

884. Wit iz brægwud, djsdiment iz timber ; ðe ferst meks ðe breitest flem, bæt ðe æðer givz ðe mœst lastiŋ hit.

885. Konversegon iz ðe ventilegon ov ðe meind. A man ov vast ridiŋ, widout konversegon, iz leuk a meizer hui livz œnli for himself.

886. ðe weiz man, ei aferm, kan feind nœ rest
in ðæt hwitg perigez ; nor wil lend
hiz hart tu œt hwitg dæb on teim depend.
'Tiz sens, œnbreideld wíl, and not tru lœv,
ðat kilz ðe sœl : lœv beterz hwot iz best
iven hir bilœ, bæt mœr in heven abœv.

887. Vertiu itself 'skeps not kalsmniŝs strœks.

888. ðe ferst flouerz and ðe last indiket djsst ðe migon ei gud leuk tu perform. Ei wud ofer flouerz for tçildren at ðe outset ov leif, and rið a breit kroun ov imortelz for ðe kros at its klez. Tu ðe ysŋ ei wud spik djoifuli, tu ðe eld tçirfuli, tu œl hœpfuli. Wud ðat ei kud skater liliz and rezez alog ðe pað ov everi hiuman brœðer and sister.

889. Yui lamént ðat wi si not itg æðer, bæt it iz neider our figiur nor our wœrdz hwitg form our frendçip ; prœveided our afekçonz and our ðœts briŋ œs tugeðer, it iz ov nœ konsekwens. Hwen wi lœv wœn anœðer in God, wi olwez si wœn anœðer, for God iz everihwer.

88œ. Our spiritual similariti, not our erbli lœv, prœdiusez visiniti.

88œ. Pegens iz ðe œnli armor ðat iz prœuf agenst œl asœlts, and hi hui haz wel bœkeld it on nideb not tu fir eni temptægon. Pegens iz ðe foundægon ov œl gud, and impegens iz ðe sid ov œl ivel, hwitg me not improperli bi kœld, "impegens ov gud," az nœ man komensez tu bi viçœs bæt for wont ov pegens tu persevir in vertiu and tu rezist temptægon.

890. ðe treisœmf ov wuman leiz not in ðe admiregon ov ðe lœver, bæt in ðe respekt ov her hœzband ; and it kan

enli bi gend bei a konstant keltivegon ov ðez kwolitiz hwitg gi n  z hi valiuz.

891. It iz yusles tu t  k ov prinsipelz az widin our k  mpas, if ðe hart bi not dispe  d tu admit ðe vertiu  s em  gonz ov hwitg ðez prinsipelz ar not ðe besis b  t ðe rez  lt.

892. Ol ðe w  rld ar deleited tu wotg ðe y  g az ðe gr   sp tuge  er. Tu mi it iz not les deleitful tu si tu kritiurz ov disti  kt temperz and pa  onz, bei degri  z melti  g intu w  n, tu si hou hapi ðez me bi hu habituali pref  r ðe hapines ov an   er tu   er   n ; tu si feinali, rial l  v, laik a flouer blumi  g amid ruini  z, s  rveivi  g ðe vigor ov yu  b, and ol ðez atrak  onz on hwitg it iz    t tu depend.

893. Pa  on deiz su  n, kilin itself wi   its   n fu  d ; estim livz and stre  benz bei its   n pouer.

894. Hi hu seldom   i  ks ov heven iz not leikli tu get     er.   e w   tu hit a mark iz tu kip yur   f fikst   pon it.

895.   e gretest misfortiun ov leif iz   ld   dj wi  out ðe remembrans ov vertiu.

896. Swit ar ðe yu  sez ov adversiti ! In God's hand indid ðe ar ; hwen hi puts hiz t  ildren intu ðe f  rnes ov afli  gon, it iz dat hi me     r  li p  rdj aw   ol   er dros. A gret reiter haz sp  ken wi   gret biuti ov ðe res  rsez hwitg God haz plest wi  in   s for brini  g gud out ov ivel, or at list for gretli alivieti  g our treialz in kesez ov siknes and misfortiun. "  e k  ti  g and iriteti  g gren ov sand," hi sez, "hwitg bei aksident or ink  gon haz got wi  in ðe   el, in-seits ðe livin inmet tu sekrit, from its   n res  rsez, ðe minz ov k  ti  g ðe intrusiv s  bstans. And   iz it not, or me it not bi iven s   wi   ðe iregiularitiz and   nivennesez ov held and fortiun in our   n kes. Wi, t   , me t  rn di-zivez intu perlz." B  t hou m  t  g m  r w  nderful ar ðe mersi and wizdom ov God in me  in ðe spiritual tempte-gonz and distresez ov hiz pipel   er nesesari disiplin for   er heiest gud, ðe minz for ðe gretest perfek  gon and stabiliti

ov ðer karakterz. God, sez ðe hœli Leton (Leighton), hæb meni garp kstij instruments and ræf feilz for ðe poliqij ov hiz djuelz ; and ðez hi espeçali estimz, and minz tu mek ðe mœst resplendent, hi hæb ofenest hiz tuzl spon.

897. Hwen wi akt akordij tu our diuti, wi komit ðe event tu Him bei huz lœz our akgonz ar gœvernd, and hui wil sæfer nœn tu bi feinali pœniçt for œbidiens. Hwen in prospekt ov sœm gud, hweðer natiural or moral, wi bræk ðe rulz preskreibd æs, wi wiðdrœ from ðe direkçon ov siupirior wizdom, and tek œl konsekwensez on our-selvz. Man kanot sæ far nœ ðe konekçon ov kœzez and events az ðat hi me ventiuur tu du roç in order tu du reit. Hwen wi pœrsiu our end bei lœful minz, wi mœ œl-wæz konsel our miskaridj bei ðe hæp ov fiutiur rekom-pens. Hwen wi konsælt œnli our œn polisi, and atempt tu feind a nirer we tu du gud, bei œverlipij ðe seteld boun-dari ov reit and roç, wi kanot bi hapi iven bei sækses, bi-kœz wi kanot eskep ðe kongœsnes ov our fœlt ; bœt if wi miskari, ðe disapœntment iz iremediabli embiterd.

898. Perhaps ov œl ðe nœgonz ov fiutiur hapines, nœn iz sæ intelidjibel tu ðe hiiuman meind and hart az ðæt ov mitij agen in djoï ðez ðir frendz wi eifær hav lost or me luiz, never tu part agen ; and yet, ændoutedli, iven ðis iz læ, komperd wið hwot our impruuvd netiuur wil bi kepa-bel ov.

899. A kweiet ekspozijon ov truð haz a beter efekt ðan a veiolent atæk on eror. Truð eksterpets eror az gras eksterpets wiðz, bei wœrkiŋ its we intu ðer ples, and livij ðem nœ ruum tu grœ.

900. An anatomist wœns found fœlt wið ðe konstrœkçon ov ðe hiiuman bodi : hi kud sædjest an impruuvment in it, wœn ðat wud prevent rœptiuur. Hi woz sæfer særpœizd hwen tœld ðat ðe dœndjer ov rœptiuur woz a biutiful fitiuur ov ðe organizeçon. Hi meit az wel hav tœkt ov impruuiŋ ðe eï bei mekiŋ it ov glas, and les leiabel tu indjuri. Yu

me feind folt wid enibij in heven or erb, if yu tek a wsn-seided vium ov it.

892. Estimet yur stet, not from its pozegeon ov prezent satisfakgonz, bst from its kapasiti ov fiutiur blis. Meni ar in de pozegeon ov prezent satisfakgonz, hu ar in nē kapasiti ov resiviñ fiutiur blis ; and, on de 3der hand, meni ar in de kapasiti ov resiviñ gret fiutiur blis, hu ar not in pozegeon ov prezent satisfakgonz.

860. In bildiñ our houzez, wi du not biñk it s3figent tu prōveid 3nli for ksm and plezant weðer, bst wi konstr3kt dem s3 az tu stand agenst de storm and tempest. Wi gud adopt de sem wizdom in bildiñ our spiritual houzez. (Si Mabiū 7. 24, 25.)

861. Bi truū tu de w3rld. Benevolens, leik miuzik, iz a yuuniversal langwēdj. It kanot frili 3ter itself in dei-alekts dat bilog tu a negeon or a klan. In its lardj signifikans, de hiūman res iz tu ði a br3ðer and a frend. Posteriti nidz m3tg at ðei handz, and wil resiv m3tg hwēðer ðou art awer ov it or not. 3ou meest dim ðeiselv widout influens, and 3ltugeðer 3nimportant. Biliv it not. 3ei simplest akt, ðei m3st kajual w3rd, iz kast intu "de gret sid-fild ov hiūman 33t," and wil riapir az poizon3s wid, or herb medisinal, after a 3ouzand yirz.

862. 3e gret prinsipel, r3t out bei filosofikal demonstregeon in de parabel ov de gud Samaritan, iz de eternal truð dat de l3v ov our nebsr iz not 3nli a konstituent element, bst de 3nli evidens, ov our l3v tu God. Hens de repited deklaregeonz ov de Gospel ar koroboreted bei everi prinsipel ov moral filosofi, hwen de asert dat n3w3n kan l3v God widout l3viñ hiz nebsr.

863. 3e darkest kloud haz a silver leiniñ. Hwen de gouerz ksm, let 3s luk out for de renb3.

864. Ol djeniuin gud iz from heven, and not from erb ; from de Lord and not from ourselvz. 3erfor de amount ov gud hwitg wi du, dependz in rialiti not at ol on de

gretnes ov *de minz* at our komand, or on *de gretnes* ov *de rezalts* hwitg outwardli apir tu *fle* from our leborz, bst enteiri on *de spirit* wid hwitg wi du hwot wi kan du, and on our aknoledjment ov *de Lord* and ov *Hiz Providens*.

865. *De sel* ov a tru Kristian apirz laik sstg a litel flouer az wi si in *de spring* ov *de yir*; *le* and hsmbel on *de ground*; openig its buuzom tu resiv *de plezant bimz* ov *de ssn's gleri*; redjoisig, az it wer, in a ksm raptiur; difiuzig around a swit fragransi; standig pisfuli and lsvigli, in *de midst* ov sder flouerz round about: ol in laik maner openig der buuzomz tu drigk-in *de leit* ov *de ssn*.

866. In ol God's wwrks der iz hart,—God's hart,—for God iz lsv: and hi iz hapi hu filz dis, for der everi man siz God wid hiz meind, (hiz snderstanding,) nō man siz him wid *de hart*, or hirz *de tēnz* ov lsv in kriegon, hu haz not ssmbig ov dat lsv widin him. In man's wwrks, hart iz *de rērest ingradient*, *de mēst preḡs*, *de mēst kostli*, *de mēst seldom* tu bi met wid. In God's wwrk lsv iz *de yuniversal element*, der pouer iz olmōst *de onli element* man nētisez. Bst lsv iz *de element* dat spiks tu *de hart*, and hapi iz *de hart* hu hirz its blisful langwedj.

867. If *deu* wilt ssspekt, let it bi deiself; if *deu* wilt ekspekt, let it not bi gladnes.

868. Kontend not in wizdom wid a ful, for dei sens mekeb mstg ov hiz konsit; and ssm erorz never wud hav driven, had it not bin for lerned refiutegon.

869. A wsrldli man besteð in hiz preid dat der iz nō pouer bst ov mēni; and hi djsdjeð *de karakterz* ov men bei *de diferig mejurz* ov der minz. Hi stileð ol gudli nemz,—az wrð, and valiu, and ssubstans,—hwitg bi *de enḡent heritedj* ov Vertiu,—and askreibē dem sntu Welb. Hi spsrneð *de nidi sedj*, huwz wizdom hað enritet negonz, and *de ssnz* ov poverti and lernig, widout hum

erþ wer a dezert. Miuzik, ðe sunder ov kerz, ðe tiuner ov ðe dank diskordant hart-stringz, iz not sntu sstg a wsn bst soundz, hwerbei ssm ern ðer liviŋ. ðe pœm, and ðe piktiur, and ðe statiu, tu him sim eidel babelz hwitg welþ kondesendeþ tu fevor, tu gen him ðe nem ov patron. Bst litel woteþ hi ðe meit ov ðe minz hiz foli despeizeþ. Hi konsidereþ not ðat ðiz bi ðe weirz hwitg muv ðe pspets ov ðe wsrld. A sentens haþ formd a karakter, and a karakter sœbdiud a kinþom. A piktiur haþ ruind sœlz, or rezd ðem tu komers wiþ ðe skeiz; ðe pen haþ geken neƣonz, and establiht ðe wsrld in pis; and ðe hœl ful horn ov plenti haþ bin fild from ðe veial ov seiens.

886. † Sikest ðou rest, O mortal. Sik it nœ mœr on erþ, for destini wil not sis from dragiŋ ði ðru ðe rœf wil-dernes ov leif. † Sikest ðou rest, O imortal. Hœp not tu feind it in heven, for slœþ yildeþ not hapines; ðe blis ov a spirit iz akƣon. Rest dweleþ œnli on an eiland in ðe midst ov ðe œƣan ov ekzistens, hwer ðe wiri sœl for a hweil me fœld its teird wiŋz, sntil, after ƣort sœfƣent slœmber, it iz kwikend sntu debles enerdji, and spideþ, in igel fleit, tu ðe Sœn ov snapretƣabel perfekƣon.

888. A man ov a hœti spirit iz deli adiŋ tu hiz enemiz. Hi standeþ az ðe Arab in ðe dezert, and ðe handz ov œl men ar agenst him. A man ov a bes meind deli sœb-trakteþ from hiz frendz, for hi hœldeþ himself sœ tƣipli ðat œderz lern tu despeiz him. Bst hwer ðe miknes ov self-nœledj veleþ ðe frœnt ov self-respekt, ðer luk ðou for ðe man hum nœn kan nœ bst ðe wil onor. Hiumiliti iz ðe sofeniŋ ƣadœ bifœr ðe statiu ov Ekselens, and leieþ lœli on ðe ground, bilœvd and lœvli az ðe veiolet. Hiumiliti iz ðe fer-herd med ðat kœleþ Wœrþ her brœder; ðe djentel nœrs ðat fostereþ infant vertiuz. Hiumiliti brigeþ nœ ekskius; ƣi iz welksœm tu God and man. Her kounte-nans iz nidful sntu œl hu wud prosper in eider wsrld. And ðe meild leit ov her swit fes iz mirord in ðe eiz ov

her kompanionz, and stretwe stand ðe aksepted, tçildren ov penitens and lsv.

820. Tu em at ðein en hapines, iz an end eidolatræs and ivel. In erþ, ye in heven, if ðou sik it for ðeiselv, siking ðou çalt not feind. Hapines iz a rødseid flouer, grøiç on ðe heiwe ov Yusufulnes. Pløkt, it çal wiðer in ðei hand; past bei, it iz fregrans tu ðei spirit. Lsv not ðein en sæl; regard not ðein en wíl; trampel ðe fregrant teim binið ðei fit; bi yusuful, and bi hapi.

821. Hweil man çænz ivelz az sinz, hi ðen lernz deli hwot a gud wærk iz, and grøz in ðe afekçon ov duiç gud, and in ðe afekçon ov nøiç truðz for ðe sek ov gud; for in prøperçon az hi nøz truðz, in ðe sem prøperçon hi kan du wærks mør fuli and mør weizli, hwenever hiz wærks bikøm truuli gud. Sis, ðerfør, tu inkweir in ðeiselv, 9 hwot ar ðe gud wærks hwitç ei çal du, or 9 hwot çal ei du ðat ei me resiv leif eternal: absten from ivelz az sinz, and luk tu ðe Lord, and ðe Lord wil titç and lid ði.

822. Serkæmstansez ar bæst ðe ekspreçon ov ðe Divein wíl, and az sætg wi mæst sæbmit tu ðem. ðe ar olwez for our tru advantedj, hwotever wi me imadjin in our gort-seited impeçens and eriç djsdjmēt.

823. If ivelz ar not remuud bikøz ðe ar sinz, ol biçz hwitç man biçks, spiks, wílz, and dsz, ar not tru nor gud bifør God, houeever ðe me apir az gud and tru bifør ðe wørld: ðe rizon iz, bikøz ðe ar not from ðe Lord bæst from man, for it iz ðe lsv ov man and ov ðe wørld from hwitç ðe ar dereivd, hwitç iz in ðem. Møst pipel at ðis ðe biliv ðat ðe çal køm intu heven if ðe hav feð, liv pei-sli, and du sæm gud wærks; and yet ðe du not høld ivelz in averçon, on akount ov ðer lsviç sinz, hwens ðe eider komit ðem or biliv ðem tu bi alouabel; and ðe ðat biliv ðem tu bi alouabel komit ðem hwen oportiuuniti iz *given*; bæst let ðem nø ðat ðer feð iz not feð, ðat ðer pei-

eti iz not peieti, and ðer gud wërks ar not gud, for ðe fle from ðe impiuritiz hwitg lei in wardli konsild in man, ðe eksternalz dereivig ol ðer kwoliti from ðe internalz.

824. ðe hui put ðer trëst in ðe Lord, kontinuiali resiv gud from him, for hwotsæver bifolz ðem, hwæder it apirz az prosperss or snprosperss, iz stil gud, for az a midism it kondiusez tu ðer eternal felisiti; bët ðe hui put ðer trëst in ðemselvz, kontinuiali indius ivel spon ðemselvz; for hwotsæver bifolz ðem, olðe it apirz az prosperss and hapi, iz neverðeles ivel, and hens az a midism kondiusez tu ðer eternal snhapines.

825. ðe Divein Providens diferz from ol sðer lidig and kontrol in ðis, ðat Providens kontinuiali respekts hwot iz eternal, and kontinuiali lidz tu salvegon, and ðis bei veriss stets, ssmteimz glad wënz, ssmteimz sorëful wënz, hwitg man iz sterli inkepabel ov komprihending; neverðeles ðe ol kondius tu hiz leif in eterniti.

826. ðe Divein arenjment or Providens ov ðe Lord iz in ol þingz, ye in ðe mœst miniut ov ol, houeever sðerweiz it me apir bifor man. Bët ðis sşbdjekt hardli folz intu ðe eidia ov eni man, and list ov ol intu ðe eidia ov ðez hui trëst tu ðer en pruidens, for ðe atriþiut tu ðemselvz ol prosperitiz hwitg bifol ðem, and ðe rest ðe askreib tu fortium or tçans, and fiu tu ðe Divein Providens; ðss ðe atriþiut kontindjensiz tu ded kœzez, and not tu ðe livig kœz; ðe se, indid, hwen þingz sœksid hapili, ðat ðis iz from God; olse ðat ðer iz nşþig bët hwot iz from God; bët fiu, and skers eni, in hart biliv ðis.

827. Sins Truð iz alœn lœvli, ðe assemgon ov eniþig not bilonig tu ss, hwæder ov welb, lernig, or djentiliti, kanot bi plizig.

828. Avoid eidelnes: hwen ðe spirit iz snemploid, it biksmz leik mater; hwen it iz wel emploid, ðe mater biksmz leik spirit.

829. ðe best prezervativ agenst los iz tu nœ hou tu luz

wid fortitiund and ekwanimiti ; it iz our impegens dat renderz misfortiunz insæpørtabel.

827. Ol ðinz spik : nœt wel ðe langwedj, and gaðer wizdom ðerfrom.

828. Tru poleitnes ov manerz iz nœbiȝ bœt ðe outward manifesteȝon ov Kristian humiliti and tȝariti in a kœlti-veted meind.

900. God iz a God ov order ; and, az in natiural ðinz hi prœsidz bei slœ degriȝ, sœ hi dœz in spiritual ðinz. ðe sœn reizeȝ not at wœns tu hiz zenit from ðe darknes ov neit, bœt ferst sendz fœrð in ðe dœn a fibel glimeriȝ ov leit ; ðe sizonz ov ðe yir œlsœ mek ðer apœtȝ gradiuali ; sœ man kanœt bi brœt from a stet ov sin tu a stet ov hœlines bœt bei ðe gradiual prœses ov ridjenereȝon.

901. A tru Kristian alœn livz in ðe ful ekserseiz ov hiz rœgœnal pouerz.

902. "Hi giveð hiz bilœved slip." ðer iz nœ medisyn leik kweiet, piœful slip. ðer ar meni hu ar sik, hwen kongœs ov nœ bodili infermiti. If ðiz apœtȝ ðe Gret Fizigœn in ðer teim ov nid, hi wil vizit ðem in ðe neit-wœtȝez ; hiliȝ influenseȝ wil desend from Him œpon ðe sik hart and ðe wounded spirit. Slip iz ðe vel binœd hwitȝ ar konsild meni ov ðe didz ov our Hevenli Fœster,—akts ov never-sisiȝ lœv and mersi.

903. ðe everi-de kerz and diuntiz hwitȝ men kœl drœdj-eri, ar ðe wets and kœunterpœizeȝ ov ðe klok ov teim, giviȝ its pendiulœm a tru veibreȝon, and its handz a regiulær mœȝon ; and hwen ðe sis tu haȝ œpon ðe hwilz, ðe pendiulœm nœ longer swiȝz, ðe handz nœ longer muv, ðe klok standz stil.

904. In karakter, in manerz, in steil, in œl ðinz, ðe siu-prim ekselens iz simplisiti.

905. Luk not mœrnfuli intu ðe Past. It kœmz not bak agen. Weizli impruv ðe Present. It iz ðein. Gœ fœrð *tu mit* ðe çœdœi Fiutiuȝ widœut fir, and wid a manli hart.

906. Desit iz a dæbel-painted sord, dat djenerali wuundz de yuuzer.

907. Føls modesti iz sæmteimz az perfekt a reviler ov ænsimli bōts az nē modesti at ol.

908. Æz hui set a gud ekzampel wil ofen korekt de fōlts ov æderz widout repruving dem.

909. Everi kristed biȝ iz feineit, and de Infinit iz in feineit biȝz az in its reseptakelz, and in men az in its imedjez.

908. If wi briȝ intu de wørld wid æs, az iz douted bei fiu, de fitiurz ov de meind az wel az Æz ov de fes, it iz a gret konselegon tu né dat, houeever ænfevorabel de later me apir, de former ar kepabel, bei diu kæltivegon, ov boundles impruvmēt.

909. Æe esens ov læv iz tu læv æderz out ov itself, tu dezeir tu bi wæn wid dem, and tu mek dem hapi from itself.

910. Æz hui hav lernd tu liv wel, dat de me dei wel, sez Seneka, hav akweird de ferst seiens in de wørld.

911. Æe prisepts ov de Dekalog konten ol biȝz hwitȝ ar ov læv tu God, and ol biȝz hwitȝ ar ov læv tu de nebrs.

912. Æe ferst step tu reformegon iz, tu liv akordig tu de Lord's komandments.

913. Æer ar þri yuniversal lævz: de læv ov heven, de læv ov de wørld, and de læv ov self. Æiz þri lævz, hwen de ar reitli sǽbordinated, mek perfekt man; bæt hwen de ar not reitli sǽbordinated, de pervert and invert him.

914. "Æe Lord performeb ol biȝz for mi." Æe Kristian nóz dat Divein Providens apoints hiz deli task ov self-re-ænsiegon, and dat Divein Gres siuperintendz and asists its performans. † Hwei dæz hi ofen fel. Bikoz hi neglektz de Divein kounsel, "Sæfigent æntu de de iz de ivel ær-ov." Hi ofen dæbelz hiz task bei adig posibel fiutiur ilz tu de prezent.

915. "Æe steps ov a gud man ar orderd bei de Lord, and

hi deleited in hiz we. ðe hi fól, hi gal not bi sterli kast doun : for ðe Lord sþhelded him wið hiz hand." Man mæst bi led about and instrækted in ðe wildernes ov ðe wørld ; hi mæst bi plest in serkæmstansez in hwitg ðe ivelz widin him wil bi awakend, and bi left in a stet ov fridom, sê ðat ðe wil bi manifested and gøn tu him in ðe eksternal akgonz hwitg ðe prompt him tu perform. And ðis iz ðe wørk ov tempteگونz :—tu gø man hiz rial stet, and tu render him sê sensibli afekted bei it ðat hi bikæmz hæmbel, and luks tu ðe Lord for strengþ tu øverkæm, and bi sevd from ivel.

916. Wer ðis wørld our ønli sfir ov akgon, wi meit bi deprest at ðe ðot ov our ænfinigt planz, and ov gøig bi-fer hæf ov our wørk woz dæn. Bst ðe pouer ðat grasps at sê mætç mør ðan wi kan akompliç iz prøfetik ov a heier leif.

917. Wi mæst ferst øverkæm ðe litel fólts, and bi izi in ðe ekserseiz ov self-konkwest, bifør wi dreiv awe ðe greter.

918. Tu bi bleind tu ðe ænsoundnes ov a prinsipel til it prædiusez aktiuali ol ðe il efekts ðat it kan konsistentli lid tu, iz not tu persiv hwitg we ðe wind iz bløig ænles it bløz a perfekt gel.

919. "Ei wil se æntu God mei rok, ¶ Hwei hast ðou forgotten mi. ¶ Hwei gø ei mørniç bikoz ov ðe opregon ov ðe enemi. ¶ Hwei art ðou kast doun, Ø mei sæl ; and ¶ hwei art ðou diskweieted widin mi. Høp ðou in God : for ei gal yet prez him. In ðe teim ov træbel hi gal heid mi in hiz pavilion ; in ðe sikret ov hiz tabernakel gal hi heid mi ; hi gal set mi spon a rok." Stets ov spiritual tempteгон ar olwez atended wið mental aggwig and despondensi, and dout az tu ðe feinal igiu ; and sæmteimz iven wið desper, az eksprest in ðe wørdz, "Mei God, ¶ hwei hast ðou forseken mi." Bst ðe ar ever folød bei *korespondiç* stets ov internal djoï, eleveгон, and pis, in

de afekgonz ov de söl. And de feinal end ov de kšmbats ov de Kristian worfer iz “pis and aqurans for ever.” “Pis ei liv wið yu ; mei pis ei giv sntu yu ; let not yur hart bi tršbeld, neider let it bi afred.”

918. Æe man hu wil not, hwen nesesari, inkšr hazardz, for de sək ov aktiŋ wel hiz part in leif, wil never atgiv saksas, mətq les distiŋkqon.

919. Relidjon wil kost sš sšmbiŋ, bšt de wont ov it infinitli mər.

920. Bad buks, leik intoksiketiŋ driŋks, ar pøizonz.

921. Dent kworel wið yur nebšr bikøz hiz øpinion iz diferent from yur øn. Yu meit az wel kworel wið yurself bikøz yur prezent øpinionz difer from ðøz yu enter-tend ten yirz aŋø.

922. Æer iz nšbiŋ hwitq kontribiuts mər tu de switnes ov leif ðan frendqip ; ðer iz nšbiŋ hwitq distšrbz our repøz mər ðan frendz, if wi hav not dizernment tu tqūz ðem wel.

923. Fein sens and ekzolted sens ar not hsf az yusful az komən sens. Æer ar forti men ov wit tu wən man ov sens. And hi ðat wil kari nšbiŋ about him bšt gøld, wil bi everi de at a los for wont ov tqenŋ.

924. Æe Lord iz mər or les prezent in everi hiūman söl ; and from hiz diktets tu de meind, de reitišs spik. Hi iz nøhwer sø prezent az in de meind ov a gud man.

925. Adversiti iz sšmteimz hard spon a man ; bšt for wən man hu kan stand prosperiti, ðer ar a hšndred ðat wil stand adversiti.

926. Æe habitual ekserseiz ov disinterested lšv, in eni partikiular, diŋuwez an influens þru de høl karakter, az a flouer wil sšmteimz perfium a høl rum. †Hav yu never met wið personz huiz prezens had de sēm efekt spon yu, ðø heili intensifeid, az de fregrans ov flouerz. Æer ar sstq personz. Yu kanot mit ðem in de striit wiðout persiŋ ðe sšir ðat emanets from ðem. Yu nø hwot ðe hən

bin duinj at hem. He sfir ov der afekgon pasez from dem widout eni wil ov der en, and difiuwez its fregrans ever ol de mit. Everi sätg afekgon iz tu de hel karakter hwot de röz or lili or a fregrant grsb iz tu a garden plot. It blendz its sfir wid ol sätgz, modifeiz der netiur, and difiuwez its switnes ever ol. Yu lsv flouerz ; 9 hu dsz not. Fregrant odorz deleit yu. Plant diz flouerz, de röz, de lili, and everibij dat givz berb tu fregrans, plant dem in yur harts. Wöter dem wid truufz, wid djentel diuz distild from afekgon, piurifeid bei a holi lsv, and de wil biksm perenial. Der livz wil not wider, der fregnes wil not fed. He ar planted hir in teim in de meld ov ker and efort, bst de wil blum in fedles biuti and switnes in imortaliti. Everi snselfig akt yu perform iz sätg a flou-er, weven ov hweit inosens, and deid wid de veriij hiuz ov lsvij dots, tu bi de maridj bed and kredel ov hevenli gud ; and yur en hous, ol yur dots and afekgonz, wil bi fild wid its fregrans. An insens, born ov everibij dat iz piur, wil konstantli asend az an odor ov rest and an akseptabel oferij tu de Lord.

927. Der iz nō greter obstakel in de we ov saksen in leif dan tröstij tu ssmbij tu tärn sp, insted ov goij tu wörk and tärnij sp ssmbij.

928. It iz il tröstij a rekonseld enemi. Kristian relidjon bidz ss forgiv, bst Kristian prudents bidz ss hav a ker hum wi tröst.

929. He founten ov kontentment mäst sprij sp in de meind ; and hi hu haz sē litel nēledj ov hiuuman netiur az tu sik hapines bei tēenij enibij bst hiz en dispoziq-onz, wil west hiz leif in frutles eforts, and mltiplei de grifs hwitq hi prepōzez tu remuv.

926. It bihuvd de Lord tu bi med perfekt brui sšferij. Wi mäst not enli du wel, bst wi mäst lern tu sšfer wel. Wi mäst not enli lern tu sšfer wid sšbmijon, bst wid rezignegon ; and it biksmz posibel tu sšfer iven wid tqir-

fulnes hwen ðe konvikçon bikæmz sæfigentli establiçt in ðe hæl meind ðat “God iz Læv.”

929. It iz beter tu ber misfortiunz wið pegens ðan tu dezeit deð in order tu avoid ðem.

930. Tu bi az næþiç iz an ekzølted stet, ðe omnipotens ov ðe hevenz ekzists in ðe truwi hæmbel hart.

931. Tru hiuiliççon iz a perl ov gret preis ; for hwær ðer iz næ rezistans or obstakel, ðer heven and its influencez mæst enter, enleiten, titç, piurifei, kriest, and sæpært.

932. ðe wil ov God tæardz men iz ðe sem at ðis de az it woz at ðe ferst periød and edj ov kriççon ; and ðæt woz ðat ðe meit perfektli resiv him and hiz order.

933. Hweil ei am redi tu adopt eni wel-grounded øpinion, mei inmæst sæl revolts agenst resiviç ðe djsdjmēt ov sæterz respektiç personz ; and hwenever ei hav dæn sœ, ei hav biterli repented ov it.

934. Internal men du not dezeit retalieççon ov ivel for ivel ; bæst, from hevenli tçariti, forgiv frili ; for ðe næ ðat ðe Lord defendz ol hui ar in gud agenst ðe ivel, and ðat hi defendz akordiç tu ðe gud perteniç tu ðem, and ðat hi wud not defend if, on akount ov ðe ivel dæn tu ðem, ðe gud sæfer enmiti, hatred, and revenj, tu bi enkindeld,—for ðiz biçz avért prætekçon.

935. It simz tu mi a gret truð ðat hiuuman biçz kanot stand on selfiçnes, mekanikal yutilitiz, ekonomiks, and læ kerts :—ðat if ðer bi not a relidjæs element in ðe releççonz ov men, sætç releççonz ar mizerabel, and duumd tu ruin.

936. Vertiu kanot bi hid ; ðe teim wil kæm ðat çal rez it agen, iven after it iz berid, and deliver it from ðe malignansi ov ðe edj ðat oprest it. Imortal gløri iz ðe çaðœ ov it, and kips it kæmpani, hwæðer wi wil or næ. Bæt sæmteimz ðe çaðœ gez bi fœr ðe sæbstans, and sæðerhweil it folœz it ; and ðe leter it kæmz ðe longer it iz, hwen iven envi itself çal hav given we tu it.

937. Hwen ol self iz merdjd in ðe Lord, or kontæstæd

bei ðe Divein prisepts, ðen it iz sin ðat everiwæn ðat wilfuli ofendz agenst hiz nebr ofendz agenst hiz en sel, and indjurz himself far mör grivæli ðan hi kan indjur anðer.

938. ðe temptegez whitg relet imidietli tu ðe wil-prinsipel ar mæst difikælt and penful tu ber, bæt mæst profitabel in ðer operegez, if ðe meind iz feðful ænder ðem. ðe best and iziest deliverans, in sætg kesez, iz a æreder ov ðe hæl leif, wíl, and ol ov its dependent afekgez, æntu ðe wíl ov God, dezeirig him tu arenj ðem, and dispeææ ov ðe event az mæst pliziæ æntu Him, ænder a ful aæurans ðat hi nöz hwot iz best for æs, and mæst kondiunsiv tu our prezent and fiutur hapines and gud.

939. "Frili yi hav resivd, frili giv." Hwen wæn dææ gud tu eniwæn, hi komiunikets hiz en gud, satisfakgez, and blesednes; and ðis wið ðe filiæ ov wiææ tu giv everibig and reten næbig. Hwen hi iz in sætg komiunikegez, gud flææ-in tu him in a mætg greter degri ðan hi givz, and ðis wið konstant inkris.

93æ. It woz wel sed ov him ðat kold a gud ofis ðat woz dæn hæræli, "A stæni pis ov bred:" it iz nesæsari for him ðat iz hæægri tu resiv it, bæt it olmæst tææks him in geææ down.

93æ. Man, diuææ hiz abæd in ðis wærlð, ot not tu æmit ðe praktis ov ekstærnal wææææ, for bei ekstærnal wææææ æææææ internal ar ekseited; and bei ekstærnal wææææ æææææ ekstærnal ar kept in a stæt ov sææktiti, sæ ðat internal æææææ kan flææ in.

940. Ol ofenseæ ar ofenseæ agenst God; it iz ænli ðe self-hud ov man ðat teks ofens. "Agenst ði, ði ænli, hav ei sind."

941. Wið ðææ hui ar not kontent wið ðææ lot, hui du not træst tu ðe Divein Biææ, bæt tu ðææselvz, hui luk ænli tu wærlðli and terestriæl æææææ, and not tu hevenli, ðææ prevelz æææææææææææ about æææææ tu kæm. ðiz griv if ðe du

not endjoi hwot ðe dezeir, and ar tormented hwen ðe luz it.

942. An ivel person iz distingwiqt from a gud person bei igerli lisenij tu eksternal ðinz, and peij litel atengon tu internal ðinz; hi me, indid, hir hwot iz tru or gud, bst not wið atengon and djoi.

943. ðe best revenj iz lsv; disarm anger wið smeilz; hil wundz wið bsm; giv woter tu ðei ðerstij fð. ðe sandal tri, az if tu pruv hou swit tu konkwer het bei lsv, perfiumz ðe aks ðat lez it lð.

944. ðer wud bi nð sektarianizm if ðer wer tqariti. ðe distinkgonz areizij from doktrinalz wud never hav ekzisted if lsv tu ðe Lord and tqariti twardz ðe nebr, had bin ðe prinsipal point ov fðb. Doktrinalz wud ðen bi ønli vareietiz ov epinion konsernij ðe misteriz ov fðb. ðss, out ov ol ðe veriss tqørtgez, ðer wud bi wsn tqørtq; ol disagreements areizij from mir doktrin wud vaniq, and ol animositiz ov wsn agenst anðer wud bi disipeted, and ðe kingdom ov ðe Lord wud bi establiqt spon erb.

945. Djsstis iz sð sekred, it simz sð nesesari tu ðe sskses ov everi øndertekin, ðat iven ðez hu trampel it ønder fut, pretend tu akt in akordans wið its prinsipelz.

946. Sper moments ar ðe geld dðst ov teim.

947. Hi hu bistøz benefits for ðe sek ov ðe Lord and hiz Gospel, lez øp for himself trejur in heven; bst hi hu bistøz benefits in ðe spirit ov patroneizij ðe kòz ov ðe Lord and hiz Gospel, wil feind, hweil benefitij hiz felø-kritiurz, hiz reword in ðis leif ønli,—ðe mizerabel reword ov self-merit.

948. ðer ar fðr gud habits, hwiq ar esengali nesesari for ðe hapi manedjment ov temporal konsernz. ðiz ar, pøpkiualiti, akiurasi, stedines, and despatq. Widout ðe ferst, teim iz wested; widout ðe sekond, misteks hørtful tu øur kredit and interest, and ðat ov øðerz, me bi komited; widout ðe ðerd, nøbiq kan bi wel døn; and widout

de fœrb, oportiumitiz ov advantedj ar lost hwitg it iz imposibel tu rikol.

949. In our deli interkœrs wið ðez wi lœv, a konstant wotgfulnes ot tu bi mentend œver our wœrdz and akçonz, ðat wi me avoid infliktiŋ pen. Wœn œnkeind ekspreçon me riakt, and kœz meni pœinant and ven regrets.

94œ. Everi leson ov wizdom kontend in ðe Wœrd iz sœ inkepabel ov ever biŋ ekzœsted, eider bei nœledj or praktis, ðat ðe weizest and best me œlwez sit wið hiuiliti and ernestnes tu lern, hwer ðe spirit ov ðe Lord iz eminentli ðe titçer, and hwer it iz man'z heiest prez tu çer list ov himself.

94œ. In ðe lœv and simpabi ov frendz wi hav a wel-sprin ov plejur, inekzœstibel az ðe gud filiŋz ov ðe hiuuman hart.

950. Digniti haz its sit in ðe sœl. It iz ðæt self-sœbdiuŋ kwoliti hwitg enebelz œs tu stand erekt amid ðe stormz ov paçon, tu treisœf œver our preivet enemiz bei ðe konsistensi ov our kœrs, tu liv in ðe konstant pozeçon ov our œn self-respekt, filiŋ it tu bi mœr important tu our hapi-nes ðan eni eksternal treisœf, or ven aplœz from ðez hu kanot né our mœtivz, and du not fil or œnderstand our sakrifeizez.

951. Leif iz hwot wi mek it. Let œs kol bak imedjez ov djoï and gladnes, rsœfer ðan ðez ov grif and ker. œe later me bi our gests tu sœp and dein, bœt let ðem never bi permitted tu lodj wið œs.

952. Tru digniti iz hiz huuz trankwil meind
vertiu haz rezd abœv ðe ðiŋz bilœ;
hu—everi hœp and fir tu heven rezeind—
çriŋks not ðœ fortiuŋ œm her dedliest blœ.

953. Trei tu lern ðis hœlsœm leson :—tu mit ðe pekiu-
liaritz ov ðez wið hum yui asœçiet, sœ az tu sofen doun
ðe asperitiz ov temper, tu hil ðe wuundz ov morbid filiŋ,

and tu mek *de* k^orent ov leif r^on smu^odli; s^o far az yu hav pouer, tu kast *de* oil ov pis s^opon its w^oterz.

954. *De* keind man spiks ov hiz frendz; *de* proud man spiks ov himself; *de* bad man spiks ov hiz enemiz.

955. *Æz* hu lebor tu mek s^oderz beter and hapier, ar konstantli impruvin^g *der* *en* harts and meindz.

956. *De* kajualitiz ov leif *ðrø* a man bak s^opon himself, hwer hi kanot feind an agriabel and profitabel retrit if it haz not bin preperd bei *de* hand ov vertiu.

957. Hweil l^ov tu God predominets in *de* hi^uman hart, ol its pouerz ar t^ornd tu God; b^ot hwen self-l^ov and *de* l^ov ov *de* w^orld bigin tu hav an s^ondiu influens on *de* meind, *de* tender veselz, in hwit^g *de* fak^olti ov resipiens konsists, n^o longer luk s^opward t^oardz *de* Lord and heven, b^ot downward tu self and *de* w^orld; and tu self ar askreibd ol *der* pouerz ov bigkin and w^olin, and tu *de* w^orld *de* luk for ol *der* satisfak^ogonz.

958. Let ol our dwinz bi big^on, kontiniud, and ended in *de* Lord.

959. Our hevenli F^oder demandz our konfidens *enli* *ðat*, bei minz ov it, hi me lid s^o in *de* we ov leif and blesednes.

95~~8~~. Hweil wi ar livin on, str^oglin for *de* s^ol'z devel-opment, swit endjel-hwisperz wil enk^oredj s^o, and s^osten s^o, telin s^o, in djentel aksents, *ðru* *de* Divein W^ord, *ðru* mi^utual l^ov, *ðru* tru kondjudjial l^ov, and s^oder midia, *ðat* our l^ovz ar our leif; *ðat* our l^ovz konstitiut our leif ikwali in *de* w^orld biyond az in *dis* w^orld; *ðat* *de* ar s^ot^ogenjabel, *enli* inkrisin for ever in intensiti and development.

95~~9~~. *Ær* iz s^omteimz internal depraviti hwer *de* outseid iz az fer and biutiful az *de* apelz ov *de* Ded Si.

960. Anger efekts n^oðin it s^onderteks, and h^orts *de* person hu iz poz^ost bei it m^or *ðan* *de* obdjekt agenst hwit^g it iz direkted.

961. God'z Wörd and God'z wörks ar everihwer in harmoni; ðe kriegon ov ðe sem hand, ðe prödskgon ov ðe sem intelidjent and omnigent meind.

962. Poleitnes iz ðe relidjon ov ðe hart, az peieti iz ðát ov ðe sæl. It iz gud-netiur in akgon. It renderz hwever me bi its obdjekt kontented and hapi nder its sofenig influens. It konsists in akts hwitg gø ðer sers,— ðe hart.

963. "It kant bi dæn" iz ðe kreï ov wiknes, indesijon, indiferens, and indolens. Wi mæst trei ofen, and trei wið inkrist rezoluigon, tu sæksid. Feliursimz tu disiplin ðe stron; ønli ðe wik ar øverhwelmd bei it. Difikseltiz drø ferd ðe best enerdjiz ov man, and tren him tu ðe ekseiseiz ov hiz nøblest pouerz.

964. ðe sleitest emøgon ov disinterested keindnes ðat pasez bruu ðe meind, impruvz and refregez ðát meind, prædiusiñ djeneræß ðæt and nøbel filig.

965. Relidjon iz leuk ðe fermament; ðe mør it iz ekzamind ðe greter wil bi ðe nømber ov starz diskøverd; leuk ðe si,— ðe mør it iz obzervd, ðe mør it apirz tu bi imens; leuk fein gøld,— ðe mør it iz treid in ðe færnæs ðe greter wil bi its læster.

966. Wi mæst rid ðe Wörd ov God wið a hæmbel, titgabel dispoziigon tu lern its doktrinz, ðat wi me wøk in ðe leit hwitg it revilz. Olwez ekzamin it in a stet ov dezeir tu nõ ðe truð, for ðe sek ov øbidiens, and for leif. ðis iz ðe ki ðat hæb pouer tu øpen ðe buk, and tu lus ðe silz ðerov. And a gud nderstandiñ ov it hav øl men, sø far az, from ðe hart, ðe kip its komandments.

967. Pis iz a prinsipel and stet in hwitg øl ðe diskordant elements ov ðe meind hav sæbseided intu rest; hwen ðe wind and ðe wøvz hav bin rebiukt bei ðe vøis ov Di-vein Løv and Truð, and a gret ksm haz bin prædiuust widin. Bæt ðe ksm ov spiritual pis kanot bi prædiuust bei mirli remuviñ eksternal distørbiñ køwez. It iz not

truu pis snles it kan menten its trankwiliti amidst de redj ov outward hostiliti.

968. He man hui siks welb snli for hiz sn sek, or tu gratifei self-lsv, iz insen. Hi kolz dat welb " hwitq perigez in de yuziq," and hwitq rests mirli on a matirial besis. Nou matirial binz dikompoz, or ar no longer avelabel, after de man livz de matirial bodi. Hi haz no longer eni organz tu aprihend dis binz; and, haviq no afiniti for der internal kwolitiz, or for de yusez ov spiritual leif tu hwitq de korespond, and for hwitq de wer given, hi feindz himself divested ov ol hiz properti bei deb, and begerd for ever!

969. Let eniwn remuuv hiz ei from de most magnifisent pared or treismf, tu de ekspans ov heven, and instantli hwot woz gret iz litel, hwot woz psblik iz preivet.

969. Manerz ar ov mer importans dan loz. Snpon dem, in a gret mejur, de loz depend. He lo tstgez ss bst hir and der, nou and den; manerz ar hwot veks or smud, korsept or piurifei, ekzolt or debas, barbareiz or refein ss, bei a konstant, stedi, yuniformal, insensibel operegon, leik dat ov de er wi bried in. He giv der hel form and kslor tu our leivz. Akordiq tu der kwoliti de ed moralz, de soplei dem, or de destrui dem.

969. He noledj ov ivel iz not ivel: it iz not hwot wi no, bst hwot wi konsent tu, dat konstituiuts karakter.

970. Nsbiq ever prosperd loq, iven in dis wiked wrld, bst plen diliq. Psblik and preivet moraliti ar not tu de outward ei de sem, for de kslor iz diferent. Bst esengali de ar wn; and everi atempt tu sepatet dem rekouil on de hedz ov de skimerz, and streiks dem ol tu de erb.

971. If ei kud si gud mejurz psrsiud, ei ker not a far-diq hui iz in pouer; bst ei hav a paonet lsv for komxn djustis and for komxn sens, and ei abhor and despeiz everi man hui bildz sp hiz politikal fortium snpon der ruin.

972. Wud yu pik sp preqss trudz, yu most bend

doun and luk for dem. Everihwer ðe perl ov gret preis iz beded in a ġel hwitġ haz neider form nor k̄smlines—it iz s̄er in fizikal seiens. Bekon haz deklerd ðis, and ðe treism̄fs ov seiens sins hiz dez hav pruvd hou wiliġ Ne-tiur iz tu bi kogkwerd bei ðez hui wil stup tu ̄be her. It iz ðe sem in moral spekiuleġon. Wizdom iz oftteimz n̄irer hwen wi stup ðan hwen wi s̄er.

973. "Giv, and it ġal bi given ̄ntu yu." Spiritual pozeġonz ar ðe neledjez ov spiritual gud and spiritual truð. ðiz ar hwot ritgez or natiural pozeġonz korespond tu. And, hwen wi ar in ðe endeavor tu komiuniket ðiz neledjez ov gud and truð tu ̄ðer meindz, for ðer gud, or hwen wi aplei dem tu ðe regiuleġon ov our ̄n leivz, az wi dui hwen wi liv az Divein Truð titgez ̄s wi ̄t tu liv, ðen wi yuuz dem; and wi yuuz dem for ðe gud ov our nebr̄; for ðe truðz ov ðe W̄rd titġ ̄s tu regard hiz gud az our ̄n, and tu dui ̄ntu ̄ðerz az wi wud hav ̄ðerz dui tu ̄s. Hwen, ðerfor, wi ak̄n̄edj ðe Lord az ðe s̄ers ov ̄l ðat iz gud and tru, and hwen, at ðe sem teim, wi liv akordiġ tu ðe neledjez ov gud and truð hwitġ wi resiv from him, ðen wi ġiv in a spiritual sens. Wi ġiv, bik̄oz, bei ekserseiziġ ðe ġresez ov heven, bei praktisiġ ðe l̄oz ov t̄ariti, wi komiuniket tu ðez around ̄s a l̄v ov ðe sem ġresez, a deleit in ðe sem l̄oz. And ðis iz ðe ġwest we ov impartij hevenli truðz, wið ðer deleits, tu ̄ðerz; ðat iz, bei letij ðez truðz ġein f̄erð breitle in our leivz. And ð̄s, bei our gud ekzamp̄el, bei our Kristian miknes, rezign̄eġon, and tr̄st in a Divein Providens, wi ar perpetuali ġiviġ, perpetuali bīsteiġ ðe ritgēst ov spiritual ġifts on ̄l around ̄s. And, at ðe sem teim ðat wi ar ð̄s ġiviġ, wi ar resiviġ, in a stil ġreter deġri, ðe ġifts ov heven from ðe Lord; agriabli tu ðe l̄o eksprest in ðe w̄rdz, "Giv, and it ġal bi given ̄ntu yu."

974. Everi truð hwitġ wi n̄e and ak̄n̄edj in ðis leif, *b̄st dui not* relidj̄sli ̄be, iz teken awe from ̄s hwen wi

enter de spiritual wørld. It iz teken awe from *ʒs* bikøz wi hav nø rial afekçon for it; hav nøbiŋ in our harts tu reten it: for nøbiŋ kan abeid wið *ʒs* bøt hwot haz enterd intu our leif's lsv.

975. Everi ivel haz wiðin itself a korespondiŋ pønigment, wið hwitç it iz indisolubli kondjoind, and hwitç iz kold de pønigment ov ivel; and everi gud haz wiðin itself a korespondiŋ djøi or deleit, hwitç iz kold de deleit ov gud. And for everi gud a man inténdz or dæz, hi wil resiv intu hiz buuzom a deleit præperçond tu de piuriti ov de afekçon from hwitç hiz gud did or pærpos sprag. Hi mæ not in dis wørld resiv de ful mejur ov deleit, bøt it wil bi rezervd for him in de æðer wørld. It wil bi a trejur led *ʒp* in heven.

976. It iz a greter vertiu tu forgiv wæn indjuri ðan tu duu meni kærtesiz, bikøz it iz harder.

977. Blæntnes ov manerz iz deseidedli a følt; it çøz a wont ov regard for apæðer'z filiŋz; an afekteçon ov sinseriti, a bad ediukeçon, or de neglekt and abiuus ov a gud wæn.

978. ðe truuli liberal wont nø witnesez, nor eni retsrn for ðer fevorz, de duu not put out ðer gud ofisez tu yujuri, bøt ar satisfeid wið de deleit ov duuiŋ gud.

979. Wi gud not repein at dark providensez, for ðer iz leit on de æðer seid ov dem. Wi ar ol az ræf stenz hiun out ov netiur'z kwori; and træbelz and treialz ar med de minz ov poliçŋ and preperiŋ *ʒs* for our plesez in de everlastiŋ saŋktiuari. God ofen yuuzez wørldli treialz tu smuud and breiten *ʒs*, til wi reflekt hiz imedj; and not til ðen ar wi fit for de hevenli tempel.

978. Tçildren ov God, leik liliz ov de vali, flæriç best in løli sitiueçonz. Wi ar in de sef pað diuriŋ our pilgrim stet, hweil wi ar in de vali ov humilieçon. ðer olse ðe river ov everlastiŋ leif diveinli fløz. ðe heit ov God'z eternal lsv iz ønli tu bi diskøverd from de vel ov humiliti.

979. A Kristian doktrin gud never bi mentend wid an snkristian spirit; in endevoring tu konvins wi mæst bi kœgss not nidlesli tu iritet.

980. Inosens wil not olwez gelter a man from ivel report; bæt ðe konstant influens ov its prinsipelz wil enebel him tu reiz abœv it.

981. He mejur in hwitg eni person gœnz ivelz az sinz agenst God, and distgurdjez ðe diuntiz ov hiz kœliŋ, houever hæmbel, fœbfuli and spreitli, iz not œnli ðe mejur ov hiz yuusfulness, bæt ðæt ov ðe enleitenment ov hiz œn meind, and ov hiz abiliti tu enleiten ðe meindz ov œderz. If hi iz fœbful in ðe distgurdj ov hiz diuntiz, hiz lamp wil olwez bi found tu bi trimd and bœrniŋ breitlei, and wil never bi sæferd tu gœ out from lak ov oil. Hwever lœvz ðe truøb sinsirli, wil sœ ðat its ferst gret pœrpos iz tu piurifei ðe igiuz ov hiz œn leif. It haz nœ tendensi tu lid him awe from hiz aprœpriet kœliŋ, bæt tu konsentret hiz meind and eforts œpon it. Az it geinz þruu hiz aktiv diuntiz, it sisez tu bi a mir abstrakgon. It iz fild wid leif, and ritgez and afekts ðe harts ov œderz.

982. Let œs, in œl our stets ov trœbel and diskontent at ðe diliŋz ov Divein Providens, endeavor tu þiŋk ðat ðe þiŋz wid hwitg wi mit ar ðe permigonz ov ðe mersi ov Him hu iz Lœv itself. Let œs remember, iven hwen wi kanot fil, ðat ðœs wi me bi in ðe efort tu fil ðat Hi huiz hœl lœv iz lœv for men, hu kem doun and gev hiz leif a ransom for ðem, œverruulz œl þiŋz; ðat hi haz œl pouer in heven and on erþ; ðat hi permits ivel spirits or ivel men tu aprœtœ and trœbel œs, œnli ðat ðe me kari awe from œs ðæt hwitg wi gud redjois tu luuz. Let œs klin tu ðe snœlterabel and ðe seviŋ truøb ðat Hi hu ruulz œl þiŋz iz piur and infinit mersi. "œ, giv þæŋks tu ðe God ov heven; for hiz mersi endiureð for ever."

983. Ei nœ not ðat God kan du eniþiŋ. God kanot denei himself. God kanot du roy. God kanot kriet a

nember les ðan wæn. God kanot mek a kontradikçon tru.

984. Æ le ov leif iz, "In ðe swet ov ðei brou galt ðou it bred." Nø man kan eved ðát le wið impiunni. Leik ol God'z löz, it iz its øn eksekiuçoner. It haz strenj penaltiz anekst tu it. ¶ Wud yu né ðem. Gø tu ðe park, or ðe esplaned, or ðe solitiud after ðe neit ov disipegon, and rid ðe penaltiz ov biij yusles in ðe sad, dje-ded, listles kountenanse, —ne, in ðe veri treifelz hwitg mæst bi kontreivd tu kriet ekseitment artifiçali. Yet ðiz veri eiz kud, dæl az ðe ar, bim wið intelidjens; on meni ov ðez brouz iz stampd ðe mark ov posibel nøbiliti. Æ fakt iz ðat ðe kapasiti ov *agnui* iz wæn ov ðe signatiurz ov man'z imortaliti. It iz hiz veri gretnes hwitg meks inakçon mizeri. If God had med æs ønli tu bi insekts, wið nø nøbler ker inkømbent on æs ðan ðe prezervegon ov our leivz, or ðe pærsiut ov hapines, wi meit bi kontent tu fæster from switnes tu switnes, and from bød tu flouer. Bæt if men wið sælz, liv ønli tu it and driþk and bi amiuwd, ¶ iz it eni wænder if leif bi darkend wið despondensi.

985. Froun not olwez; wæ not olwez ðát luk ov ker, for everi mæment ðer ar djoiz waftiþ past ði; —mek ðem ðein. Ol hir iz not dark and driri. Æ gløriæ sæn, wið its enleiveniþ rez, ðe swit-sented flouerz, ðe sparkliþ diu-drop, and ðe melødiæ song ov ðe berdz, ol spik tu æs ov wæn hu kereþ for our present hapines. Aprigiet ðem az hiz gifts, and let hœþ, tú, sæmteimz brið intu ðein ir swit hwisperiþ ov a hapier teim, ov a breiter wærlð, ov piur and endiuuriþ djoiz. List tu her, and suun çal çi tçes awe ðe froun from ðei brou, and liv a smeil ov kæm kontentment.

986. God med bæþ tizr and læfter, and bæþ for keind pæpøse; for az læfter enebelz merþ and sæpøreiz tu brið frili, sæ tizr enebel sorø tu vent itself peçentli. Tizr him-

der sorø from biksminj desper and madnes ; and lsfte iz wsn ov ðe veri privilegedjez ov rizon, biij konfeind tu ðe hiiuman spiigiz.

987. Frenðqip iz a tasit kontrakt bitwin tu sensibel and vertiuus sölz : ei se sensibel ; for a møyk, or a hermit, me not bi wiked, yet liv a strendjer tu frenðqip. Ei ad vertiuus ; for ðe wiked hav ønli akomplisez, ðe voløptiuus hav kompanionz, ðe dezeiniij hav asøgiets, ðe men ov biznes hav partnerz, ðe politiqanz form a fakgss band, ðe bølk ov eidel men hav konekqonz, prinsez hav kørtierz,—bøt vertiuus men aløn hav frenðz. Kebigss {Cethegus} woz Katalein'z akomplis, and Misinas woz Okteviss'ez kørtier, bøt Sisero woz Atikss'ez frenð. †Hwot iz impleid in ðis kontrakt bitwin tu tender and indjeniuus sölz. Its obligeqonz ar stronger or wiker, akordinj tu ðer degri ov sensibiliti, and ðe nømber ov gud ofisez performd.

988. Hwen wi rid ðe leivz ov distingwiçt men in eni department, wi feind ðem ølmøst ølwez selebreted for ðe amount ov lebor ðe kud perform. Demosbeniz, Djuuliss Sizar, Henri ðe Førð ov Frans, Lord Bekon, Ser Eizak Niuton, Fraçklin, Wogington, Napølion, diferent az ðe wer in ðer intelektiuual and moral kwolitiz, wer øl renound az hard wørkerz. Wi rid hou meni dez ðe kud sspørt ðe fatigz ov a martq ; hou erli ðe røz, hou let ðe wotqt, hou meni ourz ðe spent in ðe fild, in ðe kabinet, in ðe kørt ; hou meni sekretariz ðe kept empløid ; in qort, hou hard ðe wørkt.

989. Never despond. Wotq ðe bizi speider. If hi breks hiz ðred fifti teimz, hi wil mend it agen. Dønt bi kast doun bei treifelz. ðe ant wil toil øl ðe in remuuvij a pebel from hiz pað. Persevir and yu wil ssksid. Put trsbel biheind yu, and bi ov gud tqir ðø kloudz heid ðe ssn.

990. Men ofen spik kontemptiuusli ov øver-ekzaktnes —ov atendiij tu miniut and østel distingqonz : hweil ðiz

miniut distinkgonz ar ekzaktli ðez hwitg køl for kerful atengon in ol hui wud eskep or detekt eror. It iz for wont ov atengon tu miniut points ðat houzez ar robd and set on feir. Bærglarz ðu not, in djeneral, kœm and bater doun ðe frœnt ðer, bœt kleim in at sœm windœ huwz fasen- ingz hav bin neglekted ; and an insendiari, or a kerles ser- vant, dœz not kindel a tar-barel in ðe midel ov a rum, bœt livz a leited tœrf, or a kandelstik, in ðe ðatg, or in a hip ov gœvingz.

982. Hapines kan bi med izier, and kweit az wel, ov tœjp matirialz az ov ðir wœnz.

990. Fœvel ðots, laik œnwelkœm gœsts, mek nœ part ov a famili, and wil depart if not enkœredjd tu ste.

991. Kontentment abeidz wið truð. Yui wil djenerali œfer for wigij tu apir œder ðan hwot yui ar ; hweder it bi ritger, or greter, or mœr lerned. ðe mask suu bikœmz an instrument ov tortiur. Fit obdjekts tu emplœi ðe in- tervalz ov leif ar amœy ðe gretest edz tu kontentment ðat a man kan pozés. ðe leivz ov meni personz ar an alter- negon ov ðe wœn engœrsiŋ pœrsiut, and a sort ov listles apabi. ðe ar eifer greindiŋ, or duiŋ nœbiŋ. Nou tu ðez hui ar hœf ðer leivz fœrœli bizi, ðe remeniŋ hœf iz ofen torpid wiðout kweiesens. A man gud hav sœm pœrsiut hwitg mœ bi œlwez in hiz pouer, and tu hwitg hi mœ tœrn gladli in hiz ourz ov rekriœgon. And if ðe intelekt re- kweirz ðœs tu bi prœveided wið perpetual obdjekts, 9 hwot mœst it bi wið ðe afekgonz. Depend œpon it, ðe mœst fetal eidelnes iz ðât ov ðe hart. And ðe man hui filz wiri ov leif mœ bi gur ðat hi dœz not lœv hiz fœlœ-kritiurz az hi œt.

992. ðe doniŋ yuð, tu seiens ferst inkleind,
skanz ðe piur pedj wið filosofik meind,
til ðe matiurer talents briŋ tu viui
ðe stœdiz hwitg hiz erli boihud niú ;
and ðen ðe buk ov Netiur standz displed,

in niu and vivid kɔloriŋ pɔrtred ;
 hweil ɔ'r its pedj sɛtɔ peietɪ iz θrɔn,
 ɖat inosens me klem it for her ɔn.

993. Sɛm personz ar in ɖe habit ov dweliŋ spon, and gretli magnifeiŋ, everi litel indjuri ɖe resiv at ɖe handz ov sɖerz. ɖe ɖɛs render ɖemselvz veri disagriabel tu ɖɔz intu huuz irz ɖe ar kontinuali pɔriŋ ɖer komplents ; and at ɖe sɛm teim gretli indjur ɖemselvz in ɖe estime-
 ɔŋ ov sɛtɔ, hweil ɖe ar kontribiutiŋ veri mɛtɔ tu ɖer ɔn personal mizeri. Hou mɛtɔ beter wud it bi wer sɛtɔ personz tu beri ɖer litel trɛbelz, or at list tu kip ɖem enteiri out ov seit ! It iz tu bi preziumd ɖat ɖe duu not sɛfɪgentli reflekt spon ɖe tru netiur ov ɖer kondɛkt, els ɖe wud sertenli bi mɔr kerful tu avoid it ɖan ɖe ar. Djamisɛn fɔrsibli eksprɛz ɖe gret foli ov sɛtɔ kondɛkt bei ɖe folɔiŋ ilɛstregon :—"A man streiks mi wiɖ a sɔrd, and infliks a wuund. Sɛprɛz, insted ov beindiŋ sɔp ɖe wuund, ei am ɔɔiŋ it tu everibodi, and after it haz bin bound sɔp ei am tekiŋ of ɖe bandedj kontinuali, and ekzamiŋiŋ ɖe depθ ov ɖe wuund, and mek it fester til mei lim bikɛmz gretli inflemd, and mei djeneral helb matiriali afekted ; 9 iz ɖer a person in ɖe wɔrld hu wud not kɔl mi a ful. Nou sɛtɔ a ful iz hi hu, bei dweliŋ spon litel indjuriz, or insɛlts, or provekeɔŋz, kɔzez ɖem tu adjitet or inflem hiz meind. Hou mɛtɔ beter wer it tu put a bandedj ɔver ɖe wuund, and never luk at it agen !"

994. *ɖe Fruts ov Truθ and Gudnes.*—1. Dediket ɖei sɔl tu truθ and gudnes, and ɖei ekzistens ɔal bikɛm ɔl lɔvlines.

2. ɖei smeilz ɔal bikɛm leik sntu ɖe leit ov a yɔŋ muun, and ɖei vois ɔal bikɛm soft az lɔv.

3. ɖe spirit ov God ɔal bikɛm embuuzomd wiɖin ɖi, az biuti iz embuuzomd wiɖin fɔlded liliz and star-djemd deziz.

4. Thou galt ever glø wið yuð, and ðei leif gal flø in harmoni wið ðe planetari sfirz.

5. ðei moral breð gal bi ødorrø az ov sandal wudz and rer speisez, and ðei kruuditiz gal bikøm dizolvd in a leit ov ever-inkrisiñ intensiti.

6. ðe sisterz ov mersi wiðin ði, kold Tgariti and Høp, gal tñant tu ði sonz mør swit ðan ðe mærmær ov a pein forest, or ðe ripel ov mounten strimz.

7. ðe gæçinz ov ðei hart gal bi leik ðe gæçinz ov sprin, and ðei futsteps gal bi strøn wið flouerz.

8. ðei vois gal bi mør swit ðan ðe ple ov sæmer windz xpon harps, and ðei leif gal fløt xpon wevz ov miuzik.

9. ðe snø ov ðe Alps iz perfektli piur, and ðe kristald eis hwitg hañz from its granit fastnesez iz stanles, and reflektz wið pirsin splendor ðe leit ov ðe starz. ðæs gud ðe leif ov man bikøm.

10. Høp iz ðe renbø ov our moral leif, and its meni kæl-orz ar bæt ðe meni hiuz ov our dezeirz.

11. Piuriti iz ðe strim in hwitg endjelz fløt, truð iz ðer bark, ðer læv for ðe Eternal, ðe pouer ðat impelz ðem.

995. ðer iz a stroy dispozigon in men ov opozit meindz tu despeiz itg xðer. A grev man kanot konsiv hwot iz ðe yuus ov wit in særeiet. A person hui teks a stroy komæn sens viui ov ðe sæbdjekt iz for puçin out bei ðe hed and gølderz an indjiniss ðiorist, hui katgez at ðe sleitest and fentest analodjiz; and anxðer man, hui sents ðe ridikiulæs from afar, wil held nø komers wið him hui filz ekskwizitli ðe fein filinz ov ðe hart, and iz aleiv tu næbiñ els; hwer-az, talent iz talent, and meind iz meind, in ol its brangez! Wi mæst despeiz nø sort ov talent—ðe ol hav ðer separat diutiz and yuusez—ol ðe hapines ov man for ðer obdjekt; ðe ol impruuv, ekzølt, and gladen him.

996. ðe biznes ov leif iz tu gø forward. Hi hui siz ivel in prospekt, mits it in hiz wæ; bæt hi hui katgez it

litel felø." Hou penfuli sɔdjestiv iz đát anser. Hou meni wiđ eking harts kan remember đe dez ov đer tgeild-hud hwen đe wer đe viktimz ov indiskrit repregon rɔđer đan đe hapi sɔbdjekts ov sɔm keind direkɔn and kɔltiur. Đe efekts ov sɔtɔ misgeided disiplin hav bin apɔrent in đer histori and karakter, and bei nɔ prɔses ov hiiman deveiziɔn kan đe roɔ bi nou rektifeid. Đe grand eror in đer ediukeɔn konsisted in a sistem ov ridjid restraints, wiđout korespondiɔn eforts tu develop, kɔltivet, and tren in a reit direkɔn.

961. Ei het đe djsɔdgment, đat, leik đe fleɔ-flei, skimz ɔver hwotever iz sound, tu detékt and setel spon sɔm spot đat iz tented.

962. Flateri iz đe ɔsta pertɔa ov sɔseieti. Đe læst ɔnderstandiɔz ar mɔst kepabel ov resiviɔn it; bɔt iven đen it wil not adhir hwen it bikɔmz tú worm.

963. Đe man hu givz hiz tɔildren habits ov truð, indɔstri, and frugaliti, prɔveidz for đem beter đan bei giviɔn đem a fortium.

964. A keind nebsɔr iz not wɔn hu dɔz haf a dɔzen gret favorz in az meni yirz, bɔt đe duer ov litel everi-de keindnesez.

965. Hi iz gud đat dɔz gud tu sɔferz. If hi sɔferz for đe gud hi dɔz, hi iz beter stil, and if hi sɔferz from đem tu hum hi did gud, hi iz areivd tu đát heit ov gudnes đat nɔbiɔ bɔt an inkris ov hiz sɔferiɔz kan ad tu it; if it pruvz hiz deb, hiz vertiu iz at its sɔmit;—it iz héréizim komplit.

966. A leif ov aktiv ekzerɔn, a wel-regiuleted enerdji, a hɔmbel meind, and a hart ov feð and lɔv, wil konvért đe mounɔn ov mizeri intu a pisful leif.

967. Dr Djonsɔn đot đe hapiest leif woz đát ov a man ov biznes, wiđ sɔm literari pɔrsiuɔts for hiz amiuzment; and đat, in djeneral, nɔwɔn kud bi vertiuɔs or hapi hu woz not kompliti emplot.

968. De selfig man me akiumiulet de mœst properti, bœt de benevolent man iz de mœst hapi; de former me rœl œver bedz ov gœlden sandz, and bi de mœst mizerabel ov God'z kritiurz, hweil de later haz a pis and djoï widin hwitg hi wud not ekstgœnj for œl de wœrld.

969. Order iz de saniti ov de meind, de helb ov de bodi, de pis ov de siti, de sekiuriti ov de Stet. Az de bimz tu a hous, az de benz tu de meikrokozœm ov man, sœ iz order tu œl ðingz.

970. Indœstri, ekonomi and pruidens ar de gœur fœrrœn-erz ov sœkses. De kriet dœt admirabel kombinegœn ov pouerz in wœn, hwitg œlwez kondiœs tu eventual prosperiti. Geided bei dœz ðri handmedz tu hapines, and sœs-tend bei persevirans, nœ pozigœn iz tœu hei tu aten, nœ ob-djekt tœu far for a man'z ritg, and nœ difikœlti ekzists dœt kanœt bi œverkœm. ¶ Iz dœt bist dœt haz tu or ðri moun-tenz tu grez œn, beter dœn a litel bi dœt fœdz œn diœ and mana, and livz spon hwœt fœlz everi mœrnig from de stœrhœwez ov heven, klœudz and Providens. ¶ Kan a man kwœng hiz ðerst beter œut ov a river dœn œut ov a ful œrn, or driœk beter from de fœunten hwen it iz neisli pevd wið marbel dœn hwen it swelz œver de grin tœrf. Hi dœt prœ-poundz tu hiz fansi ðingz greter dœn himself or hiz nœdz, and iz diskontented and trœbeld hwen hi felz ov sœtg pœrtgœsez, œt not tu abiœz Providens, or blem hiz fortium, bœt hiz foli. God and netiœr med nœ mœr nœdz dœn de min tu satisfœi; and hi dœt wil tek mœr mœst luk for sat-isfakgœn hwer hi kan.

971. An ekselent klerdjiman, pozesig mœtg nœledj ov hiœman netiœr, instrœkted hiz lardj famili ov dœterz in de praktis and ðiœri ov miœzik. De wer œl œbzœrvd tu bi veri œmiabel and hapi. A frend inkweird if dœr wœz eni sikret in hiz mœd ov ediukegœn. Hi repleid, "Hwen eni-ðing distœrbz dœr temper, ei sœ tu dœm, 'Siœ;' and if ei hir dœm spik agœnst eni person, ei kœl dœm tu siœ tu mi; and

se ðe hav sɛɣ awe ol kɔzez ov diskontent and everi dispoziɣon tu skandal."

920. A gud konɣens iz beter ðan tu witnesez ; it wil konsium yuur grif az ðe sɛn dizolvz eis. It iz a sprig hwen yu ar ðersti, a staf hwen yu ar wiri, a skrin hwen ðe sɛn bɛrnz yu, a pilɔ in deb.

921. Lezines grɔz on pipel ; it biginz in kobwebz, and endz in eiron tɣenz. ðe mɔr biznes a man haz tu du, ðe mɔr hi iz ebel tu akompliɣ, for hi lernz tu ekonomeiz hiz teim.

922. Pipel ɣud bi garded agenst tempteɣon tu ɛnlɔful plejurz, bei fɛrniɣiɣ ðe minz ov inosent wɛnz. In everi komiuniti ðer mɔst bi plejurz, relakseɣonz, and minz ov agriabel ekseitment : and if inosent wɛnz ar not fɛrniɣt, rezort wil bi had tu kriminal wɛnz. Man woz med tu endjɔi az wel az tu lebor, and ðe stet ov sɔseieti ɣud bi adapted tu ðis prinsipel ov hiiman netiur. Men driɣk tu eksɛs veri ofen tu ɣɛk of depreɣon, or tu satisfei ðe restless ðerst for agriabel ekseitment, and ðiz mɔtivz ar ekskluded in a tɣirful sɔseieti.

923. In nɔ department ov leif du men reiz tu eminens hu hav not ɛndergon a loɣ and dilidjent prepareɣon ; for hwotever bi ðe diferens in ðe mental pouerz ov individiu- alz, it iz ðe kɔltiveɣon ov ðe meind alɔn ðat lidz tu distiɣɣon. If wi luk around and kontemplet ðe histori ov ðɛz men huɣz talents and akweirments wi mɔst estim, wi feind ðat ðer siuprioriti ov neledj haz bin ðe rezslt ov gret lebor and dilidjens. It iz an il-founded nɔɣon tu se ðat merit in ðe loɣ rɛn iz neglekted. It iz sɛmteimz djoind tu serksɛmstansez ðat me hav a litel influens in kounteraktiɣ it, az an ɛnfortiunet maner and temper : bɛt it djenerali mits wið its diu reword. ðe wɛrld iz not med ɛp ov fulz : everi person ov merit haz ðe best tɣans ov sɛkses : and ɣ hu wud bi ambiɣs ov pɛblik aprebe- ɣon, if it had not ðe pouer ov diskriminetiɣ.

924. † Iz leif a si,—Œ, nœ ! 'tiz stedier far.

† Iz leif a land,—Œ, nœ ! tú fast 'tiz driven.

It iz, binid its geiding hevenli star,
an eiland flötij tœ'rdz ðe kœst ov heven.

925. ðe wœrst we ov mitij a dendjer iz tu despeiz it. ðe mœst fuilig we ov deskreibij it iz tu deprigiet it. ðe bœdest kœrs iz ðe mœst prudent, ðe kulest iz ðe mœst sef. A man or a negon hwitœ luks a kreisis in ðe fes, hwitœ gedjez its magnitiud and estimets its konsekwensez—ðát man or ðát negon kœmz tu a kontest wid ðe best garantiz ov fermnes, and ðerfœr wid ðe heiest aqurans ov sœkses.

926. Man pozœsez ðri ðingz—ðe sœl, ðe bodi, and properti, (hweðer rial or personal,) hwitœ ar kontinuali eks-pœzd tu ðri sorts ov ambœskedz ; ðe sœl tu ðœz ov ivel spirits, ðe bodi tu ðœz ov ðe doktor, and properti tu ðœz ov ðe loier.

927. ðe influens ov a peiœs ekzampel desending downwardz from ðe hed ov a famili, difiuwez itself œver ðe men bodi, til it ritœez ðe veri lœst ov it.

928. ðe sœngein ov leif iz med œp ov veri litel bimz ðat ar breit œl ðe teim. In ðe nœrseri, on ðe ple-ground, in ðe skul-ruum, ðer ar frikwent oportiuunitiz for litel akts ov keindnes, ðat kost nœðij, bœt ar wœrb mœr ðan gœld or silver. Tu giv œp sœmbij, hwer giviœ œp wil prevent œnhapines,—tu yild, hwen persistij wil tœgef and affikt œðerz—tu gœ a litel around rœðer ðan kœm agenst anœðer—tu tek an il wœrd or kros luk kweietli, rœðer ðan rezœnt or retœrn it—ðiz ar ðe wez in hwitœ kloudz and stormz ar kept of, and a plezant sœngein sekiuurd iven in ðe hœmbel hœm,—amœœ veri puur pipel, az in familiz in heier stœgonz.

929. ðe purest ov œl famili gudz ar indolent fimelz. If a weif nœz nœðij ov domestik diuntiz biyond ðe parlor or budwor, œi iz a dendjerœs partner in ðiz teimz ov pe-kiuuniari œnsertenti.

998. A pŕyktial man iz veri rerli puur, and never a man ov doubtful kredit.

999. Tgeildhud iz leik a mirror, katgij and reflektij im-edjez ol around it. Remember dat an impiss ðot sterd bei a perent's lip me operet spon a yŕy hart leik a kerles spre ov woter ðren spon poligt stíl, stenij it wid rŕst, hwitg nŕ after skourij kan efes.

1000. Hwen konsegon iz inevitabel, it iz weiz tu konsid bifŕ nesesity destrŕiz bŕð fridom ov ðot and digniti ov muvment.

1001. Mŕst ov our misfortiunz ar mŕr sŕpertabel ðan ðe koments ov our frendz spon ðem.

1002. A lei me stager ðruu a brif ekzistens, az a blagard edjez hiz wŕ ðruu a kroud bei dint ov bulij; bŕt ðe truub, houeever abiuzd for a teim, wil treismf and liv for ever.

1003. Hwenever wi dringk tú dipli ov plejur, wi feind a sediment at ðe botom hwitg poluuts and embiterz hwot wi religt at ferst.

1004. Yur tchildren wil bi mŕr animeted tu vigor, persevirans, and self-dependens, ðe mŕr ðe witnes yur ekzergonz tu prŕveid for ðer fiutiur welfer. ðer ar fiu hu kan witnes ðe deli disple ov parental and provident ker, widout haviŕ ðe dezeir krieted widin ðem ov duwiŕ sŕmbij for ðemselvz. "A ðrifti fsŕer," sez a Hinduu prov-erb, "me hav an ekstravagant sŕn, bŕt a dilidjent fsŕer rerli haz an eidel sŕn."

1005. Wi rogli prez men for feitiŕ, and reitli pŕniŕ tchildren for duwiŕ ðe sem.

1006. ðe amiuzment ov ridij iz amŕy ðe gretest konselegonz ov leif; it iz ðe nŕrs ov vertiu, ðe sŕphŕlder in adversiti, ðe prop ov independens, ðe sŕpŕrt ov a dŕsst preid, ðe strenðener ov elevated ŕpinionz, a gild agenst ðe tirani ov ol peti paŕgonz, and ðe repŕler ov ðe fuul'z skof and ðe nev'z pŕizon.

307. Ær iz n8biŋ piurer ðan onesti ; n8biŋ switer ðan tqariti ; n8biŋ wormer ðan l8v ; n8biŋ breiter ðan vertiu ; and n8biŋ m8r stedfast ðan feb. Æiz yuneited in w8n meind, form ðe piurest, ðe switest, ðe ritgest, ðe breitest, and m8st stedfast hapines.

308. Nar8 serk8mstansez ar ðe m8st pouerful stimiulants tu mental ekspanŋon, and ðe erli frounz ov fortium ðe best sekiuriti for her feinal smeilz.

309. Personz hu ar 8lwez tqirful and gud-yumord, ar veri yuusful in ðe w8rld ; ðe menten pis and hapines, and spred a ðanŋful temper am8ŋ 8l hu liv around ðem.

308. It iz not en8f ðat wi hav w8ns swol8d tru8dz ; wi m8st fid on ðem, az insekts on a lif, til ðe h8l hart iz k8lord bei ðer kwolitiz, and g8z its fud iven in ðe miniutest feiberz. Æis spirit ov persevirans wil s8rmount everi obstakel. It iz bei ðe yuus, not mirli bei ðe pozegon, ov enerdjiz ðat wi kan h8p tu s8ksid ; for ðe ekzerŋon ov moderet talents wil bi gur tu outw8 ðe kerlesnes ov ðe breitest.

309. Æe piktiurz dr8n on our meindz, ar dr8n in f8diŋ k8lorz ; and if not frikwentli refregt, suun vaniŋ and disapir.

310. It haz bin tru8li sed,—“ Æe ferst ðiŋ ðat r8gez tu ðe rekolekŋon ov a s8ldier or a seler in hiz hart’s difik8lti, iz hiz m8ðer.” Ei klinz tu hiz memori and afekŋon in ðe midst ov 8l ðe forgetfulnes and hardihud indiuust bei a r8viŋ leif. Æe last mesedj hi livz iz for her, hiz last hwisper bridz her nem. Æe m8ðer, az qi instilz lesonz ov peieti and filial obligeŋon intu ðe hart ov her infant s8n, gud 8lwez fil ðat her lebor iz not in ven ; qi me drop intu ðe grev, b8t qi haz left biheind her ðiŋz ðat wil w8rk for her ; ðe b8 iz br8ken, b8t ðe ar8 iz sped, and wil duu its ofis.

311. Æe tru8 art ov biŋ agriabel, (obzervz Adis8n,) iz tu apir wel plizd wið 8l k8mpani, and rs8ðer tu sim wel entertend wið ðem, ðan tu briŋ entertenment tu ðem. A

man sê dispozd, perhaps me hav not mstg lernig nor eni wit, b̄t if hi haz kom̄n sens, and s̄m̄h̄ig frendli in hiz biheviur, it konsiliets men'z meindz m̄r đan de breitest parts widout đis dispozigon, and hwen a man ov s̄tg a t̄rn k̄mz tu ̄ld edj, hi iz olmost gur tu bi trited wiđ respekt. It iz tru, indid, đat wi gud not disembel and flater in k̄mpani, b̄t a man me bi veri agriabel, striktli konsistent wiđ truđ and sinseriti, bei a prudent seilens hwer hi kanot konk̄r, and a plizig as̄nt hwer hi kan. Nou and đen yu mit wiđ a person s̄ ekzaktli formd tu pliz đat hi wil gen s̄pon everiwn đat hirz or bih̄ldz him; đis dispozigon iz not mirli a gift ov netiur, b̄t frikwentli đe efekt ov mstg neledj ov đe w̄rld and a komand ̄ver đe pagonz.

§12. A lerned prelat w̄ns remarkt đat siuperfigal Kristianz, hu dev̄t đer h̄l teim and đots tu kontroversi, ar n̄ weizer đan if miuziganz, insted ov ever praktisig đer instruments, gev s̄p enteir dez tu kontend hweder đe gud yuuz s̄preit or horizontal pisn̄z.

§13. Ol truđ iz from đe sem s̄ers. Hens, hi hu wil not resiv truđ s̄les hi n̄z hu s̄terd it, iz leik đe man hu refiuzez tu it bred bik̄z hi n̄z not hu rezd đe hwit. Az đe s̄n'z wormđ sl̄li b̄t gurli melts down đe eis mountenz ov đe norđ, s̄ đe leit ov truđ wil gradiuali level đe k̄stom-bound institiugonz ov man, hwitg ar nou h̄ri wiđ đe frost ov bineited edjez.

§14. Infinit toil wud not enebel yu tu swip awe a mist —b̄t bei asendi a litel yu me ofen luk ̄ver it ̄ltugeder. S̄ it iz wiđ our moral impruvment: wi resel firsli wiđ a viḡs habit, hwitg wud hav n̄ h̄ld s̄pon s̄s if wi asened intu a heier moral atmosfir.

§15. Everi hevi b̄rden ov sore simz leik a st̄n h̄s̄ round our nek, yet ar đe ofen ̄nli leik đe st̄nz yuuzd bei perl-deiverz, hwitg enebel đem tu ritg đe preiz and tu reiz enrit̄t.

§16. Bi and kontiniu pur, yŕŕ man, hweil ŕderz around yu grø ritŕ bei frød and disloialti; bi wiðout ples or pouer, hweil ŕderz beg ðer we ŕpwardz; ber ðe pen ov disapointed høps, hweil ŕderz gen ðerz bei flateri; fergø ðe greŕŕs preŕur ov ðe hand for hwitŕ ŕderz krinj and krøl. Rap yurself in yur øn vertiu, and sik a frend and yur deli bred. If yu hav, in sŕtŕ a kørŕ, grøn gre wið ønblengt onor, bles God and dei.

§17. ðe pur man hu enviz not ðe ritŕ, hu pitiz hiz kompanionz in poverti, and kan ŕper sømbiŕ for him ðat iz stil purer, iz, in ðe relmz ov hiumaniti, a kinŕ.

§18. Artŕbiŕop Leton (Leighton) woz wønt tu se, "Ei prefér an erøniss onest man biŕer ðe møst orbodoks nev in ðe wørld."

§19. Tu personz hu hav tŕŕzen itŕ ŕðer out ov øl ðe ŕpiŕiz, wið a deŕein tu bi itŕ ŕðer'z miutual kømfort and entertenment, hav, in ðát akŕon bound ðemselvz tu bi gud-yumord, afabel, diskrit, forgivin, peŕent, and dŕøiful, wið reŕpekt tu itŕ ŕðer'z freltiz and imperfekŕonz, tu ðe end ov ðer leivz.

§18. Wi gud giv az wi wud reŕiv, tŕirfuli, kwikli, and wiðout heziteŕon; for ðer iz nø gres in a benefit ðat stiks tu ðe finŕerz.

§19. Enðiuŕiazm iz ðe bloŕom, ov hwitŕ øl tru gretnes iz ðe fruit; imadjineŕon ðe dŕerm ov øl gløriŕŕ didz, and fiu wer ever diŕtingwiŕt for hei praktikal gretnes hu kud not reŕér tu a tŕeildhud ov enbiuŕiazm. It iz ðe románs ov ðe boi ðat bikømz ðe hèreizm ov ðe man.

§20. Frendŕip haz ðe ŕkil and obzerveŕon ov ðe beŕt fizigan, ðe dilidŕens and vidŕilans ov ðe beŕt nørŕ, and ðe tendernes and peŕens ov ðe beŕt mæðer.

§21. Hi hu haz lernd tu pre haz leŕnd ðe greteŕt ŕikret ov a høli and hapi leif. Hwitŕ we ŕøever wi let luis our harts, ðe wil reŕørn øntu øs agen empti and wiri. Teim wil konvins ðe venest and bleindeŕt meindz ðat hapines iz

nø mæŕ tu bi found in ðe ðingz ov ðis wørld ðan it iz tu bi dæg out ov ðe erð. Bæt hwen ðe mægonz ov our harts and mægonz ov peieti tend tu God in konstant akgonz ov devegon, lsv, and dezeir, ðen wi hav found rest æntu our sælz; ðen it iz ðat wi hav konkwærd ðe mizeri ov our netiur, and neider lsv nor dezeir in ven; ðen it iz ðat wi hav found out a gud siuted tu our netiur, ðat iz iƿwal tu ol our wonts, ðat iz a konstant sers ov kœmfort and refregment, ðat wil fil æs wið pis and djoiful ekspektægon hir, and eternal hapines hirafter. For hi ðat livz in ðe spirit and temper ov devegon, huz hart iz olwez ful ov God, livz at ðe top ov hiuuman hapines, and iz ðe færdæst remuuvd from ol ðe vanitiz and veksegonz hwitg distærb and wiri ðe meindz ov men ðat ær devøted tu ðe wørld.

§22. Wor wil never yild bæt tu ðe prinsipelz ov yuuni-versal djsstis and lsv, and ðiz hav nœ gur ruut bæt in ðe relidjon ov Djizs Kreist. Kristianiti iz ðe tru remedi for wor; not Kristianiti in nem, not sætg Kristianiti az wi si, not sætg az haz græn æp ænder arbitrari gœvernments in Tgærtg and Stet, not sætg az karaktereizez eni Kristian sekt at ðe prezent dæ, bæt Kristianiti az it livd in ðe sæl and kœm fœrb in ðe leif ov its Founder; a relidjon ðat reviliz man az ðe obdjekt ov God's infinit lsv, and hwitg komendz him tu ðe ænbounded lsv ov hiz brædren; a relidjon ðe esens ov hwitg iz self-deneial, self-sakrifeiz, in ðe kœz ov hiuuman netiur; a relidjon hwitg proskreibz, az amæg ðe wærst sinz, ðe paçon ov man for rul and dominion øver hiz fælœ-kritiurz; hwitg nœz næðig ov ritg or puur, hei or læ, bond or fri, and kasts doun ol ðe wœlz ov partigon hwitg sever men from wæn anæder's simpabi and respekt.

§23. Dr Djonsæn remarkt ðat a habit ov lukiſ on ðe best seid ov everi event iz beter ðan a þouzand poundz a yir. Hwen Fenelon's leibrari woz on feir, "God bi prezd," hi eksklemd, "ðat it iz not ðe dweliſ ov sœm puur man."

§24. Æe lerniŋ ðat wi akweir at skul iz bæt ðe biginiŋ ov ediukeŋon. Hwen wi hav left skul our ediukeŋon iz not kompliŋt, bæt enli bigen, for hwot wi hav ðer lernd wi hav yet tu lern ðe aplikeŋon and praktis ov in ol ðe rekweirments and diuntiz ov leif; and nou it iz ðat wi mæst komens ðe mæst important part ov ediukeŋon, self-ediukeŋon, ðe apleiŋ hwot æðerz hav töt æs tu ðe titŋiŋ ourselvz, ðe kariŋ on hwot æðerz hav bigen for æs tu our en self-impruvmænt. Nou, in rialiti, biginz tru ediukeŋon, for hwotever a man lernz himself, hi olwez nöz beter ðan hwot hi lernz from æðerz. Not ðat, ðerfor, ðe help and adveis ov æðerz iz tu bi disregarded at eni teim, for wi mæst yuuz ol ðe ædz ov men or buks ðat wi kan. Bæt wi mæst set ourselvz tu wærk æpon ourselvz, and wi mæst nœ longer bi tçildren dependent æpon æðerz tu titŋ æs, bæt streiv tu titŋ ourselvz. Hwen wi wer yæn our fuud woz prœveided for æs, bæt iven ðen wi et and didjested it for ourselvz; nou, wi mæst not enli duu ðis, bæt wi mæst ern it olse,—akweir it for ourselvz, and sœ in ænderstandiŋ and in nœledj bikœm men.

§25. Ftg man kariz ænder hiz hat a Preivet Riater, hweron a greter dræma ðan iz ever performd on ðe mimik stedj iz akted, biginiŋ and endiŋ in eterniti.

§26. Æe stœdi ov literatiur nærigez yuub, entertenz œld edj, adornz prosperiti, solesæz adversiti, iz deleitful at hœm and ænobtruusiv æbrœd.

§27. Meni pipel tek nœ ker ov ðer mœni til ðe hav kœm tu ðe end ov it, and æðerz duu djest ðe sœm wið ðer teim. Æer best deð ðe brœ awe,—let ðem rœn leik sand brui ðer fingerz, æz loŋ æz ðe ðiŋk ðe stil hav an œlmœst kountles næmber ov ðem tu spend; bæt hwen ðe feind ðer deð fleiŋ rapidli awe, sœ ðat at last ðe hav veri fiu left, ðen ðe wil at wœns mek a veri weiz yuus ov ðem; bæt ænlskili, ðe hav bei ðæt teim nœ næŋon hou tu duu it.

§28. Let yuur lot bi bad, gud, or indiferent, konvins ðe

wšrld ðat yu merit a beter ; it wil kōz iven yuur remenz tu bi respekted.

329. ðer ar sē meni tender and hēli emōgonz fleiij about in our inward wšrld, hwitg kan never asium ðe bodi ov an outward akt ; sē meni ritg and lēvli flouerz sprig sp, hwitg ber nē sid, ðat it iz a hapines pētri woz invented, hwitg resivz intu its limbss ol ðiz inkorporial spirits, and ðe perfium ov ol flouerz.

328. Wšn'z ēn hēm iz ðe best hēm, ðe ever sē smol. Everibig wšn its at hēm iz swit. ðe hu liv at anšter'z tebel ar ofen obleidjd tu sim plizd wið hwot ðe displeik.

329. ðiz ar not vslgar pipel, (sez Dante,) mirli bikōz ðe liv in smol kotedjez, lēli plesez, bšt ðe ar vslgar hu bei ðer ðots and didz streiv tu gšt out eni viu ov biunti. ðer ar vslgar ritg men az wel az vslgar pur men. Biij a pur man iz not ov itself a diskwolifikegon for biij a djentelman. Tu bi a djentelman iz tu bi elevated absv šderz in sentiment, ršder ðan sitiuegon. And ðe pur man wið an enlardjd and piur meind mē bi hapier, tū, ðan hiz ritger nebsr widout ðis elevegon. Let ðe former ēnli luk at netiur wið an enleitend meind,—“a meind hwitg kan si and adē ðe Krieter in hiz wšrks, kan kon-sider ðem az demonstregegonz ov hiz pouer, hiz wizdom, hiz gudnes, and hiz truð,”—ðis man iz greter, az wel az hapier, in hiz poverti, ðan ðe šder in hiz ritgez. ðe wšn iz bšt a litel heier ðan ðe bist, ðe šder bšt a litel lēer ðan an endjel.

330. Asergon iz leik an arē got from a log bē ; ðe fērs wið hwitg it streiks dependz on ðe strejð ov ðe arm ðat droz it. Bšt argiument iz leik an arē from a kros bē, hwitg haz ikwal fērs, hweder got bei a boi or a djeiant.

331. Gud netiur iz ðe veri ēr ov a gud meind, ðe sein ov a lardj and djeneršs sēl, and ðe pekiuliar sēil in hwitg vertiu prosperz.

332. Let a wuman bi dekt wið ol ðe embeliqments ov

art and netiur, yet if beldnes iz tu bi red in her fes, it blots out ol ðe leinz ov biuti.

§33. Let not an indjuri or an insølt korød in yur buzom, for sē dwiŋ yu inkris ðe indjuri bei yur øn akt.

§34. ðer iz nē liviŋ in ðis wørld wiðout an ekstøenŋ ov sivil ofisez; and ðe nid wi hav ov wøn anøðer, gøz a gret wē tēard ðe mekiŋ ov æs lēv wøn anøðer.

§35. Wuman geidz ðe steps ov tēildhud, tēirz ðe leborz ov manhud, and smuðz ðe pilē ov ødj. Tu her wi ofer ðe wormest sentiments ov gratitiud and lēv.

§36. Litel akts ov keindnes, djentel wørðz, lēviŋ smeilz, strē ðe pað ov leif wið flouerz; ðe mek ðe sēŋein breiter and ðe grin erþ griner; and Hi hu bad æs “lēv wøn anøðer,” luks wið fevor spon ðe djentel and keindharted, and Hi prønounst ðe mik blesed.

§37. It iz bei hwot wi ourselvz hav dæn, and not bei hwot øðerz hav dæn for æs, ðat wi ȝal bi remembered bei after ødjej. It iz ðot ðat haz arouzd ðe intelekt from its slēmberz, hwitȝ haz given lēster tu vertiu and digniti tu truþ, or bei ðez ekzampelz hwitȝ hav inflemd ðe sēl wið ðe lēv ov ȝudnes, and not bei minz ov skēlptiurd marbel, ðat wi hēld komiunion wið Œkspir and Milton, wið Djonæsn and Bærk, wið Houard and Wilberførs.

§38. Hwen eni kalamiti haz bin sēferd, ðe ferst ðiŋ tu bi remembered iz, hou mætȝ haz bin eskept.

§39. ¶ Hwot iz ðer a man kanot sev and impruuv. Bei kærbiŋ apeteit and restreniŋ paȝon, bei obzerviŋ prudenst and menteniŋ regiulariti, hi me sev hiz helþ, hēzband hiz streȝþ, and ðæs prezerv ðe spriz ov leif, az konstant fountenz ov enerdji and hapines, tu sēsten and tēerig him ønder everi lebor and everi hardȝip. Hi me sev a fortiun bei indæstri and deneiŋ himself nidles indældjens, and hi me feind a piur endjoiement in devetiŋ it tu nēbel yusez. Teim,—ðe indolent meit mek welþ ov it,—ðe mēst indæstriis impruuv spon ðer yus ov it. It kēmz tu æs in

brif minits, tu gē dat prezent aplikegon iz de sēl diunti rekweird ov ʒs; yet dīz sē wiv in and mek ʒp our dez and yīrz, dat misimpruvment ov de prezent iz olwez at de ekspens ov de fiutiur. Wʒn ov de ourz itq de wasted on treifelz or indolens, if sevd, and deli devoted tu impruvment, iz enʒf tu mek an ignorant man weiz in ten yīrz—tu prōveid de lʒksiuri ov intelidjens tu a meind torpid from lak ov ʒot—tu breiten ʒp and strengþen fakʒltiz perigij wið rʒst—tu mek leif a fruitful fild, and deþ a harvester ov glōriʒs didz.

ʒ36. In order tu liv hapili wið ʒðerz, avōid havij stok ʒʒbdjekts ov dispiutegon. It ofen hapenz hwen pipel liv mʒtq tugeðer, dat de kʒm tu hav serten set topiks, around hwitq, from frikwent dispiut, ðer iz ʒʒtq a grēþ ov angri wʒrdz, mortifeid vaniti, and de leik, dat de oridjinal ʒʒbdjekt ov diferens bikʒmz a standij ʒʒbdjekt for kworel; and ðer iz a tendensi in ol meinor dispiuits tu drift doun tu it. Agen: if pipel wig tu liv wel tugeðer, de mʒst not hōld tū mʒtq tu lodjik, and ʒʒpʒz dat everibij iz tu bi seteld bei ʒʒfigent rizon. Dr Djonsʒn sō ðis klirli wið regard tu marid pipel, hwen hi sed, “Retged wud bi de per absv ol nemz ov retgednes, hu gud bi dumd tu adjʒst bei rizon, everi mornij, ol de miniut ditel ov a domestik de.” Bʒt de aplikegon gud bi mʒtq mʒr djeneral ðan hi med it. ðer iz nʒ teim for ʒʒtq rizonijz, and nʒbij dat iz wʒrþ ðem. And hwen wi rekolekt hou tu lōierz, or tu politiganz, kan gē on kontendij, and dat ðer iz nʒ end ov wʒn-seided rizonij on eni ʒʒbdjekt, wi gal bi gʒur dat ʒʒtq kontengon iz not de best mēd for areivij at truib. Sertenli it iz not de wē tu areiv at gud temper.

ʒ37. Tu tel yur ʒn sikrets iz djenerali foli, bʒt dát foli iz wiðout gilt; tu komiuniket ðʒz wið hwitq wi ar entrʒsted iz olwez tretgeri, and tretgeri for de mʒst part kombeind wið foli.

340. Hwen a man deiz, men ask hwot properti hi livz —endjelz, hwot gud didz hi haz sent bifor him.

341. ðe “wærgip ov djiniss,” meni a wæn ðingz iz veri s3bleim and grand. B3t m3r s3bleim and grand iz ðæt wærgip hwitg tærnz aw3 wið indiferens from 3l mir aksi-dental and g3i gifts, and luks 3nli tu ðe esençalz in man, —keindnes and earnestnes ov wíl ; ðat siz an elekt djiniss in everi man,—ðe 3r ov a hevenli inheritans, a liviŋ 33ot ov God, ðat bif3r Him and in Him advansez himself tu ðe sitizengip ov an eternal kinðom. Wi me duu d3stis tu ðe moraliti ov peganizm, and yet wið 3l ekwiti s3bor-dinet it tu ðe heiest, ðæt iz, tu Kristianiti.

342. In order tu bi perfekt, wæn gud not duu remarka-bli gret ðiŋz, b3t litel ðiŋz remarkabli wel.

343. Gret 333ts 3nderleiŋ and animetiŋ sm3l diutiz, iz ðe tru eidia ov praktikal Kristianiti.

344. ðe h3mbel, ðe mik, ðe mersiful, ðe d3st, ðe pei-ss, and ðe devout ar everihwer ov wæn relidj3n ; and hwen deb haz teken of ðe mask, ðe wil n3 wæn ans3der ð3 ðe liveriz ðe wer hir mek ðem strendjerz.

345. Pr3r d3z not 3lwez pr3kiur for 3s ðe ðiŋ wi pr3 for, b3t ðen it pr3kiurz for 3s s3mbiŋ beter ; nor iz pr3r 3lwez granted at ðe teim ov its biŋ oferd 3p, b3t ðen it iz gur tu bi granted at a m3r ekspidient teim.

346. Hiumiliti iz ðe ferst leson wi lern from reflekçon, and self-distr3st ðe ferst pruuf wi giv ov haviŋ obtend a n3ledj ov ourselvz.

347. Modesti iz ðe last and finest t3tg ov biuti'z pik-tiur.

348. Sinsir peieti 3lwez marks, heili estimets, and de-voutli akn3ledjez God'z mersiz ; and tru tçariti d3z ðe sem bei man'z keindnesez. Sinsir peieti and tru tçariti, —gratitiud tu God and gratitiud tu man,—ar insepara-bel kompanionz.

349. Let not ðe raleri or kontempt ov bad men l3f or

freit yu out ov yuur diuti ; for 9 hwei gud de sengurz ov fulz hinder yu from biig weiz.

343. Hapines iz a sɛnbim, hwitɔ mə pas θru a θou-zand buzomz wiðout luziŋ a partikel ov its oridjinal rɛ : ne, hwen it streiks on a kindred hart, leik de konverdjd leit on a miror, it reflektɛ itsel wið ridɜbeld breitnes. Hapines iz not perfekted til it iz ɔerd. Bei dereiviŋ it from anðer wi duu not depreiv de hapi person ov eni part ov hiz endjoiment.

342. Reit yuur nɛm bei keindnes, lɜv, and mersi, on de harts ov de pipel yu kɜm in kontakt wið yir bei yir, and yu wil never bi forgotten.

350. Fkwɔl maridjez mek de atmosfir ov hɜm djinal ; for in ðiz ðer iz bɜt litel temptɔɔon for de hart tu ɔɛastre, hweil in maridjez mɜr or les il-asorted, ambiɔon, on de wɜn hand, me lid intu temptɔɔonz hard tu bi wiðstud, and on de ɜðer, de diskɜveri ðat de hart's best afekɔonz wer bɜt simiuleted, endjenderz neglekt and indiferens.

351. It iz nɜ mɜr posibel for an eidel man tu kip tugeðer a serten stok ov nɛledj ðan it iz posibel tu kip tugeðer a stok ov eis ekspɜzd tu de meridian sɛn.

352. Never kari a sɜrd in yuur tɜŋ tu wuund de repiutɔɔon ov eni man.

353. Biwer ov ðiŋkiŋ yuur dweliŋ tɔu smɔl for yu ; biwer ov bikɜmiŋ disɔɜsted wið yuur lot.

354. Hiumiliti and nɛledj in puur klɔdz eksɛl preid and ignorans in kostli ateir.

355. A gret kɜrs ov Ingliŋ sɜseieti iz de foli—or in meni instansez rɜder, de kreim ov apirans-mekiŋ. Hou meni a ruind famili meit bi wel-dwiŋ and hapili serkɜmstanst bɜt for ðis foli ! hou meni a kreim never hav bin komited if it had not bin for ðis sɛɔal kɜrs !

356. ðe ðat krei doun moral onesti, krei doun ðat hwitɔ iz a gret part ov relidjon—mei diuti tɜard God and mei diuti tɜard man. 9 Hwot ker ei tu si a man rɛn af-

ter a sermon, if hi kæzen and tçit az swun az hi kæmz høm. On ðe sðer seid, moraliti mæst not bi widout relidjon; for if sø, it me tçenj az ei si konvinient. Relidjon mæst gævern it.

357. Ftg man in hiz høm, in hiz werhous, in ðe wørld, øt tu bi a miçonari; and if yu ar Kristianz it iz imposibel ðat yu kan heid it; its impresibel bimz wil brek out at a bouzand krevises iven if yu trei tu heid it; if yu ar ðe tçildren ov God, hi iz transformiñ yu intu hiz øn gløriß imedj and leiknes.

358. ðe earnest man winz we for himself, and earnestnes and truþ gø tugeðer.

359. ðe gretest plejur ov leif iz læv; ðe gretest trejur iz kontentment; ðe gretest pozeçon iz helb; ðe gretest iz iz slip; and ðe gretest medisín a tru friend.

360. ðe gret moral leson tot æs hir,
iz tu fir God, and nø nø sðer fir.

361. ðe spirit ov tru relidjon briðz djentelnes and afabiliti. It givz a netiv ænafekted iz tu ðe biheviør. It iz søçal, keind, and tçirful; far remuovd from ðát glumi and iliberal siuperstičon hwitç kloudz ðe brou, çarpenz ðe temper, dedjékts ðe spirit, and titçez men tu fit ðemselvz for anðer wørld bei neglektiñ ðe konsernz ov ðis.

362. Wi me komper ðe træbelz hwitç wi hav tu ændergø in ðe kørß ov ðis leif tu a gret bændel ov fagots, far tú lardj for æs tu lift. Bæt God dæz not rekweir æs tu kari ðe høl at wæns; hi mersifuli ænteiz ðe bændel, and givz æs ferst wæn stik, hwitç wi ar tu kari tu-de, and ðen anðer, hwitç wi ar tu kari tu-more, and sø on. ðis wi meit izili manedj, if wi wud ønli tek ðe bærden apointed for æs itç ðe; bæt wi tçmz tu inkris our træbelz bei kariñ yesterdæz stik øver agen tu-de, and adiñ tu-morez bærden tu our læd bifør wi ar rekweird tu ber it.

363. Remember in øl biñz ðat if yu du not bigin yu

wil never kəm tu an end. ðe ferst wid puld ɛp in ðe garden, ðe ferst sid set in ðe ground, ðe ferst ɟiliŋ put in ðe sevinz baŋk, and ðe ferst meil traveld on a dʒɜrni, ar ɔl important ðiŋz ; ðe mek a biginiŋ, and ðerbei a hɔp, a promis, a pledʒ, an aɟurans, ðat yu ar in earnest in hwot yu hav ɛnderteken. Meni a pur, eidel, hezitetiŋ outkast iz nou kripiŋ and krɔliŋ hiz we θru ðe wɜrld, hu meit hav held ɛp hiz hed and prosperd, if insted ov putiŋ of hiz rezoluɟonz ov amendment and indɜstri, hi had ɔnli med a biginiŋ.

362. God iz beter servd in rezistiŋ a tempteɟon tu ivel, ðan in meni formal prɛrz. ðis iz bɛt tweis or dreis a de, bɛt ðat everi our and minit ov ðe de. Sɜ mɔtɟ mɜr iz our kontinuiual wotɟ ðan our ivniŋ and morniŋ devɔɟon.

363. ðer ar truɔdz hwitɟ sɜm men despeiz biɟɔz ðe hav not ekzamind, and hwitɟ ðe wil not ekzamin biɟɔz ðe despeiz.

364. A kloud woz driftiŋ ɔ'r ðe skei,
swifter ðan tɜŋ kan tel ;
a ren-drop, ekseild from on hei,
on ɔɟan'z buuzom fel.

Wid ɟem it kreid, "ðis weid ekspanz
standz in nɜ nid ov mi !
ɟ kan sɛtɟ a wɜrbles drop enhans
ðe glɔri ov ðe si."

ðe self-apest had skers bigɜn
tu brið its lɔli θot,
hwen heven, ðat lɜvz ðe hɜmbel wɜn,
its transformɟon rot.

A ɟel woz nir—ðe wɜndrɜs ɟel,
wid djem-prɛdiusiŋ brest—
ðe wɜrbles drop widin it fel,
tu bi a tɟerigt gest.

A nobel perl, in after yirz,
adornd a monark's brou ;
ðe hæmbel ren-drop's form apirz
ov preisles valiu nou.

Gret hiz reword huwz flitiŋ breð
wið læli prer iz reif ;
ðe sæpliant at ðe get ov deð,
çal gen eternal leif.

365. Konsistensi prezénts Kristianiti in her fereſt ati-tiud, in ol her lævli prøperŋon ov figiur and korekt simetri ov fitiur. Konsistensi iz ðe biutiful rezælt ov ol ðe kwolitiz and gresez ov a truuli relidjæs meind yuneited and brøt intu akŋon, itŋ individuali reit, ol relativli sæŋgi-eted. Hwer ðe karakter iz konsistent, predjudis kanot ridikiul nor infideliti snir.

366. Leif iz not enteirli med æp ov gret ivelz or hevi treialz ; bæt ðe perpetual reksrens ov peti ivelz and smol treialz iz ðe ordinari and apointed ekserseiz ov ðe Kristian gresez. Tu ber wið ðe felinŋ ov ðæz about æs—wið ðer infermitiz, ðer bad djædjment, ðer il-bridinŋ, ðer perværs temperz ;—tu endiur neglekt hwen wi fil wi de-zerv atengon, and ingratitiud hwen wi ekspekt banŋs ;—tu ber wið ðe kæmpæni ov disagriabel pipel hum Providens haz pleſt in our wæ, and hum hi haz perhaps prøveided or pærpoſt for ðe treial ov our vertiu ; tu deſeid, in ol keſez ov dout, for our ſpiritual intereſts ;—ðiz ar ðe beſt ekser-seizez ov pegens and ſelf-deneial, and ðe beter bikøz not tŋøzen bei ourſelvz. Tu ber wið vekæŋon in biznes, wið diſapointments in our ekspektægonz, wið interræpŋonz ov our reteirment, wið foli, intruŋon, diſtærbans,—in ȝort, wið hwotever opezez our wil, kontradikts our yumor,—ðis habitual akwiesens apirz tu bi mæſ ov ðe eſens ov ſelf-deneial ðan eni litel rigorz or aſlikŋonz ov our æn im-peziŋ. ðe konſtant, inevitabel, bæt infirior ivelz, prop-

erli impruud, fərniç a gud moral disiplin, and meit, in ðe dez ov ignorans, hav siupersided pilgrimedj and penans.

367. Hwi gəz tu bed and dæb not pre
mekeð tu neits tu everi de.

368. Prer iz a ki hwitç, biig tərnd bei ðe hand ov fəb,
ænloks God'z trejurz.

369. Relidjon ! sers and perent ov rezignəgon ! Hou
æspørtabel iz everi erbli kalamiti—hou æspørtabel bikəz
hou transitori bikəsmz ol hiuman wə, hwen heven and
eterniti sim ful in viw.

363. Ʒðer ðiŋz mæ kəmber ðe meind ; ænli ðe nəledj
and ləv ov God in Kreist kan kontent it.

362. O mei sən !

ðe ostentegəs vertiuz hwitç stil pres
for nētis and for prez ; ðe brilliant didz
hwitç liv bæt in ðe eí ov obzervəgon—
ðiz hav ðer mid at wəns ; bæt ðer 'z a djəi
tu ðe fond vətəriz ov fəm ænnən,
tu hir ðe stil sməl vəis ov kəŋgens spik
its hwisperiŋ plədits tu ðe seilent səl.
Heven nētis ðe sei aflikted Gudnes hivz,
hiz ðe lə plənt bei hiuman ir ænherd,
and from ðe tçik ov pəçent Sorə, weips
ðe tir bei mortal eí ænsin, or skornd.

370. Hou mætç wi hav tu bi həmbel for ! ðe konstant
kliviŋ ov defeilment tu our səlz : and iven hwot iz par-
çali gud in æs, hou mikst wið imperfekçon, self-sikiŋ, aro-
gans, ven-gləri ! A proud Kristian iz a kontradikçon in
termz. ðe Serafim ov əld (teip ov ðe Kristian Tçərtç
and ov biliverz,) had siks wiçz : tu wer for erandz ov
ləv, bæt “ wið fər hi kəverd himself ! ” It haz bin biuti-
fuli sed, “ Yui lei nirest ðe River ov Leif hwen yui bend
tu it ; yui kanot driŋk bæt az yui stup.” ðe korn ov ðe
fild, az it reipenz, bouz its hed : sə ðe Kristian, az hi

reipenz in ðe Divein leif, bendz in lœli gres. Kreist spiks ov hiz pipel az "liliz,"—ðe ar "liliz ov ðe vali," ðe kan œnli gre in ðe ged! "Hœmbel yurselvz œnder ðe meiti hand ov God." "Gœ" wið hwot Rœðerfœrd kolz "a lœ sel." It iz ðe liveri ov yur blesed Master: ðe famili badj—ðe famili leiknes. "Wið ðis man wil ei dwel, iven wið him ðat iz hœmbel." Yes, ðe hœmbel, saŋktifeid hart iz God'z sekond heven.

371. Hav ðe kœredj tu œn yur œlterd œpinionz—yur hav nœ okejon tu bi aœemd ov ðe tœnj. Hav ðe kœredj tu hir hwot yur enemiz sœ ov yur. Yur wil lœrn sikrets wœrð nœiŋ.

372. Sœ far az ei kan djsdj ov prinsipelz bei kondœkt, ei wil never trœst eni wœn not ov sound relidjon, for hi ðat iz fœls tu God kan never bi tru tu man.

373. Ol gret neveri iz madnes! ðe wœrld kud not get on if truð and gudnes wer not ðe natuural tendensiz ov sœn meindz.

374. Kondem wikednes; bœt hweil yur kondem, forget not tu avoid it.

375. Pipel hu ar œlwœz tokiŋ sentiment hav yuruali nœ veri dip filiŋz. ðe les wœter yur hav in yur ketel ðe suuer it biginz tu mœk a nœiz.

376. If it wer posibel tu pas ðru leif wiðout mitiŋ wið kloudz, it iz leikli wi gud komplœn ov tœ mœtg leit. Az it iz, ðe kloudz apir tu kœm at serten piriœdz ov our ekzistens sœmhwt tœ lœueriŋli œpon œs. ðe hœp, ðe djoi ov yurð, az ðe gleid awe, kari wið ðem sœ meni lœvz ðat hav bin az breið rœmœnœz tu our imadjineœon, sœ meni frendz ðat simd az ðœ ðe wer born tu wok wið œs ðru ðe hœl leŋð ov our ðœz, sœ meni drimz ov pis and proud ambiœs ðœts ov winiŋ fœm, ðat wi bikœm sader if not weizer men.

377. Everi man hu rekolekts hiz kondœkt, mœ bi satisfeid ðat hiz ourz ov eidelnes hav œlwœz pruvd ðe ourz

mest dendjerss tu vertiu. It woz den dat kriminal de-zeirz aréz ; gildi pærsiuuts wer sædjested, and dezeinz wer formd hwitg, in ðer igiu, hav embiterd hiz hæl leif. If sizonz ov eidelnes bi dendjerss, 9 hwot mæst a kontiniud habit ov it pruv. Habitual indolens, bei a seilent and sikret prægres, sndermeinz everi vertiu in ðe sæl. Mær veiolent paçonz ræn ðer kers and terminet. ðe ar leik rapid torents, hwitg fom, and swel, and ber everibig bifær ðem. Bæt, after havi9 øverflød ðer bagks, ðer impetiuositi sæbseidz. ðe retærn bei degri9z intu ðer natuural tçanel, and ðe damed9 ðe hav dæn kan bi, in sãm mejur, reperd. Sløb iz leik ðe sløli-fløig piutrid strim, hwitg stagnets in ðe març, bridz venomæs animalz and pøizonæs plants ; and infekts wið pestilengal veporz ðe hæl kæntri round it. Havi9 wæns tented ðe sæl, it livz nø part ov it sound ; and, at ðe sem teim givz not ðez alarmz tu kongens hwitg ðe erspçon ov bolder and firser emøçonz ofen okejonz. ðe diziz hwitg it bri9z on iz kripi9 and insid-iss ; and it iz, on dát akount, mær sertenli mortal.

378. In prer ðe lips ner akt ðe wini9 part
widout ðe swit komiunion ov ðe hart.

379. Weind sp yur kondsct leik a wotç everi ðe, ek-zamini9 miniutli hweðer yu ar "fast" or "slø."

376. An our'z indæstri wil duu mær tu bi9et tqirfulnes, sæpres il-yumor, and retriv yur aferz, ðan a mænþ's mœrni9.

372. Hwen ðou art obleid9d tu spik, bi çur tu spik ðe truib ; for ekwivokeçon iz hæf wæ tu lei9, az lei9 iz ðe hæl wæ tu hel.

380. Bei wæ ðe sæl tu deri9 akçon swelz ;
bei wæ in plentles pøgens it eksélz ;
from pøgens, prudent, klir eksperiens springz,
and tresez nøled9 þruu ðe kers ov þi9z.
Hens hœp iz formd, ðens fortitiud, sækses,
renoun,—hwoter men kævæt and karés.

381. Not ðe ritg, bæt ðe weiz, avoïd mizeri, and bikəm hapi and blessed.

382. ðe endjel trəbeld ðe wōterz, hwitg ðen kiurd ðeoz hui stept in ; it iz olse Kreist's maner tu trəbel our selz ferst, and ðen tu kəm wið hiliŋ in hiz wiŋz.

383. Korn iz klind wið wind, and ðe səl wið tgeseniŋz.

384. Spikiŋ wiðout biŋkiŋ iz gūtiŋ wiðout em.

385. A man'z ən konçens iz hiz səl tribiunal, and hi gud ker nē mēr for ðāt fantom "əpinion" ðan hi gud fir mitiŋ a gēst if hi kros ðe tçərtç-yard in ðe dark.

386. ðe best man liviŋ dæz ensf in ðe de tu briŋ him spon hiz niz at neit.

387. Djiniss haz its treismf, fem its glōriz, welð its splendorz, sakses its breit rewordz, bæt ðe hart ənli haz its hēm. Hēm ənli ! 9 Hwot mēr nidz ðe hart. 9 Hwot mēr kan it gen. A tru hēm iz mēr ðan ðe wōrld,—mēr ðan onor and preid and fortiun. ðe leit hwitg ðe nunde sən me not yild, ðe teini flem ov wən piur bim ov ləv enkindelz, and simpabi meks tu bərn for ever.

388. It iz nē smol komendəçon tu manedj a litel wel. Hi iz a gud wagoner hui kan tərn in a litel rum. Tu liv wel in abəndans iz ðe prez ov ðe estet, not ov ðe person. Ei wil stədi mēr tu giv a gud akount ov mei litel ðan hou tu mek it mēr.

389. ðer ar ðri klasez ov wimen : ferst, domestik Drədj, hui ar həlli teken əp in ðe matirial ditelz ov ðer houskipiŋ, hszband-kiŋ, tçeild-kiŋ. ðer houskipiŋ iz a tred, and nē mēr, and after ðe hav dən ðāt, ðer iz nē mēr hwitg ðe kan du. Nekst, ðer ar domestik Dolz, həlli teken əp wið ðe ven çø hwitg deleits ðe eí and ðe jr. ðiz ask nəbiŋ biyond ðer fəŋkçon az dolz, and het ol atempts tu elevet wumankeind. Bæt ðer ar domestik Wimen, hui order a hous and ar not mir drədj ; adorn it, and ar not mir dolz, bæt Wimen. Səm ov ðiz—a gret meni ov ðem—kondjoïn ðe yusful ov ðe drədj and ðe

biutiful ov *de* dol intu *wɜn* Wumanhud, and hav a gret dil left biseidz. *Ɖe* ar not helli taken *ɛp* wið *der* fɛŋk-
 ɣon az houskipɛr, weif and mæðɛr.

Ɖ88. “*Ɔ* Hwot’l *ðe* ðiŋk.”—*Ɔ* Hu kerz hwot *ðe*’l ðiŋk, or hwot *ðe*’l se, konserniŋ ourselvz, sɛ loŋ az wi hav *ðe* apruval ov our *ɛn* rizon and kongens. Sɛ loŋ az wi roŋ nɛwɜn, asel nɛ dʒɛst ordinans, sɛɣal or ɛðɛr, bɛt earnestli and onestli ɣɛ on our wɛ, about our *ɛn* biznes, and tu our *ɛn* test, *Ɔ* hwei ɣud wi kɛr for foli’z derijon or faɣon’z froun. Hwot *ðe*’l ðiŋk and hwot *ðe*’l se, ar tu ɜs az eidel skerkɛɜ, ded karkasez ov konvɛnɣonaliti, hwitɣ wi held in abhorens and kontempt. Wi hav not ɣɛpt our ðɔts and akts tu sɛ trɛkiulent a standard. Let ɜs never ɣɛp ðɛm tu ɜtɣ a standard.

Ɖ89. *Ɖe* spiritual element ot tu enter mɛr lardʒli intu *ðe* relegon bitwin *ðe* seksez. *Ɖe* Kristian maridj ov tuu hiuman sɛlz iz imposibel wiðout *ðe* ed ov relidjon. *Ɖe* paɣon ðat pɛɛts ɣɛ intu frenziz about iz abhorrent tu *ðe* Kristian eidia ov maridj. Mir wuman-wɛɣɣip iz an Ōrientalizm impɛrted intu our deli leif, and *ðe* mɛr it iz enkɛredʒd *ðe* mɛr wil wuman bi ɛndiuwli, morali, and mentali deprest.

Ɖ90. Hou litel iz nɛn ov hwot iz in *ðe* buuzomz ov *ðɛz* around ɜs. Wi kud eksplen meni a kɛldnes kud wi luk intu *ðe* hart konsild from ɜs; wi ɣud ofen piti hwer wi het, lɛv hwen wi ðiŋk wi kanot ever forgiv, admeir hwen wi kɛrl *ðe* lip wið skorn and indignɛɣon. Tu dʒɛdj wiðout rezerv ov eni hiuman akɣon iz a kɛlpabel temeriti,—ov ol our sinz *ðe* mɛst ɛnfiliŋ and frikwent.

Ɖ91. Yu mɛ get ɣɛld bei sɛbskription, bɛt a man ov rial pouer, ov peieti, ov fakɛlti, ov enerdʒi, kanot bi sɛbskreibd for; and til yu get yur man, nɛðiŋ iz dɛn. Imbesiliti sited on a mounten ov ɣɛld kan duu nɛðiŋ.

Ɖ92. It iz betɛr tu bi *ðe* kredit ov a min pɛst ðan *ðe* ɣɛm ov a hei wɜn.

393. *De gam ledi and djentelman du not n6 dat poleitnes iz de ledjitimet rez3lt ov tuu 3ingz,—gud netiur and gud sens, and dat it iz 3erfer h3lli disti3kt from eni fakti3s serk3mstansez ov ber3, ediu3e3on, wel3, or talent. Meni a n3belman iz les poleit 3an a plouman, meni a sava3, meni a milioner, and meni an artist, meit tek les-onz in poleitnes ov a lebori3 man. It m3st bi konfest, houeever, dat at a siuperfi3al glans, ediu3e3on simz tu mek de disti3k3on, bst ediu3e3on 3nli modifeiz our netiur, and de inhirentli v3lgar, (3at iz, de il-netiurd and stiupid,) hwen of 3er gard, drop de mask dat a litel skuli3 and w3rldli treni3 puts on 3em, and disple 3er tru selfi3nes ov karakter.*

394. *A trav'ler 3ru a d3sti r3d,
stred ekornz on de li,
and w3n tuk ruut, and sprouted 3p
and gruu intu a tri.
L3v s3t its 3ed at ivni3 teim
tu bri3 its erli vouz ;
and 3dj woz plizd, in hits ov nuun,
tu bask bini3 its bouz.
De dormous l3vd its dangli3 twigz,
de berdz swit miuzik 33r ;
it stud a gl3ri in its ples,
a blesi3 everm3r.*

*A litel sprig had lost its w3
amid de gras and fern,
a pasi3 strendjer skupt a wel,
hwer wiri men meit t3rn ;
hi w3ld it in, and h33 wi3 ker
a ledel at de bri3k—
hi 33t not ov de did hi did,
bst dj3djd dat T3il meit dri3k.*

Hi past agen—and, lə ! ðe wel,
 bei sɜmerz never dreid,
 had kuld ten ðouzand partgɪŋ tɜŋz,
 and sevd a leif biseid !

A drimer dropt a random ðot,
 'twoz ɔld, and yet 'twoz niu—
 a simpel fansi ov ðe bren,
 bɜt strog in biɪŋ tru ;
 it ɡon spon a dʒɪnɪəl meɪnd,
 and lə ! its leit bikem
 a lamp ov leif, a bikon re,
 a monitori flem.
 ðe ðot woz smol—its ɪɡɪuz gret,
 a wotɡ-feir on a hil ;
 it ɡedz its redians far adoun,
 and tɜɪrz ðe vali stil !

A nemles man, amid a kroud
 ðat ðroŋd ðe deli mart,
 let fɔl a wɜrd ov hep and lɜv
 ɜnstɔdid from ðe hart ;
 a hwisper on ðe tiuɪmɔlt ðrɔn—
 a transitori breð—
 it rezd a brɔðer from ðe dɜst,
 it sevd a sɔl from deð.
 Ɔ djerm ! Ɔ fount ! Ɔ wɜrd ov lɜv !
 Ɔ ðot at random kast !
 ɣɪ wer bɜt litel at ðe ferst,
 bɜt meiti at ðe last.

395. ðer iz nɔ ivel mɔr komɜn ðan ðát ov askreibiŋ tu
 a prinsipel ol ðe imperfekɡonz, fɔlts, and veisez ov ðeɜ
 hu prɔfɛs tu sʰhɔld and veneret it. Wi kɔl ðis an ivel
 rɔðer ðan an eror, for its efeɪkts ar inseparabel from its
 ekzistens. Everi sekt and parti, and everi gret prinsipel ov

akçon, hav sşferd from it ; bæt nşn sş dipli az relidjon. ðe miskondşkt ov ðez hui adopt eni given form ov feþ or krid, iz olwez tşardjd on ðe krid, ðe it haz ofen nş kon-sern ðerwið ; and hens men kşm ðotlesli tu tşalenj relidjon itself az an ivel, or ðe kşz ov ivel.

ż96. Yi grşperz in obskiuriti,
self trşstij, on hui plod,
renouns yur ven sekiuriti,
ðer iz nş streġþ leik piuriti,
sefti, leik trşst in God !

ż97. Let şs not askreib tu ðe netiur ov relidjon hwot haz bifolen it from advers serkşmstansez. ðe truþ iz ðat relidjon, dşştli viud, sşrpasez ol şðer prinsipelz in giviġ a fri and manifeld akçon tu ðe meind. It rekog-neizez in everi fakşlti and sentiment ðe wşrkmanġip ov God, and aseinz a sfir ov edjensi tu itġ. It teks our hşl netiur şnder its gardianġip, and, wið a paternal lşv, min-isterz tu its infirior, az wel az heier, gratifikeġonz. Fşls relidjon miwtilets ðe sşl, siz ivel in our inosent sensibili-tiz, and rulz wið a teirant's froun and rod. Trui relidjon iz a meild and lşful sovren, ġşvernij tu prştekt, tu ġiv streġþ, tu şnfeld ol our inward resersez.

ż98. Nş man, hweðer ritġ or puur, kan mek or reten a ġud and yusful poziġon in leif wiðout ðe tuu valuabel habits ov pşġktualiti and temperans.

ż99. Tirz ar az diu, hwitġ moisenz ðe erb and reniuuz its vigor : remors haz nşn : it iz a volkenş, vomitiġ ferþ lava ðat bşrnz and destroiz. Wið lşv ðe hart bikşmz a fer and fertil ġarden, ġlşij wið sşnġein and worm hiuz, and ekzelij swit şðorz : wiðout it, it iz a dezert kşverd wið agez.

ż9ş. Amşġ meni nşbel and valuabel kwolitiz, man haz ðåt ov biġij ebel tu kondem and sentens himself. And if wi ar dşştli displizd wið eniwşn, if wi ar wounded and

repêld bei wêrd or did, wi gud depend spon ðis kwoliti, and permit it tu operet rekonseilingli spon our filinz. For hweil wi ar embiterd bei hiz ofens, perhaps hi himself me hav wept in seilens øver it, wekt in ðe seilent ourz ov neit snpitiingli tu pønig himself in ðe sevir sanjktuari ov hiz kongens: and ðe nøbler ðe hiiman biig, ol ðe greter iz hiz pag, iven øver felingz hwitg bifer ðe djsdgment-sit ov ðe wêrld ar veri smol or nø folts at ol; ne, hi wil not at ol forgiv himself if hi kanot mek atønment for hiz folts; and ðe hœp ov sœ dwiig iz, in sœtg penful ourz, hiz ønli kœmfort.

§92. Ern yur øn bred, and si hou swit it wil bi! Wêrk, and si hou wel yu wil bi! Wêrk, and si hou tgairful yu wil bi! Wêrk, and si hou independent yu wil bi! Wêrk, and si hou hapi yur famili wil bi! Wêrk, and si hou relidjœs yu wil bi!—for bifer yu nœ hwœr yu ar, insted ov repeinig at Providens, yu wil feind yurself oferig œp ðanks for ol ðe niumerœs blesingz yu endjoi!

§90. Rizon iz an øld djentelman, hu, from ðe infansi ov ðe wêrld tu ðis its reiper ødj, haz ever found pipel hard ov hiriig; and bei ðe nesesiti ov frikwent repetiçonz ov hiz adveis, iz nou grœn sœ hørs, hi œterz bœt in hwisperz, and ðæt ønli hwen pipel “komiun wið ðœ øn harts in ðœr tgemberz, and ar stil.”

§91. Endjoi ðe blesingz ov ðis ðe if God sendz ðœm, and ðe ivelz ber peçentli and switli. For ðis ðe ønli iz ourz; wi ar ded tu yesterde, and wi ar not born tu tu-more.

§92. ðe ðæt lœv biyond ðe wêrld kanot bi sepateted. Deð kanot kil hwot never deiz. Nor kan spirits ever bi divided ðæt liv ønder ðe influens ov ðe sem Divein prinsipel. Deð tu sœtg iz bœt krosiig ðe wêrld az frendz dœ ðe siz; ðe liv in wœn anœðer stil. ðis iz ðe kœmfort ov sœtg frendz, ðæt ðœ ðe me bi sed tu dei, yet ðœ frendçip and sœseieti ar in ðe best sens imortal.

733. Mortal þingz fed : imortal þingz spring mør freqli wid
everi step tu ðe tum.

734. ðe Bizi-Bodi leborz widout þanks, toks widout
kredit, livz widout løy, ðeiz widout tīrz, widout piti—sev
ðat sēm se, “ It woz a piti hi ðeid nør suuner.”

735. Bi not aġemd ov a hēmbel perentedj or a hēmbel
okiupeġon ; bi not aġemd ov poverti or iven ov a smol
amount ov natural endouments, lest yu ġud ðerbei re-
pretġ ðe Kīġ ov kīġz, hu, in hiz Hīumaniti, lebord at ðe
tred ov a karpenter ; bēt bi aġemd ov misspent teim and
misdirekted talents. Bi olwez aġemd ov veis. A wiked
man kanot bi truuli brev or nēbel.

736. Litel þingz ofen drø after ðem loġ trenz ov konse-
kwensez : and ðāt ġøz ðe foli ov ðøz pipel hu þīġk ðat
God dōz not stuup tu konsern himself about treifelz.
Leif, and mōtġ mør ðan leif, me haġ spon ðe tōrn ov a
hand.

737. Hu bei asperġonz þrø a stēn
at ðe hed ov sferz, hit ðer ēn.

738. It iz ðe devel’z part tu sēdjest ; ourz, not tu kon-
sent. Az oft az wi rezist him, sē ofen wi øverkēm him,
sē ofen wi briġ djøi tu ðe endjelz, and gløri tu God, hu
opøzeb s, ðat wi me kontend ; and asisted s ðat wi me
koġkwer.

739. Weiz men ar instrēkted bei rizon—men ov les
snderstanding bei eksperiens—ðe mōst ignorant bei nesēsiti
—and bists bei netiur.

740. ðe aknøedjment ov a folt iz ðe ferst step tōardz
repareġon—and it iz olse ðe ferst step tōardz ðe akweir-
ment ov a helbi tēn ov ðøt, if wi duu not steifel ðe vøis
hvitġ led s tu mek ðe konfegon.

741. Luk around ðe serkel ov yur akwentans and ob-
zerv hwēðer ðe ar not ðe sēber, ðe indēstriis, and ðe ver-
tiūs, hu vizibli prosper in ðe wōrld, and reiz intu repiū-
teġon and influens ; obzerv hwēðer ðe leisēġs and

intemperet ar not konstantli hæmbeld and tækt bei sëm dark revers eider in ðer helb or ðer fortium—hweðer ðe irelidjss and profliget ar ever sæferd tu eskep loy wiðout biig markt wið infami, and biksmin obdjekts ov kontempt. ? Dæz it not obvissli kari ðe marks ov a plan, a sistem ov biigz kontreivd and fêr-ordend bei Providens for rewording vertiu and pæniig veis in everi form ov its disorderz. ðe Gæverner ov ðe wërld nid not for ðis pærpos step from Hiz bræn, or put fêrð Hiz hand from ðe kloudz. Wið admirabel wizdom Hi haz sê orderd ðe tren ov hiuuman aferz ðat, in ðer natuural kœrs, men'z “œn wikednes çal repruv ðem, and ðer baksleidingz korekt ðem;” ðat ðe çal bi med tu “it ðe fruit ov ðer dwinz, and tu folintu ðe pit hwitç demselvz had digd.”

§20. Truð iz natiurali sê akseptabel, sê tçarmig in herself, ðat tu mek folshud bi resivd, wi ar kompeld tu dres it æp in ðe garb ov truð; az in pasig bes koin it mæst hav ðe impres ov ðe gud er it wil pas kœrent. Desepçon, hipokrisi, and disimiuleçon ar, hwen praktist, direkt kompliments tu ðe pouer ov truð; and ðe komæn kœstom ov pasig of truð's kounterfit for herself iz stroy testimoni in bihsaf ov her intrinsik biuti and ekselens.

§21. Hou noizlesli ðe snœ kœmz doun! Yui me si it, fil it, bæt never hir it. Sætç iz tru tçariti.

§22. In ðe gets ov eterniti ðe blak hand and ðe hweithold itç æder wið an ikwal klasp.

- §23. Az it iz man'z œn fulignes hwitç ruinz hiz prosperiti, it iz ðe sëm kœz hwitç agravets and embiterz hiz adversiti. ðat wi sæfer from ðe eksternal aflikçonz ov ðe wërld, me ofen bi eiig tu God'z apointment; bæt hwen, in ðe midst ov ðiz, wi olsœ sæfer from ðe disorderz ov our meind and paçonz, ðis iz eiig tu ourselvz; and it iz ðœz inward disorderz hwitç ad ðe seviest stiig tu eksternal aflikçonz. Meni ar ðe resœrsœz ov a gud and a weiz man, ænder ol ðe dizasterz ov leif. In ðe midst ov ðem, it iz

olwez in hiz pouer tu endjoi pis ov meind, and hep in God. Hi me sser; bst nder ssering hi wil not sink, az loy az ol iz sound widin. Bst hwen de spirit haz bin wuunded bei gilt and foli, its wundz open and blid afreg, spon everi blø ðat iz resivd from ðe wørld. ðe meind biksmz sensibel and sør tu ðe sleitest indjuriz ov fortium; and a smol revérz iz felt az an inspørtabel kalamiti. On ðe høl, ðe farder wi sertg intu hiiman leif and ðe mör wi obzerv ðe manerz and ðe kondäkt ov men, wi gal bi mör konvinst ov ðis gret truð, ðat ov ðe distresez hwitg abound in ðe wørld, wi ar ðe tqif øborz. Amry ðe msl-titiuudz hu ar at ðis de biweliy ðer kondigon and lot, it wil bi found tu høld, ov far ðe greter part, ðat ðe ar ripiñ ðe fruit ov ðer øn dwingz; ðer inikwitiz ar repruviñ ðem, and ðer baksleidigz korektiñ ðem. Snatenabel obdjekts fuilgli pørsiuud, imtemperet pagonz nßriqt, vigßs plejurz and dezeirz indßldjd, God, and God'z høli löz forgoten, —ðiz, ðiz ar ðe gret skßrdjez ov ðe wørld; ðe gret køzez ov ðe leif ov man biij sør embrøild and ønhapi. God hab ordend our stet on erb tu bi a mikst and imperfekt stet. Wi hav ourselvz tu blem for its biksmiñ an inspørtabel wørn. If it briñ ferd nßbiñ tu øs bst veksegon and vaniti, wi hav søn ðe sidz ov ðát vaniti and veksegon; and az wi hav søn wi mßst rip.

§24. Hwen men spik truð, and sik tu mek øderz né ðe wørð ov it, wið a viuu ðat ðe me biksm mör akseptabel tu God, and hapi in ðer leivz, ðe ar ðe ministerz ov God, ov hiz order and pørposez, and me bi sed tu bi fulfiliñ hiz wil and sekondiñ hiz intençonz. Tu akt weizli, pru-dentli, and køçßsli, az ðe kes iz and nid rekweirz, iz djßst and reit; bst let ol biwer ðat man get not in, or øper-møst.

§25. ðát tqariti aløn endiuurz hwitg fløz from a sens ov diuti and a hep in God. ðis iz ðe tqariti ðat tredz in sikret ðez psßz ov mizeri from hwitg ol bst ðe læst ov

hiuman retgez hav fled : ðis iz ðát tgariti hwitg n̄ lebor kan wiri, n̄ ingratitiud detátg, n̄ horor disg̃st ; ðat t̃oliz, ðat pardonz, ðat s̃sferz ; ðat iz sin bei n̄ man and onord bei n̄ man ; b̃st, laik ðe gret l̃oz ov netiur, d̃sz ðe w̃rk ov God in seilens, and luks tu a fiutiur and beter w̃rld for its reword.

326. Vertiu iz laik preg̃ss ̃odorz, m̃ost fragrant bei biij kr̃gt ; for prosperiti best disk̃verz veis, b̃st adversiti best disk̃verz vertiu.

327. ðe truest end ov leif iz tu n̄ ðe leif ðat never endz. Hi hu meks ðis hiz ker wil feind it hiz kroun at last. Leif els wer a mizeri rs̃der ðan a plejur ; a d̃j̃sdj-ment, not a blesij.

328. Leif iz ritg and biutiful. God'z gudnes iz inek-z̃stibel ; † hwei ðen gud our harts sis tu resiv it. † Hwei gud ðe wider aw̃s s̃e loy az ðer f̃srig welz ov endjoiment. If ðe du, it m̃st bi ðer ̃n folt. ðe kontrákt ðemselvz, ðe kl̃oz ðemselvz ; ðe wil not ekspand in order tu redj̃ois in ðe d̃joi ov s̃derz, tu admeir ðe biuti ov ðe w̃rld. A ! ðis iz poverti ov s̃el. Ei wil kip mei-s̃el ̃pen. Sprig, and frendgip, and soj liv perpetuali on ðe erb.

329. Berdz ar ðe puur man'z miuzik, and flouerz ðe puur man'z p̃etri.

330. Hu blesez in hiz deli didz,
wil feind ðe hiliy ðat hiz spirit nidz ;
for everi flouer in s̃derz' padwe str̃n,
konf̃erz its fragrant biuti on our ̃n.

331. If yu wont tu n̄ hwot manlines riali iz, ei ask yu tu konsider ðiz bri faks :—ðat vertiu and manlines ar etimolidjikali eidentikal ; ðat God krieted man in hiz ̃n imedj, after hiz laiknes ; and ðat Djiz̃s Kreist, in hiz hiuman netiur, iz ðe ̃l-perfekt patern ov hwot everi man hu w̃gez tu bi a man indid, gud ever ̃m, and streiv, and pre tu bi. Man iz manliest hwen hi iz m̃ost vertiũss,

man iz manliest hwen hi iz mōst leik God. Bst sins vertiu iz a sāmhwot abstrakt term, and sins God iz a Spirit indeskreibabel, inkomprihensibel, infinit, it simplifeiz de mater tu se—man iz manliest hwen hi iz mōst leik Djizxs Kreist.

200. Teim iz kreid out spon az a gret ðif; it iz pipel'z ɛn folt. Yuz him wel, and yu get from hiz hand mɔr ðan hi wil ever tɛk from yurz.

201. ðe enemiz ov buks ar ðe enemiz ov nɔledj and konsekwentli ov mankeind.

202. ¶ Hu kan tel ðe influens ov a mɔðer'z kis on her tɛgild. West, ðe penter, sed ðat hiz mɔðer wɔns kist him igerli hwen hi ɔəd her a leiknes hi had sketɔt ov hiz bebi sister; and hi adz, "ðát kis med mi a penter."

203. A kweiet kongens in ðe brest
hað ɛnli pis, hað ɛnli rest.

204. Filosoferz tel xs ðat sins ðe kriegon ov ðe wɔrld not wɔn siggel partikel ov mater haz ever bin lost. It me hav past intu niu ɔeps, it me hav bin kombeind wið sðer elements, it me hav flɔted awe in smɔk or vɛpor, bst it iz not lost. It wil kɔm bak agen in ðe diu-drop or ðe ren, it wil sprig sp in ðe feiber ov ðe plant, or pent itself on ðe rez-lif. Frw ol its transformegonz, Providens wotgez ɔver and direkts it stil. ðven sɔ it iz wið everi hɔli ðot or hevenli dezeir, or hɔmbel aspiregon or djen-erss and self-deneiɔ efort. It me eskep our obzervegon, wi me bi sɔnebel tu folɔ it, bst it iz an element ov ðe moral wɔrld and iz not lost.

205. Amɔj ðe ragks ov men ðe ar not blest,
hum biuti deks in lɔvliet are;
nor ar ðe hapi, hum ðe kroud lɔvz best
tu tɔir, and smeil on in leif's rɔged wɛ.
Bst ðe, tu hum a frend bei heven given,
ekzists, a kontrast tu ðe wɔrld around.

Der harts yuneited ar, az me bi found
 tu öld, and edj-wörn triz, bei tempests riven,
 planted bei Netiur on wsn spot ov ground ;
 huuz brancez, mingliq, and entweind absv,
 der miutiuual strengþ impart, hwen windz perved
 de ambient atmosfir ; ðæs frendz ar med
 tu kealés wid frendz ; and bei der lsv,
 þruu ol de stormz ov leif, a miutiuual ed tu pruu.

206. A man, leik a wotq, iz tu bi valiud for hiz goiŋ.
 Hi dat preférz him on sðer akounts bouz tu an eidol.
 Snles vertiu geid ss, our tqois mæst bi roŋ. Bi not de-
 sidv wid de ferst apirans ov þiŋz, bæt giv ðeiselv teim tu
 bi in de reit. Eð iz not ssubstans ; rialitiz gævern weiz
 men. Hav a ker ðerfor hwer ðer iz mæ sel ðan balast.

207. ðe strengþ and digniti ov man konsists in hiz rizon ;
 ol dat darkenz and imperz ðis preŋss fakslti, wikenz, les-
 enz, or renderz him kontemptibel.

208. Olwez kontreiv tu hav a buk widin yur ritq, hwitq
 yu me katq sþ at yur od minits. Rezolv tu edj in a litel
 ridiŋ everi de, if it iz bæt a singel sentens. If yu kan giv
 fiftin minits a de, it wil bi felt at de end ov de yir. Rots
 tek sþ nø rum. Hwen ðe ar reit ðe aferd a pørtabel
 plejur, hwitq wsn me travel or lebor wid, widout eni trsbel
 or enkæmbrans.

209. Simpabi iz de natiural tqek hwitq de Olmeiti puts
 spon sntgaritabel self. In speit ov ðemselvz, ðer ar fiv
 hu hav not felt kompaŋon for sðerz. ðis aferdz a biuti-
 ful pruf, bæt ov de benefisens ov our Meker, and ov de
 pouer ov de meind øver de bodi. Piti, leik lsv, imparts a
 tendernes tu de karidj.

206. Lern from ol hu wil titq yu, bæt yuuz yur øn
 eiz ; djsdj for yurself ; ekserseiz yur øn rizon ; bi in
 truub a raŋonalist, and gø yurself wærdi ov de nem ov a
 raŋonal biŋ.

202. Ƨer iz not eni benefit in itself b̄t it me yet bi eksid̄ngli switend and impruud bei Ƨe maner ov konf̄er̄ng it. Ƨe vertiu, ei n̄, rests in Ƨe intent, Ƨe profit in Ƨe djudiġss aplikeġon ov Ƨe mater—b̄t Ƨe biuti and ornament ov obligeġon lei in Ƨe maner ov it.

210. It iz veri rer tu feind ground hwitġ pr̄diusez n̄biġ; if it iz not k̄verd wiđ flouerz, wiđ frut triz and grenz, it pr̄diusez breierz and Ƨornz. It iz Ƨe s̄m wiđ man; if hi iz not vertiuus hi bik̄smz viġss.

211. Swip ferst biƧer yur ̄n d̄r, biƧer yu swip biƧer yur nebr̄'z.

212. Ƨāt l̄vli berd ov Paradeis, Kristian kontentment, kan sit and siġ in a kedj ov afflikġon or kontentment, or flei at liberti Ƨruu Ƨe vast ekspans wiđ ̄lm̄st ikwal satisfakġon, hweil “ Ƨven s̄r, Ƨs̄der, for s̄r it simeb̄ gud in Ƨei seit ” iz Ƨe tġif n̄t ov its soġ.

213. Ƨer iz an efikasi in k̄smnes ov hwitġ wi ar snawer. Ƨe element ov sereniti iz w̄n wi pekiuiliarli nid.

214. Ov ̄l aperentli inosent habits, leiġ in bed iz perhaps Ƨe w̄rst. Amidst ̄l Ƨe diferent habits Ƨruu hwitġ pipel hav atend tu a loġ leif, it iz sed Ƨāt in Ƨis w̄n respekt, and Ƨis ̄nli, Ƨe hav ̄l agrid—n̄ veri loġleivd man haz bin a let reizer.

215. Yu wil ofen feind pipel kontent tu get a litel ov Ƨis neledj and ov Ƨāt, wiđout atemptiġ tu master eni w̄n brang ov st̄di. S̄tġ intelektiual leviti iz eksid̄ngli faleġss az tu ̄l p̄rposez ov impruvm̄t; it ofen streiks yu az imoral. N̄ dout parġal and kajual neledj me bi veri enleiveniġ and deleitful, and tu a person ov gud and disiplinl̄ pouerz it me bi solidli and iven briliantli yuusful; b̄t Ƨāt f̄steriġ temper ov meind hwitġ hardli p̄zez eni hwer, iz not konsistent wiđ strenḡ, skersli wiđ onesti ov karakter. Let a man master s̄m selekt s̄bdjekt priti fuli, or at list w̄rk at it priti hard; hi me Ƨen bi sefli siuperfiġal about meni.

216. Nœledj iz proud ðat hi haz lernd sœ mœtg ;
wizdom iz hæmbel ðat hi nœz nœ mœr.

217. Hi ðat iz proud ov ritgez iz a ful ; for if hi bi
ekzolted abœv hiz nebsrz bikoð hi hæð mœr gœld, hou
mœtg infirior iz hi tu a gœld mein ! Hou mœtg mœst hi
giv ples tu a tœn ov perlz or a nôt ov deiamondz !

218. Swit ðe, sœ kwl, sœ kam, sœ breit
ðe breidal ov ðe erb and skei,
ðe diu çal wip ðei fol tu-neit ;
for ðou mœst ðei.

Swit rœz, huð hiu angrî and brev
bidz ðe raç gezer weip hiz eí,
ðei ruut iz ever in its grev,
and ðou mœst ðei.

Swit sprîg, ful ov swit dez and rœzez,
a boks hwœr swits kompakted lei,
mei miuzik çœz yi hav yuœr klœzez,
and œl mœst ðei.

œnli a swit and vertiuœs sœl,
leik sizond timber, never givz ;
bœt ðœ ðe hœl wœrld tœrn tu kœl,
ðœn tçifli livz.

219. Leif iz mœd œp ov litel ðîgð ; and ðát karakter iz
ðe best hwitç dœz litel or repited akts ov miunifisens ;
dçœst az ðát konverseçon iz ðe best hwitç konsists in ele-
gant and pliziñ ðœts, eksprest in natural and pliziñ
termz.

216. Sateir iz a sort ov glas, hwœrin bihœlderz djenerali
diskœver everibodi'z fes bœt ðœr œn ; hwitç iz ðe tçif rizon
for ðát keind ov resepeçon hwitç it mits wið in ðe wœrld,
and ðat sœ veri fiu œr ofended wið it.

212. ðe ferst step tu mizeri iz tu nœriç in ourselvz an

afekçon for ivel ðingz, and ðe heit ov misfortiun iz tu bi ebel tu indældj sætg afekçonz.

§20. Djsæt az ðe wind klirz ðe hevenz, dip sorø eventuali trankwileizez ðe sæl; ðe tiuwmælt gradiuali sæbseidz; ðe flitiŋ memoriz, ðe skædiŋ ðots, ðat kørst about in sætg weild order, vaniq and melt awe, and ar sæksided bei a filiŋ ov sereniti.

§21. Ol our treialz and sorøz hav elements ov gud in ðem; hœpfulfitiurz hwitg smeil spon æs in djentel repruuf ov our ænbilif and diskæredjment. Nou and ðen, az ðe swift gætcl pasez, wi katg glimpsez ov breið ðredz wivinq ðemselvz intu ðe dark web ov our aflikçon.

§22. It iz wið ambiŋon az wið a lofti tri, hwitg kanot gut its brangez intu ðe kloudz, ænles its ruuts wørk intu ðe dert from hwens it røz, on hwitg it standz, and bei hwitg it iz næriŋt.

§23. Kiuiriosiiti iz a ðiŋ ðat mæks æs luk øver æðer pipel'z aferz and øverluk our øn. Zenokratiz, reprihendiŋ kiuiriosiiti, sed it iz az ruud tu intruud intu anæðer man'z hous wið yur eiz az wið yur fit.

§24. Stampet iz ðe man wið tru næbiliti
hu in leif's wildernes a bræðer tŋirz,
sundz hiz lœn sorøz, and alez hiz firz—
wiðout wœn kwestion ov hiz ansestri.
Teitelz, ðe soundiŋ, ar an empti sound;
ritgez bæst dazel wið a flitiŋ re,
ŋeiniŋ, at mœst, ðru leif's ænserten ðe,
or fediŋ, ofen, az leif's sæn gœz round.
ðe hæmblest drædjær for hiz deli bred,
ðe øner ov proud manŋonz, weid domenz,
ar ærz aleik ov heven'z eternal plenz,
and memberz ov wœn famili, Kreist ðe hed.
O! at ðe last gret ðe, ænnœn, yet nœr,
wil our ikwoliti mœr plen apir.

§25. Titg yur tŋildren ðe elements ov Kristian filosofi;

de Beibel lesonz ov l3v and temperans, nøledj, vertiu, f3b, høp, and tgariti, and yu me t3rn dem out intu de w3rld widout a pag ov aprihengon, widout a b3t ov distr3st or fir ; de wil never indjur de Stet.

§26. D3t k3redj hwitg prompts 3s tu k3rt deb iz b3t de k3redj ov a m3ment, and iz ofen ekseited bei de v3n høp ov posthium3s fem. Der iz a spigiz ov k3redj m3r nesesai, and m3r rer, hwitg meks 3s s3p3rt, widout witenes and widout apl3z, de veriss veksegonz ov leif, and d3t in pegens, lini3 not 3pon de 3pinion ov 3derz, b3t 3pon de wil ov God. Pegens iz de k3redj ov vertiu.

§27. De proper mehod ov defiti3 heresi iz bei establi3i3 tru3. Yu pr3pez tu fil a bu3el wid t3rz ; nou, if ei kan fil it ferst wid hwit, ei me defei yur atempts.

§28. A man widout desijon kan never bi sed tu bil3g tu himself ; hi bil3gz tu hwotever kan mek kaptiur ov him ; and w3n 3i3 after an3der vindikets its reit tu him, bei arestij him hweil hi iz trei3g tu g3 on ; az twigz and t3ips fl3ti3 nir de edj ov a river, ar intersepted bei everi wid, and hwerld in everi litel edi.

§29. Tu hav w3n kapital determine3on iz de gret sikret in de histori ov karakter ; for it iz skersli nesesai tu obzerv d3t az suun az de meind iz 3nder de pouer ov a predominant tendensi, de difik3lti ov grei3 intu de matiuriti ov d3t keind ov karakter, hwitg d3is tendensi pr3m3ts or kriets, iz s3bstan3ali 3ver. Let a man hav s3m lidi3 and deseided prepensiti, and it wil bi s3rpreizi3g tu si hou meni m3r events wil hapen d3an eniw3n kud hav imadjind ov a netiur tu riinf3rs it.

§23. Der iz m3r merit in melodi d3an m3st pipel hav eni eidia ov. A kobler hui smu3tz hiz waks-endz wid a sog, wil duu az m3tg w3rk in a de az w3n given tu il-netiur and freti3 wud in seven.

§22. An instanteniss t3en3, eider from gud tu ivel, or from ivel tu gud, if efekted in a sovren maner, bei a foren

pouer, and efekted irespektivli ov an ekonomi ov mætivz, wud ræder bi ðe aneihilegon ov wæn biinj, and ðe kriëgon ov anæder, ðan ðe tgenjij ov ðe karakter ov ðe sem biinj ; for it iz ov ðe verinetiur ov a tgenj ov karakter ðat ðer bi an internal præses, a konkærens ov ðe wfl, and yilding ov ðe raqonal fakæltiz tu raqonal indiusments, and olse ðe giviij we ov wæn spigiz ov dezeir, and ov wæn klas ov habits, tu anæder. Hweil, ðerfer, it konsists perfektli wið ðe abstrakt rizon ov ðijz, and wið hwot wi si around æs in netiur, tu ekspekt ðat ðe fiutiur transigon from ðe prezent mæd ov ekzistens tu anæder, wil bi efekted imidietli bei ðe Divein pouer, it direktli kontradihts, not mirli ðe rizon ov ðijz abstraktedi, bæt our aktiual neledj and eksperiens ov ðe prinsipelz ov ðe moral and intelektiual sistem, tu hëp for eni sætg sovren renovegon ov our dispozigonz, az konsekwent æpon an enlardjment ov our fakæltiz, or æpon a tgenj ov sin, serkæmstans, and særeietli.

Æ30. If ðer bi sætg a ðij az piur and perfekt djoij æpon erð, it iz ðæt hwitg filz ðe hart ov a perent, hwen hi hirz ov ðe wizdom and vertiu and prosperiti ov a tgeild. If ðer bi soræ ðat admits not ov konsæleqon, it iz ðe soræ ov a fsder for ðe veis and foli ov an ængreæss, ðankles sæn, and for ðe mizeri in hwitg hi haz plænjd himself.

Æ31. O ! if ðer bi a hiiuman tir
from paqon'z dros refeind and klir ;
a tir sæ limpid and sæ mik,
it wud not sten an endjel'z tçik ;
'tiz ðæt hwitg peiss fsderz ged
æpon a diuhtæss dæter'z hed.

Æ32. Niumeræss ar ðe arts hwitg hav bin deveizd bei kriminal men tu gelter ðemselvz from ðe atåks ov kongens — ðe skeptikal prinsipelz tu hwitg ðe hav rekærs, and ðe self-desiviij prinsipelz wið hwitg ðe flater ðemselvz konserniij ðer en karakter, konserniij ðe gudnes ov God, and

de alouansez hwitg de hœp wil bi med for hiiuman infermiti and stroy temptegeonz. Bst ol ðiz paliativz ov gilt ar ne sder tu de sel dan az ðez empirik medisinz for de bodi, hwitg disgeiz de diziz widout remuving it; hwitg prœkiur a temporari iz, and konsil from de peçent de dendjer ov hiz kondigon; hweil de dreiv de distemper tu de veitalz, and mek it brek fœrð in de end wid ridsbeld vihemens. ðæs me ðez dendjeræs œpiets ov kongens smd a man for a hweil in de dez ov hiz prosperiti; ðæs amidst de bœssel ov aktiv leif, and az loy az de flœster ov ge and yuðful spirits lasts, hi me persevir in de komigon ov meni kreimz wid ekwanimiti and simig pis. Bst de seber and sirixs our wil kœm, hwitg, suner or later, mœst kœm tu ol. Let de amiuizments ov leif bi wiðdrœn, and de man bi left alœn tu hiz œn reflekgonz; ðen de pouer ov truð wil pruv tû stroy for ol ðat iz œpœzd tu it, and wil pirs its we intu hiz hart. Hi wil bikœm despikabel in hiz œn estimegon. Hi wil bi sensibel ðat ol gud men hav rizon tu het him, and de djsst Gœverner ov de wœrld tu pœniç him. Kongens, bripiç tu remembrans ol hiz sikret kreimz, wil held ðem œp tu hiz viu, tugeðer wid ðis firful koment, "God wil briç everi wœrk intu djsdjmẽt."

233. † Raŋk. Tel mi hwot iz raŋk. Ōnles de man
 matç wid hiz steçon, teitel bst degredz,
 kontrastig its asendansi wid ðæt
 hwitg iz bilœ de komœn altitiund!
 az sœnbimz gild a pœdel bst tu gœ
 hou min a biç me gliter for a teim!

234. Kongens iz de preivet wotç œver our akgonz; it wil blœç in de dark, and blem bad akgonz ðœ hid in seilens. De lœv ov repiutegon iz given œs az a fardœr gard; and after iven vertiu iz lost, meks de viçœs heid ðœr bad ekzampel from sœseiœti. Ei biliv de dezeitœr ov biip wel spœken ov kan never bi œverksœm, houever loy pipel me œœrveiv de our de dezœrvd tu bi œ.

235. Wærdz ov keindnes leif impart
tu ðe drupig, wiðerd hart,
leik tu soft and djentel gou'rz
ðat refreg ðe ðersti flou'rz.

236. Ewen az ðe sænbim iz kompezd ov milionz ov
miniut rez, ðe høm leit mæst bi konstitiuted ov litel ten-
dernesez, keindli luks, swit lafter, djentel wærdz, lævig
kounselz; it mæst not bi leik ðe tortg blæz ov natuural
ekseitment, hwitg iz izili kwengt, bæst leik ðe serin, tges-
end leit, hwitg bærnz az sefli in ðe de ov ðe ist wind az in
ðe serinest atmosfir. Let itg ber ðe æder'z bærden ðe
hweil; let itg kæltivet miutual konfidens, hwitg iz a gift
kepabel ov inkris and impruvment, and suun it wil bi
found ðat keindlines wil sprig æp on everi seid, displeisig
restrent, sænsiutabiliti, wont ov miutual nøledj, iven az
wi hav sin swit veiolets and primrøz bædz dispeligi ðe
glum ov ðe gre si rok.

237. Ei né not hweðer ðe berer ov telz or ðe resiver iz
ðe mæc kriminal, for wæn prædiusez ðe æder. Ei wil dis-
den az mætgi tu relet az tu hir slander. If næ æder minz
ov gæniþ a gosip oferz, ei wil stop mei irz, for ðe resiver
iz az bad az ðe ðif.

238. Ei kanot ænderstand ðe importans hwitgi serten
pipel set æpon outward biuti, or plennes. Ei am ov
æpinion ðat ol tru ediukegon, sætg at list az haz a re-
lidjæs foundegon, mæst infiuw a nøbel ksm, a hælsum
kældnes, an indiferens, or hwotever pipel mæ kol it, tæ-
ardz sætg-leik outward gifts, or ðe wont ov ðem. And
⁊ hu haz not eksþirienst ov hou litel konsekwens ðe ar in
fakt for ðe wil or wæ ov leif. ⁊ Hu haz not eksþirienst
hou, on nurer akwentans, plennes biksmz biutifeid, and
biuti luwez its tæarm, ekzaktli akordiþ tu ðe kwoliti ov
ðe hart and meind. And from ðis kœz am ei ov æpinion
ðat ðe wont ov outward biuti never diskweiets a nøbel
netiur or wil bi regarded az a misfortiun. It never kan

prevent pipel from biin emiabel and bilsvd in de heiest degri; and wi hav deli pruuf ov dis.

239. Tuumz ar de klødz ov kast-of bodiz; a grev iz bst a plen siut, and a ritg moniument iz wsn embroïderd.

238. Wsrdz ov ksmfort and simpabi ar ov mör valiu tu de aflikted ðan ssm imadjin. De soröful hart, espeçali, hwen its treial iz mental az wel az outward, iz tú puur in konselegon tu sndervaliu iven de purest oferig.

232. Avoid, az a serpent, him hui reits impertinentli, yet spiks poleitli.

240. Wi si pipel þru de midizm ov our predjudisez, az ofen az þru ðát ov ðer pretençonz; endouig ðem wið imadjinari vertiuz for our wsgip, or ov siuperstigijs veisez for our abhorens, and, hwen disabiuzd in our gratiuitjs eror, vizit spon ðem de fleits ov our imadjineçonz. Yet de lsvr hui tçuzez tu elevet de ledi ov hiz ðots intu a diviniti, haz nør reit tu rezént her pruvig herself a mir mortal; nor de pßblik tu kriet sntu itself eidolz, for de psrpos ov nokiñ ðem intu dßt in de sikwel, az mir pßp-ets ov wud or imedjez ov kle.

241. If yu lsv trankwiliti baniç slander. Bi not inkwizitiv about hwot sderz se ov yu, nor about de misteks ov yur frendz. It iz leik gaðeriñ stiks tu bsrn yur ön hous. Did nsn lisen tu telz, ðer wud bi nør telbererz.

242. De kwiknes ov a wuman'z sensibilitiz and de plentiud ov her emeçonz ge ðat in tgenjiñ de harð intu an oltar qi haz wørk ensf. ðer iz tu wuman de relm, vast bst snreworded, snrenound, ov seilent, sañktifeiig tçariz. From ðát relm q hwei gud preterz about emansipeçon trei tu wiðdrø her. Wuman forgets pen þru lsv, and titgeç de best ov erb's ssnz tu praktis de sem. biutiful leson. Hou litel döz a wuman riali nid tu né tu bi in nöblest ofisez ov mersi, ðát sentli wsn hwitg her instiñkts prompt her tu bi! It iz not for man tu emansipet wuman bst for wuman tu emansipet man—tu emansipet him from

selfignes and sengualiti, from snskrupiulʒs ambiḡon and inseḡiet Mamonizm, bei de kruusifikḡon hwitḡ ḡi berz, and bei de blesingz hwitḡ ḡi skaterz in sikret. Hi huuz paḡ in diʒ dez iz wʒn ov ḡornz nʒz ḡat az hi martḡez alog wiḡ blidiḡ fiḡ hi me enkounter nʒ brʒder brev and persistent leik himself in sʒferiḡ for de sek ov sʒderz—bʒt hou meni sisterz, magnanimʒs in tortiur and brev and boundles in afekḡon miteḡ hi !

ʒ43. Ei lʒḡ sʒspigʒn ; 'tiz a find ḡat prez
spon de nʒbler vertiuz ov de hart,
and bei its morbid tʒtḡ konverts ḡem ol
tu ḡol and mortal poizon.

ʒ44. De longger ei liv de mʒr ei fil de importants ov ad-hiriḡ tu de rulz ei hav led down for meiself in releḡon tu de folʒiḡ sʒbdjekts :—1. Tu hir az litel az posibel ov hwot iz tu de predjudis ov sʒderz. 2. Tu biliv nʒbiḡ ov de keind til ei am absolutli fʒrst tu it. 3. Never tu driḡk intu de spirit ov wʒn hu serkiulets an il repʒrt. 4. Olwez tu moderet, az far az ei kan, de snkeindnes hwitḡ iz eksprest tʒardz sʒderz. 5. Olwez tu biliv ḡat if de sʒder seid wer herd, a veri diferent akount wud bi given ov de mater.—Ei konsider lʒv az welḡ ; and az ei ḡud rezist a man hu kem tu rob mei hous, sʒ wud ei a man hu wud wiken mei regard for eni hiuuman biḡiḡ. Ei konsider, tʒu, ḡat personz ar kast in diferent mʒldz ; and tu ask meiself hwot ei ḡud du in ḡat person'z sitiueḡon iz not a dʒʒst mʒd ov dʒʒdjiḡ. Ei mʒst not ekspekt a man hu iz naturali kʒld and rezervd tu akt az wʒn hu iz naturali worm and afekḡonet ; and ei ḡiḡk it a gret ivel ḡat pipel du not mek mʒr alouanseʒ for itḡ sʒder in diʒ partikiular. Ei ḡiḡk relidʒʒs pipel ar tʒu litel atentiv tu diʒ konsidere-gonz.

ʒ45. It ḡud bi a tḡek agenst de fir ov repʒrtḡ, tu konsider ḡat if men spik il ov ʒs, de du not lesen ʒs in de opinion and fevor ov God ; and it ḡud bi a tḡek in leik

maner agenst ðe dezeit ov hiiman prez tu reflekt ðat ðe heiest komendegon ov men kanot ad enibig tu ðe mejur and degri ov ðe Divein komendegon.

246. Poleitnes in souseiety iz ðe midism ðat blendz ol diferent temperz intu ðe most plizig harmoni, hweil it impezez seilens on ðe lorkweggs, and inkleinz ðe most rezervd tu farnig ðer ger ov ðe konversegon; it represez ðe ambigon ov geinig alon, and inkrisez ðe dezeit ov biig miuntuali agriabel. It teks of ðe edj ov raleri, and givz delikasi tu wit. It prezervz a proper sabbordinegon amyg ol rangs ov pipel, and kan rekonsail a perfekt iz wið ðe most ekzakt prepreiety.

247. Læv tu ðe Seviar iz ðe esens ov Kristianiti; læv iz ðe solvent ov ol royz, ðe semént ov ol souseiety; it iz ðe last flouer ov Paradeis ðat haz sårveivd ðe Føl, and it iz ðe ferst flouer ov Paradeis Rigend: planted in ðe hart az an ernest ov its advent, it blumz in meni a lönli nuk, and biutifeiz bei its prezens ðe hart ov meni a purr and ob-skiur foløer ov ðe Lord.

248. ðe hiiman hart yernz for ðe biutiful in ol rangs ov leif. ðe biutiful ðigz ðat God meks ar hiz gift tu ol aleik. Ei nó ðer ar meni ov ðe purr hu hav fein filig and a kin sens ov ðe biutiful, hwitg ræst out and dei bikøz ðe ar tú hard prest tu prækiur it eni gratifikegon.

249. Remember ðat gud temper iz leik a sæni dæ; it gedz a breitnes øver everibig. It iz ðe switener ov toil, and ðe suuðer ov diskweietiuð.

246. It iz izi tu eksklud ðe nuunteid leit, bei kløziig ðe eiz; and it iz izi tu rezist ðe klirest truð, bei hardeniig ðe hart agenst it.

242. Hiimiliti mæst bi a veri gløriæss ðig, sins preid itself asiumz it. Preid mæst bi sæmðig deformd, sins it ðer not ger itself nekend, and iz ferst tu apir in a mask.

250. ðe gret end ov prudens iz tu giv tqirfulnes tu ðe ourz hwitg splendor kanot gild, and aklamegon kanot ek-

zilarret; ðez soft intervalz ov snbended amiuizment in hwitg a man griks tu hiz natiural dimenqonz, and ðrez aseid ðe ornaments and disgeizez hwitg hi filz in preivasi tu bi yusles enkzmbnansez, and tu luz ol efekt hwen ðe biksm familiar. Tu bi hapi at hem iz ðe zltimet rezslt ov ol ambigon, ðe end tu hwitg everi enterpreiz and lebor tendz, and ov hwitg everi dezeit prompts ðe eksekiuqon. It iz indid at hem ðat everi man mst bi nen bei ðez hu wud hav a djsst estimet ov hiz vertiu or felisiti.

§51. ¶ Hwei bi ankgzs for ðe fiutiur. Tu bi dissatisfid wið ðe prezent bikoz wzs bigz me bi biheind, iz leik pulig doun ðe peper tu luk at ðe ber wolz.

§52. Yui kanot prevent ðe berdz ov sadnes from fleiig ever yur hed, bst yui me prevent ðem from stopig tu bild ðer nests ðer.

§53. Az ðe sn dsz not wet for prerz and inkanteqonz tu bi preveld spon tu reiz, bst imidietli geinz forb and iz resivd wið yuiversal saliateqonz, so neider du yui wet for apløzez, and qouts, and prezez, in order tu du gud; bst bi a volztari benefaktor, and yui wil bi bilzvd leik ðe sn.

§54. Miuzik haz bin given zs bei our bountiful Krieter tu asist in sudiig ðe pað ov hiuuman leif. He sem bliig hu haz kzverd ðe fes ov netiur wið breit and biutiful klorz, haz fild ðe er wið swit and ekspresiv soundz. Hi haz tot zs tu lisen tu ðe melodi ov ðe berdz, ðe seiz ov ðe pasig briz, and ðe aksents ov ðe hiuuman vois, wið filigz akin tu ðez wið hwitg wi gez on ðe glørijs hevenz, ðe verdiur ov ðe wudz, and ðe medez enameld wið a þouzand flouerz. And hi haz tot zs, tui, tu mk our senseqonz ov ðe biutiz ov netiur dereivd þru ðe ei and ðe ir, ðe foundeqon ov tuu ekskwizit arts, bei hwitg not onli our persepqonz ov ðiz biutiz ar kwikend and enhanst, bst our intelektiual and moral kwolitiz ar kold intu akqon. Pentig and miuzik perform mstg heier parts ðan ðat ov mirli ministerig tu hiuuman plejurz.

255. Æe hiimman meind iz ðe breitest disple ov ðe infinit meind wið hwitg wi ar akwented. It iz krieted and plest in dis wørld tu bi ediuketed for a heier stet ov ekzistens. Hir its fakæltiz bigin tu ænföld; and its meiti enerdjiz hwitg ar tu ber it forward tu ænending edjez, bigin tu diskæver ðemselvz. Æe obdjekt ov treniñ sætg a meind gud bi tu enebel ðe sæl tu fulfil her diuntiz wel hir and tu stand on heier vantetj ground hwen gi livz ðis kredel ov her biij for an eternal ekzistens biyond ðe grev.

256. Everibig yuusful or nesasari iz tçipest; wøkiñ iz ðe mœst hœlsæm ekserseiz, wøter ðe best driñk, and plen fud ðe mœst næriñ and helbi deiet. Æven in nøledj ðe mœst yuusful iz ðe iziest akweird.

257. Hi hui wets for gud læk tu kæm tu him, wil dei in poverti. Nœwæn haz a reit tu ekspekt gud fortium ænles hi gœz tu wærk ðat hi me dezerv it.

258. Welb iz not akweird, az meni personz sæpœz, bei fortiumet spekiulegœnz and splendid enterpreizez, bæst bei ðe deli praktis ov indæstri, frugaliti, and ekonomi. Hi hui releiz æpon ðiz minz wil rerli bi found destitiut, and hi hui releiz æpon eni æðer wil djenerali bikæm bankræpt.

259. Æe læv ov truð iz ðe stimiulæss ov nobel konversegon. It iz wiliñ tu komiuniket and mœr wiliñ tu resiv komiunikegœnz; it iz disdenful ov peti kiuriosiiti, bæst ardent after bikæmiñ nøledj. Spitg wiðout ðis iz bæst a bæbel. Retorik iz mœr noizi, bæst les yuusful ðan ðe tinman'z tred. Hwen ðe læv ov truð feirz æp ðe pagœnz, and puts leitniñ intu ðe bren, ðen men nœ ðat a profet iz amæñ ðem. ðis iz ðe sprin ov ol hœrœizm, and aræz ðe marter wið a flem outgeiniñ ðat hwitg kilz him. Komperd wið ðis, ðe emiulegœnz ov argiument, ðe pændjensi ov sarkæzm, ðe preid ov sôfistri, ðe pomp ov deklamegœn, ar az soundz from an otomaton komperd tu ðe vois ov Man.

260. Dœnt stand stil; if yui duu, yui wil bi ræn øver. Advans, or muuv æseid; duu not blok æp ðe we and stop

de karir ov sderz ; der iz tû mætç tu du nou tu alou ov eni inakçon enihwer, or in eniwæn. Der iz sæmbiç for ol tu du ; de wærlð iz biksæmiç weider, mærl klæsli interestiç and mærl eventful.

§52. Djentelnes in de get iz hwot simplisiti iz in de dres. Veiolent djestiurz, or kwik muvmnts, inspeir an invol-æntari disrespekt. A deliberet get, djentel manerz, and a greçs tøn ov vois, ol ov hwitç me bi akweird, giv a midieker man advantedjez ever deç hu ar sderweiz siupior tu him.

§60. Lebor, man ov eidelnes, haz rokt yu in de kredel, and haz næriçt yur pamperd leif ; widout lebor de wæven silk and wul spon yur bak wud bi found ænli in de kokun, and in de çip feld. De gret ov de erb ar wærkiç men, hu bei der skil bild or kast doun bildiçz, and hu retort de snir ov de soft-heded bei pointiç tu der trefiz hwerever der iz art, seiens, hiumaniti, or sivilizeçon. Wærk on man ov toil ; for dei roialti iz yet tu bi aknæledjd.

§61. Lsfter iz not oltugeder a fuliç biç. Sæmteimz der iz iven wizdom in it. Solomon himself admits der iz a teim tu lsf az wel az tu mærn. Man ænli lsf—man de heiest organeizd biç ; and hens de definiçon dat haz bin præpeçd ov man,—“ a lsf iç animal.” Sertenli it defeinz him az wel az “ a kukiç animal,” “ a tul-mekiç animal,” “ a politikal animal,” or sætç leik. Lsfter veri ofen çæz de breið seid ov a man. It briçz out de hapier netiur, and çæz ov hwot sort ov sæf hi iz riali med. Sæmhou wi fil az if wi never ðæreli niu a man æntil wi hir him lsf. Wi du not fil at hæm wið him til ðen. Wi du not min a mir snigel, bæ a gud round, harti lsf. De solem sæber vizedj, leik a Sænde'z dres, telz næbiç ov de rial man. Hi me bi veri sili, or veri præfound ; veri kros or veri djoli.—Let æs hir him lsf, and wi kan deseifer him at wæn, and tel hou hiz hart bits.—Wi ar dispeçd tu sæspekt de

man hu never lsfs. At ol events, der iz a repəlḡon about him hwitḡ wi kanot get ever. Lavster sez, "Esn dat man hu never lsfs, hu displeiks miuzik, or de glad fes ov a tgeild." Dis iz hwot everibodi filz and nsn mer dan tchildren, hu ar kwik at ridinḡ karakter, and huuz strog instinkt rerli desivz dem.

§62. Everibodi gud hav hiz hed, hiz hart, and hiz hand ediuketed. Bei de proper ediukeḡon ov de hed hi wil bi tot hwot iz gud and hwot iz ival, hwot iz weiz and hwot iz fuulik, hwot iz reit and hwot iz roḡ. Bei de proper ediukeḡon ov de hart hi wil bi tot tu lsv hwot iz gud, weiz, and reit; and tu het hwot iz ival, roḡ and fuulik. And bei proper ediukeḡon ov de hand, hi wil bi enebeld tu sḡplei hiz wonts, tu ad tu hiz ksmforts, and tu asist der around him.

§63. De heiest obdjekts ov a gud ediukeḡon ar, tu reverens and oḡe God, and tu lsv and serv mankeind. Everibinḡ dat helps ss in ateniḡ diḡ obdjekts iz ov gret valiu, and everibinḡ dat hinderz ss iz komparativli wsrbles.

§64. Leik fleks ov snḡ dat fol spersivd spon de erb, de siminḡli snimportant events ov leif ssksid wsn on anḡder. Az de snḡ gaḡerz, sḡ ar our habits formd; nḡ singel flek dat iz aded tu de peil prḡdiusez a sensibel adigonel enlardjment. Nḡ singel akḡon kriets, however it ekzibits, a man'z karakter; bḡt az de tempest hḡrlz de avalanḡ doun de mounten, and ḡverhwelmz de inhabitant and hiz habiteḡon, sḡ paḡon lets lus de elements ov mistḡif hwitḡ hav bin imperseptibli akiumiuledet bei pernig-ss habits, tu ḡverbrḡ de edifs ov truḡ and vertiu.

§65. Repruv meildli and switli, in de ksmest maner, in de djentlest termz; not in a hoti or impiriss we, not hestili or firsi, not wiḡ sour luks or in biter langwedj, for diḡ wez duu biget ol de ivalz, and hinder de best efekts ov repruf. De inflem and distrb de person repruvd; de brid rab, disden, and hetred agenst de repruver, bḡt

du not sē wel enleiten de man tu si hiz eror, or afekt him wið a keindli sens ov de miskaridj, or dispeɹz him tu korrekt hiz folt: sɹtq reɹuufs luk rader laik de wuundz and persekiuɹgonz ov an enemi ðan laik remediz ministerd bei a frendli hand; ðe harden men, and ðe skorn tu mend spon sɹtq okejon. If reɹuuf du not sevor ov hiumaniti, it signifeiz nɹðiq; it mɹst bi a biter pil iven hwen rapt in gøld and temperd wið ɹugar; and if not ðɹs administerd, it wud not gē doun or wɹrk efektiuali.

266. ðe teim and lebor ar wɹrs ðan yuusles ðat hav bin okiupaid in leiɹ sɹ trejurz ov fòls nœledj hwitq it wil bi nesəsari tu ɹnlern, and in stœriɹ sɹ misteken eidiaz hwitq wi mɹst hirafter remember tu forget. An enɹent titqer ov retorik olwez demanded a dɹbel fi from ðœz piupilz hui had bin instrɹkted bei ɹðerz, for in ðát kes hi had not œnli tu plant in, bɹt tu rut out.

267. Gud manerz ar az de oil ðat meks de hwilz ov sœseieti muv izili and smuðli, and de lœr de desénd de beter for ol.

268. Tu ðœz sinz ov domestik pis hwitq piur relidjon krieted and adornd, de ðots ov de yɹngest member in de famili wil klin in after yirz; ðe wil bikɹm a keind ov halœd ground in hiz memori; ðe wil ekzert a restreniɹ and saɹktifeiɹiɹ pouer; and ðɹs wi me ekspekt tu si de promis fulfild—"Tren sɹ a tœild in de we hi gud gē, and hwen hi iz œld hi wil not depart from it."

269. Perhaps de ferst ðot sɹdjested tu mœst Kristianz bei de menɹon ov sœseieti in heven, iz ov ðer œn personal frendz hum de hav a reit tu hœp tu mit ðer. ðe frikwensi and de earnestnes wið hwitq de kwestion iz askt, "Cal wi né our frendz in heven,—servz tu ilɹstret de fakt ðat God med man tu feind nœ inkonsiderabel pœrɹon ov hiz hapines in lœviɹ, and in biɹiɹ lœvd bei, a limited nœmber ov pekiuiɹar, personal frendz. ðe kwestion dɹst kwœted simz tu bi gratiuitɹs; yet it haz a gret interest

for mæltitiudz, preseisli bikōz sē mætġ ov hiūman hapines dependz spon ðe proksimiti and ðe felōġip ov erbli frendz. Klēs spon ðe kwestion, † Cal wi nē our frendz in heven, folōz anſder, † Cal wi bi wið ðem; and stil anſder, † Wil ðe bi tu sē in heven hwot ðe hav bin tu sē on erb. Nsbiġ kan bi mēr naturali ðan ðe askiġ ov ðiz kwestionz; yet ðe ot never tu hav okejond gret anġzeieti in ðe harts ov Kristianz, nor wud ðe hav dēn sē bōt for ðe lāmentabel distrēst ov God's keindnes hwitġ prevalz. Dġst az ġurli az God ġev tu frendġip ol its tġarm and wsrb; dġst az ġurli az Hi haz mēd lēv, and frendġip, and ðe intertġenj ov frendli ofisez our nesesiti az wel az our dġoi, and an inseparabel pēġon ov our imortal netiur; dġst az ġurli az God himself iz lēv, and ðe truest, wormest frend in ðe yūnivers—dġst sē ġurli wil hi ri-yuneit Kristian frendz in heven.

266. ðe stoutest timber standz on Norwidġan roks, hwer tempests redġ and loġ hard winterz ren. ðe mæselz ar sin mēst fuli developeit in ðe brōni arm ðat pleiz ðe blaksmið's hamer. Ewen sē ðe mēst vigorēs and helbi peieti iz ðāt hwitġ iz ðe biziēst, hwitġ haz difikēltiz tu batel wið, hwitġ haz its handz ful ov gud wsrks, hwitġ haz neider teim nor rum for ivel, bōt, emiġ at gret biġz bōb for God and man, promptli and sēmarili dismisez tempteġonz wið Nihemeia's anser—"Ei hav a gret wsrk tu du, ðerfēr ei kanot kēm down."

262. † Hu iz weiz. Hi ðat lernz from ol.

270. Dġoi iz wēn ov ðe gretest panasiaz ov leif. Nē dġoi iz mēr helbful, or beter kalkiuleted tu prēloġ leif ðan ðāt hwitġ iz tu bi found in domestik hapines, in ðe kēmpani ov tġirful and gud men, and in kontempletġ wið deleit ðe biwtiz ov netiur. A de spent in ðe kēntri, snder a serin skei, amēġ a serkel ov agriabel frendz, iz sertenli a mēr pozitiv minz ov prēloġiġ leif ðan ol ðe veital elikserz in ðe wōrld. Lsfter, ðāt eksternal ekspreġon ov

djoi, mæst not bi hir ɔmited. It iz ðe mæst saliutari ov ɔl ðe bodili muvments; for it adjitets bæð ðe bodi and ðe sɔl at ðe sem teim, prɔmɔts didjestion, serkiulegon, and perspiregon, and enleivenz ɔl veital pouer in everi organ.

§71. ðe Lord siks tu ɛltimet a niu vareieti ov gud and truð in everi hiuman biig Hi kriets. Hi sez tu everi man and wuman, Du yur ɔn wɜrk, streiv tu perfekt yurself, and not tu bikɛm sɛmbodi els. Everi hiuman biig haz a miɔn hwitɔ nɔwɛn els kan perform,—haz a mɛsedj tu deliver tu men and endjelz hwitɔ nɔwɛn els kan prɔnouns. Bi yur best self,—hwot ðe Lord dezeind yu tu bi tu-de, ðat yu mɛ bi a betɛr self tu-morɔ.

§72. ðer ar sizonz hwen, for ðe mɔment at list, ðe pouer ov ðe wɜrld simz tu drop. A strenj and ɔful rɛsponsibiliti kɛmz spon ɛs. Aspiregonz reiz sp out ov ðe sɔl, laik ðe mornig mist kindli in ðe sɛn, az it reizɛz from ðe mɔuntɛn-top teardz heven. Wi loɔ for a heier and holier vaniti ov ðe wɜrld, ðe wɜrð ov vertiu, ðe gudnɛs and ðe pis ov a trɛstij and a devout hart ar sɛn. It iz a hevenli vijon ɔpen bifor ðe sɔl. ðe sɔl iz frid from its bondz, and boldz bi truð and God, and siz revild ðe blissɛd ourz—ourz ov heven—

Reiz spward tu heven. Rɛvɛndidjens. Sakrifeiz enibij Giv sp enibij ðat inter- If. ðe ar skaterd foun- tij traveler reveivz hiz seisez spik, and hapi iz

ɔmnipotens rezervd tu st had feld. Rizon hi iutiur interest hi mits sɛn agenst huuz mɛltij

bimz ðe winter kanot stand, ðát soft sæbdiuig slæmber hwitg reselz doun ðe djeiant, ðer iz not wæn hiuman kri-tiur in a milion, not a þouzand men in ol erb's hiudj mæltitiud, huiz kle hart iz hardend agenst læv.

274. ðer ar never-tu-bi-forgoten tænz, wið hwitg sæm krumel wærd haz bin akæmpanid, ðat hav imprest ðemselvz on everi hart; and ðer ar olse tænz ov keindnes ikwali indelibel, hwitg had, perhaps, mæw influens at ðe teim ðe wer herd, ðan ðe langwædj ðe wer emþloid tu konve. "It iz not hwot gi sed, bæt ðe tæw ov vois in hwitg gi spæk," iz ðe komþlent ov meni a wuunded spirit; and welksæm and sumðig tu ðe lisenig ir iz everi tæw ðat telz ov hæv and gladnes.

275. Næmber amæg ðei wærst enemiz ðe hækew ov mæligss rumorz and æneksplærd anekðet.

276. Wæn ov ðe mæst izi, ðe mæst komæn, and mæst perfektli fuulig þing in ðe wærlð, iz—tu kworel, næ mater wið hum, man, wuman, or tgeild; or æpon hwot preténs, provekægøn, or okejon hwotsæver. ðer iz næ keind ov nesesiti in it, næ maner ov yuus in it, and næ spiægiz or degri ov benefit tu bi gend bei it. In nein kesew out ov tæw, ðe weizest polisi iz, if a man tægits yuu, tu kwit diling wið him; if hi iz abiussiv, kwit hiz kæmpani; if hi slanderz yuu, tek ker tu liv sæ ðat næbodi wil biliv him; næ mater hu hi iz, or hou hi misyuuzez yuu, ðe weizest wæ iz djen-erali tu let him alæn; for ðer iz næþig betew ðan ðis kuul, kæm, kwæiet wæ ov diling wið ðe rogz wi mit wið.

277. ðat yuu mæ not spik il ov eni, duu not deleit tu hir il ov ðem. Giv næ kountenans tu bizibodiz, and ðæw ðat læv tu tæk ov æðer men'z fæltz; or, if yuu kanot disenti reþruv ðem on akount ov ðer kwoliti, ðen direkt ðe diskærs sæm æðer wæ; or, if yuu kanot duu ðát, yuu mæ, bei simig not tu meind it, sæfigentli signifei ðat yuu duu not leik it.

278. Duu not, at eni teim, hinder God'z wærkig bei fol-

ein dein en wil; for, bihold, de mer perfektli dou dæst forseke dein en wil, and de læv ov deiself, and ov ol wærdli þingz, sœ mæt̃ de mer dipli and sefli galt dou bi nit æntu God, and inkris in hiz tru and piur læv.

279. ðer iz nœ man bæt hæb a sæl, and if hi wil luk kerfuli tu dæt, hi nid not komplem for wont ov biznes.

276. Wi ofen aflikt and tormént ourselvz bei our en ænkweiet ðots, hwen ðer iz nœ rial kœz or ground for sœ duiŋ. Wi meit prevent mæt̃ diskweiet and træbel bei wetiŋ kweietli til wi si de iŋiuz ov Providens, and not bring de ivelz ov de morœ spon tu-dæ.

272. Let ol dei wærdz bi wærdz ov keindnes and læv; let ðem bim on dei kountenans, and smeil in everi luk; frendz wil klæster around ði, and ðer plezant gritiŋz and smeilz ov welkœm wil mæk de mœst deliq̃s miuzik in dei sæl. Spik djentli! sœŋein wil strim around dei pað, and gœd a heœ ov leit around dei hed; freŋ flouerz wil sprig æp and klæster around dei futsteps and perfium de er wið ðer deleitful fregrans. Spik djentli! anðer wærd wil bi ol sœŋein—breit, gœlden, gordjœs sœŋein; and de kloudz me areiz and gædœz ple around, ðer gœd wil œnli ad a tender kord tu de silveri nœts; for gædœz ar bæt mœzeiks set in sœŋein, and djentel wærdz wil giv ðem a gildig hwitg glum kan never heid.

280. Nœledj œlwez dezeirz inkris; it iz leik feir, hwitg mœst bi ferst kindeld bei sœm eksternal edjent, bæt hwitg wil afterwardz propaget itself.

281. Hwot sœm pipel term Fridom iz nœþiŋ els ðan a liberti ov seiŋ and duiŋ disagriabel þingz. It iz bæt kariŋ de nœŋon a litel heier, and it wud rekweir œs tu brek and hav a hed brœken resiprokali wiðout ofens.

282. ðe ridikiul wið hwitg sœm pipel afekt tu treisim œver ðer siupiriorz, iz az de de mun ænder an eklips gud pretend tu læf at de sœn.

283. Zelœs men ar ever displeiŋ tu yu de strengþ ov ðer

bilif, hweil djudiġss men ar ġoing yu de groundz ov it.

§84. De res ov mankeind wud periġ did de'sis tu ed itġ sder. From de teim dat de mæder beindz de tgeild'z hed, til de moment dat ssm keind asistant weips de deb-damp from de brou ov de deiig, wi kanot ekzist widout miuntial ed. Ol, derfer, dat nid ed hav a reit tu ask it from der fele-mortalz. Næwn hui hœldz de pouer ov grantig kan refiuz widout gilt.

§85. A man hui haz nœ merit in himself, wil ever bi enviſs ov de merit ov sderz; for men'z meindz mæst fid eider spon der œn gud or der nebrz' il, and hi hui wonts de wœn wil prœ spon de sder. Everi man haz djœst az mstġ vaniti az hi wonts œnderstandig.

§86. Afektegon in eni part ov yur karidj, iz leitig sp a kandel tu yur defekts, hwitġ kanot fel tu mek yu netist az wontig sens or els sinseriti.

§87. Duu not atempt tu freiten tœildren and infiriorz bei paġon; it dœz œnli harm tu yur œn karakter and tu dem. De efekt dezeird kan œnli bi prœdiust bei fermnes and perswejon.

§88. Remember dat everi person, hœuver lœ, haz reit filigz. In œl kontengonz let pis bi yur obdjekt rœder dan treismf. Valiu treismf œnli az de minz ov pis.

§89. De hous wil bi kept in tsrmœil hwœ der iz nœ tolerœgon ov itġ sder'z erorz, nœ leniti ġœn tu feligz, nœ mik sœbmigœn tu indjuriz, nœ soft wœrdz tu tsœn awe raœ. If yu le a singel stik ov wud in de gret, and aplei feir tu it, it wil ġœ out; put on anœder and de wil bœœn; ad hœf a dœzen and yu wil hav a blez. Der ar sder feirz sœbdjekt tu de sem kondigœnz. If wœn member ov a famili gets intu a paġon, and iz let alœn, hi wil kul down, and posibli bi aġœmd and repent. Bœt opœz il-temper tu il-temper; peil on de fiuel; drœ in sderz ov de ġrup, and let wœn harġ anser bi folœd bei anœder, and der wil suœn bi a blez, hwitġ wil enrap dem œl in its bœœniġ hit.

288. ðer iz n8ðiq m8r yuuniversali prevalent ðan flat-eri. Personz hui disk8ver ðe flaterer duu not 8lwez dis-kountenans him, bik8z hi imadjinz ðem konsiderabel en8f tu dezerv hiz aplikegonz. It iz a tasit sort ov kompliment ðat hi estimz ðem tu bi 88t8 az it iz w8r8 hiz hweil tu flater.

289. Not ðat iz reit 8inq litel ; wel awer
hwot rizon bidz, God bidz. Bei hiz komand
hou agrandeizd ðe sm8lest 8iq wi duu !
88s n8ðiq iz insipid tu ðe weiz.

290. Self-konfidens iz esen8al tu gret 8ndertekinqz, yet hi hui formz hiz 8pinion ov himself widout n8iq ðe pouerz ov 88erz, or estimetiñ ðem areit, iz veri leiabel tu er. Hi gud not komper himself wid himself, b8t wid ð8z around him, and wid ðe 8ndertekinq bif8r him.

291. Rekrie8on iz intended tu ðe meind az hwetiñ iz tu ðe seid, tu 8arpen ðe edj ov it, hwi8 88erweiz wud gr8 d8l and bl8nt. Hi, ð8rf8r, ðat spendz hiz h8l teim in rekrie8on-iz ever hwetiñ, never m8iq ; hiz gras me gr8, and hiz stid me starv ; 88 kontrarili, hi ðat 8lwez toilz and never rekriets iz ever m8iq, never hwetiñ ; leborinq m8t8 tu litel p8rpos.

292. Yuu me hav litel tu giv. Yuur sfir and minz me bi aleik limited. B8t remember ðat God kan bi az m8t8 gl8rifeid bei ðe treifel sevd from ðe erninq ov poverti az bei ðe splendid benefak8on from ðe lap ov peieti. "8e Lord l8ve8 a tqirful giver."

293. 8at a man gud pliz and enterten hiz neb8rz or akwentansez, for a fiu m8ments or ourz it me bi hweil hi iz wid ðem, dwindlez intu insignifikans bei ðe seid ov ðe kwestion hwe8er hi meks hapi ðe kompanion ov hiz leif, and ðe tqildren huuz wil or w8 for teim and eterniti de-pend m8t8 on a f88er'z influens. 8at a wuman gud bi fasinetiñ at ðe 888al parti, 9 hwot iz it komperd wid 888inq

de redians ov lǝv and keindnes on hǝzband and tǝildren in her famili. Eni sǝgal leif dat wud interfir wið ðis mǝst sekred hǝm diuntiz wil pruv a kǝrs, not alǝn tu de familiz imidiǝtli afekted, bǝt tu sǝseieti at lardj. Wi ǝal ǝ nǝ gratitiud tu him hu ǝal sǝ solv de sǝgal problem az tu distǝrb de hapines ov de feirseid.

294. It iz plezanter tu spik keindli ðan tu spik ǝn-keindli, for keind wǝrdz flǝ softli ðru de lips, and bles de hart dat ǝterz ðem. ǝnkeind wǝrdz eider revil an inward biternes, or tend tu prǝdius it. ðat man or wuman kanot bi gretli ǝnhapi from eni kǝz, huu habituali spiks keindli. Our keind wǝrdz wil retǝrn tu de hart dat ǝterz ðem in gretful afekǝon, and keindli wiǝez from ðǝz on huu de hav djentli fǝlen. Keind wǝrdz wil komǝnli ǝǝ farder ðan harǝ wǝnz. ðe sǝn wið its djinial wormb koǝkwerd de traveler huu blǝsteriǝ Bǝrias in ven attempted tu sǝbdiu. A drop ov oil wil kil a wosp, hweil a drop ov vinegar wil ǝnli ekzasperet him tu a kiner venom. A keind wǝrd wil disarm an angri man, sǝbdiu a sǝlen wǝn, and muuv a slǝgiǝ wǝn ofen, hwen a harǝ wǝrd wil ǝnli muuv ðem tu a stǝrdier defeians. ðen let ǝs trei keind wǝrdz, and lern ðer pouer, and at list ekzǝst ðat pouer bi-ǝǝ wi rezort tu de yuus ov harǝ wǝnz. Espeǝali let ǝs, az far az posibel, spik keindli ov de ded and de absent.

295. Temperans puts wud on de feir, mil in de barel, flour in de tǝb, mǝni in de pǝrs, kredit in de kǝntri, kontentment in de hous, klǝdz on de tǝildren, vigor in de bodi, intelidjens in de bren, and spirit in de hǝl konstitiugon.

296. Tu brek a vou iz a gret folt, bǝt tu mek wǝn iz a greter eror.

297. God haz manifestegonz ov himself and ov hiz kingdom in ol men. Tu truuli lǝv him iz tu lǝv him in ǝðerz, and ðis mǝr ðan in ourselvz. ðis iz ðǝn hwen wi admeir and lǝv de gud in ǝðerz, independent ov ðer ivelz and

imperfekgonz, and hav a lē opinion ov our en stets and akweirments.

298. Der ar tu þingz hwitg wil mek xs hapi in leif. Æe ferst iz—"Never tu veks ourselvz about hwot wi kanot help!" And ðe sekond—"Never tu veks ourselvz about hwot wi kan help."

299. Temptegonz ar enemiz outseid ðe kasel sikiñ entrans. If ðer bi nē fols retener widin, hui hōldz tretg-erss parli, ðer kan skersli bi iven an ofer. Nēwēn wud mek overturz tu a belted dōr or a ded wōl.

299. Dres, absv ol þingz, iz fud for preid; tu apir minli or gabili klōd degredz wēn in ðe eiz ov ðe wōrld, and tu bi nesesiteted tu apir sē iz an ʒnfeliñ sōrs ov mizeri. On ðe kontrari, gud klōdiz iz nē min paspōrt tu eni prezens; let a man pretend tu ignōr its influens if hi wil, a viziter wil beter gen a hiriñ in djuelz ðan in ragz. Bst hwerfōr gud man ðēs treismf in hiz vestiur and trapinz, az if hi had resivd ðiz þingz az ðe reword ov hiz vertiu, insted ov biñ invested ðerwid az a mark ov degradegon and disgras. Æe oridjin ov klōdiz, wer it reflekted on, wud titg a lesōn ov humiliti and self-disgras, insted ov bigetiñ vaniti and disple. Hwot! O man, ʒart ðou sē idiotik and senles az tu masked bifōr ðei felō-mortalz, and spōrt ðeiselv in vēn adorninz hwitg ar stil ðe bādj ov ðei disloialti, ðe lastiñ mementō ov ðei transgregon, and ðe ever-aksmpaniñ testimoni ov ðei depraviti.

299. If men gev þri teimz az mxtg atengon az ðe du tu ventilegon, ablugon, and ekserseiz in ðe open er, and onli wēn-berd az mxtg tu iting, fērniciñ, and let ourz, ðe nūmber ov doktorz, dentists, and apobekariz, and ðe amount ov niuraldjia, dispepsia, gout, fiver, and konsxmgon, wud bi tēnjd in a korespondiñ regiō. Mankeind wud rapidli prezēt ðe aspekt, not onli ov a far helbier and þristier, bst a far mōr biutiful and mōr vertiuxs res.

299. Mxtg ov our erli gladnes vanigēz sterli from our

memori. Wi kan never rikol ðe djœi wið hwitg wi læd our hedz on our mæðer'z buzom, or rœd on our fæðer'z bak in tgeildhud. Doutles ðæt djœi iz rœt ʔp intu our netiur; or, az ðe sœnleit ov log past morninz, iz rœt ʔp intu ðe soft mœlœnes ov ðe ʔprikot; bœt it iz gon for ever from our imadjinœgon, and wi kan œnli biliv in ðe djœi ov tgeildhud. Bœt ðe ferst glad mœment in our ferst lœv iz a vijon hwitg retœrnz tu ʔs tu ðe last, and bringz wið it a bril ov filinj intens and spegal az ðe rekœrent sensegon ov a swit œdor bridd in a far-of our ov hapines.

§21. A man, a djentelman, evidentli apirz mœr konsiderabel bei siminj tu despeiz hiz fortium, ðan a sitizen and mekanik bei hiz endevorz tu magnifei it.

§22. Wer a man ov plejur tu areiv at ðe ful ekstent ov hiz several wigez, hi mœst imidietli fil himself mizerabel; it iz wœn spigiz ov desper tu hav nœ rum tu hœp for eni adigon tu wœn'z hapines. Hiz folœij wig mœst ðen bi tu wig hi had sœm freq obdjekt for hiz wigez. A strog argument ðat our meindz and bodiz wer bœð ment tu bi for ever aktiv.

§23. Meizerz, az deð apretgœz, ar hipinj ʔp a tœst ov rizonz tu stand in mœr œ ov him.

§24. A leiar biginz wið mekinj fœlshud apir laik truð, and endz wið mekinj truð apir laik fœlshud.

§25. It iz difikœlt not tu bi anggri at biinj wi nœ inkepabel ov aktinj œðerweiz ðan ðe du. Wœn œt nœ mœr, if wœn reflektiv, tu bi anggri at ðe stiupiditi ov a man ðan ov a hors, eksept it bi vinsibel and volœntari; and yet ðe praktis iz œðerweiz.

§26. Hing, hwen yu ar enredjd at eniwœn, hwot wud probabli bikœm yur sentiments gud hi dei diuwing ðe dispiut.

§27. If enviss pipel wer yuuniversali tu ask ðemselvz hweder ðe wud ekstœnj ðer enteir sitiuegonz wið ðe personsz envid (ei min ðer meindz, paŋonz, nœgonz, az wel az

der personz, fortiunz, dignitiz, ets.); ei wil prezium de self-løv komən tu hiuuman netiur wud mek dem ol prefēr der ɔn kondiçon.

238. Wi ar ofen in sɔspens bitwikst de tçois ov diferent pɔrsiuts. Wi tçuiz wɔn at last doutigli, and wid an ɔn-ekspekted hankeɾiŋ after de ɔder. Wi feind de skim wi hav tçøzen, anser our ekspektəçon bɔt indiferentli,—møst wɔrldli prodjekts wil. Wi dɛrfør repent ov our tçois, and imidietli fansi hapines in de pɔdɔz hwitç wi deklein; and dis heitenz our ɔnizines. Wi meit at list eskep de agraveçon ov it. It iz not improbabel wi had bin mør ɔnhapi, bɔt ekstrimli probabel wi had not bin les sɔ, had wi med a diferent desijon.

239. De roŋ iz med and mejurd bei
de reit's inverted digniti:
tçenŋ lɔv tu çem, az lɔv iz hei
sɔ lɔ in hel yur bed çal bi.

240. De we tu bigin a Kristian leif iz not tu stɔdi biolodji. Peieti bifør biolodji. Reit liviŋ wil prødius reit biŋkiŋ. Yet meni men, hwen der konçensez ar arouzd, rɔn for katekizməz, and komentariç, and sistemz. De du not min tu bi çalɔ Kristianz. De intend tu bi ðɔrɔ if de enter spon de Kristian leif at ol. Nou biolodjiç ar wel in der ples; bɔt repentans and lɔv mɔst kɔm bifør ol ɔder eksperiensez.

241. A wik fild ɔp wið selfiçnes, and de Sabab stɔft ful ov relidjɔs ekserseizez, wil mek a gud Farisi, bɔt a puur Kristian.

242. ¶ Hwot kerz de tçeild hwen de mɔðer roks it, de ol stormz bit widout. Sɔ wi, if God dɔð çild and tend ɔs, çal bi hidles ov de tempests and blasts ov leif, blɔ de ever sɔ ruдли.

243. ¶ Impeçent wɔnz! ¶ Did de livz se nɔbiŋ tu yu az de mɔrmɔrd, hwen de kɔm hider tu-de. De wer not

krieted dis sprin, bst mænds agø; and ðe sæmer djæst bigæn wil façon æðerz for anæðer yir. At ðe botom ov everi lif stem iz a kredel, and in it iz an infant djerm; and ðe windz wil rok it, and ðe herdz wil siȝ tu it ol ðe sæmer loȝ, and nekst sizon it wil ænføld. Sø God iz wærkiȝ for yu, and kariȝ forward tu ðe perfekt development ol ðe præsesez ov yur leivz.

ÆÆ2.

¶ Du yi biliv

a simpel primrøz on a grasi baȝk
 fœrb-pipiȝ tu ðe sæn, a weild-berd'z nest,
 ðe gret orb deiȝ in a riȝ ov kloudz
 leik hœri Djekob 'mæȝ hiz wetiȝ sænz,
 ðe reiziȝ mun, and ðe yæȝ starz ov God,
 ol biȝz tu læv. Wið ðiz mei sæl iz brimd
 wið a diveiner and seriner djoï
 ðan ol ðei heven ov mæni-baȝz kan briȝ
 ðei drei hart, wœrldliȝ !

ÆÆ3. Our best akgonz ar ofen ðøz ov hwitȝ wi ar æn-
 konȝæz; bst ðis kan never bi ænles wi ar olwez yerniȝ
 tu duu gud.

ÆÆ4. Hi hu iz fœls tu present diuti bræks a ðred in ðe
 lum, and wil feind ðe flø hwen hi me hav forgotten its
 kœz.

ÆÆ5. ¶ Hwot if ðe perent berd gud sit nervæs and flæ-
 eriȝ spon ðe bou, hwen ðe yæȝ wænz wer hatȝiȝ, and
 mœrn bikœz its biutiful eg-ȝelz wer biȝ brøken. Yet ðis
 iz hwot wi du. Wi hav djoiz and truðz dip az eterniti,
 komited tu æs in ðe eg form, and ðe ȝel mæst nidz bi
 tȝipt bi fœr ðe kan bi born, and flæi, ful-flæjd, siȝiȝ, tœ-
 ardz ðe get ov heven. Yet wi griv and fæi, and stil klinȝ
 tu ðe ændevelop t eg.

ÆÆ6. It iz ofen sæd it iz nœ mater hwot a man bilivz if
 hi iz œnli sinsir. ðis iz tru ov ol meinor truðz, and fœls
 ov ol truðz huuz netiur it iz tu façon a man'z leif.

§§7. A tgeild meit az wel biŋk hi kud revers *đát* ponderəs marin endjin hwitę, neit and *de*, in ksm and storm, plouz its we akros *de* dip, bei sinsirli tekij *høld* ov *de* padel-hwil, az a man meit biŋk hi kud revėrs *de* akęon ov *de* elements ov God'z moral gėvernment *đru* a misgeided sinseriti. *Ė*e wil rėl øver sętg a wsn, and hwelm him in endles ruin.

§§8. Endou *de* ful wiđ ssn and muun,
biij hiz, hi *høldz* *đem* min and lę ;
bšt tu *de* weiz a litel buun
iz gret bikøz *de* giver'z sę.

§§9. If yu weind *ęp* *de* wets ov a klok, and point *de* handz tu *de* proper figiurz, and gę awe, yu wil feind *đem* in *de* sem ples hwen yu retsrn an our after. Set it agen, and an our leter it wil bi az yu left it. *ę* Hwot *đsz* it nid. It nidz *de* pendiułsm tu swię, and *đen* it wil kip teim. A pritęer mę kontinuali set Kristianz, and hwen hi luks agen feind *đem* dįsst hwer hi left *đem*. Hwot ol sętg nid iz tu swię *de* pendiułsm ov aktiv diwtiz, and leif ekspreęon ov *đøts* and filięz. Yur harts męst bi ølwęz tikię, if yu wud hav *đem* kip teim wiđ *de* Ssn ov Reitissnes.

§§. *Ė*e Tęsrtę haz bin sę firful ov amiuzments *đat* *de* devel haz had *de* ker ov *đem*.

§§. *Ė*e obdjekt ov trenię iz tu titę *de* tgeild tu tęk ker ov himself ; bšt meni perents yuz *đer* tęildren ønli az a keind ov spul on hwitę tu ril of *đer* øn ekspiriens.

1000. Nę person ever did a keind, a benevolent, a hiu-men, or tęaritabel akęon, wiđout filię a konęssnes *đat* it woz gud. It kriets a plejur in *de* meind *đat* nębię els kan pređius ; and *đis* plejur iz *de* greter hwen *de* akt hwitę køzez it iz veld from *de* ef ov *de* wørld. It iz *de* deleit hwitę endjelz fil hwen *de* weip awe *de* tir from aflikęon, or worm *de* hart wiđ dįwi. On *de* øđer hand,

no person ever did or sed an unkeind or mistgivvss bin hu did not fil dat hi had dsn roq. His keind ov filin iz a natuural monitor, and never wil desiv if diu regard bi ped tu it; and wsn gud ruul hwitq yu gud ber in meind and akt sp tu az mstq az posibel iz, never tu se enibin hwitq yu me afterwardz wig unsed, or du hwot yu me afterwardz wig sndsn.

